

עיר וקדיש מז שמיא נחית

ט"ל תשכ"ח מפי זרעו

ספר
תורת הזוהר

והוא ספר הזוהר שחבר התנא האלוקי
רבן שמעון בר יוחאי זיע"א
בלשון הקודש למען ירוץ הקורא בו
מנוקד ומחולק ללמוד יומי

חלק מה

בזוהר דא יפקון מז גלותא

והמשכילים ייהוו כזוהר הרקיע

עֲזָרִי מֵעַם ה' עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

תּוֹרַת הַזֵּהָר

חֵלֶק מֵה

וְהוּא סֵפֶר הַזֵּהָר שֶׁחִבֵּר הַתַּנָּא הָאֱלּוֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְמַעַן יִרוּץ הַקּוֹרֵא בּוֹ
מִנְקֵד וּמְחוּלָק לְלִמּוּד יוֹמֵי
לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה

מִזוּהַר חֲדָשׁ תְּקוּנָא קִדְמָאָה עַד "עוֹד לַפְרֶשֶׁת וִירָא אֵלָיו"

וּמִצּוּרָף: 1. תִּיקוּן הַכִּלְלִי, 2. תְּפִילַת הַדֶּרֶךְ 3. תְּפִילַת הַוּדִיָּה
לְבוּרָא עוֹלָם, 4. תְּפִלָּה לְפָנָי וְאַחֲרָי הַלִּימוּד, 5. תִּיקוּן מַג, 6.
תִּיקוּן מַח, 7. פְּתִיחַת אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא

מוֹפֵץ לְלֹא מִטְרַת רוּחַ כָּלֵל - לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים
וְכֵן נְסִיִּים יַחַד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה
בְּהִילוּלַת הַרְשָׁב"

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
שֶׁבֶט תִּשְׁעֵ"ד לַפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין-בית שמש
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
**הזוהר
העולמי**
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובשמחות ולכל החברים וידידים לזיכוי הרבים ולזכות ללמוד תורה לשמה, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ועליו נאמר "אם תוציא היקר מזולל כפי תהיה", הוא מברך והקב"ה מסכים אתו אכי"ר.

הרשב"י קובע:

"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"
מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם
מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם
ל-15 מליון יהודים בחנם

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות
לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר
היומי, ספרים ועלונים בחינם: **0527-651911**

וְהַכֹּל מִתְעַכֵּב עַד שְׂיָבֵא שִׁילָה שֶׁהוּא מֵשֶׁה
 בְּגִימָטְרִיא מ"ה, אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים
 אַחַר אֶלֶף וּמֵאָתַיִם שָׁנִים. וְכֹל הָאֲרָבַע אוֹתִיּוֹת
 יוֹרְדוֹת בְּצַדִּיק וְנִקְשְׁרוֹת בּוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא קָשָׁר
 שֶׁל יְחִוּד, וּמִי הוּא? יְהו"ה הָעֵמוּד הָאֲמֻצָּעִי
 מֵאִיר בְּצַדִּיק, לְהַקִּים בּוֹ אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא
 אֲדֻנָּי, דִּין בְּגָלוֹת.

וּמִשּׁוּם שֶׁהַצַּדִּיק נִקְשָׁר בְּגִבּוֹרָה שֶׁמִּשָּׁם הָעֵשֶׂר,
 הַשְּׂמָאל דְּוַחָה, וְלֹא יִגָּאֵל מִשָּׁם עַד
 שִׁיתְקַשֵּׁר הַצַּדִּיק בְּיָמִין, שֶׁהוּא עָנִי וְחָכָם, שֶׁשָּׁם
 הַצַּדִּיק הוּא מְסַכֵּן וְחָכָם, וּמֵלֵט הוּא אֶת הָעִיר
 בְּחֻכְמָתוֹ. מִי הָעִיר? זֶה יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ
 וְנִלְכְּדָה הָעִיר, וְלֹא יָמוּת מְשִׁיחַ. וּמִשּׁוּם עֲנִיּוּתוֹ
 וְחֻכְמָתוֹ יֵצִיל אֶת הַקְּרִיָּה, מִשּׁוּם שֶׁהוּא עָנִי
 וְחָשׁוּב כְּמֵת.

וְעַתִּידִים שְׁלֹא יִשְׁאַרוּ בְּתוֹרָה אֶלָּא אֶחָד מֵעִיר
 וּשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה. אֶחָד מֵעִיר - שְׁמַגֵּן
 עַל הַקְּרִיָּה, וְזֶה שִׁילָה, שֶׁדִּרְגָתוֹ הָעֵמוּד הָאֲמֻצָּעִי.
 וּשְׁנַיִם מִמְּשַׁפְּחָה - שְׁנֵי מְשִׁיחִים מֵהַצַּד שֶׁל שְׁנֵי
 עֵמוּדֵי הָאֱמֻת שֶׁהִגְנוּ עַל מְשַׁפְּחָה שֶׁהֵם עֲשִׂירִים
 בְּתוֹרָה וּבְנְבוּאָה. וְהָאֲחֵרִים כֻּלָּם עֲנִיִּים בְּתוֹרָה
 וּבְנְבוּאָה. וּבְזִכּוֹת שְׁלֹשֶׁת אֱלֹהִים, וּבְעֲנֵי שְׁלָהֶם,

יִנְצְלוּ מִמִּיתָה וְצָרוֹת וַיִּפְקֹד בְּרַחֲמִים. וּמִשׁוֹם זֶה
שָׁמַאל דּוּחָה וַיִּמִּין מְקַרְבַּת.

שְׁקוּ צִית - בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שֶׁהוּא הָאֶלֶף הַשְּׁבִיעִי,
בְּהַ קֶץ הַיָּמִין. וְסוּד הַדְּבָר - כּוּז"ו בּמוֹכַס"ז
כּוּז"ו, י"י אֶלְהִינוּ י"י. אֶלְהִינוּ הִיא הַשְּׁכִינָה
הַעֲלִיּוֹנָה, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר (רות א) וּגְאֹלְתֶיךָ אָנֹכִי חֵי ה'
שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר, וְזֶהוּ כִּי יוֹם נָקַם בְּלָבִי. וְעוֹד,
לְלָבִי גְלִיתִי. זֶה הַשֵּׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת
בוֹ נִבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהוּא זְרוּעַ יָמִין, וּבוֹ נִבְּנָה
הָעוֹלָם שֶׁהִיא שְׁכִינָה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (תהלים פט)
אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶנָּה, וְהוּא חֶסֶד, שְׁבַעִים
וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר הִנֵּה ה' רֹכֵב עַל עֶ"ב
קַל וּבָא מְצָרִים. ע"ב זֶה י' י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"י
כָּאן עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת, וְעוֹלוֹת לְשְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם
בְּחֻשְׁבוֹן, וּתְלוּוִיִּים מֵהֶם שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת,
וְאֵלוֹ הֵם.

וה"ן יל"י סי"ט על"ם מה"ש לל"ה אכ"א כה"ת
הז"י אל"ד לא"ו הה"ע יז"ל מב"ה הק"ם
לא"ו כל"י לו"ו פה"ל נל"ך יי"י מל"ה חה"ו
נת"ה הא"א יר"ת שא"ה רי"י או"ם לכ"ב וש"ר
יח"ו לה"ח כו"ק מנ"ד אנ"י חע"ם רה"ע יי"ז
הה"ה מי"ך וו"ל יל"ה סא"ל ער"י עש"ל מי"ה

וה"ו דנ"י הח"ש עמ"ם ננ"א ני"ת מב"ה פו"י
 נמ"ם יי"ל הר"ח מצ"ר ומ"ב יה"ה ענ"ו מח"י
 דמ"ב מנ"ק אי"ע חב"ו רא"ה יב"ם הי"י מו"ם
 וה"ו אנ"י וה"ו ראשי תבות וא"ו, שלש עשרה
 מדות של רחמים, עליהם נאמר (ישעיה נד) וברחמים
 גדלים אקבצך.

ואלו הם שלש עשרה מדות הרחמים שפרת עם
 משה להוציא בהם את ישראל מן הגלות,
 ויש בהם שבעים ושפתים תבות, שהן חסד זרוע
 ימין, ובהם מאתים ושש עשרה אותיות בחדשבון
 גבורה. ואותן התבות נכנעות תחת התבות, וזהו
 ויעבר, ע"ב רי"ו. וזהו הנה ה' רכב על עב קל.
 וזהי י"י"ה יה"ו יהו"ה יו"ד יו"ד ה"א יו"ד ה"א
 וא"ו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, והן עשרים ושש
 אותיות, ויוצאות מן י"י"ה יה"ו יהו"ה, וזהו
 הנה ה' רכב על ע"ב ק"ל.

באותו זמן, (שם מב) ה' כגבור יצא כאיש
 מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח
 על איביו יתגבר. יריע - בתקיעה, וזה רביע.
 יצריח - בשברים, ואלו שני גרשין. על איביו
 יתגבר - בתרועה, וזהי שלשלת, והרי פרשוה.

באותו זמן שופר מהפך קדמא, זקף קטן, זקף גדול. מה זה מהפך? אלא מהפך ממשלת האמות של העולם, לממשלה של ישראל. ובאותו זמן והפכתי אבלם לששון. זקף גדול זקף קטן. ובאותו זמן יתקיים (ישעיה ס) הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה. והרי פרשוה, אם זכו - אחישנה, ואם לא זכו - בעתה, בעת ה'.

צריך לדעת מה זה עתה שעליה נאמר (תהלים קיט) עת לעשות לה' הפרו תורתך, וזה יש עת ויש עת. זהו שכתוב (ויקרא טז) ואל יבא בכל עת אל הקדש. ומשום זה אמר (קהלת ה) עת לבכות ועת לשחוק. וסוד הדבר - מיד שיבא בכיה, עת של דחק לישראל, מיד יהיה להם עת גאולה. זהו שכתוב (ירמיה ל) עת צרה היא ליצקב וממנה יושע. שהרי רבים היו עתות של צרה, זהו שכתוב (תהלים ט) משגב לעתות בצרה.

מי יכול לדעת העת ההיא ביניהם? אלא עת של בכיה היא, וסוד הדבר - בבכי יבאו. בבכי של דלות, שפך עולה חשבון בבכי כחשבון ד"ל. וכיון שראה משה הדחק הזה של דלות לישראל, נאמר בו והנה נער בכה. מיד מה כתוב אחר

בְּכִיָּה? וַתַּחְמַל עָלָיו, בְּפָדוֹת. וְסוּד הַדָּבָר -
 וַיִּתְמַהֲמַה וַיִּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבְיַד אִשְׁתּוֹ
 וּבְיַד שְׁתֵּי בָנָתָיו בְּחֻמַּלַּת ה' עָלָיו. שֶׁכֶּף עֲתִידִים
 לְהִיּוֹת בְּדוֹר שֶׁל הַגְּלוּת הָאַחֲרוֹנָה, כְּמוֹ אוֹתָם
 אֲנָשֵׁי סְדוּם וְעַמּוֹרָה. וּמִיָּד וַיִּצְאָהוּ וַיִּנְחָהוּ מִחוּץ
 לְעִיר. וַיִּצְאָהוּ - מִן הַגְּלוּת. וַיִּנְחָהוּ - מִמֵּי הַמַּבּוּל.
 וַעֲוֹד, וְהִנֵּה נָעַר בְּכָה, ב"ו כ"ה, שְׁנֵאֲמַר בּו
 וַיִּפֶן כ"ה וְכ"ה. וְהוּא כָּלוּל מִחֻמְשֵׁים
 שְׁעָרִים שֶׁל בֵּינָה שְׁנַמְסְרוּ לְמִשָּׁה, וּבָהֶם וַיֵּךְ אֶת
 הַמִּצְרִי, וּבָהֶם הִכָּה חֻמְשֵׁים מִכּוֹת בְּמִצְרַיִם,
 וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר מִי יִרְפָּא לָךְ. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב מִחֻצְתִּי
 וְאֲנִי אֶרְפָּא. בְּמָה שְׁמַחֲצִיתִי אֶת הַמִּצְרַיִים, אֲנִי
 אֶרְפָּא לָךְ. וּבִשְׁבִיל זֶה מָה אַעֲיִדְךָ. וְשְׁלֵמוֹת
 הַכְּתוּב - הַבַּת יְרוּשָׁלַיִם, מָה אֲשׁוּה לָךְ וְאֶנְחַמְךָ,
 כִּי גָדוֹל כַּיָּם שְׁבָרְךָ מִי יִרְפָּא לָךְ. מִיָּד שׁוֹפֵר
 הוֹלֵךְ אֶתְנַח יְתִיב.

בְּאוֹתוֹ זְמַן מִתְעוֹרֵר מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא כְּמוֹ נֹחַ
 שְׁנֵאֲמַר בּו זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ, שֶׁהוּא
 כְּכֹד הַמְּלָאכָה. וּמַעֲצוֹן יְדִינוּ, שְׁנֵאֲמַר בָּהֶם אֲשֶׁר
 עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרֶךְ. וְזֶהוּ אֶתְנַח, אֶת הָאֱלֹהִים
 הַתְּהַלֵּךְ נֹחַ (בראשית 1). וַיִּתְּמוּ חֻטָּאִים מִן הָאָרֶץ,
 וְעָרַב רַב מ"ץ וְתַב"ן שְׁאוֹר וְחָמֵץ.

וַיִּשְׁאָרוּ יִשְׂרָאֵל סֵלֶת נְקִיָּה, שְׁעֲלֵיהֶם נֹאמֵר (דברים
 כה) **תִּמְחָה אֶת זֵכֶר עֲמֶלְק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם.** שֶׁהֵם שִׁנְשָׂרוּ מִמֵּי הַמְּבוּל שֶׁנֹּאמֵר בָּהֶם
 וּמַחִיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם, שֶׁהֵם הָיוּ עוֹמְדִים עַל
 יִשְׂרָאֵל בַּחֲמֵשׁ, מִשּׁוּם שֶׁהֵם רָאשִׁים עֲלֵיהֶם
 בַּגְּלוּת. וּמִיָּד שֶׁנִּמְחוּ, יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
 כִּסְאוֹ, שֶׁנִּשְׁבַּע שְׁבוּעָה שֶׁלֹּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד
 שְׁיִמְחוּ מִן הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי יָד עַל כֶּסֶף יֵה
 מִלְחָמָה וְגו'. וְזֶהוּ אֶתְנַח יְתִיב.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שִׁיוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא, יִמְחַל לְיִשְׂרָאֵל
 מִכָּל הַחַטָּאִים שֶׁעָשׂוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב
 וְעַתִּיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב, לְבוֹשׁוֹ כְּשֶׁלֶג לָבָן. לְקַיֵּם אִם
 יִהְיוּ חַטָּאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ. כִּסְאוֹ שְׁבִיבִי
 אֲשׁ, אִם יֹאדִימוּ כְּתוּלַע כְּצֶמֶר יִהְיוּ. וְעוֹד, אִם
 יִהְיוּ חַטָּאִיכֶם כְּשָׁנִים - מֵהַצַּד שֶׁל יִצְחָק, כְּשֶׁלֶג
 יִלְבִּינוּ - מֵהַצַּד שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁבוּ מִתְּלַבְּנִים.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב עַל
 כִּסְאוֹ, מִיָּד נָח. וְתַנַּח הַתְּבָה, שׁוֹרָה עַל
 הָרִי הַקְּלָלָה לַעֲשׂוֹת בָּהֶם דִּין, שֶׁהֵם הָרִי אֲרָרֵט,
 הַהָרִים הַחֲשׂוּכִים שֶׁל הַגְּלוּת אֲרוּרִים בַּגְּלוּת.
 זֶהוּ שְׁכָתוּב (דברים כח) אֲרוּר אֶתְּהָ בְּעֵיר וְאֲרוּר
 אֶתְּהָ בְּשָׂדֶה.

שְׂבָאוֹתוֹ זְמַן יוֹרְדִים כָּל הַקְּלָלוֹת עַל יִשְׂרָאֵל
כְּדִי שְׂיִתְכַפְּרוּ מִחַטָּאֵיהֶם, וְכָל
הַזְכִּיּוֹת יוֹרְדוֹת עַל הָרָשָׁעִים לְקַבֵּל בָּהֶם שְׂכָרָם,
וְסוּד הַדָּבָר - וְהִנֵּה מֵלֶאכִי אֱלֹהִים עֲלֵים וְיֹרְדִים
בּוֹ. עֲלִים - עוֹלִים הַזְכִּיּוֹת. וְיֹרְדִים - יוֹרְדִים
הַחַטָּאִים. וְהַכֹּל עוֹלִים וְיֹרְדִים בְּסֵלֶם הַזֶּה.
וּבְטַעְמִים הוּא סֵלֶם. וְזֶהוּ שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ רְבִיעַ
דְּרָגָה, שְׁנֵי טַעְמִים.

בְּאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה הַזְכוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְמַעְלָה,
וְיֹרְדִים חוֹבוֹתֵיהֶם, כְּמוֹ שְׂבָאוֹנוֹ. מֵה
זֶה עֲלִים וְיֹרְדִים? אֵלֶּא מִי שְׂחַטָּאוֹ יוֹרֵד - זְכוּתוֹ
עוֹלָה. בְּאוֹתָהּ דְּרָגָה שְׂהוֹרִידוֹ אֶת הַשְּׂכִינָה עַד
עֶפְרָה, כֶּף יוֹרְדִים אוֹתָם שְׂהוֹרִידוֹ אוֹתָהּ. וְכֹמָה
שֶׁהֵם יוֹרְדִים, כֶּף הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא מְזֵלֶם עוֹלָה עַד
שְׂמַגִּיעָה לְמָקוֹם שְׂהוֹרִידוֹ אוֹתָהּ מִשָּׁם. וּמִיָּד
שְׂעוֹלָה לְמָקוֹמָהּ, מִיָּד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל
אוֹתָהּ בְּיָמִין. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (בראשית ח) וַיִּשְׁלַח יְדוֹ
וַיִּקְחֶהּ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל הַתְּבָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן וְהַמִּים הָיוּ הַלוֹךְ וְחָסוֹר, שֶׁהֵם עָרַב
רַב, עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי. בְּעֲשִׂירֵי בְּאֶחָד
לְחֹדֶשׁ נִרְאוּ רְאֵשֵׁי הַהָרִים, שֶׁהֵם הָאֲבוֹת,
וּמִתְעוֹרְרֵת זְכוּתָם עַל יִשְׂרָאֵל. שְׂעֵד אוֹתוֹ זְמַן

תִּמְהָ זְכוּת אָבוֹת. מִשָּׁם וְאֵילָף חֲלָה זְכוּת אָבוֹת
 בְּאוֹתוֹ זְמַן, וּבִכֵּן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וְגו' **וְהִרְשָׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה וְגו'.** בְּכֵן וְדַאי, שֶׁהוּא
 חֶסֶד זְרוּעַ יְמִין כֶּסֶא, מִשּׁוּם שֶׁהַכֶּסֶא מִתְתַּקְּנָת
 בְּיְמִין. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כֶּסֶא, וּבָה
 וְתִמְלֹךְ אֶתְהָ הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ.

סדר הלימוד ליום כז אלול (יום 352 בשנה)

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶא
 שֶׁל חֶסֶד שֶׁהוּא שֶׁל רַחֲמִים, נֹאמֵר אֵל
 מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן וְלֹא יִכְנֹף עוֹד מוֹרִיךְ.

וְכֵל זֶה מְצַדוֹ שֶׁל עֵץ הַחַיִּים. וּמְצַד שֶׁל הָעֵץ שֶׁל
 טוֹב וְרַע, הָאֶתְרוּג דּוֹמָה לְצְדִיקִים, וְהֵדֶס
 לְבִינּוֹנִים, וְעַרְבָּה לְרָשָׁעִים. וּבִשְׂכִינָה נֹאמֵר בָּה
 וּמְלָכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. אֵף עַל גַּב שֶׁנֹּאמֵר בָּה עֵץ
 חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּה. הִיא שׁוֹלֵטֶת עַל עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע, מֵהַצַּד שֶׁלּוֹ הִיא קְרוּבָה לְמֶלֶךְ.
 (וּמֵהַצַּדִּים הַלְלוּ לְפַעְמִים הַנִּקְבָּה הִיא קְרוּבָה לְמֶלֶךְ). זֶהוּ שְׁכָתוּב
 בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ, מְצַד הַיְמִין. הִיא
 לְפַעְמִים רְחוּקָה מִמֶּנּוּ מְצַד הַשְּׂמָאל. וְאֵל יָבֵא
 בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ. מְצַד הַיְמִין הִיא לֹא מְקַבֶּלֶת

טמאה. טוב הוא ימין. אבל מקומה מקבלת
 טמאה מרע ומות, באותו מקום אין לו קרבה. (אל
 הקדש, היא לא מקבלת טמאה, אבל מקומה טוב מקבלת טמאה מרע, ומאותו
 המקום שאין לו קרבה).

וְשֵׁם צְרִיף לְהַקְרִיב קָרְבָּן, וְקִטְרֵת לְהַרְחִיק רוּחַ
טְמֵאָה מֵאוֹתוֹ הַמְּקוֹם, וּלְקַרֵב הַזְּכוֹת
לְשִׂמְאֵל הַגְּבִירָה, וּלְהַרְחִיק מִשֵּׁם הַשְּׂפָחָה.
וּמִשׁוּם זֶה כָּל הַשְּׂמוֹת יֵשׁ בָּהּ.

שְׁנוּי מַעֲשֵׂה זֶה שֶׁבֵּת. שֶׁהִיא כָּל מַעֲשֵׂיו כְּלֹאֲחֵר
יָד, וְסוּד הַדָּבָר - כְּלֹאֲחֵר יָד, כָּל - שֶׁהוּא
צָדִיק, אַחֵר יָד - שֶׁהִיא שְׂכִינָה, זֶה שְׁנוּי מַעֲשֵׂה.
וּבְזִמְן שֶׁהִיא כְּלֹאֲחֵר יָד, אֵין שָׁם כְּרִיעָה שְׁנֹאֲמַר
בָּהּ כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכִרוּף. שׁוֹעֵל בְּזִמְנוֹ
הַשְּׂתַחֲוּה לֹו. שְׁבְזִמְן שֶׁהִיא כְּלֹאֲחֵר יָד, נַעֲשִׂית
זָנָב. וְעַם כָּל זֶה שְׂאֲמָרוֹ שׁוֹעֵל בְּזִמְנוֹ הַשְּׂתַחֲוּה
לֹו בְּמִקְוֹמוֹ.

אָבֵל חוץ למקומו תהיה זנב לאריות, ואל תהי
 ראש לשועלים. שהרי צדיק גמור - אף על
 גב שירד מדרגתו ונעשה זנב לאריות, עליו נאמר
 (תהלים לו) לא ראיתי צדיק נעזב. מה הזנב שלו?
 אותו הקוץ של האות ד' מן אחד, שהיא י' קטנה,

הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, עָלָיו נֶאֱמַר (משלי כד) כִּי שֶׁבַע יפול צַדִּיק וְקָם.

בא וּרְאֵה, הַגְּלָגוּל שֶׁל אוֹת ו' הוּא שְׁיֹצֵא בְשַׁעְתּוֹ, שְׁעָלָיו נֶאֱמַר מִזֶּל שָׁעָה גֹרֵם. כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ בְּעֵלֵי הַמְּשָׁנָה, אֵין מִזֶּל יוֹם גֹּרֵם, אֶלֶּא מִזֶּל שָׁעָה גֹרֵם. בְּאַבְרָהָם מֶה פְּתוּב בּוֹ כְּשָׁבָא בְּגִלְגּוּל? (בראשית יט) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר אֶל הַמָּקוֹם, כְּדֵי לְהַקְדִּים אוֹתָהּ. מֶה פְּתוּב בִּיצְחָק בְּגִלְגּוּלוֹ? (שם כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לְפָנוֹת עָרֵב. יֵצֵא אֵלֶיהָ לְשָׂדֵה, מִשׁוּם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (ירמיה ט) מִי יִתְנַנֵּי בַמַּדְבָּר מִלּוֹן אֲרָחִים.

אָחָד - לְהַקְדִּים לְחַפֵּשׂ אוֹתָהּ בְּבֶקֶר, וְהַשְּׂנִי - לְחַפֵּשׂ אוֹתָהּ בְּעָרֵב. מֶה פְּתוּב בִּיעֲקֹב? (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם. פָּגַע בָּהּ. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁפּוֹגֵשׁ בָּהּ, כְּמוֹ יַעֲקֹב שְׁעָלָיו נֶאֱמַר וַיִּלֶן שָׁם. וְאוֹתָהּ לִינָה הִיא לוֹוִיָּה. מִיַּד שְׁפָגַשׁ בָּהּ, (שם לב) וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים. וְעַם כָּל זֶה שְׁפָגַשׁ בָּהּ, הָיָה שׁוֹמֵר אוֹתָהּ וְלֹא הִתְאַחַד אֶתָּה עַד שֶׁבָּא בְּעֵלָהּ. וְזֶהוּ (שם כח) וַיִּלֶן שָׁם כִּי בָּא הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁבְּשִׁבְלֵוֹ (שם לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא מִשֶּׁה שֶׁבָּא בּוֹ בְּגִלְגּוּל רוּחוֹ שֶׁל מִשֶּׁה.

וּמְשׁוּם זֶה יַעֲקֹב וּמִשָּׁה הָיוּ עוֹמְדִים בְּדַרְגָּה
 אַחַת בְּעִמּוּד הָאֲמֻצְעִי, אָבֵל זֶה בַּגּוֹף,
 וְזֶה בְּנִשְׁמָה שְׁלוֹ. וּמִשׁוּם זֶה אֵין הַשָּׁעָה עוֹמֶדֶת
 לְכָל אָדָם, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה בְּלִי בַעֲלָהּ. וּמִשׁוּם זֶה,
 כְּשֶׁדַּחֲקָה הַשָּׁעָה לְרַבֵּי פְדֻת, וְאָמַר, אִם תִּרְצֶה
 שְׂאֲחָרִיב הָעוֹלָם, וְאֶפְשֶׁר שֶׁתִּפְּל בַּשָּׁעָה שֶׁל
 מְזוֹנוֹת, וְאוּלַי שֶׁתִּפְּל.

מַה זֶה וְאוּלַי? אֵלָא וְאוּלַי אִם יִרְצֶה הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּפְּל בַּשָּׁעָה שֶׁל מְזוֹנוֹת. שֶׁהָרִי
 אֲשֶׁתּוֹ עָשְׂתָה, וְאוּלַי אִם רוּצָה בַעֲלָהּ שֶׁיְהִיָּה
 מְקִיָּם מַה שֶׁהִיא עָשְׂתָה בְּלִי רְשׁוֹת שֶׁל בַעֲלָהּ.
 וְכִמוֹ זֶה אֵין הַשָּׁעָה עוֹמֶדֶת, שֶׁהִיא שְׂכִינָה, לְאוֹתוֹ
 אָדָם, אֵלָא אִם יָבֵא בְּגִלְגּוּל בְּאוֹתוֹ הָאָדָם (בַּעֲלָהּ)
 שֶׁל אוֹתָהּ הַשָּׁעָה. וְסוּד הַדְּבָר - בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן
 אֶל הַקָּדוֹשׁ. וּבְלִי בַעֲלָהּ נֶאֱמַר (ויקרא טז) וְאֵל יָבֵא
 בְּכָל עֵת אֶל הַקָּדוֹשׁ. (שם) וְהָזֵר הַקָּרֵב יוֹמֵת. וְאֵין
 מִיתָה אֵלָא עֲנִיּוֹת. וְהָזֵר הַזֶּה לֹא כָּזֵר אַחֵר שֶׁל
 מוֹם זֵר, אֵלָא זֵר מִבַּעֲלָהּ.

אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּפְגַּשׁ בַּשָּׁעָה שֶׁנִּבְרָא מִשֵּׁשֶׁת יָמִי
 בְּרֵאשִׁית, שֶׁלְּכָל נִשְׁמָה יֵשׁ עֵת וְזָמַן
 בְּגִלְגּוּל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר קִהְלֵת (קהלת ג) לְכָל זָמַן וְעֵת
 לְכָל חֶפֶץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם. וְזוֹ הַשְּׂכִינָה הַתַּחַתוֹנָה,

שְׁהִיא זְמַן וְעֵדֶן לְכָל סְפִירָה וּסְפִירָה וּלְכָל
גִּלְגּוּל וּגִלְגּוּל.

וְהִיא עֵדֶן וְעֵדָנִים וְחֻצֵי עֵדֶן. שְׁכָל הָעֵדָנִים יָפָה.
מַה זֶה וְחֻצֵי עֵדֶן? אֵלֶּא כְּמוֹ פֶּלֶג הַמִּנְחָה,
בְּשִׂמְאֵל נִחְלָקֶת לְדִין, וּבִימִין לְרַחֲמִים. בְּעֵמּוּד
הָאֲמָצְעִי נִשְׁלַמְת. וּכְשֶׁנִּחְלָקֶת בִּימִין וּשְׂמָאל,
נֶאֱמַר בָּהּ לְאַסְתֵּר (אסתר ה) מַה בְּקִשְׁתָּךְ עַד חֻצֵי
הַמְּלָכוֹת וְתַעֲשִׂי. וְהִיא כַּח יְהוָה, חֻצֵי שְׁלָה יַד
יְמִין, וְחֻצֵי שְׁלָה יַד שְׂמָאל. כְּנֶגֶד שְׁנֵיהֶם הַזְּכִיר
קָהֳלֵת עֲשָׂרִים וּשְׂמוֹנֶה פְּעָמִים עֵת. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב
עֵת לְלֶדֶת וּגו' (קהלת ג)

רְאָה שְׁלֵא הַצְּלִיחַ - וְנִתְּן אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו
וְאֶת עֲצָיו, וְהִרְכִּיב אוֹתוֹ בְּגוֹף אַחֵר, כְּמִי
שְׂמֵרְכִיב אֵילָן מִמִּין תְּפוּחִים בְּמִין חֲבוּשִׁים,
וְשֵׁם מִשְׁתַּנֶּה הָאֵילָן וְהַפְּרִי שְׁלוֹ. וְזֶהוּ שְׁנוּי
הַשֵּׁם. רְאָה שְׁלֵא הַצְּלִיחַ - עוֹקֵר אוֹתוֹ מִשֵּׁם,
וּמִשְׁנֵה אוֹתוֹ בְּכָל מַעֲשָׂיו מְכַל מַה שְׁהִיָּה
בְּרֵאשׁוֹנָה וּמְכַל הַצְּיֹרִים שְׁלוֹ, וְסוּד הַדְּבָר - (איו"ב
ד) מִשְׁנֵה פָּנָיו וְתִשְׁלַחְהוּ.

הֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל אֵל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר.
בְּקִרְקַע שְׁשֵׁם נִטַּע אוֹתוֹ וְהַצְּלִיחַ וְהַתְּפַשְׁטוּ

פָּנִיו וְשָׂרְשָׁיו עַד אֶלֶף דּוּר, זו הַשְּׂכִינָה. זֶהוּ
 שְׁכָתוֹב דְּבַר צְוָה לְאֶלֶף דּוּר. וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שיר ח)
 הָאֶלֶף לָךְ שְׁלֵמָה. וְאֵלֶּה אֶלֶף עוֹלָמוֹת שֶׁל
 כְּסוּפִים שֶׁהֲרָכִיב אֶת הָאָדָם עַל כָּלָם, וְסוּד הַדְּבָר
 - (דברים ה) וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים. לְמִי? לְאֵהָבִיו
 וְלִשְׁמָרֵי מִצְוֹתָו לְאֶלֶף דּוּר (שם ז). כִּיּוֹן שֶׁהַצְּלִיחַ
 בְּכָל גְּלָגוּל וּבְכָלֶם נִטְהָר וְהַצְּלִיחַ, נֶאֱמַר בּוֹ וְעָשָׂה
 חֶסֶד לְאֲלֹפִים.

אב"ד לְרַשְׁעִים שֶׁלֹּא מְצַלִּיחִים בְּכָל מְקוֹם, מַה
 כָּתוּב בָּהֶם? יִפֹּל מִצְדָּךְ אֶלֶף. אֵינן לָהֶם
 חֵלֶק בְּאֶלֶף הָעוֹלָמוֹת הַלְלוּ. וְסוּד הַדְּבָר - (קהלת ח)
 וּבִכְן רְאִיתִי רַשְׁעִים קְבָרִים וּבָאוּ וּמִמְקוֹם קְדוּשָׁה
 יִהְיֶיכוּ. מַה זֶה וּמִמְקוֹם קְדוּשָׁה יִהְיֶיכוּ? שֶׁהָרִי אִם
 הֵם רַשְׁעִים, אִז לֹא הָיָה לָהֶם מִמְקוֹם שֶׁל קְדוּשָׁה?
 אֲלֹא וְדָאֵי וּבִכְן רְאִיתִי רַשְׁעִים, מִשׁוּם הַרְשָׁעוֹת
 שֶׁלָּהֶם אֵינן לָהֶם חֵלֶק בְּקְדוּשָׁה.

בין כִּף הַנָּה מְזַדְמֵן הַזְקֵן שֶׁל הַזְקָנִים אֵלָיו,
 וְאָמַר לוֹ, לֹא כָּל הַרְשָׁעִים שְׂוִים, שֵׁישׁ רַשָּׁע
 גָּמוֹר, וַיֵּשׁ רַשָּׁע שְׂאִינוֹ גָּמוֹר. הַרְשָׁע שְׂאִינוֹ גָּמוֹר
 יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּקְדוּשָׁה וַיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בְּטַמְאָה,
 שֶׁשְׁנֵיהֶם הִתְעַרְבוּ בּוֹ, וְעַל זֶה נֶאֱמַר רְאִיתִי
 רַשְׁעִים קְבָרִים וּבָאוּ וּמִמְקוֹם קְדוּשָׁה יִהְיֶיכוּ, וְלֹא

אמר ראיתי רשעים גמורים. שהרשע הגמור אין
לו חלק בקדשה ודאי.

אבל רשע שאינו גמור, יש לו חלק בקדשה.
וכדי להטהר מהטמאה, מורידים אותו
בגלגול, ולזה אין שעה ועת וזמן ידוע, אלא יבא
כמה פעמים בגלגול עד שיטהר מאותה הזהמה.
לאמן שהיה לו כלי של כסף מערב במין אחר,
רצה לבררו וללבונו, מה עשה? היה יוצק אותו
בכלי כמה פעמים, וזרקו לאש עד שהתברר
והתלבן, וסוד הדבר – (איוב כב) אשר קמטו ולא עת
נהר יוצק יסודם.

איזה נהר? זה נהר דינור ששם יוצק הנשמה עד
שמתלבנת. ומה זה אשר קמטו ולא עת?
אלו תשע מאות שבעים וארבעה דורות
שהתקמטו בלא עת והסתלקו בלא עת טרם
זמנם, וזרק אותם הקדוש ברוך הוא בגלגול על
כל דור ודור, והחזיר אותם ליסוד.

וזהו ונהר יוצק יסודם, שהם ד' יסודות של
ארבעה פרצופים, שהם פרצוף אדם
ופרצוף אריה ופרצוף שור ופרצוף נשר,
שממנים על מים ואש ורוח ועפר. אריה

מִמְרַכְבָּה, וְגִלְגּוּלוֹ מִיָּם. שׁוֹר מְרַכְבָּה, וְגִלְגּוּלוֹ
 אִשׁ. נֶשֶׁר מְרַכְבָּה, וְגִלְגּוּלוֹ רוּחַ. אָדָם מְרַכְבָּה,
 וְגִלְגּוּלוֹ עֶפְרָה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְאָדָם אֶל עֶפְרָה יָשׁוּב.

עַל שְׁלֹשׁ חַיּוֹת נֹאמֵר, הֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל אֵל
 פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר. אָדָם צִוָּה לְאֵלֶּף דּוֹר.
 בָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְנִשְׁקוֹ, וּפָרַח לְמַעְלָה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זָקֵן זָקֵן, עָלֶיךָ נֹאמֵר (מלאכי ב)
 הֲלוֹא אָב אָחַד לְכֻלָּנוּ. בְּדִיוֹקָן שְׁלֹמֶעֱלָה,
 אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. אֲשֶׁרֵי חִלְקֵנוּ שְׁזַכֵּינוּ שְׁיִהְיֶה לָנוּ
 בְּךָ חֵלֶק.

וּמָה הִיָּה? פְּשָׁתִים, שֶׁנֹּאמַר בּוֹ (שמות כח) וַעֲשֵׂה
 לָהֶם מְכַנְסֵי בַד לְכַסּוֹת בְּשׂוֹר עֲרוּהָ. אָמַר לוֹ
 רַבִּי אֶלְעָזָר, אִם כֵּן שֶׁהִתְכַסְּתָה בּוֹ הָעֲרוּהָ - הוּא
 טוֹב! אָמַר לוֹ, בְּנִי, לֹא כָּל הָעֲרִיּוֹת שְׁוִים. זֶה לֹא
 הַקָּרִיב הַקָּרִבֵּן הַזֶּה אֶלָּא לְקָרֵב אֶת עֲרוֹתוֹ לָהּ,
 שֶׁנֹּאמַר בּוֹ (ויקרא יח) אִישׁ אִישׁ אֶל כָּל שְׂאֵר בְּשָׂרוֹ
 לֹא תִקְרָבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ אֲנִי ה'. וּמָהֵי עֲרוֹתוֹ?
 הַזֶּהֱמָה הָרַעָה, הָעֲרֵלָה הַנִּקְבָּה, שְׁעֲרֵלָה הִיא
 שֶׁנֹּאמַר בָּהּ אָדָם הָרָאשׁוֹן מוֹשֵׁף בְּעֲרֵלְתוֹ הִיָּה.

וּמָהֵי הָאֵם שֶׁל הָעֲרֵבּוּבָיָה הָרַעָה? פְּרֵי הָעֵץ שֶׁל
 טוֹב וְרַע, שֶׁנֹּאמַר בָּהּ (בראשית ג) וַתִּקַּח

מפרי'ו ו'תאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל.
 ומהי? לילי'ת, משם באים הערב רב, שהם
 מערבים בישראל, שנאמר בהם (ישעיה א) הוי גוי
 חטא, שהם זרע מרעים בנים משחיתים וגו'.
 ואמרו אלה אלהיך ישראל לעגל. ומשום זה
 (בראשית ד) ואל קין ואל מנחתו לא שעה.

והרי נאמר בקדוש ברוך הוא, (תהלים קמה) ורחמי
 על כל מעשיו, ונאמר כי לא אחפץ במות
 המת, וקבל אותם, וכל שפן לקרבנו של קין.
 אלא שהיה רצונו לרע, כמו שנתבאר. אבל הבל
 היה רצונו בקרבנו לקרב את השכינה, לאותו
 שנאמר בו (דניאל ז) ועתיק הימים יושב, לבושו
 כשילג לבן, ושער ראשו כצמר נקי. במה? באותו
 שהקריב מכורות צאנו ומחלבהן. ומשום זה
 וישע ה' אל הבל. והרי נתבאר.

ומיד כשלא התקבל קרבנו של קין, ויחר לקין
 מאד. ויאמר ה' אל קין למה חרה לך
 שלא התקבל קרבנך? אם תיטיב מעשיך בגלגול
 - שאת לך בעולם ותתקבל בתשובה, ואם לא -
 לפתח חטאת ריבך.

הנה כאן אדם של עשיה ויצירה, אדם של
 בריאה, שבארוה על תפארת. מה זה

בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵם? שְׁתֵּי הַדְּמִיּוֹת שְׁלוֹ לְמַעְלָה. אֵלוֹ
הֵם וְיָוֵ, שְׁתֵּי וְיָוֵיָן, הֵם שְׁנֵי דְיוֹקְנָאוֹת שֶׁל א'
שֶׁהוּא הָאָדָם שֶׁל הָאֲמָצֵעַ.

שְׁהַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה היא דְּמוֹת אָדָם עֲלִיּוֹן,
שֶׁהוּא חֲכָמָה, וְהַשְׂכִּינָה
הַתַּחְתּוֹנָה דְּמוֹת אָדָם, שֶׁהוּא הָעַמּוּד הָאֲמָצֵעִי.
וְעוֹד, הָעַמּוּד הָאֲמָצֵעִי בְּדִיוֹקָן שֶׁל כְּתָר, וְזֶה
אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה. וְאָדָם שֶׁל יִצְחָר צְדִיק בְּדִיוֹקָן
הַחֲכָמָה. וּמְשׁוּם זֶה (מַלְכִים-א ה) וַיְהִי נָתַן חֲכָמָה
לְשִׁלְמָה. שֶׁהוּא צְדִיק בְּרִית שְׁלוֹם, שְׁלוֹם ה'.
וְשְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה אָדָם שֶׁל עֲשִׂיָה, דְּמוֹת
הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה.

וְעוֹד אָדָם מֵהֶצֶד שֶׁל וַא"ו הוּא אֶרֶךְ אַפִּים, וְזֶה
אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה, אָדָם שֶׁל יִצְחָר, זְעִיר
אֲנָפִין מֵהֶצֶד שֶׁל וַיִּצְרָר. יו"י אֵלוֹ הֵם הַסְּפִירוֹת
שֶׁל בְּרִיאָה וַיִּצְרָר וְעֲשִׂיָה הַתַּחְתּוֹנִים. וְעוֹד,
בְּרֵאשִׁית בְּר"א שִׁי"ת, וְהֵם אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה
וַיִּצְרָר וְעֲשִׂיָה הַתַּחְתּוֹנִים, וְאָדָם שֶׁל בְּרִיאָה
וַיִּצְרָר וְעֲשִׂיָה הָעֲלִיּוֹנִים.

וּמִצְאָנוּ שְׁטֵמוֹנִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל חֲנוּךְ, שְׁאָדָם
בְּחֻשְׁבוֹן קָטָן הוּא תִשְׁע, וְכָל סְפִירָה

נְקִרָאת אָדָם, וְהַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה דְּמוֹת אָדָם.
 בְּרֵאשׁוֹנָה עֵלֶת הָעֲלוֹת אָמַר לְכַתֵּר נַעֲשֶׂה אָדָם,
 יְהִיָּה הָרֵאשׁ מִמֶּךָ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שיר ז) רֵאשֶׁךְ
 עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל.

הָרֵאשׁ הֵנָּה אֶחָד, וּמִצָּחוֹ וּשְׁתֵּי עֵינָיִם וּשְׁתֵּי
 אָזְנָיִם - הֵנָּה שֵׁשׁ, וּשְׁתֵּי פָּנִים וְחֻטָּם -
 הֵנָּה תִּשְׁעָ. נַעֲשֶׂה אָדָם, הֵנָּה הַפֶּה שְׂיֵהִיָּה
 עֲשִׂירִית, הַכָּלֵל שֶׁל הַכֹּל. אָמַר לוֹ רַבּוֹן הָעוֹלָם,
 כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיָּהּ, וְכָל גִּלְגּוּלָיו לְפִיָּהּ,
 וְאִפְשָׁר שְׂיִנְתֵּן בְּשַׁעָה שֶׁל מְזוֹנוֹת? אָמַר לוֹ, אֲנִי
 אֲשַׁתְּתֵּף עִמָּכֶם, לֹא יְהִיָּה עֲמַל בְּפִיָּהּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 בְּרָא הַכֹּל בְּלִי עֲמַל וּיְגִיעָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים לג)
 בְּדַבַּר ה' שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וּמָה עֲמַל הָיָה לְמַעְלָה וְחֶסְרוֹן
 שֶׁל מְזוֹן? אָמַר לוֹ, כֵּן, שְׂאוֹתוֹ אָדָם קִדְמוֹן
 הָיָה בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת וּמַחְרִיבֵן, מְשׁוּם שְׁעֵלֶת
 הָעֲלוֹת לֹא הָיָה מְשַׁתְּתֵּף שָׁם, מְשׁוּם שְׁעֵד עֲכָשׁוּ
 לֹא הָיָה שָׁלֵם עִם נִקְבָּתוֹ. וּמְשׁוּם זֶה אָמַר (בראשית
 א) נַעֲשֶׂה אָדָם, שֶׁהוּא נִקְבָּה, וְהַשְׁתַּתֵּף שָׁם, שְׂאִינוֹ
 שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם שָׁלֵם.

אַחַר כֵּן יָרַד לְמַח, שֶׁהוּא חֲכָמָה, וְאָמַר נַעֲשֶׂה
 אָדָם. שֶׁהַמַּח הוּא אֶחָד, וְנַחֲלֵק לְאַרְבַּעָה

מַחִים - הִנֵּה חָמֵשׁ. וּשְׁנֵי כַּנְפֵי רֹאֵה וּשְׁתֵּי כְלִיּוֹת
שָׁנַח שְׁבוֹת עֲמוֹ מִבְּפָנַיִם - הִנֵּה תִשַׁע. וְאָמַר נַעֲשֶׂה
אָדָם, זֶה הַלֵּב, שִׁיְהִי שְׁלֵמוֹת הַכֹּל.

וְאַחַר כֵּן יֵרֵד לַגּוֹף וְאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם. שְׁעַל
הַגּוֹף, צִוָּאָר וְקָנָה וּוְשָׁט - הִנֵּה שְׁלֹשׁ,
וְהַגּוֹף וּשְׁתֵּי הַזְרוּעוֹת - הִנֵּה שֵׁשׁ, וּבְרִית וּשְׁתֵּי
שׁוֹקִים - הִנֵּה תִשַׁע. נַעֲשֶׂה אָדָם - הָעֲשִׁירִית לְכֹל,
זוֹ הַנְּקֻבָּה. בְּכֹל מְקוֹם הַנְּקֻבָּה זוֹ הִיא שְׁלֵמוֹת
הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. וְכֵן הוֹלֵךְ בְּכֹל אֵיבָר
וְאֵיבָר וּבְכֹל סְפִירָה וְסְפִירָה, וְאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם,
עַד שֶׁנִּכְלָלַת הַשְּׂכִינָה בְּכֹל סְפִירָה וּבְכֹל אֵיבָר.

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁנִּשְׁלְמוּ כָּל הָאֵיבָרִים בָּהּ, כָּל
אֶחָד לְעֶשֶׂר כִּמוֹ זֶה: יו"ד ה"א וא"ו
ה"א. אַחַר כֵּן יוֹרֵד לְאַרְבַּע הַחַיּוֹת שֶׁמֵּהֶם נִטַּל
אָדָם שֶׁהֵם יְהו"ה, וְאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם, שְׁתַּהֲיֶה
הַשְּׂכִינָה כְּלוּלָה מְכֹל צַד. וְכֵן יוֹרֵד לְמַטָּה לְכֹל
צָבָא הַשָּׁמַיִם וְאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם, וְכֵן לְמַטָּה בְּבִנְיָ
אָדָם. וְאַלְעָזָר בְּנֵי, נִקַּט אֶת הַכֹּלָל הַזֶּה בְּיַדְךָ -
שֶׁבְּכֹל מְקוֹם שֶׁאֵין שֵׁם שְׂכִינָה, אֵין שֵׁם שְׁלֵמוֹת,
וְעַלֵּת הָעֲלוֹת לֹא שָׁרוּי שֵׁם. וּמִשּׁוֹם זֶה הָאָדָם בְּלִי
הַנְּקֻבָּה הוּא פָּגוּם וְלֹא שׁוֹרָה עָלָיו הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְכָל הַחֲבָרִים שֶׁל שָׁם, אֵלּוּ
 לֹא בָּאנוּ לָעוֹלָם אֶלָּא לְשִׁמְעַת זֹאת - מִסְפִּיק.
 וְעוֹד אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַבְּרָכוֹת אֵין יוֹרְדוֹת
 עַל בֵּיתוֹ, וְלֹא הַנְּבִיעָה, עַד שֶׁהַשְּׂכִינָה
 מֵתַחֲבַרֶת עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
 (בראשית ב) כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ.
 לָמָּה? מִשּׁוּם שֶׁאָדָם אֵין, שֶׁעָלִיו נֹאמַר (יחזקאל
 מד) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ, וְאָדָם לֹא נִקְרָא
 בְּלִי נִקְבָּה, וּמִשּׁוּם זֶה כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹהִים
 עַל הָאָרֶץ.

וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וְבִהוּ, וְכָל הַבְּנִינִים הָיוּ
 חֲרָבִים וַיִּבְשִׂים בְּלִי נְבִיעָה, עַד שֶׁבָּאָה
 הַשְּׂכִינָה. וּמִשּׁוּם זֶה (שמות כ) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכָתֶיךָ. וְתִרְגַּם
 אוֹנְקֵלוֹס, בְּכָל מָקוֹם שֶׁאֲשָׁרָה אֶת שְׂכִינָתִי. שְׁכָל
 הַבְּרָכוֹת מֵתַכְנָסוֹת בּוֹ.

וּבְשִׁבְלֵי נֹאמַר כָּל הַכוֹרַע כּוֹרַע בְּבְרוּךְ. מַה זֶה
 בְּרוּךְ? כ' פְּתָר. ר' רֵאשִׁית חֲכָמָה. ב'
 הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה וְהָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה. ו' כּוֹלֵל שֵׁשׁ
 הַסְּפִירוֹת. הִנֵּה עֲשָׂרָה כְּלוּלִים בָּהּ, וְכָלֵם
 מֵתַכְנָסִים אֵלֶיהָ. וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאת בֵּית הַכְּנָסֶת,
 הַכְּנוּס שֶׁל הַכֹּל.

וְכָל הַזֹּקֵף - זֹקֵף בְּשֵׁם, וְכָל הַכוֹרֵעַ - כּוֹרֵעַ
 בְּכַרוּךְ, הֵהוּא שְׁנֵאמַר בּוּ וּבְרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן,
 כּוֹלֵל עֶשֶׂר סְפִירוֹת מִמַּעַלָּה לְמַטָּה, שֶׁהוּא מְקוֹר
 כָּל הַבְּרָכוֹת. וְכָל הַזֹּקֵף זֹקֵף בְּשֵׁם, פְּעַמִּים
 לְמָה? הֲיֵה לּוֹ לֹמַר, כָּל מִי שֶׁמֵתְפַלֵּל, כּוֹרֵעַ
 בְּכַרוּךְ וְזֹקֵף בְּשֵׁם! לְמָה שְׁתִּי כְרִיעוֹת וְשְׁתִּי
 זְקִיפוֹת? אֵלָּא הַסּוּד שֶׁל שְׁתִּי כְרִיעוֹת - הָרֹאשׁ
 וְהַגּוֹף, עַד ח"י הָעוֹלָמִים שֶׁהוּא כּוֹלֵל שְׁמוֹנֶה
 עֶשְׂרֵה חֲלִיּוֹת. וְזֶהוּ עַד שְׁתֵּתְפַקְקוּ כָּל הַחֲלִיּוֹת
 שֶׁבְשֹׁדְרָה, וְעָלֶיהָ נֵאמַר בִּיעֲקֹב (בראשית לג)
 וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעַמִּים. וְכִמוֹ שְׁשִׁי
 כְרִיעוֹת הֵם בְּרֹאשׁ וְגוֹף שֶׁהוּא בְרוּךְ, כֶּף צָרִיף
 שֵׁם שְׁתִּי זְקִיפוֹת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲבָא, סוּד עֲלִיּוֹן יֵשׁ יוֹתֵר
 שְׁיִרִידַת הַנְּבִיעָה מִבְּפָנִים הִיא יִתְרָה.
 שְׁתִּי כְרִיעוֹת הֵן י"ו לְמִי? אֵל ה"ה, וְשְׁתִּי
 זְקִיפוֹת בְּה"ה לְהַעֲלוֹת ה' עִם י', ה' עִם ו', כְּמוֹ
 שְׁבִית רֹאשׁוֹן וְשְׁנֵי שֶׁהִסְתַּלְקוּ בְּשְׁנֵי עֲמוּדִים,
 וְעָלֶיהֶם נֵאמַר (תהלים קמה) סוּמְךָ ה' לְכָל הַנְּפֹלִים
 וְזֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים.

אָמַר לוֹ, וְהָרִי נִתְבָּאָר כָּל הַכוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּבְרָכוֹת,
 שֶׁהוּא אֵל עֲלִיּוֹן שְׁנִכְלָלִים בּוֹ עֶשֶׂר, אִיךָ הֵם

כפולים שם עֶשֶׂר שְׁנָיִם שִׁיְהִיו שָׁם שְׁתֵּי כְרִיעוֹת?
שְׁהָרֵי הַכְרִיעוֹת הֵן עֶשֶׂר מִמְעָלָה לְמַטָּה. וְזָקִיפּוֹת
עֶשֶׂר מִמַּטָּה לְמְעָלָה. וְסוּד הַדָּבָר - אֵלֶּיךָ ה"א
י"ד ה"א. י"ד ה"א ו"א ה"א. הַכְרִיעוֹת בְּעֶשֶׂר
מִן אֶלֶף שֶׁל אֲדֹנָי, עַד עֶשֶׂר זָקִיפּוֹת מִן י' שֶׁל
אֲדֹנָי, עַד אֶלֶף מִן אֲדֹנָי הוּא אֶהְיֶה. י' מִן אֲדֹנָי
הוּא יְהוָה. וּמִשּׁוֹם זֶה כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכַרוּךְ
אֵלֶּיךָ ה"א י"ד ה"א. וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם י"ד
ה"א ו"א ה"א. הָרֵי כָּאֵן זָקִיפָה אַחַת וְכַרִּיעָה
אַחַת. הַכְרִיעָה בְּאֶהְיֶה, זָקִיפָה בִּיהוָה, וְהַכָּל
בְּאֲדֹנָי. אִם כֵּן, זָקִיפָה שְׁנַיִם וְכַרִּיעָה שְׁנַיִם בְּמָה?
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרוּךְ בְּנֵי לְעֵתִיק הַיָּמִים, וְדַאי
שְׁזָקִיפָה וְכַרִּיעָה שְׁנַיִם צָרִיךְ לְעֵלֶת
הָעֲלוֹת, שְׁמוּרִיד אוֹתוֹ מִמְעָלָה לְמַטָּה וְלְהָעֲלוֹת
בּוֹ הַשְׁכִּינָה, שֶׁהוּא זּוֹקֵף אוֹתָהּ בְּשֵׁם יְהוָה
שֶׁהַכָּל בְּיָדוֹ וּבְכַרְשׁוֹתוֹ. הָעֲלִיָּה וְהִירִידָה וְהַנְּבִיעָה
בְּרִשׁוֹתוֹ, שֶׁלֹּא מוּרִיד אֶלֶּא בְּרִשׁוֹתוֹ. וְאִם הוּא לֹא
מוּרִיד נְבִיעָה, לֹא יוֹרְדֵת. וְאִם הוּא לֹא מוּרִיד, אֵין
עֲלִיָּה לְשְׁכִינָה, וְהַנְּבִיעָה לֹא יוֹרְדֵת לָהּ. שְׁמַחוּ כָּל
הַחֲבָרִים וְשִׂמַח רַבִּי אֶלְעָזָר. יֵצֵא קוֹל וְאָמַר עַל
רַבִּי שְׁמַעוֹן: יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ. וְעַל רַבִּי אֶלְעָזָר
- וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, הִתְחַבְּרוּ אֹפֶן וּמִלְאָךְ וְכִסָּא
 וְאָמְרוּ נַעֲשֶׂה אָדָם, שְׂיִהְיֶה בְּשִׁתְּפוּת
 שְׁלֵנוּ. הַנְּשָׂמָה מְכֻסָּא, וְהַרוּחַ מִהַמְּלָאךְ, וְהַנְּפֶשׁ
 מִהָאֹפֶן, שְׂיִהְיֶה בְּדִיוּקָן שְׁלֵנוּ לְבָרַךְ וּלְקַדֵּשׁ
 וּלְיַחַד אוֹתוֹ כְּמוֹנוּ.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם. בֵּינַתִּים הֵנָּה הַזְּקֵן שֶׁל הַזְּקָנִים,
 הַעֲתִיק שֶׁל הַעֲתִיקִים, יָרַד וְאָמַר, שְׁמַעוֹן
 שְׁמַעוֹן, מִי הוּא שְׁאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם? וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים, מִי הוּא כָּאֵן הָאֱלֹהִים הַזֶּה? מִיֵּד פָּרַח, וְלֹא
 רָאָה אוֹתוֹ. כְּמוֹ שְׁשָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁאָמַר לוֹ
 שְׁמַעוֹן שְׁמַעוֹן וְלֹא קָרָא לוֹ בְּשֵׁם רַבִּי, אָמַר וַדַּאי
 הוּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֵאמַר בּוֹ (דְּנִי א ל ז) וְעֲתִיק
 הַיָּמִים יוֹשֵׁב, וּלְבוּשׁוֹ כְּשֶׁלֶג לְבָן. כָּעֵת הַשְּׁעָה
 לְפִתּוּחַ בְּסוּד הַזֶּה, שְׁוֹדַאי כָּאֵן יֵשׁ סוּד שְׂאִין רְשׁוּת
 לְגִלוּת, וְכָעֵת מִשְׁמַע שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְגִלוּת.

פְּתַח וְאָמַר, לְמַלְךְ שְׁהִיּוּ לוֹ כְּמָה בְּנִינִים לְבָנוֹת,
 וְהָיָה לוֹ אֶמֶן, וְהָאֶמֶן לֹא הָיָה עוֹשֶׂה דְבָר
 אֶלָּא בְּרְשׁוּת הַמֶּלֶךְ. זֶהוּ שְׁכַתוּב (מְשַׁלִּי ח) וְאֵהִיָּה
 אֶצְלוֹ אֶמֶן וְגו'. הַמֶּלֶךְ וַדַּאי הוּא הַחֲכָמָה
 הַעֲלִיוֹנָה לְמַעְלָה, וְהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי הוּא הַמֶּלֶךְ
 לְמַטָּה. אֱלֹהִים הָאֶמֶן לְמַעְלָה, וְזוֹ הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה.

אֱלֹהִים הָאֱמֵן לְמַטָּה, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה שְׁלֵמַטָּה. וְאֵין
לְאִשָּׁה לַעֲשׂוֹת דְּבַר בְּלִי הָרְשׁוֹת שֶׁל בַּעֲלָהּ.

וְכֵן הַבְּנִינִים שֶׁהֵיוּ בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת, הִיָּה הָאֵב
אוֹמֵר בְּאִמְרָה לְאֵם יְהִי כֶּף - וְכֶף הִיָּה. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (בראשית א) יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. וַיֹּאמֶר, הִיָּה
אוֹמֵר לְאֱלֹהִים יְהִי אוֹר, בַּעַל הַבְּנִין הוּא שְׁאוֹמֵר,
וְהָאֱמֵן עוֹשֶׂה מִיָּד. וְכֶף בְּכָל הַבְּנִינִים שֶׁהֵם בְּדֶרֶךְ
אֲצִילוֹת הִיָּה אוֹמֵר יְהִי רְקִיעַ, יְהִי מְאֹרֶת, וְהַכֹּל
מִיָּד נַעֲשֶׂה.

כְּשֶׁהֲגִיעַ לְעוֹלָם הַפְּרוּד, שֶׁהוּא עוֹלָם הַנְּפָרָדִים,
אָמַר הָאֱמֵן לְבַעַל הַבְּנִין, נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצִלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ. אָמַר בַּעַל הַבְּנִין, וְדַאי טוֹב
הוּא לַעֲשׂוֹתוֹ, אָבֵל עֲתִיד הוּא לַחֲטֹא לְפָנֶיךָ,
מִשׁוּם שֶׁהוּא כְּסִיל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (משלי י) בֵּן חָכָם
יִשְׂמַח אָב וּבֶן כְּסִיל תּוֹגַת אָמוֹ. הִיא אוֹמְרָת, אַחַר
שֶׁחֲטָאוּ תְלוּי בָאֵם וְלֹא בָאָב, אָנִי רוֹצֶה לְבְרֹא
אוֹתוֹ בְּדִיוֹקְנִי. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, וְלֹא רָצָה לְהַשְׁתַּתֵּף בּוֹ הָאֵב.

בְּזִמְן שֶׁחֲטָא מַה כָּתוּב? וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה
אִמְכֶם. אָמַר הַמֶּלֶךְ לְאֵם, וְלֹא אֶמְרָתִי לָךְ
שֶׁעֲתִיד הוּא לַחֲטֹא? בְּאוֹתוֹ זְמַן גָּרַשׁ אוֹתוֹ, וְגֵרַשׁ

אוֹתָהּ עָמוּ. וּמִשּׁוֹם זֶה כָּתוּב בֵּין חָכָם יִשְׁמַח אָב,
זֶה אָדָם שֶׁהוּא בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת. וּבֵין כָּסִיל תּוֹגַת
אָמוּ, זֶה אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה.

קָמוּ כָּל הַחֲבָרִים וְאָמְרוּ, רַבֵּי רַבֵּי, וְכִי יֵשׁ פֶּרוּד
בֵּין הָאָב לָאֵם, שֶׁמֶצְדוֹ שֶׁל הָאָב הוּא בְּדֶרֶךְ
אֲצִילוֹת וּמֶצֶד הָאֵם בְּבְרִיאָה? אָמַר, חֲבָרִים
חֲבָרִים, לֹא כֶּף, שֶׁהֵנָּה אָדָם שֶׁל אֲצִילוֹת, זָכַר
וּנְקֵבָה הָיָה מֶצֶד שֶׁל הָאָב וְהָאֵם. וְזֶהוּ (בְּרֵאשִׁית א)
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. יְהִי אוֹר מֶצֶד
הָאָב, וַיְהִי אוֹר מֶצֶד הָאֵם. וְזֶהוּ אָדָם דּוּ
פְּרָצוּפִים, וְלִזָּה אֵין בּוֹ צֶלֶם וּדְמוּת. אֲלֵא שְׁלֵאָם
הָיָה כְּנוּ"י שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים, וְהַכְּנוּי הַהוּא
הוּא אוֹר וְחֻשֶׁף. וּמִשּׁוֹם הַחֻשֶׁף הַהוּא שֶׁהָיָה
בְּכְנוּי הַהוּא אָמַר הָאָב שֶׁעֲתִיד הוּא לְחַטֵּא לְאָדָם
שֶׁל בְּרִיאָה, שֶׁהוּא אוֹר לְבוֹשׁ עֲלִיוֹן, וְזֶהוּ הָאוֹר
שֶׁבְּרֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁגָּנַז
אוֹתוֹ לְצַדִּיקִים.

וְהַחֻשֶׁף הַהוּא שֶׁנִּכְרָא בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן לְרִשְׁעִים,
זֶהוּ שְׁכָתוּב (שְׁמוֹאל-א ב) וְרִשְׁעִים בַּחֻשֶׁף
יְדָמוּ. וּמִשּׁוֹם אוֹתוֹ הַחֻשֶׁף שֶׁהָיָה עֲתִיד לְהַחֲטִיא
לְאוֹתוֹ הָאוֹר, לֹא רָצָה הָאָב לְהַשְׁתַּתֵּף בּוֹ. וּמִשּׁוֹם
זֶה אָמַר נִעֲשָׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ, הָאוֹר הַהוּא.

כְּדַמוּתֵנוּ, הַחֶשֶׁף הֵהוּא, שֶׁהוּא הַלְבוּשׁ שֶׁל הָאוֹר
 כְּמוֹ שֶׁהַגּוֹף הוּא לְבוּשׁ לְנִשְׁמָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב (איו"ב
 עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי. שְׁמַחוּ כָּל הַחֲבָרִים וְאָמְרוּ,
 אֲשֶׁרִי חִלְקֵנוּ שְׁזַכֵּינוּ לְשִׁמְעַ דְּבָרִים שֶׁלֹּא נִשְׁמְעוּ
 עַד עֵתָה.

סדר הלימוד ליום כח אלול [יום 353 בשנה]

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (דברים לב) רָאוּ עֵתָה כִּי אָנִי
 אָנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי. אָמַר, שְׁמַעוּ
 חֲבָרִים דְּבָרִים עִתִּיקִים שְׁאֲנִי רוּצָה לְגַלוֹת, מֵאַחַר
 שֶׁנִּתְּנָה לִי הַרְשׁוֹת לְגַלוֹת. מִי הוּא שְׁאָמַר רָאוּ
 עֵתָה כִּי אָנִי אָנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי? אֵלֶּא זֶהוּ
 עֵלֶת עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים. וְהֵהוּא נִקְרָא עֵלֶת הָעֲלוֹת,
 עֵלֶת מֵאֵלּוּ הָעֲלוֹת שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה אַחַת מִן הָעֲלוֹת
 הַלְלוּ שׁוּם מַעֲשֶׂה עַד שֶׁנּוּטַל רְשׁוֹת מִהָעֲלִיּוֹן
 הֵהוּא שְׁעָלָיו, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ לְמַעְלָה בְּנַעֲשֶׂה אָדָם.
נַעֲשֶׂה וְדַאי עַל שְׁנַיִם נֹאמַר. שְׁזֵה אָמַר לְאוֹתוֹ
 שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנּוּ נַעֲשֶׂה, וְלֹא עוֹשֶׂה דְּבָר
 אֵלֶּא בְּרִשׁוֹת בְּאַמִּירָה מֵאוֹתוֹ שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנּוּ,
 וְאוֹתוֹ שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנּוּ לֹא עוֹשֶׂה דְּבָר עַד שֶׁנּוּטַל
 עֲצָה מִחֲבָרוֹ. אֲבָל אוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא עֵלֶת עַל כָּל
 הָעֲלוֹת, שְׁאִין לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ, וְאִין לְמַטָּה שְׁשׁוּה

לו. זהו שכתוב (ישעיה מ) וְאֵל מִי תִדְמִינִי וְגו'.
אמר, ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים
עמדי, שנוטל ממנו עצה, כמו שהוא שאמר
ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו.

קמו כל החברים ואמרו, רבי, תן לנו רשות
לדבר במקום הזה. אמרו, והרי אמרת
למעלה שעלת העלות אמר לכתר נעשה אדם,
ואין אמרו בעלת העלות שלא נוטל עצה ורשות
אלא הוא לבדו בלי שתוף וחסבון, שכתוב ואין
אלהים עמדי, אפלו אלהים של אצילות?

אמר להם, תהיינה שומעות אזניכם מה שפיכם
מדבר. והרי לא אמרתי לכם עכשו שיש
שנקרא עלת העלות, ואינו אותו שנקרא עלת על
כל העלות?! שעלת על כל העלות אין לו שני
שנוטל עצה ממנו, שהוא יחיד קדם הכל, ואין
לו שתף.

ובשום זה אמר ראו עתה כי אני אני הוא ואין
אלהים עמדי, שנוטל ממנו עצה.
שהוא יחיד קדם הכל, ואין לו שני ולא שתף
ואין חשבון. שיש אחד בשתוף כמו זכר ונקבה
שנאמר בהם כי אחד קראתיו וכו'. אבל הוא

אָחַד בְּלִי חֶשְׁבוֹן וּבְלִי שְׁתוּף, וּמִשׁוּם זֶה וְאֵין
 אֱלֹהִים עִמָּדִי. קָמוּ כָּל הַחֲבָרִים וְהִשְׁתַּטְּחוּ
 לְפָנָיו וְאָמְרוּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂרַבּוֹנוּ מִסְּפִים עִמוֹ
 לְגַלּוֹת סוּדוֹת טְמִירִים שְׁלֹא הָיוּ מִתְּגָלִים
 לְמִלְאָכִים קְדוֹשִׁים.

אָמַר לָהֶם, חֲבָרִים, יֵשׁ לָנוּ לְהִשְׁלִים הַפְּסוּק,
 שְׁכַמָּה סוּדוֹת טְמִירִים בַּפְּסוּק הַזֶּה, אָנִי
 אָמִית וְאַחִיָּה וְגו'. חֲבָרִים, אָנִי אָמִית בְּסִפְיָהּ,
 וְאַחִיָּה בְּסִפְיָהּ. מִצַּד הַיְמִין חַיִּים, וּמִצַּד הַשְּׂמָאל
 מִיתָה. וְאִם לֹא הִסְפִּימוּ שְׁנִיָּהֶם בְּעִמּוּד הָאֲמֻצָּעִי,
 לֹא מִתְקַיֵּם הַדִּין, שֶׁהוּא בְּמוֹשֵׁב שְׁלֹשָׁה יַחַד.

וְלַפְעָמִים מִסְּפִימִים הִשְׁלֹשָׁה לַעֲשׂוֹת דִּין,
 וְתָבֵא יָד יְמִין שֶׁהִיא פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל
 שְׁבִים, שֶׁהִיא יְהו"ה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְזוֹ
 הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת יָד יְמִין מִצַּד הַחֶסֶד, יָד שְׂמָאל
 מִצַּד הַגְּבוּרָה. יָד יְהו"ה מִצַּד הָעִמּוּד הָאֲמֻצָּעִי.
 כְּשֶׁאָדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, הַיָּד הַזֹּאת מְצִילָתָם מִן
 הַדִּין, אֲבָל כְּשֶׁדִּין עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, נֹאמַר בּוֹ
 וְאֵין מִיָּדִי מְצִיל.

וְעוֹד, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים יֵשׁ בַּפְּסוּק הַזֶּה אָנִי אָנִי אָנִי,
 שֵׁשׁ בָּהֶם א א א י י, שְׁנַרְמְזוּ בְּיו"ד ה"י

וא"ו ה"י. יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ויש בהם שלש ווי"ם - ואי"ן ואח"ה ואנ"י, שנרמזו בשמות הללו. ועם כל זה שבארו החברים את הפסוק הזה אצל אלהים אחרים - ראו עתה כי אני אני הוא, זה הקדוש ברוך הוא ושכינתו שנאמר בהם אנ"י וה"ו. ואין אלהים עמדי - זה סמא"ל ונחש. אני אמית בשכינה את מי שהוא רשע, ואני אחיה בה את מי שהוא צדיק. ואין מידי מציל - זו יד יהו"ה שהיא יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א. והיא כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, והכל אמת.

אבל מה שנאמר למעלה על העליון שהוא עלת על כל העלות, הסוד הזה לא נמסר אלא לחכמים ונביאים.

ועוד נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, הרי פרשה החברים על מלאכי השרת, שהם אמרו את הפסוק הזה אחר שהיו יודעים מה שהיה ומה שעתיד להיות. והם היו יודעים שהיה עתיד לחטא, ולמה רצה לעשות לו? ולא עוד, אלא עזא ועזאל היו מקטרגים עליו בזמן שאמרה השכינה לקדוש ברוך הוא נעשה אדם.

אמרו, מה אדם ותדעהו, מה אתה רוצה לעשות אדם ותדעהו, ועתיד לחטא לפניך

בְּאִשְׁתּוֹ שֶׁהִיא חֲשֵׁף, שֶׁהָאֹר הוּא זָכָר, הַחֲשֵׁף
נִקְבָּה, הַשְּׂמָאל חֲשֵׁף שֶׁל בְּרִיאָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן
אָמְרָה לוֹ הַשְּׂכִינָה, בְּזֶה שְׂאֵתֶם מְקַטְרְגִים, אַתֶּם
עֲתִידִים לְנַפֵּל. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (בראשית ו) וַיֵּרְאוּ בְנֵי
הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, וַחֲשָׁקוּ בָהֶן וַטְעוּ בָהֶן,
וַהֲפִילָה אוֹתָם הַשְּׂכִינָה מִקְדָּשָׁתָם.

אָמְרוּ הַחֲבָרִים, אִם כֶּן, עֲזָא וְעֲזָאל לֹא
מְשַׁקְרִים בְּדַבְרֵיהֶם, שְׂוֹדָאֵי בְּנִקְבָּה הִיָּה
עֲתִיד לְחַטֵּא אָדָם. אֲלֹא כֶּן אָמְרָה הַשְּׂכִינָה, אַתֶּם
שֶׁהַזְּמַנְתֶּם לְקַטְרֵג לְפָנַי יוֹתֵר מִכָּל צְבָא הַמָּרוֹם,
אִם אַתֶּם הֵייתֶם טוֹבִים מֵאָדָם בְּמַעֲשֵׂיכֶם, נֹאָה
לְכֶם לְקַטְרֵג עָלָיו. אֲבָל אִם הוּא עֲתִיד לְחַטֵּא עִם
אִשָּׁה אַחַת, אַתֶּם בְּנָשִׁים רַבּוֹת, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר (שם)
וַיֵּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם. בְּנוֹת הָאָדָם
וְלֹא בַת הָאָדָם. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא אִם אָדָם חוֹטֵא,
הָרִי הַקָּדִים לוֹ תִּשׁוּבָה לְחֹזֵר לְרַבּוֹנוֹ וּלְהַתְתַּקֵּן
בְּמָה שְׂחָטָא.

אָמְרוּ לוֹ הַחֲבָרִים, אִם כֵּן לָמָּה כָּל זֶה? אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר לְחֲבָרִים, אִם לֹא הִיָּה כֶּן שְׂבָרָא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵצֵר טוֹב וַיֵּצֵר הָרַע שֶׁהֵם אוֹר
וְחֲשֵׁף, לֹא הִיָּתְהָ זְכוּת וְחוּבָה לְאָדָם שֶׁל בְּרִיאָה,
אֲלֹא מְשׁוּם שְׂנִבְרָא מִשְׁנִיָּהֶם. וּמְשׁוּם זֶה (דברים ל)

רָאָה נִתְּתִי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת
הַמָּוֶת וְאֶת הָרָע. וּבַחֲרַת בַּחַיִּים. אָמְרוּ לוֹ, וְעוֹד
כָּל זֶה לָמָּה? לֹא הָיָה נִבְרָא לַחֲטָא לְפָנֶי יְהוָה,
וְלֹא גוֹרֵם כָּל מָה שְׁגָרָם לְמַעַלָּה, וְלֹא הָיָה לוֹ לֹא
עֲנֵשׁ וְלֹא שָׂכַר.

אָמַר חֲבֵרִים, מִן הַדִּין הָיָה לְבְרָא אוֹתוֹ בְּשִׁבִיל
הַתּוֹרָה, בַּגְּלָלָה נִבְרָא, שְׁכַתּוֹב בָּהּ שָׂכַר
לְצַדִּיקִים וְעֲנֵשׁ לְרָשָׁעִים, וְלֹא הָיָה שָׂכַר לְצַדִּיקִים
וְעֲנֵשׁ לְרָשָׁעִים. אֲלֵא בְּשִׁבִל אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה, לֹא
תָהוּ בְּרִיאָה לְשִׁבְת יִצְרָה. אָמְרוּ, וּדְאִי כַּעַת שְׁמַעְנוּ
מֵה שְׁלֹא שְׁמַעְנוּ עַד עַכְשָׁו, שְׁוֹדְאִי לֹא בְּרִיא
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דְבַר שְׂאִינוּ צְרִיךְ.

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא הַתּוֹרָה שֶׁל בְּרִיאָה הִיא הַלְבוּשׁ
שֶׁל הַשְּׂכִינָה. אִם אָדָם לֹא הָיָה עֲתִיד
לְהִבְרָא, הִיָּתָה הַשְּׂכִינָה בְּלִי כֶסוּי, כְּמוֹ עֲנִי.
וּמִשּׁוֹם זֶה, כָּל מִי שְׁחוּטָא כְּאֵלוֹ הַפְּשִׁיט אֶת
הַשְּׂכִינָה מְלַבּוּשָׁה, וְזֶהוּ עֲנֵשׁוֹ שֶׁל אָדָם. וְכָל מִי
שְׁמַקִּים אֶת מְצוּוֹת הַתּוֹרָה, כְּאֵלוֹ הַלְבִּישׁ אֶת
הַשְּׂכִינָה בְּמַלְבוּשֶׁיהָ. וּמִשּׁוֹם זֶה פְּרִשׁוּהָ בְּכֶסוּי
שֶׁל צִיצִית (שְׁמוֹת כב) כִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבִדּוּהָ הִיא
שְׁמַלְתוֹ לְעֵרוֹ בַּמָּה יִשְׁכַּב, בַּגְּלוּת, וְהִרִי פְּרִשׁוּהָ.

בא וּרְאָה, הַחֲשֵׁף הוּא הַשְּׁחַר שֶׁל הַתּוֹרָה, הָאוֹר
הַלְבֵן שֶׁל הַתּוֹרָה. וּכְשֵׁאוֹתוֹ הָאוֹר מִתְלַבֵּשׁ
בַּחֲשֵׁף, נֹאמֵר בַּתּוֹרָה שְׁחוֹרָה אָנִי וְנֹאמָה (שיר השירים
א). וּכְשֶׁמִּסְתַּלֵּק מִשָּׁם אוֹר שֶׁהוּא לְבָן, הִיא אוֹמֶרֶת
אַל תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחֻרְחַרְתִּי. וְהַתּוֹרָה כְּמוֹ בַת הָעֵינַן
שֶׁהִיא שְׁחוֹרָה וְיָפָה בְּאוֹר שְׂמַאִיר בָּהּ, וּמִשׁוֹם זֶה
בַת הָעֵינַן וְהָאוֹר הַמַּאִיר בָּהּ אָמַר דָּוִד (תהלים כז) ה'
אוֹרִי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אֵירָא. אוֹרִי - אוֹר י', שֶׁהִיא בַת
עֵינַן. וּשְׁנֵי גִּוְנִים יֵשׁ לָהּ, אוֹר מִבְּפָנִים וְחֲשֵׁף
מִבְּחוּץ לְהִיּוֹת שׁוֹלֵט בָּהֶם עַל כָּל הַקְּלָפוֹת. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב וּמְלַכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. בְּלְבוּשׁ שֶׁל אוֹר
הִיא שׁוֹלֵטֶת עַל כָּל אוֹתָם שֶׁנֹּאמַר בָּהֶם וּלְכֹל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הִיא אוֹר בְּמוֹשְׁבָתָם, וּבְלְבוּשׁ שְׁחַר
שׁוֹלֵטֶת עַל הַרְשָׁעִים שֶׁנֹּאמַר בָּהֶם וּרְשָׁעִים
בַּחֲשֵׁף יִדְמוּ.

וְעוֹד, שֶׁהָאוֹר הוּא מִצַּד הַיָּמִין, שֶׁהוּא אוֹר הַיּוֹם
הָרֵאשׁוֹן שֶׁנֹּאמַר בוֹ יְהִי אוֹר, זֶה אַבְרָהָם,
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם. הַחֲשֵׁף מִצַּד הַשְּׂמָאל שֶׁל
יִצְחָק, שֶׁהוּא הַיּוֹם הַשְּׁנַיִ, שֶׁנֹּאמַר בוֹ וַתִּכְהֶינּוּ
עֵינָיו מֵרְאֵת. וְלַחֲשֵׁף קָרָא לְיִלָּה וְגו'. אָדָם, זֶה
יַעֲקֹב, הַתְּלַבֵּשׁ בְּשָׁנֵיהֶם, בְּאוֹר שֶׁל הַיָּמִין וּבַחֲשֵׁף
שֶׁל הַשְּׂמָאל.

ובשניהם העמוד האמצעי הוא עמוד הענן
 יומם ועמוד האש לילה, שמאיר
 בשניהם. זהו שפתוב (שמות יג) לא ימיש עמוד
 הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם וגו'.
 הענן מהצד שלו מים. החשך מהצד שלו אש.
 העמוד הוא השלום ביניהם. זהו שפתוב (איוב כה)
 עשה שלום במרומיו. וכשהוא באמצע, ולא קרב
 זה אל זה כל הלילה. לא קרב המים לאש, ולא
 אש למים. כמו שהוא הפריד ביניהם, זוהי
 מחלקת לשם שמים, הלל ושמאי.

בנגדם שני אמוראים ברקיע - מיכאל
 וגבריאל, ושר שלום מכריע ביניהם,
 שהוא נוריאל אנריאל. אנריאל נקרא מצד של
 הימין, נוריאל מצד השמאל, והוא אדם
 שלמטה, מטטרו"ן שמו, ששולט על כל בעלי
 המשנה. זהו שפתוב וירדו בדגת הים. אלו
 תלמידי חכמים שמתרבים בים התורה שיורשים
 משם וכו'.

בראשית בר"א שי"ת, וזה מטטרו"ן אות
 בצבאו, ובשבילו נאמר (בראשית ד)
 וישם ה' לקין אות, להגן עליו. מה שהיה הולך
 נע ונד בגלגול, נעשה נוד. מיד וישב בארץ נוד

קדמת עֲדָן. וְזוֹ אוֹת בְּרִית הַמִּילָה שֶׁקָּנָא עַל שֶׁל
אָחִיו, מִשּׁוּם שֶׁנוֹלַד מֵהוּל. וּבְאִיזָה מָקוֹם זָכָה
לוֹ? בְּקִינִי, מִשּׁוּם שֶׁשָּׂם חֵזֶר בְּתִשׁוּבָה וַיֵּצְאוּ
מִמֶּנּוּ בְּנָיו שֶׁנִּכְנְסוּ לְגַן עֲדָן, וּמִשּׁוּם זֶה וַיֵּשֶׁב
בְּאֶרֶץ נוֹד קְדַמַּת עֲדָן.

אַחַר כֵּן עָשָׂה תוֹלְדוֹת מִצַּד הָרַע, וְהִתְפַּשְׁטוּ
בְּגִלְגּוּלִים בְּעוֹלָם, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר וַיֵּדַע
קִיֵּן אֶת אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֵד אֶת חֲנוּךְ. חֲנוּךְ מֵהַצַּד
שֶׁל קִיֵּן, וְזֶה יֵצֵר הָרַע, חֲנוּךְ לְרַע. וַיֵּשׁ חֲנוּךְ
מֵהַצַּד שֶׁל אָנוּשׁ, שֶׁהוּא יֵצֵר הַטּוֹב, חֲנוּךְ לְטוֹב,
וְנֹאמַר בּוֹ (שם ה) וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים
וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים. וְזֶה חֲנוּךְ שֶׁנִּהְפֵּךְ
בְּשָׂרוֹ לְלִפְיֵי אֵשׁ.

וַיִּשְׁלַח הֵם: אָדָם, שֵׁת, אָנוּשׁ. מֵאָנוּשׁ הִתְיַחֲסוּ
כָּל הַדּוֹרוֹת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אֲזַ הוּחַל
לְקָרָא בְּשֵׁם ה'. מִשָּׁם הִתְפַּשְׁטוּ כָּל הַגִּלְגּוּלִים שֶׁל
הַצַּדִּיקִים. חֲנוּךְ שֶׁיֵּצֵא מֵאָנוּשׁ הוּא מִטְטְרוּ"ן
שֶׁנִּהְפֵּךְ בְּשָׂרוֹ לְלִפְיֵי אֵשׁ, וְהוּא נוֹרִיאַל, וְעַל
שְׁנֵיהֶם נֹאמַר וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב. רָצוּ"א זֶה
נוֹרִיאַל. וְשׁוּ"ב מִטְטְרוּ"ן, כֵּן עוֹלָיִם בְּחֻשְׁבוֹן.
כְּמֵרָאָה הַבְּזֻק, אֵלָּא הוּא כְּמֵרָאָה הַקָּשֶׁת אֲשֶׁר
יְהִיָּה בְּעַנָּן, שֶׁנֹּאמַר בּוֹ (בראשית ט) וְהָיָה בְּעַנְנֵי עַנָּן

עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָהּ הַקֶּשֶׁת בְּעֵנָן, וּבְשִׁבְלֵי נֶאֱמַר
(שם) וְלֹא יִהְיֶה עוֹד הַיָּמִים לְמַבּוּל לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר,
מִשּׁוּם שֶׁהַתְּהִפּוּף לְלִפְיֵי אֲשׁ. וְכָל הַמְּלֹאכִים
הַמְּמַנִּים עַל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל הַגְּלִגּוּלִים הֵם מִשָּׁם.

וְעוֹד כְּמֵרָאָה הַקֶּשֶׁת, עָלָיו נֶאֱמַר לְמֹשֶׁה (שמות כה)
וּרְאֵה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אָתָּה מֵרָאָה
בְּהָר. כְּמֵרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה ה' אֶת מֹשֶׁה בֶּן עֲשָׂה
אֶת הַמְּנִרָה (במדבר ח). וְזֶה מִטְטְרוּ"ן, מ' שְׁלוֹ
מְנוּרָה. נוּרִיאל אֵשׁ דּוֹלְקָת, וְהוּא ט"ט, וְהָיוּ
לְטֻטְפוֹת בֵּין עֵינָיָהּ. וְהַכֹּל נִתְפָּשֵׁט מֵאֲנוּשׁ,
וּמִשּׁוּם זֶה אִזּוּ הַנְּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם ה'.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים (בראשית א). הַפְּסוּק הַזֶּה
הַתְּפָרֵשׁ לְשִׁבְעִים פָּנִים בְּמֵה
שְׁפָרְשׁוּהוּ רַבּוֹתֵינוּ שִׁבְעִים פָּנִים לְתוֹרָה.
בְּרֵאשִׁית בַּת בְּתַחֲלָה, לָמָּה? אֵלָּא כִּי פִרְשׁוּהָ
רַבּוֹתֵינוּ שֶׁל הַמְּשָׁנָה, בַּת תְּחִלָּה - סִימָן טוֹב
לְבָנִים. וּמֵהוּ? אֵלּוּ שֵׁשׁ הַסְּפִירוֹת שְׁכֵלוֹלוֹת
בְּעֵמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁנֶּאֱמַר עָלֶיהֶן (שמות כ) כִּי שֵׁשֶׁת
יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וְהֵם שֵׁשׁ
פְּעָמִים טוֹב שֶׁבְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּעָמִים כִּי טוֹב, אֶחָד שֶׁל הַיּוֹם
הַשֵּׁנִי שֶׁל בְּרֵאשִׁית, וְאֶחָד שֶׁל הַיּוֹם

הַשְּׁלִישִׁי. וְהֵם (דברי הימים-א כט) הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה
 וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל, שֶׁהוּא הַצְּדִיק.
 וְהַבַּת הַזֶּה הִיא הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתוֹנָה, מְלָכוֹת
 הַקֹּדֶשׁ, הַעֲשִׂירִית לְתַשְׁעָה, וְהַשְּׁבִיעִית לְשֵׁשָׁה,
 וְהַרְבִּיעִית לְשִׁלְשֵׁת הָאֲבוֹת, וְשְׁמִינִית לְשִׁבְעָה,
 חַג שְׁמִינֵי עֲצָרָת.

וְהִיא בַּת קוֹל, הַרְבִּיעִית לְשִׁלְשׁ הַדְּרָגוֹת שֶׁהִיוּ
 מִשְׁתַּמְשִׁים בָּהֶם יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצָם, וְהֵם:
 תּוֹרָה, נְבוּאָה, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, בַּת קוֹל. וְכֻלָּם
 כְּלוּלוֹת בְּמְלָכוֹת הַקְּדוּשָׁה, הִיא הַתּוֹרָה מְצֻדָּה
 שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, תּוֹרַת ה' תְּמִימָה. וְהִיא
 הַנְּבוּאָה מֵהַצַּד שֶׁל נִצָּח וְהוֹד, שֶׁהֵם שְׁנֵי נְבִיאֵי
 אֱמֶת, בְּכָל הַצּוּרוֹת וְהַמְּרָאוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת
 וְהַחֲזִיוֹנוֹת שֶׁל הַנְּבִיאִים, כָּלֵם רְשׁוּמִים בְּבַת
 הָעֵינַן, שֶׁהִיא לְבַת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנָה. י' כְּלוּלָה
 מֵעֶשֶׂר מְרָאוֹת, וּמְאִירָה מְשֻׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים
 שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוּלָה מֵעֶשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת,
 וּבֵה הֵלֵב רוּאָה, הֵלֵב יוֹדֵעַ, הֵלֵב מְבִינִן.

ל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה, וְעֲלִיָּה בְּאֵרוֹ בְּעֲלִי
 הַקְּבֻלָּה נִגַּע בְּבַת, וְכֻלָּל בָּהּ כָּל הַמְּאֻמְרוֹת
 וְהַנְּתִיבוֹת. וְעֶשֶׂר הָאֲמִירוֹת וְשִׁלְשִׁים וּשְׁתַּיִם
 נְתִיבוֹת הֵן אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שְׂרָמֵז בָּהֶם מֹשֶׁה

בְּשִׁיר שֶׁל פְּגָעִים. כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלָטָהּ. כִּי
 בִי - אֲרַבְעִים וּשְׁתַּיִם. שְׁבָהּם נִקְרְאוּ יַד הַגְּדוּלָּה
 יַד הַחֲזָקָה יַד רָמָה.

וְהִיא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מֵהֶצֶד שֶׁל צְדִיק חַי הָעוֹלָמִים.
 וְהִיא בֵּת קוֹל מְצִדּוֹ שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי,
 שְׁנִקְרָא קוֹל הַשּׁוֹפָר, הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב. (שמות יט)
 מִשֶּׁה יִדְבֵּר וְהֶאֱלֵהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.

הִיא בֵּת קוֹל שְׁמִנְהֶמֶת כְּיוֹנָה, שְׁנֹאֲמַר (שיר ב)
 יוֹנָתִי בְּחִגְוֵי הַסֶּלַע. וּבִאֲרוֹ עָלֶיהָ, בֵּת קוֹל
 הַיְתֵה יוֹצֵאת מִן הַשָּׁמַיִם וְאוֹמֶרֶת הַלְכָה כְּפִלוֹנִי.

הִיא בֵּת הַקּוֹל שְׁנֹאֲמַר עָלֶיהָ (תהלים יז) שְׁמִרְנִי
 כְּאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי. הִיא בֵּת שְׁנֹאֲמַר בָּהּ (תהלים
 מה) כָּל כְּבוֹדָהּ בֵּת מֶלֶךְ פְּנִימָה וְגו'. פְּנִימָה
 לְמִשְׁנֵה שֶׁל הַפְּנִיִם שֶׁהֵם נִרְאִים מִצֵּד שֶׁל יְהו"ה.
 מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, מֵהֶצֶד שֶׁל אֲדֹנָי, שֶׁהוּא
 דִּין שֶׁל גְּבוּרָה.

וְהִיא פְּנִימָה רַחֲמִים. שְׁעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שְׁנוֹסֵעַ
 בְּיָמִין וּכְלוּלִים יַחַד יֵאֱהוּדוּנָה"י. אֲדֹנָי
 לְבוּשׁ לִיהו"ה, וְהָאוֹת י' כְּבוֹדָהּ בֵּת מֶלֶךְ פְּנִימָה.
 וְהֵם בֵּת עֵינַי יָמִין וּבֵת עֵינַי שְׁמָאל, יי מִן
 יֵאֱהוּדוּנָה"י, וְהִיא הַבַּת מִצֵּד הַחֹסֶד, דְּרָגָתוֹ שֶׁל

אֲבָרְהָם, שְׁנֵאמַר בְּהַ בַּת הַיְתָה לְאַבְרָהָם וּבְכַל
 שְׁמָהּ, שְׁנֵאמַר (בראשית כג) וְהו' בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל.
 שְׁנֵית בְּרֵאשִׁית, פְּרִשׁוּהָ רַבּוּתֵינוּ, לְמָה הַתּוֹרָה
 מִתְחִילָה בְּב' אֶלָּא הֲרִי פְרִשׁוּהָ, אָדָם
 חָטָא שְׂאֵכֵל מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְקָלֵל אֶת
 הָאָדָם עֶשְׂרֵי קָלָלוֹת, וְתַשַּׁע לְאָרֶץ, חָסַר אֶחָד שְׁלֹא
 הִתְקַלְלָה הָאָרֶץ הַזֹּאת. וּמִיָּד שְׁנַתְנָה תּוֹרָה פֶּתַח
 בְּבִי"ת, שְׁהִיא בְרָכָה, לְהוֹצִיא אֶת הָעוֹלָם
 מִקָּלָלָתוֹ. וְעַל כֵּן מִתְחִיל בְּב', וְעַלֶּיהָ נֵאמַר (משלי
 י) בְרִכַּת ה' הִיא תַעֲשִׂיר. (יחזקאל מד) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה
 אֶל בֵּיתְךָ.

וּמֵאִיזָה מְקוֹם נִקְרְאת בְּרָכָה? לְמַלְךְ שָׂרָצָה
 לְבָנוֹת פְּלִטְרִין, חָפַר בְּאָרֶץ וְחָפַר לוֹ
 מַעְיָן מַיִם. אָמַר, מֵאַחַר שֵׁישׁ לִי מַעְיָן מַיִם,
 אֲבָנָה בַּיִת. וְהֵינּוּ בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת. וְהַמְקוֹר שֶׁל
 אוֹתוֹ הִנָּהָר מַעְיָן שְׂאִין לוֹ סוּף וְלֹא הַפְּסֵק. זֶה
 הַכֶּתֶר הָעֲלִיּוֹן. וְאוֹתוֹ הַבַּיִת כְּשֶׁמִּתְמַלֵּא מִחֻכְמָה,
 נִקְרָא בַּת, בַּת י', וְהֵינּוּ בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת. כָּל
 אִשָּׁה בַּת לְבַעֲלָהּ. וּבִי"ת קִטְנָה הַתְּמַלְּאָה
 מִתְּפָאֲרֵת, דִּהְיֵנוּ תּוֹרָה, וּבוֹ נִקְרְאָה בַּת.

אָבֵל הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה בְּתוֹסֶפֶת י'. וְשְׁלֵמָה אָמַר
 (מלכים-א ו) וְהַבַּיִת בְּהַבְּנָתוֹ אָבֵן שְׁלֵמָה מִסַּע

נבְּנָה. מְהִי אַבְן שְׁלֵמָה? זוּ י' שְׁעָלֶיהָ נִבְנָה הַבַּיִת,
 וּמִשּׁוּם זֶה בְּחֻכְמָה יִבְנָה בַּיִת. וְזוּ י' קִטְנָה שְׁעָלֶיהָ
 נִבְנָה הַבַּיִת שְׁלֵמָטָה, כְּמוֹ שֶׁנִּבְנָה בְּאוֹת י' הַבַּיִת
 שְׁלֵמָעֵלָה, וְהֵם בַּיִת רֵאשׁוֹן וּבַיִת שֵׁנִי. וְהֵם י"י מִן
 יְהוָה אֲדוֹנָי, עָלֶיהֶם נֹאמַר (דְּבָרִים כו) אֲבָנִים
 שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מִזְבַּח ה' אֱלֹהֶיךָ. אֶת - לְרֵבוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ הַשֵּׁנִי.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וּשְׂאָר הַחֲבֵרִים שְׁהִיו עִמּוֹ,
 וְדָאֵי שְׂאֵלוֹ לֹא בְּאִנּוּ לְעוֹלָם אֶלָּא לְשִׁמְעַ
 אֶת זֶה - דִּינּוּ. וְכַעַת נּוֹדַע בּוֹ מִי נִתְבָּרְכָה וְנִקְרְאָה
 בְּרַכַּת ה', וְהִינּוּ וּמְלֵא בְּרַכַּת ה' יָם וְדָרוֹם יְרֻשָׁה.
 מִן הַמְּלֵא מִתְבָּרְכַת, וּמִשָּׁם נִשְׁקִים כָּל אוֹתָם
 שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת מְשֻׁקִים. אָמַר הַמְּלַךְ, אַחַר שֵׁישׁ
 לִי מַעֲיָן, אֲטַע אֵילָן, וְהִינּוּ בֵּן, שֶׁהוּא בֵּן מְלִשׁוֹן
 בְּנִין, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ רַבּוֹתֵינוּ, אֵל תִּקְרֵי בְּנִיךָ אֶלָּא
 בּוֹנִיךָ. וּפְרָשׁוּהָ בְּנוֹת בְּכָלֵל בְּנִים.

וְהָאֵב, שֶׁהוּא מְקוֹר הַחֻכְמָה, הוּא הַכֶּתֶר. מְקוֹר
 הַחֻכְמָה הַשֵּׁנִי מֶה הוּא? אָמַר לוֹ, אָמַר
 בְּנִי. אָמַר לוֹ, בְּפָסוּק הַזֶּה רָמַז לוֹ שְׁלֵמָה (מִשְׁלֵי ה)
 יְהִי מְקוֹרְךָ בְּרוּךְ, וְזֶה צְדִיק. וּמִשּׁוּם זֶה נֹאמַר בּוֹ
 בְּרַכּוֹת לְרֵאשׁ צְדִיק, וְזֶה שְׁלוֹם. וּשְׁלֵמָה נִקְרְאָה עַל
 שְׁמוֹ שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר בּוֹ וְהַמְּלַךְ שְׁלֵמָה בְּרוּךְ.

ומשום זה אין אשה מתברכת אלא מפרי בטן של בעלה, שהוא זרע מברית חי העולמים, הכולל שמונה עשרה ברכות התפלה. ומשום זה, מי שרוצה להיות משקה ממנו, צריך לזרע אליו.

ויוסף הצדיק, כשזכה לדרגה הזו של צדיק חי העולמים, ראה בחלום שכל הדרגות היו כורעים לדרגתו. זהו שכתוב (בראשית לז) והנה השמש והירח וגו'. ומשום זה, כל הכורע כורע בכבוד.

אמר לו, ברוך בני לעתיק הימים, ישמח אביך ואמך. אביך - זה הקדוש ברוך הוא. אמך - זו השכינה. ותגל יולדתך - זו אמך שלמטה. שודאי שמאותו ברוך מתברכת השכינה שלמטה. והברכות שלו באות מן המזח, שהיא חכמה העליונה על ידי העמוד האמצעי. ומשום זה גוף וברית נחשבים לאחד. וכמו שהצדיק הוא מקור השכינה התחתונה, אף כף העמוד האמצעי הוא מקור הצדיק, והחכמה העליונה מקור העמוד האמצעי, וכתר מקור החכמה העליונה. ובכל מקום ברוך - זכר, וברכה - נקבה, והינו להניח ברכה אל ביתך.

בא וְרָאָה, יֵשׁ שְׂכִינָה שְׁנִקְרָאת אָמָה, וְשְׂכִינָה
 שְׁנִקְרָאת שְׂפָחָה, וְיֵשׁ שְׂכִינָה שְׁנִקְרָאת בֵּת
 הַמֶּלֶךְ. כִּךְ יֵשׁ אִישׁ וְיֵשׁ אִישׁ. יֵשׁ אִישׁ שְׁנֵאֵמַר בּוֹ
 (שמות טו) ה' אִישׁ מִלְחָמָה, וְיֵשׁ אִישׁ שְׁנֵאֵמַר בּוֹ
 (דניאל ט) וְהָאִישׁ גְּבַר־יִאֵל. וּמִשׁוּם זֶה הִנְשָׂמָה
 שְׂמֻחֵיבֶת בְּגִלְגּוּל - אִם הִיא בֵּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא.

אם תֵּאמַר שְׁנִמְכַרְת בְּגוֹף נְכָרִי שְׁשֵׁם הַשְּׁלֵטוֹן
 שֶׁל יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא מֵהֵצֵד שֶׁל סמא"ל -
 חס וְחִלְיָה! זֶהוּ שְׂכָתוּב (ישעיה מב) אָנִי ה' הוּא
 שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן, שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע.
 וְאוֹתוֹ הַגּוֹף שָׁבוּ שׁוֹרָה בֵּת הַמֶּלֶךְ נֵאמַר שְׁנִמְכַר
 לְכַתְרִים הַתְּחִתוֹנִים שֶׁל הַטְּמָאָה - חס וְחִלְיָה!
 עֲלֶיהָ נֵאמַר וְהָאֶרֶץ לֹא תִמְכַר לְצַמִּיתת כִּי לִי
 כָּל הָאֶרֶץ.

וּכְמִי הַגּוֹף שֶׁל בֵּת הַמֶּלֶךְ? זֶה מִטְטְרוּן. וְאוֹתוֹ
 הַגּוֹף הוּא אָמָה שֶׁל הַשְּׂכִינָה. אֵף עַל גַּב
 שֶׁהִיא נִשְׂמָה שֶׁהִיא בֵּת הַמֶּלֶךְ, שְׂבוּיָה שָׁם
 בְּגִלְגּוּל שְׂבָאִים בְּגִלְגּוּלִים. מִשׁוּם שְׂבָאָה לְשָׁם,
 מֵהַ כְּתוּב בּוֹ? (שמות כא) וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בֵּתוֹ
 לְאָמָה וְגו'.

וְעוֹד וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ, אִישׁ – זֶה הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. אֶת בֵּיתוֹ – אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם
 מֵהַצַּד שֶׁל בֵּית יְחִידָה נִקְרְאוּ בֵּיתוֹ. אִם תֹּאמַר
 שֶׁיֵּצְאוּ מִצַּד הָעֶבֶד שֶׁהוּא מִטְטְרוּ"ן כְּמוֹ שֶׁאֱלֹהֵי
 יֵצְאוּ בְּמִנוּסָה מִמְצָרִים – לֹא תֵצֵא כְּצֵאת
 הָעֶבְדִּים. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה נב) כִּי לֹא בְּחַפְזוֹן
 תֵּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן.

בא וּרְאֵה, מִיָּד כְּשֶׁנוֹלָד אָדָם, נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ שֶׁל
 בְּהֵמָה מִצַּד הַטְּהָרָה מֵאֱלֹהֵי שְׁנִקְרְאוּ אוֹפְנֵי
 קֹדֶשׁ. זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ רוּחַ מִצַּד הַחַיּוֹת שֶׁהֵן
 חַיּוֹת הַקְּדוֹשׁ. זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ נִשְׁמָה מֵהַצַּד
 שֶׁל הַכֶּסֶּא, וְשִׁלְשֵׁת אֱלֹהֵי הֵם: אִמָּה וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה
 שֶׁל בֵּית הַמֶּלֶךְ.

זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ בְּדֶרֶךְ שֶׁל אֲצִילוֹת
 מֵהַצַּד שֶׁל בֵּית יְחִידָה, וְהִיא נִקְרְאת בֵּית
 מֶלֶךְ. זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ רוּחַ שֶׁל אֲצִילוֹת מִן
 הַצַּד שֶׁל הָעֵמּוּד הָאֲמֻצְעִי, וְנִקְרָא בֵּן לְקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שְׁכָתוּב (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לֵה'
 אֱלֹהֵיכֶם. זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ נִשְׁמָה מִצַּד הָאָב
 וְהָאֵם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת
 חַיִּים. מִי הַחַיִּים? אֱלֹהֵי הֵם י"ה, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר
 (תהלים קג) כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה. וְנִשְׁלַם בּוֹ יְהוָה.

זָכָה יוֹתֵר - נוֹתְנִים לוֹ יוֹ"ד ה"א וּא"ו ה"א,
 שֶׁהוּא אָדָם בְּדֶרֶךְ שֶׁל אֲצִילוֹת לְמַעְלָה,
 וְנִקְרָא בְּדִיוקָן שֶׁל אָדוֹנוֹ, וְעָלָיו נֶאֱמַר (בראשית א)
 וַיְרֹדוּ בְּדַגַּת הַיָּם. זֶהוּ הַשְּׁלֵטוֹן בְּכָל הַרְקִיעִים
 וּבְכָל אוֹפְנִים וּשְׂרָפִים וְחַיּוֹת וּבְכָל הַצְּבָאוֹת
 וְהַכַּחוֹת שֶׁלְמַעְלָה וּלְמַטָּה. וּמִשׁוֹם זֶה, כְּשֶׁאָדָם
 זוֹכֶה בְּנֶפֶשׁ מֵהַצַּד שֶׁל בַּת יַחֲדָה, נֶאֱמַר בָּהּ לֹא
 תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִים.

וּבִאֲבָד רְשָׁעִים רְנָה, הוּא הַיָּר, שֶׁהוּא נָהָר יֵצֵא
 מֵעֵדֶן. וּמָה הוּא? מְצוֹת עֲשֵׂה וּמְצוֹת
 לֹא תַעֲשֶׂה כְּחֶשְׁבוֹן נָהָר, וְהוּא הַיָּר הַמְאִיר לְכָל
 אָדָם, וְעַל זֶה וּבִאֲבָד רְשָׁעִים רְנָה. וּבְאוֹתוֹ זְמַן
 שֶׁהַטְּחוּל אֵינוֹ שׁוֹחֵק, יִמְלֵא שְׁחוּק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנָנוֹ
 רְנָה. וְדַאי וְאִז לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גַרְ"ה, מִשׁוֹם
 שֶׁטָּעְמָה כִּי טוֹב סַחְרָה.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן מִתְקַנֵּת יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁהִיא הַלֵּב, הִיא
 הַל"ב, לַה"ב הַמְזַבֵּחַ. יִכְבֶּה כְּחֶשְׁבוֹן
 לַה"ב הַל"ב. לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה נְרָה, שֶׁהִיא הַגְּלוּת.
 וְזוֹ יְרוּשָׁלַיִם שֶׁהִיא הַלֵּב, וְתַבְנֵה עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה'.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. בְּרִי"ת א"ש. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר, אָבָא, סוּד הַבְּרִית לְמָה

שָׁמַיִם עָרְלָה בְּכָלִי עֶפֶר? אָמַר לוֹ, בְּנִי, יוֹם אֶחָד
שָׁאַלְתִּי אֶת אֱלֹהֵינוּ, שָׁאַלְתִּי אוֹתוֹ עַל עָרְלָה
אוֹמְרִים תִּקְנֵנוּ לוֹ כְּלִי בְּעֶפֶר. אָמַר לִי, עָרְלָה
וְדָאֵי הִיא בֵּת זִוְגוּ שֶׁל נֶחֱשׁ הַקְּדָמוֹנִי, שְׁגָרָם
מִיָּתֶה לְאָדָם וּלְכָל הַבְּרִיּוֹת, וּבִגְלָלוֹ מִתְקַנֵּים כְּלִי
שֶׁל עֶפֶר.

וְאוֹתוֹ הָעֶפֶר מְזוֹן לְאוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְנֶחֱשׁ עֶפֶר
לְחֶמּוֹ, וּבְזָה הוּא נִפְרָד מֵהָאָדָם, וְעָלְיוֹ
נֶאֱמַר (שמות כ) לֹא תִנְאָף, אֵל תִּתֵּן לוֹ מְקוֹם לְהִנּוֹת
מִמֶּנּוּ, אֲלֵא שְׁנוֹתֵן לוֹ מְזוֹן בַּחוּץ. וּמִשׁוֹם זֶה
חָלַק לֹא תִין אִיף, אֵל תִּתֵּן לוֹ מְקוֹם פְּרִיעָה
הַנִּקְבָּה שֶׁל סִמְאֵל שׁוֹפֵף דָּמִים, עָלְיוֹ נֶאֱמַר לֹא
תִרְצַח. לְכָלֵב צָרִיף לְתַת דָּם. לְזֶה עֶפֶר וְלְזֶה דָם,
לְקַיִם בָּהֶם (משלי כה) אִם רָעַב שִׁנְאָף הָאֲכִילֵהוּ לְחֶם
וְאִם צָמָא הִשְׁקֵהוּ מַיִם. וְהִכַּל בַּחוּץ. וּבְזָה מְצִיל
אוֹתָם מִחֲבוּט הַקְּבֵר וּמִחֲרָבוֹ שֶׁל מְלֶאֶךְ הַמּוֹת.
זֶהוּ לְרָשָׁעִים.

אֲבָל לְבִינּוֹנִיִּים הַדָּם הַזֶּה נֶחֱשָׁב לוֹ דָם הַקְּרָבָן,
וְהָעֶפֶר הַזֶּה נֶחֱשָׁב לוֹ עֶפֶר הַמְּזַבַּח. זֶהוּ
שְׁכָתוּב (שמות כ) מְזַבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִי וְגו',
וְנֶאֱמַר בָּהֶם לֹא תִבְנֶה אֶתְהֵן גְּזִית, כְּדֵי שֶׁלֹּא
תַעֲשֶׂה לָּהּ פֶּסֶל. וְזֶה שֶׁל נְדָה אוֹ שְׁפָחָה אוֹ גוֹיָה

או זונה, כי חרבך הנפת עליה ותחלליה. כלומר, מחלל שבת לצדיקים, שאין בהם הזהמה של הנחש, נעשה בקדשה וברכה ויחוד.

במקום של פריעה שורה בהם י"ה, ובמקום ערלה שורה בהם ו"ה, וסוד הדבר - מי יעלה לג' השמימ'ה, בסופי תבות יהו"ה, כמו מי יעלה בהר ה'. נפשו, אותו שנאמר בו נשבע ה' בנפשו. ועליו נאמר (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום.

פתח רבי שמעון ואמר, (ישעיה מג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וגו'. בא וראה, כבוד המלך העליון, כשברא את כל העולמות בסוד של השם הקדוש, נתן להם כח להנהיג העולם, וברא העולם העליון בסוד של יו"ד, והעולם התחתון בסוד של ה"א. זהו שכתוב כי ביה ה' צור עולמים. והנהגת העולם התחתון הנה מראה בהנהגתו הכח שנתן לו מלמעלה למעלה.

אם אדם מהנה את הקדוש ברוך הוא בקרבנות של תפלה, כף הקדוש ברוך הוא מהנה אותו מאכלים זוהרים בעולם ההוא, שהם

מֵאֲכָלִים שֶׁל גּוֹף הַמְּזוֹן שְׁלֹמֶעְלָה, מֵאֲכָלִים
 לְנִשְׁמָה מְסוּדוֹת הַתּוֹרָה. הָאָדָם שֶׁעוֹשֶׂה דִּירָה
 לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִשְׁכִינָתוֹ וְלִחְיִילוֹתָיו
 בַּשָּׁבָתוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַשָּׁבָת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשָּׁבָת לְדוֹרְתָם, לְשׁוֹן שֶׁל
 דִּירָה, כִּף הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְקִין לוֹ דִּירָה
 בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְלִכְלֹ שְׂבָאִים עִמוֹ.

שְׂכֵמוֹ שְׂאָדָם עוֹשֶׂה נֶחֱת לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְלִשְׁכִינָתוֹ בַּשָּׁבָת, כִּף הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עוֹשֶׂה לְאָדָם עִם בֵּת זוּגוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם. הוּא
 שׁוֹמֵר אֶת הַשְּׁכִינָה עִמוֹ בַּשָּׁבָת שְׁלֹא תִתְחַלֵּל, כִּף
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם עִם בֵּת זוּגוֹ
 שְׁלֹא תִתְחַלֵּל.

אָדָם שְׁלֹא מִפְרִיד בֵּין הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבֵין
 שְׁכִינָתוֹ, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת
 אוֹתוֹ אָדָם עִם בֵּת זוּגוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְאֵין
 רְשׁוּת לְנַחֵשׁ לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם. וּבְכָל מִצְוָה
 וּמִצְוָה שְׁמוֹקִיר אָדָם אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְשְׁכִינָתוֹ (בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכֻלָּם מוֹקִיר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם) עִם
 בֵּת זוּגוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם. וְזֶהוּ שְׂאָמַר הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא כִּי מְכַבְּדִי אֶכְבֵּד.

אָדָם שְׁמַמְלִיךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
 הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְמַלֵּךְ אוֹתוֹ עַל
 הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים בְּעוֹלָם הַהוּא.
 וּמִשׁוֹם זֶה פְּרִשׁוּהָ, כֹּל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ עוֹלָם
 בְּפָנָי עֲצָמוֹ, וּבְאוֹתוֹ הָעוֹלָם הוּא אָדָם בְּדִיוֹקָן
 שֶׁל רַבּוֹנוֹ שֶׁל הַכֹּל. וְזֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.

וְהַמְשֻׁכָּלִים יִזְהָרוּ כְּזֵהר הַרְקִיעַ, הוּא הַזֵּהר
 הַטָּמִיר וְגִנּוּז, וְזֵה הַפְּתָר. זֵהר
 בְּהִיר בְּשִׁחְקִים זו חֲכָמָה. זֵהר הַזּוֹרֵק נִיצוּצוֹת
 וּמִבְּהִיק כְּבָרֵק לְעֵינַיִם זוּ בִּינָה. זֵהר לָבֵן כְּלִבְנָה
 זוּ גְדֻלָּה. זֵהר זוֹהָר אָדָם כְּמֵאָדָם זוּ גְבוּרָה.
 זֵהר מִבְּהִיק הַכוֹלֵל לָבֵן וְאָדָם זוּ תְּפָאֶרֶת. זֵהר
 יָרֵק כְּכוֹכֵב זֶה נִצְחָה. זֵהר כּוֹלֵל לָבֵן וְאָדָם זֶה
 הוֹד. זֵהר זוֹהָר לְכֹל עֵבֶר כְּמִי שֶׁמְכָה בְּפִטְיֵשׁ
 וְזוֹרֵק שְׂבִיבִים לְכֹל הַצְּדָדִים זֶה יְסוּד. וְכֹלָם
 מְשֻׁפְּעִים לְמַלְכוּת, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

רֵאשֵׁי אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה (במדבר א), כְּתָר חֲכָמָה
 חֲכָמִים. בִּינָה נְבוֹנִים. חֶסֶד חֲסִידִים.
 גְּבוּרָה גְבוּרִים. בְּעֲלֵי תוֹרָה תְּפָאֶרֶת. נְבִיאִים נִצְחָה.
 חוּזִים הוֹד. צַדִּיקִים יְסוּד. מְלָכוֹת מְלָכִים. וְעַל

שָׁמָּה נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מַלְכִים. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן.

[זֶה שִׁיר לְפָרֶשֶׁת נַח]

וַיִּבֶן נַח מִזְבֵּחַ (בראשית ח). מַה זֶה וַיִּבֶן נַח? אֵלָּא נַח
אִישׁ צַדִּיק. וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ, זו הַשְּׂכִינָה. הַבְּנִין
שָׁלוּ בֵּין, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי. וַיִּקַּח מִכָּל
הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה. בְּהֵמָה לְמַעַלָּה וְעוֹף לְמַטָּה,
מֵהִי בְּהֵמָה לְמַעַלָּה? אֵלָּא בְּהֵמָה זֶה הַשּׁוֹר
הָעֲלִיּוֹן, שֶׁנִּקְרָא הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן שֶׁלְמַעַלָּה, שֶׁנֶּאֱמַר
בּו מִקְרָן מִפְּרִיס. וּפְרִשׁוּהָ מִקְרָן כָּתוּב, שֶׁקְרָן
אֶחָת הִיָּתָה לוֹ בְּמִצְחוֹ, וְזוּהִי קְרָן הַיּוֹבֵל, שֶׁמִּמֶּנּוּ
קְרָן פָּנֵי מֹשֶׁה.

הַשּׁוֹר הַזֶּה הוּא פֶּרֶר. פֶּרֶר הוּא דִּין, עִם ו' נַעֲשֶׂה
פּוֹר, רַחֲמִים סְלִיחָה, וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָא צוּם
כַּפּוֹר. מַה זֶה כ' בְּתוֹסֶפֶת פּוֹר? אֵלָּא זֶה כְּתָר
מַלְכוּת. בֵּא וּרְאֵה, אֵין שְׂכִינָה שְׁלֵא נַעֲשִׂית כְּתָר
לְאוֹתָהּ שֶׁלְמַטָּה מִמֶּנָּה. וּמִשּׁוּם זֶה הַשְּׂכִינָה
הָעֲלִיּוֹנָה הִיא כְּתָר מַלְכוּת, וּמַלְכוּת נִקְרָאת צוּם
שְׁלֵא, הִיא הַמַּלְכוּת (כַּפּוֹר). וּמַלְכוּת נִקְרָאת צוּם
כַּפּוֹר. מֵהֲצַד שֶׁל הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה הִיא צוּם, אֲבָל
מִצְדוֹ שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי נִקְרָאת אֲכָל.

לָחֶם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ, הֵהוּא שְׁנֹאֲמַר בּוֹ ה' אִישׁ מִלְחָמָהּ. וּמִי כָּאֵן הָאִישׁ? אֲלֹא זֹו מ' פְּתוּחָהּ מִבְּפָנַיִם שְׁבָה אָכְלוּ אֶת הַמֶּן מ' שְׁנָה. אֲבָל ם הִיא הָעוֹלָם הַבָּא, שְׂאִין בּוֹ אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, וְכָל הַסְּפִירוֹת נִקְרְאוּ צוּמוֹת בָּהּ, וּמִשּׁוֹם זֶה הַקְּרַבְנוֹת שְׁמַתְעַכְלִים, שְׁהֵם תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, הִיא הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה. וְהֵהוּא שְׁנֵהְנָה מִמְּנָה, שְׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, מְרִיחַ כָּל הַרִיחוֹת שֶׁל הַקְּרַבְנוֹת וּמְקַרֵּב אוֹתָם לָאֵב וְלֹאֵם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (בראשית ח) וַיִּרַח ה' אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ. לֹא כְּתוּב אֲלֹא אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ, זֹו הִיא.

הַשּׁוֹשְׁנָה, רֵיחַ הַטּוֹב לָאֵב וְהָאֵם. הַשּׁוֹשְׁנָה הִיא וּדְאִי עִם חֲמֶשֶׁה עָלִים הִיא ה'. אֲבָל הַרִיחַ שְׁלָהּ ו' שְׁהוּא רֵיחַ, לֹא שׁוֹרָה בּוֹ עַד שְׁנִפְתַּחַת לְהַעֲלוֹת מִמְּנָה רֵיחַ טוֹב. כְּשִׁישְׂרָאֵל פּוֹתְחִים בְּתִשׁוּבָהּ, הַשּׁוֹשְׁנָה נִפְתַּחַת לְבַעֲלָהּ, שְׁהוּא הַרִיחַ שְׁלָהּ, וְאוֹתוֹ הַרִיחַ עוֹלָה אֶל הָאֵב וְהָאֵם שְׁהֵם י"ה, וַיִּרַח ה' אֶת רֵיחַ.

(סו) וַיֹּאמֶר ה' אֶל לְבוֹ. וַיֹּאמֶר ה' - זֶה הָאֵב, אֶל לְבוֹ - זֹו הָאֵם, שְׁנֹאֲמַר בָּהּ לֵב מִבֵּין. שְׁבִזְמַן שִׁישְׂרָאֵל חוֹטְאִים לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׂמִים, נֹאֲמַר וַיִּתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ. וּבִזְמַן שְׁמֵהֲנִים יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם

שְׁבַשְׁמִים בְּקִרְבָּנוֹת שֶׁל תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר כח) צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ לָהֶם אֵת קִרְבָּנֵי לַחֲמֵי וְגו'.
 לַחֲמֵי וְגו'.

מִיד - שְׁמֵן וּקְטֹרֶת יִשְׁמַח לֵב. וְגוֹרְמִים בְּאוֹתוֹ הָרִיחַ לְהָרִיק שְׁמֵן וּנְבִיעָה מְלַמְעָלָה בְּשִׁכְיִנְתּוֹ. זֶהוּ שֶׁפְּתוּב (שיר א) לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֵן תִּנְרַק שְׁמֶךָ עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ. מַה זֶה עֲלָמוֹת? שְׁמוֹנָה עָשָׂר עוֹלָמוֹת שְׁכֹלִילִים בְּשִׁמוֹנָה עָשָׂר עוֹלָמוֹת שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם רָכַב אֱלֹהִים רְבוֹתִים אֶלְפֵי שְׁנָאן.

בִּינָתִים הֵינָה זָקֵן הַזְדַּמֵּן אֵלָיו. פָּתַח וְאָמַר, מַה זֶה רָכַב? אָמַר לוֹ, ר' הֵיא חֲכָמָה, רֵאשִׁית חֲכָמָה. ב' בִּינָה. כ' כְּתָר עֲלִיוֹן. הֵם רָכַב לְאוֹתוֹ טְמִיר וְגִנּוּז שְׁרוּכָב עֲלֵיהֶם, וְאֵלוֹ שֶׁלֹּשׁ הַסְּפִירוֹת הֵן רוֹכְבוֹת עַל ח"י הָעוֹלָמִים, שֶׁהֵם תִּשְׁעַ נְקֻדּוֹת כְּפוּלוֹת, וְהֵם אָדָם עֲלִיוֹן טְמִיר וְגִנּוּז בְּטַעֲמִים וְאָדָם שְׁלֵמָטָה שֶׁהֵם תִּשְׁעַ נְקֻדּוֹת, הֵם שְׁמוֹנָה עָשָׂר עוֹלָמוֹת שֶׁשָּׁט בָּהֶם עֲלֵת הָעֲלוֹת, שֶׁהוּא הָאָדָם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁלֹּא הִתְגַּלָּה בַּתּוֹרָה וְשָׁט בָּהֶם, וְהֵם מְרַכְבָּה לוֹ. וְהַשְּׁמוֹנָה עָשָׂר הֵזָה אֵיפָּה עוֹלָה? בּוֹיֶר"ח. וּבְגִלְלוֹ נֶאֱמַר וַיִּרַח ה' אֶת רִיחַ הַנִּיחַח. וְכִשְׂיִשְׂרָאֵל מְעֲלִים בְּרָכוֹת בַּתְּפִלוֹת אֵלָיו

כְּרֵאוּי, מִיַּד נִהְנֶה מְשֵׁם. מַה כְּתוּב? וַיֹּאמֶר ה' אֶל
לְבוּ. (עכ"מ).

תְּקוּנִים

וְהַמְשַׁכְּלִים יִשְׁכְּלוּ כְּזֹהר הַרְקִיעַ וּמְצַדִּיקֵי
הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד.
פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, בְּטָרַם אֶצְרָךְ בְּבִטָּן
יִדְעֵתִיךָ. זֶהוּ שְׁכָתוּב אֲשֶׁר קִדַּשׁ יָדַי מִבִּטָּן.
בְּטָרַם אֶצְרָךְ - זו רוח של יצירה. ובטָרַם תצא
מֶרְחֶם - זו נפש של עשייה. נביא לגוים נִתְתִּיךָ -
זו הַנְּשָׂמָה.

שְׁקָדֶם שְׂאֵדֶם יבא לְעוֹלָם, הוּא נוֹדַע לְרוּחוֹ
וְנִשְׁמָתוֹ וְגוֹפוֹ (וּנְפִשׁוֹ) שְׁמַתְחַבְּרִים
לְמַעְלָה. וּמְשׁוּם זֶה וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם, זֶה
הַנְּשָׂמָה שֶׁהִיא אָב לְרוּחַ וְלִנְפֶשׁ וְרֵם לְגוּף. וְעַל
אֵלוֹ הַרוּחַ וְהַנְּפֶשׁ וְהַגּוּף, עֲלֵיהֶם נֹאמַר הֵן כָּל
אֵלֶּה יַפְעֵל אֵל וְגוֹ'. הַנְּשָׂמָה זֶה גּוּף פְּלוּנִי. לָךְ לָךְ
מֵאֲרָצֶךָ - זֶה שְׁנוּי מְקוֹם. וּמִמּוֹלְדֹתֶךָ - זֶה שְׁנוּי
הַשֵּׁם. וּמִבֵּית אָבִיךָ - זֶה שְׁנוּי מַעֲשֵׂה.

שְׁנוּי מְקוֹם זֶה גְּלָגוּל רֵאשׁוֹן, שְׁנַעֲקַר מִמְּקוֹמוֹ
וְנִנְטַע בְּגוּף אַחֵר. וּמִי גֵרָם לוֹ אֵת זֶה?
מְשׁוּם שְׁעַקַר אֵת הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה מִמְּקוֹמָה,

שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבְפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּחַתְּ אִמְכֶם. וּמְמוֹלְדֹתָיָהּ, כָּאֵן סוּד (בראשית מח) וּמוֹלְדֹתָיָהּ אֲשֶׁר הוֹלְדֹתָ אַחֲרֵיהֶם לָךְ יְהִיוּ, וּבוֹ יִקְרְאוּ בְּנִחְלָתָם. כְּדֵי שֶׁלֹּא יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת, יִקְרָא עַל שֵׁם אָחִיו, וְזֶה שְׁנוֵי הַשֵּׁם. וּמִי גֵרָם אֵת זֶה? מִשּׁוֹם שֶׁעָקַר הָאֵילָן, שֶׁהוּא עֵץ הַגֶּן מִמְקוֹמוֹ. כִּי נֶעְקַר מִמֶּנּוּ, וְנִקְרָא עָקַר בְּלֹא בֶן, עַל שֵׁם שֶׁהוּא עָקַר וְ שְׂכּוֹלֵל שֶׁשָּׂה צְדָדִים מִמְקוֹמוֹ.

וּמִבֵּית אָבִיךָ - זֶה שְׁנוֵי מַעֲשֵׂה, וּמִי גֵרָם לוֹ אֵת זֶה? מִשּׁוֹם שֶׁחָטָא בְּמַעֲשֵׂה, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁשֵּׁם גְּנוּזָה הַמְּחַשְׁבָה, שֶׁאֵין עֲשִׂיהָ בְּלֹא מְחַשְׁבָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ - זֶה הַגּוֹף. כְּפִי שֶׁהוּא מְחַיֵּב בְּחֻטָּאִים, כִּי נִנְטַע בּוֹ וְנִרְכָּב עַד שֶׁמְחַזֵּיר מֵהַ שֶׁעָקַר לְמְקוֹמוֹ. קָם הָעֵמוּד אַחֵר צִלוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי, סוּד זֶה, סוּד אַחֵר עֲלִיוֹן יֵשׁ בְּגִלְגּוּל לְמַעְלָה בְּדִרְגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְזֶהוּ וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם, זֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הֲלֹא אָב אֶחָד לְכָלְנוּ. וּמִי אָמַר לוֹ? אוֹתוֹ הָרֵם שְׁעֲלִיו, שֶׁהוּא רֵם עַל כָּל גְּבוּהִים. וּמֵה אָמַר לוֹ? לָךְ לָךְ - שְׁנֵי גְרוּשִׁים, הֵם ' ' מִן א'. הָאוֹת ו' מִשֵּׁם גֵּרַשׁ אוֹתָהּ אוֹתוֹ

רם על כל רמים, שהוא עלת על כל העליונים.
ולאן שלח אותו? אל הארץ אשר אראך, זו
השכינה התחתונה.

אמר לו רבי שמעון, אם כך, מה זה מארצך
וממולדתך? אמר לו, רבי רבי, שלשת
אלפים הם משלשה שמות שהם אהי"ה אהי"ה
אהי"ה שנאמר למשה עליהם, שהוא הדיוקן
של אותו ו' העליונה.

ויאמר ה' אל משה אהיה אשר אהיה. אהיה
שלחני אליכם. כאן נרמז שהתגרש
משלשה אלה, שהם שלשה עולמות שנאמר
בהם מארצך וממולדתך ומבית אביך (בראשית יב).
וזוהי האם העליונה שהיא פתח אם כל חי.
שהאות ו' במעיה היא א' בכתר עליון, וא'
השנית בבניה, ואל"ף היא שלישית באמצע של
האות ו', וסוד הדבר - יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
והיא פתח מלכות. אל הארץ - זו שכינה
התחתונה שכלולים בה כלם. ואעשך לגוי גדול
ואברכה - מהצד של א' העליונה. ואגדלה שמך
- מהצד של א' השנייה. והיה ברכה - מהצד של
א' השלישית.

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם. דַּע כִּי
הַלֵּב הוּא דִּיּוֹר הַנְּשָׁמָה, וְהִיא שְׂבֻעָה,
שְׁנַאֲמַר אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנַת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם
לֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ. וְכִשְׂיֹרְדַת הַנְּשָׁמָה לְטָחוּל,
שֶׁהוּא רָעַב, מְשׁוּם שְׂכַבְד לֹא נוֹתֵן לוֹ מֵהַדָּם אֲלֵא
הַשִּׁירִים הָרָעִים שְׁלוֹ, וּמְשׁוּם זֶה (סו) כִּי כָבֵד
הָרָעַב בְּאֶרֶץ.

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׂיֹרְדַת שֵׁם הַנְּשָׁמָה, פּוֹחֶדֶת
מְשֵׁם, שְׁנַאֲמַר וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא
מִצְרַיִם. קִדְּם שְׁנִקְרְבָה שֵׁם הַנְּשָׁמָה. וַיֹּאמֶר אֵל
שָׂרָה אֲשֶׁתּוֹ - זֶה הַגּוֹף. וּמָה אוֹמֵר לָהּ? הֲנִינָה נָא
יִדְעֵתִי כִּי אֲשֶׁה יִפֶּת מְרֹאָה אֶת. אֶת יִפֶּה בְּזִכְיוֹת,
וּבְגִלְלָךְ אֲנִי פּוֹחֵד שְׂיִהְרְגוּ אוֹתִי בְּגִלְלָךְ, שְׂצוּפָה
רָשָׁע לְצַדִּיק, וּמְשׁוּם זֶה עָרוּם רָעָה רָעָה וְנִסְתָּר.
שְׂצַדִּיק שְׁנִמְצָא בֵּין הָרָשָׁעִים, נִתְּפָס בֵּינֵיהֶם.
וּמְשׁוּם זֶה וְהָיָה כִּי יֵרְאוּ אֶתְךָ הַמְּצָרִים, וְזֶה סוּד
כָּל הַבֵּן הַיְלוּד. וּמְשׁוּם זֶה וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֶתְךָ יַחֲיוּ.
אֲלֵא אֲמָרִי נָא אַחֲתִי אֶת. זֶהוּ שְׂכַתוֹב אֲמַר
לְחֻכְמָה אַחֲתִי אֶת. לְמַעַן יִיטֵב לִי בְּעַבּוּרְךָ -
בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְחִיתָה נִפְשִׁי בְּגִלְלָךְ - לְעוֹלָם הַבָּא.
בֵּינֵתִים הֲנִי הָעֵמוּד שֶׁל הָאוֹר שְׁנִרְאָה בְּצִלוֹ
שֶׁל רַבִּי שְׂמַעוֹן, וְאֲמַר לוֹ, רַבִּי רַבִּי,

כָּאֵן סוּד וְלֹא צָרִיךְ לְכַסּוֹת, מִשּׁוּם בְּעָלֵי חוּבוֹת
 מֵרָאָה לְפָנֵיהֶם, בְּעָלֵי עֶשֶׂר, שְׁלֹא יִהְיֶה אוֹתוֹ עַל
 מְמוֹנּוֹ. וּמֵהוּ מְמוֹנּוֹ? בֵּית וְהוֹן נִחְלַת אָבוֹת וּמֵה'
 אִשָּׁה מְשַׁכְּלֶת. וְזוֹ בֵּת עֵינַי, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כְּסוּת
 עֵינַיִם, שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְכַסּוֹת בֵּין הָרְשָׁעִים, מִשּׁוּם
 אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁמֵאִיר בָּהּ, שֶׁהוּא בְּעָלָהּ, שֶׁהוּא סוּד,
 צָרִיךְ לְכַסּוֹתוֹ מִבִּינֵיהֶם שְׁלֹא נִתְפָּס עָלָיו.

מִשּׁוּם שֶׁחֲשָׁכָה, שֶׁהוּא נֶחֱשׂ הַקְּדָמוֹנִי, מְקַנֵּא עַל
 הָאוֹר שֶׁהוּא אוֹר הַגְּנוּז, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַתֵּרֵא
 אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתְּצַפְּנֶהוּ (שְׁמוֹת ב).

וְכַךְ מִי שֶׁמִּתְגַּלֶּה לוֹ אוֹר שֶׁהוּא רָ"ז בֵּין
 הָרְשָׁעִים, צָרִיךְ לְכַסּוֹתוֹ עַד שֶׁיִּבְאֹו
 הַצְּדִיקִים לְהֵאִיר בִּינֵיהֶם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אוֹר זָרַע
 לְצַדִּיק. וְאִם לֹא מְטַמֵּן אוֹתוֹ, מֵה כְּתוּב? (בְּרֵאשִׁית
 יב) וַיְהִי כְּבוֹא אַבְרָם מְצַרְיָמָה, וַיְהִלְלוּ אוֹתָהּ אֶל
 פְּרָעָה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פְּרָעָה.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אוֹי לְבָנֵי הָעוֹלָם שֶׁהֵם
 אֲטוּמִים בְּלֵב וּסְתוּמֵי עֵינַיִם, שֶׁהֵרִי כְּמֵה
 סוּדוֹת נִסְתָּרִים יֵשׁ בַּתּוֹרָה וְלֹא מְשַׁגִּיחִים בָּהֶם,
 שְׂאִין רוֹצִים אֶלָּא לְאָכַל אֶת הַתְּבִין שֶׁל הַתּוֹרָה,
 שֶׁהוּא הַפֶּשֶׁט, לְבוֹשָׁה שֶׁל הַתּוֹרָה, וְלֹא טוֹעֲמִים
 מִן הַמַּח שֶׁבְּפָנָיִם.

בא וְרָאָה, יֵשׁ נִשְׁמָה שֶׁהִיא גּוֹף לְנִשְׁמָה, וַיֵּשׁ
 נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה, וַיֵּשׁ נִשְׁמָה זְכָרִית שֶׁנִּקְרְאת
 אַבְרָם. וַיֵּשׁ נִשְׁמָה נְקֵבָה שֶׁנִּקְרְאת שָׂרִי. וְאָף עַל
 גַּב שֶׁנִּקְרְאת זָכָר, הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת אַבְרָם בְּלִי ה' הִיא
 טְפֵלָה לְנִשְׁמָה שֶׁהִיא נְקֵבָה שָׂרִי שֵׁשׁ י', או
 לְשָׂרָה שֵׁשׁ ה'. וּמִשּׁוּם זֶה פִּרְשׁוּהָ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה
 שֶׁטְפֵל הִי אַבְרָם לְשָׂרָה בְּנִבְוָאָה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא
 זְכָתָה לְשֵׁתִי אוֹתִיּוֹת - י' בַּתְּחִלָּה, שָׂרִי, וּלְבִסּוֹף
 שָׂרָה בַּה'. כְּשֶׁהִיְתָה בִּיּוֹד הִיְתָה יְחִידָה,
 וְכִשְׁזָכְתָה בַּה' נִקְרְאת אִם. וְכִשְׁהִיְתָה יְחִידָה
 בִּיּוֹד נֹאמֵר עָלֶיהָ שְׁמִרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינַי.

וּפְרָעָה, שֶׁהוּא דְמוּת שֶׁל נְחֹשׁ רָשָׁע, אַחַר
 שֶׁשָּׁבְחוּהָ, כְּתוּב וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית
 פְּרָעָה. וְזֶה רוּמֹז לְגִלּוֹת מִצְרַיִם שֶׁגִּלְתָה הַשְּׂכִינָה
 בְּמִצְרַיִם. וְהַנְּחֹשׁ רָצָה לְקָרֵב אֵלֶיהָ, מֶה כְּתוּב?
 וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמֵת. וַיִּנְגַע ה' אֶת פְּרָעָה. וְזֶה רוּמֹז
 לְמִכּוֹת שֶׁהִכָּה הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת פְּרָעָה וְאֶת
 הַמִּצְרַיִם וְאֶת הַמִּמְנִים שְׁלָהֶם. וּמֶה כְּתוּב?
 וְעַתָּה הִנֵּה אֲשַׁתְּךָ קַח וּלְךָ. כְּמוֹ שֶׁפְּרָעָה
 בְּמִצְרַיִם שָׁאֵמַר לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל שְׁלַח מֵעַל פָּנָי
 וַיֵּצְאוּ. וְזוֹהִי הַהִבְטָחָה לְשְׂכִינָה וּלְיִשְׂרָאֵל
 בְּגִלּוֹת הָאֲחֵרוֹנָה.

מִיָּד כְּשִׁירְצוֹ הָאֲמוֹת עוֹבְדֵי הַכּוֹכָבִים שֶׁל
הָעוֹלָם לִקְרֹב אֵלֶיהָ וּלְדַחֵק אוֹתָהּ, שְׂכַר
הַכֶּלֶה הַדַּחֵק, כְּתוּב וַיִּנְגַע ה' אֶת פְּרַעְזָה. מִיָּד -
וּבֵאלֹהֵיהֶם עָשָׂה ה' שְׁפָטִים. שְׁעַל הַשְּׂכִינָה נֶאֱמַר
אֲנִי ה' הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן, וְהָזֹר
הַקָּרֵב אֵלֶיהָ יוֹמֵת.

וְכִמוֹ שֶׁפְּרַעְזָה הָרֵאשׁוֹן אָמַר הִנֵּה אֲשַׁתְּךָ קַח וְלֶךְ,
כֵּן אָמַר פְּרַעְזָה קוֹמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי, וְכֵן
עֲתִידִים הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם לֹדֵם לְיִשְׂרָאֵל קוֹמוּ
צְאוּ, צְאוּ מִבֵּינֵינוּ. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מוֹצִיא
אוֹתָם מִבֵּינֵיהֶם עַד שֶׁלְקַח אֶת כְּלָיו.

וְכִמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּצֵאוּ עֲלֵיו פְּרַעְזָה אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַחוּ
אוֹתוֹ וְאֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ - כְּמוֹ כֵּן
בְּגִלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל
אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה לֵה' וְגו'.

בֵּינֵתָיִם הִנֵּה אֵלֶיהוּ הַזְדַּמֵּן אֵלָיו, וְאָמַר, רַבִּי
רַבִּי, וַדַּאי כְּמוֹ זֶה הוּא בְּנִשְׁמָה שְׁהִיא
מִצַּד הַשְּׂכִינָה. וַיֵּצֵר הָרַע רוֹצֵה לִקְרֹב אֵלֶיהָ,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכָה אוֹתוֹ בְּכִמָּה מְכוֹת, כְּמוֹ
שֶׁהִכָּה אֶת פְּרַעְזָה עַל דְּבַר שָׂרִי אֲשֶׁת אַבְרָם.

וּבֵאוֹתָיו זְמַן יוֹרֵד סְמָא"ל וְכָל חֵילָיו לְנִשְׁמָה
הַהִיא, וְשׁוֹמֵר אוֹתָהּ עַד שֶׁמִּתְקַרְבֵּת

לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכַךְ כְּמוֹ זֶה כָּל אָדָם שְׂרוּצָה לְקָרֵב לְצַדִּיק לְהִזִּיק אוֹתוֹ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכֵּה אוֹתוֹ בְּכַמֵּה מִכּוֹת לְהִזִּיקוֹ עַד שִׁיחֹזֵר לְשַׁעֲבֹדוֹ. וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרָה אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל הַמֶּן הַרְשָׁע, (אסתר ו) אִם מְזַרְע הִיִּהוּדִים מְרַדְּכִי, לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נָפוּל תִּפֹּל לְפָנָיו. אֲבָל הַנְּשֻׁמָּה שְׂאִינָה מְצַד רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, יֵשׁ לָהּ לְהִשְׁמֵר, שְׂיֵשׁ רְשׁוּת לְמִקְטָרֵג עָלֶיהָ, וְעָרוֹם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר.

וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרַיִם. מַה זֶה וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרַיִם? אָמַר לוֹ אֱלֹהֵינוּ, וְדַאי בְּזִמְן שֶׁהַנְּשֻׁמָּה נִצּוּלָה מִהַמְּנַגֵּה הָרַע הַהוּא, שֶׁהוּא אֵל אַחֵר מֶלֶךְ מִצְרַיִם, מֶלֶךְ שֶׁל אוֹתָם הַצּוֹרְרִים שְׂדוּחֻקִּים אֶת הַנְּשֻׁמוֹת, וְאוֹתָם מְלֹאכֵי הַחִבְלָה הַמְּזִיקִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, נִשְׁמוֹת הַרְשָׁעִים הֵם הַמְּזִיקִים בְּעוֹלָם.

מַה כָּתוּב בְּבַעַל הַנְּשֻׁמָּה? וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרַיִם. הַתְּעֵלָה עָלֵיהֶם בְּחֹזֶק רַב, הוּא וְנִשְׁמָתוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. וְאֶפְלוּ לוֹט עִמוֹ, שֶׁהוּא שָׂד מְצַד הַיְמִין, שֶׁלֹּא כָּל הַשְּׂדִים שְׂוִים. שְׂיֵשׁ שְׂדִים שֶׁהֵם כְּמוֹ מְלֹאכִים קְדוּשִׁים, שְׂיִוָּדְעִים מֵה שְׁהִיָּה וּמֵה שְׁעֵתִיד לְהִיּוֹת, וְעַל הַשָּׂד הַזֶּה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר. אִם זָכָה - עֶזֶר, וְאִם לֹא (פְּנִינָדוּ

עֶזְרָא, שְׁזָכָה לְאוֹת י' שֶׁל בְּרִית מִיֵּלָה, וְנַעֲשֶׂה שְׂרִי. וְאִם לֹא) – הַשֵּׁד הוּא
כְּנַגְדּוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית יג) וְלֹא נִשָּׂא אֶתֶם הָאָרֶץ
לְשַׁבַּת יַחְדָּו.

וְעוֹד, אִם זָכָה אָדָם – הוּא עֶזְרָא. מִתִּי? בְּלִיל שַׁבַּת
שְׁמֵלּוּיִם שְׁנֵי מְלֹאכִים אֶת הָאָדָם, זֶה הַיֵּצֵר
הַטּוֹב וְזֶה הַיֵּצֵר הָרָע. אִם זָכָה – יֵצֵר הַטּוֹב מְבַרֵךְ
אֶת בְּעַל הַבַּיִת וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, וַיֵּצֵר הָרָע
עוֹזֵר לוֹ בְּעַל כְּרַחוּ וְעוֹנֶה אָמֵן. וְאִם לֹא – הוּא
כְּנַגְדּוֹ וּמְקַלֵּל אוֹתוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. וּמִשּׁוֹם זֶה נִקְרָא
לוֹט, שְׁמֵבִיא קְלָלוֹת עַל אוֹתוֹ הָאִישׁ וְעַל בֵּיתוֹ
וּמְכַנִּים קְטָטָה בְּבֵיתוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיְהִי רִיב בֵּין
רְעֵי מְקַנְהֵי אַבְרָם וּבֵין רְעֵי מְקַנְהֵי לוֹט.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן, (שם) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל לוֹט אֵל נָא
תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְגו'. כִּי אֲנָשִׁים
אֲחִים אֲנַחְנוּ. מִצַּד שֶׁהוּא הַגּוֹף. וּמָה אָמַר לוֹ?
הֲלֹא כָל הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ (שם). וּמִשּׁוֹם זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי
הַמְּשָׁנָה, אִם רָאִיתָ שְׂיֵצֵר הָרָע מִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ,
הוֹלִיכֵהוּ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ. אִם אָבָן הוּא נְמוּחַ, וְאִם
בְּרוֹזַל – מִתְּפוּצֵץ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְאַלְיָהוּ, אֶת
זֶה גַם יִלְדִים יוֹדְעִים אוֹתוֹ. אָמַר לוֹ, רַבִּי רַבִּי,
וַדַּאי כֶּף הוּא, אָבָל סוּד דְּבָרֵי הַפְּרָשָׁה הַזֹּאת אֵינָם
לְגַלּוּי כֶּף, אֶלָּא בֵּינִי וּבֵינֶךָ.

פְּתַח וְאָמַר, (שם יב) וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ. מָה הָרָעַב
כָּאן? אֵלָּא וּדְאִי כְּשִׂמְסַתְלָקַת הַנְּבִיעָה
מֵאֶרֶץ הַשְּׂכִינָה, מִיַּד כְּתוּב וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ (שם).
וַיֵּרַד אַבְרָם מִצְרִימָה, יֵרַד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדוֹר
בֵּין הַצְּדָדִים הָרָעִים הַלָּלוּ, כְּדִי שִׁזְרְעוּ יִהְיֶה
שְׂמֹר בֵּינֵיהֶם.

אָמַר לוֹ רַבִּי שְׂמֵעוֹן, רַבִּי רַבִּי, וְהֵרִי כְּתוּב
בְּשִׂכְיָנָה אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנַת תֹּאכַל בָּהּ
לֶחֶם. אָמַר לוֹ, וּדְאִי כֶּךָ הוּא! שְׂבֻזְמָן שִׁישְׂרָאֵל
שׁוֹמְרִים אוֹת הַבְּרִית, הִיא מְתַמְלֶאֶת כָּל טוֹב וְלֹא
חָסַר מִמָּנָה (שְׂפַע). וְכֹאשֶׁר לֹא שׁוֹמְרִים הַבְּרִית, מִסְתַּלֵּק הַשְּׂפַע מִמָּנָה),
וְנֹאמַר בָּהּ וְתִרְאֶה הִיבְשָׁה.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן, אִם לֹא יוֹרֵד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְשֹׁמְרֵי אוֹתָהּ, יֵשׁ רְשׁוּת לְצְדָדִים
הָאֲחֵרִים לְקָרֵב לְשֵׁם. וְאוֹתוֹ שְׂגוֹרִם אֵת זֶה, יֵשׁ
רְשׁוּת לְמַקְטָרֵג לְהַרְגֵּ אֹתוֹ. מִשּׁוֹם זֶה אָמַר לָהּ
וְהָיָה כִּי יִרְאוּ אֶתְךָ הַמְּצָרִים וְגו' (שם). וְעַל זֶה
אָמְרִי נָא אַחֲתִי אֵת (שם), לֹא תוֹדְעֵי בֵּינֵיהֶם.

וְאִם תֹּאמַר מָה חֲטָא אַבְרָם? אֵלָּא חֲטָאוּ קִדְּם
שֶׁבָּא לְעוֹלָם הָיָה בְּאוֹת ה', בְּחִסְרוֹנוֹ שֵׁם
הָיָה. וּמִשּׁוֹם זֶה הָיָה נִקְרָא אַבְרָם בְּלִי ה', עַד

שְׁזָכָה לָהּ וּבָהּ נִשְׁלַם בְּכָל אֵיבָרָיו. וּמִשּׁוּם יו"ד
 שְׁהִיתָה בְּשָׂרִי, אָמַר אֲמָרִי נָא אַחֲתִי אָתָּה, לְהִגֵּן.
 לְמַעַן יִיטֵב לִי בְעַבְוֹרָךְ (שם), בַּת יְחִידָה, וְנֶאֱמַר
 בָּהּ אָבֶן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים. יִיטֵב לִי - מִצַּד שֶׁל
 הַטּוֹב, וְחִיתָה נִפְשִׁי - מִצַּד שֶׁל ח"י הָעוֹלָמִים,
 מִשּׁוּם שְׁשִׁתֵּי הַדְּרָגוֹת הַלָּלוּ נִבְנְהָ בָהֶם הָעֵמוּד
 הָאֲמָצְעִי וְצַדִּיק.

וַיְהִי ח"י שָׂרָה וְגו'. פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר,
 יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן קוֹמוּ. וַיְהִי ח"י שָׂרָה, מִי
 שָׂרָה כָּאֵן? זֶה הַשְּׂכִינָה, מִשּׁוּם שְׁלֵמֶטָה בְּצַדִּיק
 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ. כִּף הַצְּדָקָת הַזֶּה
 נִבְרָאָה בְּדִיוֹקְנָהּ שֶׁל הַשְּׂכִינָה.

וַיְהִי ח"י שָׂרָה - זֶה הַשְּׂכִינָה. וּמִי הוּא הַחַיִּים
 שְׁלָה? י"ה, וְזֶהוּ הַשְּׂכִינָה. שָׁכַן י"ה. וְזֶהוּ
 הַחַיִּים שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כָּל הַנְּשֻׁמָּה
 תְּהִלָּל י"ה. וְהֵא' הַזֶּה בְּא"ת ב"ש - צ'. עַם י'
 עוֹלָה לְק', וְהֵם מְאָה בְּרֻכּוֹת שְׁחִיב אָדָם לְהַרְיֵק
 בְּכָל יוֹם בַּשְּׂכִינָה, וְזֶהוּ מְאָה שָׁנָה. וְעֲלִיָּהֶם צָוָה
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל
 מִעַמְךָ. אֵל תִּקְרִי מ"ה אֶלָּא מְאָה.

וְעֲשָׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים - אֵלּוּ עֶשְׂרֵי אֲמִירוֹת
 וְעֲשָׂרָה דְּבָרוֹת וְשִׁבְעָה הַיָּמִים

הָרָאוּנוּ שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וְשֵׁשֶׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֵׂה וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת, שֶׁהוּא וַיִּכְלוּ, הַכֹּלֵל שֶׁל
כָּלֵם. וַיִּכְנָגְדֵם נִתְּנָה תּוֹרָה בְּעֶשְׂרִים וְשֵׁבַע אוֹתִיּוֹת
- עֶשְׂרִים וְשֵׁתִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְחֲמֵשׁ שֶׁהֵן מִנְצַפ"ךְ
שֶׁהַצּוֹפִים אָמְרוּ אוֹתָם.

וְאֵם חֶסֶד וְשָׁלוֹם עוֹבְרִים עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל,
מִתְפַּזְרִים לְאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים, וְהַשְּׂכִינָה
גְּלִתָּה עִמָּהֶם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב וַתִּמַּת שָׂרָה. הַמִּיתָה
שָׁלָה שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה י"ה וְנִשְׁאַר כ"ס חָסֵר.
וּמִשׁוּם זֶה וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כ"ס י"ה.

בְּקִרְיַת אַרְבַּע - אֵלוּ אַרְבַּעַת צְדָדִים שֶׁהִתְפַּזַּר
עִם יִשְׂרָאֵל, וּמִשׁוּם זֶה תִּקְנֵנוּ בַּתְּפִלָּה
וּקְבָצְנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנֻפּוֹת הָאָרֶץ. שֶׁהַגְּלוּת הִיא
מִיתָה לְשְׂכִינָה וְלִכְלֵל יִשְׂרָאֵל בְּנִיָּה.

וַעֲוֹד, וַתִּמַּת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע - אֵלוּ תִּהְיוּ וְבִהּ
וְחֶשֶׁן וְתֵהוּם, שֶׁהִיא מִתְלַבֶּשֶׁת בְּאָרֶץ,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תִּהְיוּ וְגו' (בְּרָאשִׁית א).
מִשְׂכִּינָה וְצָדִיק שְׂאִין בּוֹ נְבִיעָה שֶׁל הַתּוֹרָה.
מֵאַרְבַּע הַחַיּוֹת שָׁלוּ, שֶׁהֵן אַרְבַּע הַחַיּוֹת שֶׁל
הַכֶּסֶּא, גָּלוּ בְּאַרְבַּעַת יְסוּדוֹת אֵלוּ, שֶׁהֵם תִּהְיוּ - קוּ
יֶרֶק, הַקְּלָפָה הִירְקָה שֶׁל הָאֶגְנוֹז. בֵּהוּ - גִּוֶן לְבָן,

קִלְפָּה שְׁנִיָּהּ. וְחֶשֶׁךְ - קִלְפָּה שְׁלִישִׁית שֶׁל הָאָגוּז,
שֶׁהוּא אֵשׁ מִתְלַקַּחַת. תְּהוּם - חֲלָל הָאָגוּז שֶׁשֵּׁם
הַמַּח, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, כִּסָּא הַכְּבוֹד וְאַרְבַּע הַחִיּוֹת
שָׁלוּ. שֶׁכֶּךָ נִחְלַק הַמַּח שֶׁל הָאָגוּז לְאַרְבָּעָה
צְדָדִים שֶׁעֲלֵיהֶם עוֹמַד הַמַּח.

וַאֲלוֹ הֵם כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה אוֹרֵי הַמַּח שֶׁל אָדָם, עוֹר
וּבָשָׂר תְּלַבִּישְׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וּגְיָדִים תְּשַׁכְּכֵנִי.
הֵן אַרְבַּע קִלְפוֹת הָאָגוּז שֶׁהֵן בְּסוּד הָעֶרְלָה,
שֶׁעֲלֵיהֶן נֶאֱמַר וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
כְּתַנּוֹת עוֹר וַיִּלְבַּשֵׂם (שם ג). וּפְרָשׁוּהוּ הָרֵאשׁוֹנִים,
מָה זֶה עוֹר? זֶה עוֹר הַנְּחָשׁ.

וּבְזִמְנָן שִׁישְׂרָאֵל בְּאוֹתָן הַקִּלְפוֹת, שֶׁהֵן אַרְבַּע
גְּלִיּוֹת, הֵם בְּפִרוּד כְּבִיכּוֹל, כְּאֵלוֹ לֹא הָיוּ
גוֹי אֶחָד, וּשְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא שׁוֹרָה
עֲלֵיהֶם. וּמִשׁוּם זֶה בְּאֵרוֹ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל הַדָּר
בְּחוּץ לְאָרֶץ דּוֹמָה כְּמִי שֶׁאֵין לוֹ אֱלוֹהִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָרִי שְׁמַעְתִּי שְׂאוֹתִיּוֹת
הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כֶּךָ הֵן י' בְּפִרוּד מִן ה', ו' מִן
ה', וְלֹא מִתְחַבְּרוֹת עַד שִׁישְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת.
אָמַר לוֹ, בְּנִי, יֵשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן לְבוּשִׁים שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנִּקְרְאוּ עַל שְׁמוֹ שְׁנַבְרָאוּ.

זֶהוּ שְׁפָתוֹב כָּל הַנִּקְרָא בְּשָׁמַי וְלִכְבוֹדֵי בְּרָאֲתֵיו.
 וְאֵלוֹ הֵם בְּפִרוּד. וְכִשְׁמַתְחַבְּרִים בְּמַנִּין, שְׁלֹשׁ
 עֲשָׂרָה לְמַעְלָה וְשְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה לְמַטָּה, וְעוֹלָיִם
 לְעֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ יְהוָה כְּחֻשְׁבוֹן אַחַד אַחַד,
 כְּפָתוֹב בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. אֲבָל
 אוֹתִיּוֹת הַיְחוּד בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת אֵין שָׁם חֻשְׁבוֹן וְלֹא
 פִּרוּד. וּמִשׁוֹם זֶה וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן וְגו' וּמִשָּׁם
 יִפְרֹד וְהִיָּה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים. בְּזִמְן שֶׁתְּבֹא גְאֻלָּה,
 יִתְקַיֵּם וְנִפְצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
 הָאָרֶץ. (נֶאֱמַר. הֵיא חֲבֵרוֹן שְׁעֵתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַחֲבָרִם כְּאֶחָד, וְזֶהוּ
 וְקִבְצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ).

סדר הלימוד ליום כט אלול [יום 354 בשנה]

וַיְהִי־וַיְחַיֵּי שָׁרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֲשָׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת
 שָׁנִים. מֵאָה שָׁנָה, זֹו יו"ד שְׁעוֹלָה לְמֵאָה
 עִם שְׁנַיִ הַהִי"ן, כְּמוֹ זֶה הַ"י עוֹלָה יו"ד. חֲמִשׁ
 פְּעָמִים י' הֵם חֲמִשִּׁים. וְכֵן ה' הָאֲחֶרֶת חֲמִשִּׁים.
 הַרִי מֵאָה. וְעֲשָׂרִים שָׁנָה זֹו ו' שְׁעוֹלָה לְכ' שֶׁל
 כְּתָר וְנִעֲשִׂית כ"ו.

בּוֹ נִשְׁלַמְתַּי לְהִיּוֹת י' בְּחֻשְׁבוֹן, כְּמוֹ זֶה א'
 הֵיא יו"ד לְמַעְלָה, ו' בְּאֲמֻצָּע, דָּלָת לְמַטָּה.
 וְלִפְעָמִים י' לְמַעְלָה, י' לְמַטָּה, ו' בְּאֲמֻצָּע, וְעוֹלָה

לְחַשְׁבוֹן כ"ו. וְזו כ"ו מִן כּוּז"ו. וּמְשׁוּם שְׁכ' הִיא
 כְּתָר, רַחֲמִים וְרִצּוֹן שְׁאִין שָׁם דִּין כָּלֵל, אָמְרוּ
 בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה שְׁמַעְשָׁרִים וּלְמַטָּה לֹא מַעֲנִישִׁים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְשֶׁבַע שָׁנִים זו ו'. כְּשִׁשׁוּרָה י' עַל רֹאשׁוֹ נַעֲשִׂית
 ז'. וְאִם זָכָה בְּשִׁכְיָנָה שֶׁהִיא ז' לְשֹׁמֵר
 אוֹתָהּ בְּבְרִית, מְשׁוּם שֶׁהַבְּרִית מִמֶּשׁ שׁוּרָה עָלָיו
 ז', שֶׁהִיא יוֹם שְׁבִיעִי, וְנֶאֱמַר בּוֹ שֶׁבַע בְּיוֹם
 הַלְּלִיתֶךָ, וְאִם לֹא - כְּתוּב בּוֹ וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם אֶף
 אֲנִי שֶׁבַע.

וְעַקֵּר הַכֹּל הוּא אוֹת הַבְּרִית, שְׁבוּ זוֹכָה לְעוֹלָם
 הַבָּא, שֶׁהוּא עוֹלָם הַבָּא שְׁאִין בּוֹ לֹא
 אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִּיָּה וְלֹא קִנְיָאָה וְלֹא תַחֲרוּת, אֲלֵא
 צְדִיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֹאשֵׁיהֶם וְנִהְנִים
 מִזֵּיו הַשְּׁכִינָה. וְתַמְצָא סִמּוֹךְ בִּיסוּד שֶׁהוּא כ"ו.
 חֲלֵק סִמּוֹךְ וְתַמְצָא בּוֹ כ"ו. וַיִּסוּד הוּא יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי, וְתַמְצָא בּוֹ כּוּז"ו.

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֵר, אָבָא, וְהָרִי כּוּז"ו מְצָאנוּ, אָבֵל
 ו' הָאֲחֵרוֹנָה לֹא מְצָאנוּ בְּאוֹתֵינּוּ! אָמַר לוֹ,
 בְּנִי, כְּשִׁאתָה מִחֶשֶׁב, מֵהָאֵם הָעֲלִיוֹנָה נִקְרָא ז',
 וְכִשְׁאֲתָה מִחֶשֶׁב מִיָּמִין שֶׁהִיא גְדֻלָּה נִקְרָא ו'.

אמר לו, זה יפה, כף נחשבת בספירות שלשים ושתיים, הרי עשר ולא יותר. כמו שאומרים בספר יצירה, עשר ספירות בלי מה, עשר ולא תשע, עשר ולא אחת עשרה.

אמר לו, בני, כ' מראה י' ממעלה למטה וממטה למעלה, והכל א' שהיא הסוד של יו"ד והכל אחד. ומשום זה תמצא שהאות יו"ד היא כ', כתר של האות י' שעולה בחשבון כ', והכל אחד. פי י"י אלהיך אש אוכלה הוא. פי הוא י' והוא יהו"ה שעולה כ"ו, ועם ארבע אותיות עולה ל' לחשבון כ"י, וזה סוד יהו"ה.

ותמת שרה - זו הנשמה, שנאמר ביה ויפח באפיו נשמת חיים. ומה המיתה שלה? שירדה מלמעלה ונכנסה לארבעה יסודות רעים, שהם אש רוח מים עפר, והם שתוף של נפש הבהמה, משום שהיא שם בלי תורה. שקדם שהנשמה יורדת לגוף בארבעה היסודות הללו, נתנה התורה כלה. ומיד כשנכנסת לגוף, מסתלקת ממנו, וסוד הדבר - אני מלאה הלכתי וריקם השיבני ה'.

אמרה הנשמה, אני מלאה הלכתי לעולם הזה, וכעת ריקם החזירני ה' לגוף הזה. ועם

כָּל זֶה, אִם זָכָה אָדָם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה - הִיא חֶבְרוֹן, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, שֶׁהִסְתַּלְקָה מִהַנְּשָׂמָה - הַתְּחַבְּרָה לָהּ. שֶׁהַנְּשָׂמָה הִיא מִכֶּסֶּא הַכְּבוֹד. וְהַתּוֹרָה שָׁמוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, תּוֹרַת ה' תְּמִימָה. עֵץ חַיִּים הִיא לַמְּחַזִּיקִים בָּהּ. וְאֵף עַל גַּב שֶׁהוּא אָדָם בְּאֶרֶץ רָעָה, כְּנֻעָנִי שֶׁסּוֹבֵב אוֹתוֹ יֵצֵר הָרַע, אִם יִתְחַזֵּק בְּאוֹתָהּ חֶבְרוֹן, הִיא מִתְחַבְּרַת לוֹ.

דְּבַר אַחַר, הִיא חֶבְרוֹן - זוֹ הַשְּׂכִינָה. אֵף עַל גַּב שֶׁהִתְרַחֲקָה מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִיא חֶבְרוֹן אֲלֵיו. כְּמוֹ שֶׁיִּשְׂרָאֵל שְׂאוֹמְרִים (ישעיה כו) ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעָלוֹנוּ אֲדָנִים זוֹלָתָהּ. וְעַם כָּל זֶה, לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ, אֵף עַל פִּי שֶׁהִתְרַחֲקָה. זֶהוּ שְׂכַתוֹב בְּרַח דּוֹדֵי (שיר השירים ח), וְעַם כָּל זֶה הֵלֵב שֶׁלָּנוּ וְהִפָּה שֶׁלָּנוּ לֹא נִפְרַד מִמֶּךָ, כְּכַתוֹב וַדְּמָה לָךְ לְצַבִּי (שם). כָּעֵת אָנוּ מִיַּחַדִּים שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל בְּלֵב וּבִפֶּה וּבִמִּחְשָׁבָה.

וּמִשּׁוֹם זֶה הִיא חֶבְרוֹן, מִשּׁוֹם שֶׁשְׂכִינָה לֹא זָזָה מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיִשְׂרָאֵל מִיַּחַדִּים שָׁמוּ בְּכָל יוֹם וְסוֹבְלִים כְּמָה מִכּוֹת עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ הָרֵאשׁוֹנִים.

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, וַיְהִי חַיֵּי שָׁרָה מֵאָה
שָׁנָה - אֵלּוּ מֵאָה בְּרָכוֹת שֶׁנִּמְצְאוּ
מִחֲכָמָה, וְעֶשְׂרִים שָׁנָה מִצַּד הַכֶּתֶר, וְשִׁבְעַת שָׁנִים
מִצַּד הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. וַתָּמַת שָׁרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע -
זו קְרִיאַת שְׁמַע. שְׁלֹא מִתָּה הַצְּדָקָת הַזֹּאת עַל יְדֵי
הַנְּחֹשׁ, אֲלֹא שִׁיצָאָה רוּחָהּ בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּאַרְבַּע
אוֹתִיּוֹת. הִיא חֲבֵרוֹן, חֲבִיר שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה שְׁלֵהָ,
הִיא הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא קִרְיַת אַרְבַּע, אַרְבַּע
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁהֵם י' יְהוָה. ה'
אֶלְהִינּוּ. ו' יְהוָה. ה' אֶחָד. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. (עכ"מ).

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' וַיֹּאמֶר אֵל תִּרְד מִצְרַיִם וְכוּ'
(בראשית כו). פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, וַיֵּרָא
אֵלָיו ה' - מִצַּד שֶׁל הָאֶסְפֵּקְלָרְיָה שְׁמֵאִירָה כֶּף
הוּא ה' בְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה כְּנֻשְׁמָה בְּגוּף אָדָם.
וּמִצַּד הָעֵמּוּד הָאֲמֻצְעִי נֹאמַר וַיֵּרָא אֵלָיו ה',
הַתְּגִלָּה בְּרַחֲמִים לְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁהַתְּגִלָּה לָהֶם
בְּגֻלָּה שֶׁל גְּלוּת מִצְרַיִם, שֶׁנֹּאמַר בָּהּ אֲנִי וְלֹא
מִלְּאִךְ אֲנִי וְלֹא שָׂרְךְ.

בֵּינְתָיִם הִנֵּה הַזְקֵן שֶׁל הַזְקֵנִים הַזֵּדִמָּן אֵלָיו
וְאָמַר, הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, מִצַּד
הַנְּבוּאָה כָּל הַסְּפִירוֹת נְכַלְלוֹת שָׁם, אֲבָל שָׁם

ה' הוא בכל מקום ודאי. אבל הנבואה, דרָגָה ידועה יש לה, וכך התפלה כל הספירות נכללות בה, אבל דרָגָה ידועה יש לה. וכך בכל אותן מצוות, בכל מצוה ומצוה כל הספירות נכללות בה. אבל כל אחת ואחת יש לה דרָגָה ידועה. והשכינה היא המצוה של כל המצוות, ובה נכללים כל הנביאים ודאי, נצח והוד, ובהם נכללים העמוד האמצעי והשכינה. העמוד האמצעי, משם נקראת האספקלריה המאירה מצד שנצח שבה הוא אור צח, ובשבילו נאמר והשביע בצחצחות נפשך.

השכינה, שהיא מלכות הקדושה מצד ההוד, נקראת אספקלריה שלא מאירה, והם פתובים מזה ומזה, וכתוב בו משני עבריהם, והם ימין ושמאל, חסד וגבורה, שבהם שתי ידיים לכתב. והם ה' ה', חמש האצבעות של יד ימין, וחמש האצבעות של יד שמאל. רוח הקדש ו' היא תורה שבכתב, עליהם ה"ה ו', ועם י' שהיא חכמה נעשית יהו"ה, והם נצח והוד, שני נביאים, שני כתובים, שני לוחות התורה שנתנו מימין ומשמאל.

הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי הוּא תוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב מִיְמִין.
מְלָכוֹת הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה מִשְׁמָאֵל.
וְהִיא אֲסִפְקָלְרִיָּה הַמְּאִירָה מִיְמִין, וְהִיא
אֲסִפְקָלְרִיָּה שֶׁלֹּא מְאִירָה מִשְׁמָאֵל, וְהֵם רוֹחַ
הַקֹּדֶשׁ זָכַר וּנְקֵבָה.

מוֹצֵד הַצְּדִיק מִתְחַבְּרִים הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי
וְהַשְּׂכִינָה בֵּין בְּתוֹרָה בֵּין בְּפִתּוּבִים בֵּין
בְּנִבְיָאִים, וּמִשׁוּם זֶה כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ. וְהָרִי
פְּרִשׁוּהָ שְׂאוּחָז בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, שֶׁבְּכָל הַדְּרָגוֹת
הֵם יְמִין וּשְׁמָאֵל, שְׂאִין יַחֲדוּ וְקָרְבָּה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶלָּא בְּצְדִיק, שֶׁהֵם כְּאֵילָן שֶׁהָעֲנָפִים נִפְרָדִים
לְיְמִין וְלִשְׁמָאֵל וּמִתְיַחֲדִים לְמִטָּה בְּשֶׁרֶשׁ שֶׁהִיא
אֲגָדָה, שֶׁהוּא הַצְּדִיק, עֵקֶר הַיַּחֲדוּד.

וְכִמוּ שֶׁהַצְּדִיק הוּא עֵקֶר הַיַּחֲדוּד לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וּשְׂכִינָתוֹ לְמִטָּה, כֶּף הוּא הָעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי קָרְבָּה וְיַחֲדוּד וְעֵקֶר לְאָב וְלְאֵם.

וְכֶף כִּמוּ זֶה תְּפִלָּה מֵעֲמֵד וּתְּפִלָּה מִיֵּשֶׁב נִכְלָלוּ
בְּצְדִיק חַי הָעוֹלָמִים הַכּוֹלֵל שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה
בְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה. וּתְּפִלַּת שְׁחָרִית וּתְּפִלַּת מְנַחֶה
הֵן יְמִין וּשְׁמָאֵל, שֵׁם הָאָב וְהָאֵם, וְנִכְלָלִים בְּעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי שֶׁהוּא תְּפִלַּת עֲרֵבִית, שָׁבוּ (בְּרֵאשִׁית כח)
וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם.

הַדְרָגָה שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְהוּא עֶקֶר
הַתְּפִלִּין, וְבוֹ צָרִיף לְקֶשֶׁר (לְסִדֵּר) אוֹתָם
כְּמוֹ זֶה: חֲכָמָה - קִדְּשׁ לִי, וְזֶה י'. בִּינָה - וְהָיָה כִּי
יְבִיאֲךָ, וְזוֹ ה'. שָׁמַע יִשְׂרָאֵל לְיָמִין - ו'. וְהָיָה אִם
שָׁמַע לְשִׁמְאֵל, וְזוֹ ה', וּבְעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי נִכְלָלִים.
וּבְשִׁנְכָלְלוֹת בּוֹ תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ וְשֶׁל יָד,
נִקְרְאוֹת תְּפִלִּין. וְבוֹ הֵם מְצוּהָ
אַחַת, וְלֹא צָרִיף לְהַפְסִיק, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהָ, סָח
בֵּין תְּפִלָּה לְתְּפִלָּה - עֲבָרָה הִיא בְּיָדוֹ. וְזֶהוּ עֶקֶר
הַגְּמָרָא. וְאֵלוּ שְׁעוֹשִׁים אוֹתוֹ שְׁתֵּי מְצוּוֹת (כְּתַלְמוּד)
שֶׁל יְרוּשָׁלַּיִם, הוּא מִיָּמִין וְשִׁמְאֵל שֶׁשָּׁם הָעֲנַפִּים
נִפְרָדִים שֶׁמִּצַּד הַיָּמִין וְהַשִּׁמְאֵל. שְׁתֵּים דְּבַר
אֱלֹהִים - צָרִיף לְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן שְׁתֵּי בְּרָכוֹת, אַחַת
לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין עַל שֶׁל יָד, וְאַחַת עַל מְצוּת
תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ. וְאִם סָח בֵּינֵתִים, מְבָרֵךְ עַל
שֶׁל רֹאשׁ שְׁתֵּים.

אַבְל מִצַּד שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, עֲלֵיהֶם נֹאמַר
אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים, וְלֹא צָרִיף אֶלָּא בְּרָכָה
אַחַת, כִּי אֶחָד קָרְאוּתָיו. וְאִם סָח בֵּין תְּפִלָּה שֶׁל
יָד לְתְּפִלָּה שֶׁל רֹאשׁ, הוּא עוֹשֶׂה פְּרוּד בַּיַּחְדּוֹ,
וּמְשׁוּם זֶה עֲבָרָה הִיא בְּיָדוֹ וְלֹא מְצוּהָ. וְאִין
עֲבָרָה אֶלָּא מוֹת, שֶׁנֹּאמַר רַגְלֵיהָ יִרְדוֹת מוֹת,

שְׁעָלֶיהָ נֹאמַר כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּין א"ח לְד'.
 וּמִשּׁוּם זֶה עֲבָרָה הִיא בְּיָדוֹ, וְחֹזְרִים עָלֶיהָ
 מֵעוֹרְכֵי הַמְּלַחְמָה. וְשֵׁאֵם יוֹצֵא מִשָּׁם בְּחֻטָּא
 זֶה, יְמוֹת.

וְזֶהוּ אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים. זֶה הַצְּדִיק שֶׁהוּא יוֹם
 שֶׁבֶת, זְכוֹר וְשִׁמּוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד צְרִיכִים
 לְיַחַד אוֹתָם בּוֹ וְלַעֲשׂוֹת אוֹתָם אֶחָד. וְהָרִי
 פְּרֻשׁוֹהָ, זְכוֹר לְזָכַר וְשִׁמּוֹר לְנִקְבָּה. אֲבָל מִצַּד שֶׁל
 יְמִין וְשִׁמְאֵל הֵם שְׁנֵיהֶם שְׁתֵּי מִצְּוֹת, וְכִמּוֹ זֶה
 כָּל הַמִּצְּוֹת.

וּמִשּׁוּם הַמַּחְלָקָת הִיא בֵּין הַחֲבָרִים בְּתַפְלִין,
 וְשֵׁאֵר הַמִּצְּוֹת הוּא בְּיְמִין וְשִׁמְאֵל.
 אֲבָל בְּעֵמּוּד הָאֲמֻצְעֵי אֵין שָׁם מַחְלָקָת, מִשּׁוּם
 שֶׁהוּא עֶקֶר הַגְּמָרָא שֶׁהִיא שְׁלֵמָה, וּמִשָּׁם נִקְרָא
 יַעֲקֹב אִישׁ תָּם, הוּא ו' שְׁכוּלָל שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה.
 ה' הַגְּמָרָא שְׁלֵהָ הִיא תָם בְּשִׁלְשֶׁת הָאֲבוֹת יְהו"ו,
 וְבוֹ נִשְׁתַּלֵּם יְהוָה.

וּמִשּׁוּם זֶה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּפְרָדִים הָעֲנָפִים לְיְמִין
 וְלִשְׁמָאל, אֲבָל לְמִטָּה נִקְרָאת אֲגָדָה
 אַחַת בְּעֵמּוּד הָאֲמֻצְעֵי, וּמִשּׁוּם זֶה נִירָא אֵלָיו ה'
 וַיֹּאמֶר אֶל תֵּרַד מִצְרִימָה. זו הַדְרָגָה הָרְעָה

שְׁגַרְמָה רַעַב שֶׁל הַתּוֹרָה וְעֲנִיּוֹת שֶׁל מְצוּוֹת
הַתּוֹרָה, שְׁהָרִי פִּרְשׁוּהָ, שְׁכֵן בְּאָרֶץ - זוֹ שְׂכִינָה.
וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ הָרֵאשׁוֹנִים, כָּל הַדָּר בְּחוּץ לְאָרֶץ
דוֹמָה כְּמִי שֶׁאֵין לוֹ אֱלוֹהַּ.

וּמִשׁוּם שֶׁאֲבָרָם דִּרְגָתוֹ אֲרִיָּה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ גֹר
אֲרִיָּה, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא גֹר בְּאָרֶץ הַזֹּאת. הַיְמִין שֶׁם יִהְיוּ שְׁעוֹלָה
לְחֻשְׁבוֹן אֱהִי"ה, וְשֵׁם ו' בְּשִׁבִיל ה' שֶׁל אֲבָרָהָם
שֶׁהִיא הָאָרֶץ. וּמִצַּד הַיְמִין נִקְרָא בְּאָרֶץ, שֶׁשֵּׁם
אָב, ב"א בְּהַפּוּךְ הָאוֹתִיּוֹת אָב, וְזֶהוּ בְּאָר"ץ, כִּי
אָב הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְתִּיף.

וְאֱהִיָּה עֲמָךְ - זוֹ יִהְיוּ בְּחֻשְׁבוֹן אֱהִי"ה, בְּשִׁבִיל
ה'. וְאֱהִיָּה עֲמָךְ - ו' שֶׁהוּא בֶן י"ה מִן
אֱהִיָּה עֲמָךְ. וְאֲבָרְכֶךָ - שֶׁהַבְּרָכוֹת הֵן מִצְדוֹ שֶׁל
הַכֹּהֵן. הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה נִקְרָאת בְּרָכָה מִצַּד
הַיְמִין, וְקִדְשָׁה מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְהָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי
נִקְרָא יְבֵרֶךְ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב בְּךָ יְבֵרֶךְ יִשְׂרָאֵל.

וּמִצַּד הַשְּׂמָאל נִקְרָא קִדְשׁ, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב קִדְשׁ
יִשְׂרָאֵל לָהּ. וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ. וְקִדְשׁ מִצַּד
הַשְּׂמָאל. וּמִשׁוּם שֶׁהַבְּרָכָה הִיא מִצַּד הַיְמִין, אָמַר
וְאֲבָרְכֶךָ כִּי לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ. הַזֶּרַע הוּא מִצַּד הָעֲמוּד

הָאֲמָצְעֵי לְמַעְלָה, וּמֵצֵד הַצְּדִיק לְמַטָּה, וְזֶהוּ עַל
כָּל זָרַע זָרוּעַ. זָרוּעַ לְמַעְלָה, זָרַע לְמַטָּה. שְׁמִי
שְׁשׂוּמֵר הַבְּרִית עוֹלָה עַל כָּל הַקְּלָפוֹת הַלְלוּ שְׁהֵן
עָרְלָה וּפְרִיעָה, שְׁשָׁם סְמָאֵל וְנַחֲשׁ, הַמְּמַנִּים שֶׁל
כָּל אַמוֹת הָעוֹלָם. וּמִשׁוּם זֶה כִּי לֵךְ וּלְזַרְעֶךָ אֲתָן
אֶת כָּל הָאָרְצֵת הָאֵל, שֶׁהֵם הַשְּׁלֵטוֹן שֶׁל אֵל אַחֵר.
וְהַקְּמוֹתַי אֶת הַשְּׁבַעָה, הַשְּׁבֹעָה הִיא הַשְּׁכִינָה,
וְהַקְּיוֹם שֶׁלָּהּ הָעֵמּוּד הָאֲמָצְעֵי. אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ, שָׁבוּ הַגְּאֻלָּה. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב חֵי ה' שְׁכַבִּי עַד הַבֶּקֶר. עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע
אַבְרָהָם בְּקִלִּי, עֵקֶב רְאִשֵׁי תִבּוֹת: ע' עֲנֹהָ, ק'
קִדְשָׁהּ, ב' בְּרָכָה. סִנְדֵּל לְעֲנֹהָ - יִרְאָהּ, וּמִשׁוּם
זֶה עֵקֶב עֲנֹהָ יִרְאֵת ה'. עֲנֹהָ מֵצֵד הָעֵמּוּד
הָאֲמָצְעֵי. וּמִשׁוּם שְׁמִשָּׁה הִיָּה מִשָּׁם, נֶאֱמַר בּו
וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנּוּ מְאֹד. וְהָעֲנֹהָ מִיָּמִין. וְהַשְּׁכִינָה
יִרְאָהּ מֵצֵד הַשְּׁמָאֵל. וּמִשׁוּם שְׁשְׁכִינָה הִיא עֵקֶב
לְעֵמּוּד הָאֲמָצְעֵי, נֶאֱמַר בּו רֵאשׁ דְּבִרְךָ אֲמֵת.
וְנֶאֱמַר בַּשְּׁכִינָה עֵקֶב עֲנֹהָ יִרְאֵת ה'.

כְּזֶה הוּא. הוּא יְשׁוּפֶךָ רֵאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ
עֵקֶב. אַחֵר כֵּךְ נֶאֱמַר בֵּיעֵקֶב הוּא יְשׁוּפֶךָ
רֵאשׁ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (ישעיה כד) יִפְקֹד ה' עַל צְבָא
הַמְּרוֹם בַּמְּרוֹם. וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֵרְתִּי - זו שְׁכִינָה,

שְׁהִיא מְשַׁמֶּרֶת תְּרוּמָתִי. מְצוֹתִי - מְצַד הַיָּמִין
 כְּלוּלִים בְּמֵאֲתָיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֵיבָרִים.
 חֲקוֹתִי - מְצַד הַשָּׁמַאל שְׁמֹשֶׁם כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל
 הוּא. חֲקִים וּמְשַׁפְּטִים הֵם מִשֶּׁם גְּזֵרַת הַמֶּלֶךְ,
 שְׁשֵׁם גְּזֵרַת כָּל הַדִּינִים. וְתוֹרָתִי - מְצַד הָעֲמוּד
 הָאֲמֻצְעִי, וְהוּא סֵפֶר תוֹרָה. הַצְּדִיק הוּא סֵפֶר
 תוֹרָה, הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי.

וְאֵם תֹּאמֶר, צְדִיקִים עוֹמְדִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם
 בְּרֵאשִׁיָּהֶם - אֵלוֹ הַתְּגִים שֶׁל סֵפֶר
 תוֹרָה, שֶׁהֵם בְּד"ק חֲי"ה שֶׁעֲטַנ"ז ג"ץ. וְאָמְרוּ
 בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אֵלוֹ הַתְּגִים הֵם כְּלֵי זִין, כְּאָדָם
 שְׂאוּחֵז כְּלֵי זִין בְּיָדוֹ וּמְנִיעַ אוֹתוֹ לְיָמִין
 וְלִשְׁמֹאל וְלִקְדָּשָׁה. וְכֵלֵי הַזִּין הֵם בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה
 אוֹתִיּוֹת ז"ן בְּדח"ק, שֶׁהִיא כְּמִין חֲטָטָרֶת שֶׁל
 הָאוֹת זִין וְנִעֲשֶׂה זֶה, וְסִימְנָף - ז"ה ו"ד ז"ח
 ח"ק ח"י. ז' צְדִיק בְּכָל אוֹת וְאוֹת, וְהוּא עִם
 י' עֶטְרָה עַל רֵאשׁוֹ.

וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֶר. בֵּא וּרְאֵה, צָרִיךְ שְׁלֹא יִהְיֶה
 דְּבֵק בֵּין אוֹת לְאוֹת, וְלֹא יִהְיֶה חֶסֶר אוֹת
 מִן הַתְּבָה, וְלֹא מְשָׁנִים מִפְּתוּחוֹת לְסִתּוּמוֹת
 וּמִסִּתּוּמוֹת לְפְתוּחוֹת, וְאִם לֹא - סֵפֶר הַתּוֹרָה
 פְּסוּל. וְכָל הַתְּקוּן הַזֶּה לְמָה? אֵלֶּא הָאוֹתִיּוֹת

פְּתוּחוֹת מִצַּד הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתוֹנָה, וְהַסְּתוּמוֹת מִצַּד הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, הָעוֹלָם הַנִּסְתָּר. וְאוֹתָם מ"ם, זו פְּתוּחָה וְזוֹ סְתוּמָּה. מ' פְּתוּחָה - מְלָכוֹת. סְתוּמָּה - בִּינָה, מִצַּד הַיָּמִין וְהַשְּׂמָאל, שְׁעֲנָפִים מִתְּפָרְדִים לֹא יִדְבַק אוֹת בְּאוֹת. וּמִצַּד הָעֵמוּד הָאֲמָצְעִי, שֶׁהוּא שֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ, לֹא יוֹסִיף אוֹת וְלֹא יִחְסַר אוֹת, שֶׁכֵּל הַמוֹסִיף גּוֹרֵעַ, וְאִם הִדְבִּיק - נִגְרַר, וּמִשׁוּם זֶה וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵרָר וּגו'.

בִּינָתִים הֵנָּה עֵלָם הַזְּדִמָּן בִּינֵיהֶם וְאָמַר, לְמָה אֵין נִקּוּד בְּסֵפֶר תּוֹרָה? אָמַר לוֹ, בְּנִי, כָּל נִקְדָּה הִיא תְּנוּעָה שֶׁל אוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ הַפְּרָקִים שֶׁהֵם הַתְּנוּעוֹת שֶׁל אֵיבְרֵי הַגּוֹף, וְכֵן תְּנוּעָה הֵם מִצַּד הַחֲכָמָה. וּכְדִי לְהַפִּיר אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה, הוּא מִצַּד הָעֵמוּד הָאֲמָצְעִי, אֵין בּוֹ נִקְדוֹת. וְכֵן הַנִּקְדוֹת הֵן בְּגוֹף, עֵינַיִם, פְּנִים, אָזְנַיִם. הַחֲטָם שֶׁל כָּלָם עַל הַפֶּה.

וּמִשׁוּם שֶׁהַתּוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב נִתְּנָה מִצַּד הַיָּמִין, שֶׁשָּׁם כְּתִיבָה, פְּרָשׁוּהָ שֶׁתּוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב, סֵפֶר תּוֹרָה, שֶׁלֹּא לִקְרֹא אוֹתוֹ עַל פֶּה, וְנֶאֱמַר שֶׁאֵין לוֹ נִקּוּדִים. לְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה יֵשׁ טְעָמִים וְנִקְדוֹת.

דְבַר אַחַר וַיֵּרָא אֵלָיו ה'. בֹּא וּרְאֵה, יֵשׁ נְבוֹאָה מֵרְאִיָּה, וַיֵּשׁ נְבוֹאָה מֵרִיחַ, וַיֵּשׁ נְבוֹאָה מִשְׁמִיעָה, וַיֵּשׁ נְבוֹאָה מִדְּבוּר, וְהֵם ד' מִרְכָּבוֹת לְשֵׁם יְהוָה. בְּרִיאָה שְׁהִיא מֵרְאֵה, וּכְנֻגָּד הַמִּרְכָּבָה שְׁלַמְעֵלָה אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נַעֲשֶׂה אָדָם.

וַהֲרִי הַקָּשׁוּ הָרֵאשׁוֹנִים, אַחַר שְׁכָל הַבְּרִיּוֹת שֶׁבָּרָא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית הַזִּכִּיר בְּרִיאָה בְּלִשׁוֹן יְחִיד, לָמָּה הַזִּכִּיר בְּנַעֲשֵׂה אָדָם בְּלִשׁוֹן רַבִּים כְּדִי לְתַת פְּתֻחוֹן פֶּה לַמֵּינִים וְלַמוֹמְרִים? אֲלָא כָּאֵן כָּתוּב (הוֹשֵׁעַ יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי ה' וְגו' וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם. לְקִיָּם בָּהֶם וּבִאֲבָד רְשָׁעִים רָנָה. שְׁהֲרִי הַתּוֹרָה סִתְּמָה שֶׁהוּא בָּרָא אֶת הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן הָרֵאשׁוֹן, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ. אֶת - לְרַבּוֹת שֶׁבָּרָא אוֹתוֹ בְּדִיוֹקָן שֶׁל אָדָם עֲלִיּוֹן בְּמִרְכָּבָה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַדְּמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם.

וַיִּבְרָא אוֹתוֹ בְּשְׁנֵי דִיוֹקְנָאוֹת שֶׁכָּתוּב בְּצִלְמוֹ, בְּצִלְמֵם, שֶׁהֵם אָדָם שֶׁל כֶּסֶף הַכְּבוֹד מְרוֹם, וְאָדָם שֶׁל הַכֶּסֶף הַשְּׁנַי שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ מֵרֵאשִׁית, וְזֶהוּ מְרוֹם מֵרֵאשִׁית. וּמָה שֶׁאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם, זֶה לְלַמֵּד לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁהֵם זָכָר וּנְקֵבָה לְשִׁתְּףָ

אותו בְּזוּגוֹ, שְׁאֵם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת שְׂוֹא עִמְלוֹ
 בּוֹנֵיו בּוֹ. וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר הַפְּסוּק בְּכָל דְּרָכֶיךָ
 דַּעְהוּ וְהוּא יִישַׁר אַרְחֻתֶיךָ. שְׁנֵאמַר בָּהֶם כִּי
 יִשְׁרִים דְּרָכֵי ה'. שְׂוֹדָאֵי נְאֻמַר בְּעֵלְת הָעֲלוֹת שְׁנֵי
 עוֹלָמוֹת שְׁצִיר בָּהֶם עֵלְת עַל הַכֹּל, וְהֵם י' מְאִישׁ
 וְה' מְאִשָּׁה. שְׁנֵי עוֹלָמוֹת שְׁצִיר בָּהֶם עֵלְת עַל הַכֹּל
 הֵם ו' ה', הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה י"ה,
 וְזֶהוּ יו"ד ה"א וַא"ו ה"א.

וְאָמַר עֵלְת עַל הַכֹּל, אִף עַל גַּב שְׁנֵאמַר שְׁבָאֵלוֹ
 הָאוֹתִיּוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם, וְכִסָּא לְאָדָם
 לְשִׁבְת בַּיִת, לְשִׁבְת עַל הַכִּסֵּא, שְׁבָהֶם אִי"ה
 או"ה, וּבָהֶם נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנִים אֲתֵם לְה'
 אֱלֹהֵיכֶם, וְנֵאמַר בָּהֶם אָדָם אֲתֵם - שְׁתַּפּוּנֵי עִמְכֶם
 בְּאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ וְיִתְקַיְמוּ מַעֲשֵׂיהֶם, שְׁאֲנִי הוּא
 שְׁבָרְאֲתִי כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַכִּסְאוֹת וְהַחִיּוֹת
 וְהַמְּלָאכִים וְכָל הַצְּבָא הָעֲלִיוֹנִים וּבְנֵי אָדָם
 בְּאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ.

וְאִף עַל גַּב שֵׁישׁ בְּיִשְׂרָאֵל הָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ
 בְּשִׁבִיל הַתּוֹרָה שְׁנַתֵּן לָהֶם, לֹא יִמְצְאוּ
 בְּאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה בָהֶם שְׁלֵא יִשְׁתַּפּוּ
 אוֹתִי עִמָּהֶם. וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר לָהֶם נַעֲשֵׂה אָדָם,

בַּשְׁתּוּף שְׁלִי, וְלֹא הַתּוֹרָה וְהַמְצוּהָ עָשׂוּ פְעֵלָה
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה פְּחוֹת מִמֶּנִּי.

וּמִשּׁוּם זֶה בְּכָל דְרָכֶיךָ דְעָהוּ. וְכָל אַמּוֹת הָעוֹלָם
שֶׁלֹּא קִבְּלוּ מִמֶּנּוּ תּוֹרָה, אֵין לָהֶם בּוֹ
יְדִיעָה, וְהוֹלְכִים כְּצֶאֱן בְּלִי רוּעָה, וְנֹאמַר בָּהֶם פִּי
כָּל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו, וְעוֹשִׂים הִרְבֵּה
אֱלֹהוֹת, וְכָל יִשְׂרָאֵל קִבְּלוּ מִמֶּנּוּ תּוֹרָה, הֵם
עוֹבְדִים אוֹתוֹ אַחַד בּוֹ, וּבְכָל הָאוֹתִיּוֹת וְהַשְּׁמוֹת
הַקְּדוּשִׁים שֶׁלוֹ וּבְכָל הַמַּחֲנוֹת הָעֲלִיוֹנִים
וְהַתַּחְתּוֹנִים שֶׁנִּבְרְאוּ בָהֶם.

וּבְכָל הַבְּרִיּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְהַתַּחְתּוֹנוֹת וּלְמַעַלָּה
מִכָּל אַחַד, וּלְמַטָּה מִכָּל, וּמִבְּפָנִים שֶׁל
כָּל, וּמִבְּחוּץ שֶׁל כָּל הוּא אַחַד. מִבֵּית וּמִחוּץ
תְּצַפְּנוּ, וְכִךְ תּוֹכוֹ כְּבָרוּ. כִּךְ הוּא מִבְּפָנִים שֶׁל כָּל
הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ מְחוּץ לְכָל הָעוֹלָמוֹת לֹא מִשְׁתַּנֶּה,
וְאֵין שֵׁם וְחִבּוּר אוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם ה' וּבְכָל הַכְּנוּיִים
שֶׁלוֹ חוּץ מִמֶּנּוּ. שְׂאֵם לֹא שֶׁהוּא חִבֵּר בְּקִרְבָּנָהּ י'
בָּהּ ו' בָּהּ, לֹא נִקְרְאוּ הָאוֹתִיּוֹת בְּשֵׁם יְהוָה,
וְהוּא מְחַבֵּר יְהוָה אֲדָנִי, וְהוּא מְחַבֵּר יְהוָה
בְּאֱלֹהִים, שְׁעוֹלָה לְחִשְׁבוֹן אֱהִיָּה אֲדָנִי. וְהוּא
לֹא נִקְרָא אַחַד פְּחוֹת מֵהֶם, שֶׁהוּא אַחַד שֶׁמְחַבֵּר
שְׁנַיִם, שֶׁהֵם זָכָר וּנְקֵבָה, וְעוֹשֶׂה אוֹתָם אַחַד. זֶהוּ

שְׁכָתוֹב בְּאָדָם וְחֹהָה כִּי אֶחָד קָרְאֲתִיו. וְהוּא
מִשְׁתַּף בְּבִנְיָן בֶּן וְכַת שְׁהֵם בָּנִים, לְשׁוֹן שֶׁל בְּנִיָּן.
וְזֵהוּ אִם ה' לֹא יִבְנֶה בֵּית.

וְכָל עֲנִין וּמַעֲשֵׂה שְׁאִינוּ מִשְׁתַּף בוּ, מֵה כְּתוֹב
בו? כִּי שְׁמַיִם כְּעֶשֶׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כְּכַבֵּד
תִּבְלָה. וּמִיָּד, יִשְׁמָחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, שְׁהֵם
הַבְּנִיָּן וְהַשְׁתַּף שָׁלוֹ. שְׁכָל הַהִבְלִים שֶׁל אֲמוֹת
הָעוֹלָם הֵם שְׁמַיִם וְאָרֶץ, וְעִתִּידִים לְהֶאֱבֹד, וְכָל
הַהִבְלִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל בֵּינֵי בִיחֻדּוֹ. אוֹתָם שְׁמַיִם
וְאָרֶץ הַבְּנִיָּן שָׁלוֹ. וּמֵה הוּא חַי וְקַיִם – כֶּף מַעֲשֵׂהוּ
חַי וְקַיִם. וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר חַי אֲנִי נְאֻם ה' אִם
אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוֹבוֹ מִדְּרָכּוֹ וְחַיָּה.

וְכִמוֹ שְׁאָמַר לְיִשְׂרָאֵל נַעֲשֵׂה אָדָם, כֶּף אָמַר
לְסִפְרוֹת נַעֲשֵׂה אָדָם. זֶה הָעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן לְמַחֲשָׁבָה וְאַחֲרוֹן
לְמַעֲשֵׂה, שְׁהֵם חֲכָמָה בְּרֵאשׁ וְחֲכָמָה בְּסוֹף.
שְׁכָל סְפִירָה נוֹתְנַת בוּ חֶלְקוֹ, וּמִשׁוֹם זֶה הוּא
בְּדִיוֹקְנוֹ מְאֻסָּף לְכָל הַמַּחֲנוֹת הַצְּבָאוֹת. וְרוֹעָה
הַנְּאֻמָּן בְּדִיוֹקְנוֹ.

וְאָמַר לְמִלְאָכִים נַעֲשֵׂה אָדָם, וְזֵה מִטְטְרוֹ"ן,
שְׁכָל מִלְאָךְ וְחַיָּה שֶׁם בוּ חֶלְקוֹ. וְכֶף אָמַר

לְצַבֵּא הַשָּׁמַיִם לַעֲשׂוֹת אֶת הַשָּׁמֶשׁ בְּדִיוֹקְנוֹ, וְכֹל
כּוֹכַב נּוֹתֵן בּוֹ חֶלְקוֹ, וְעֵלֶת עַל הַכֹּל הַשְּׁתַתְּפָה בּוֹ
בְּכֹל מְקוֹם, בְּתַפְאָרֵת בְּמַטְטְרוֹ"ן וּבִשְׁמֶשׁ, וְאִין
לְהֶאֱרִיךְ בְּזֵה.

וַעֲוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, לְאֲמֵן שְׁזָרַע כִּמְה זָרְעוֹנִים
בְּבֵת אַחַת, וְכֹל אֶחָד יֵצֵא בְיוֹמוֹ. אַחַר כֵּן
אָמַר לְאֵלֶּה שְׁהֵם פּוֹעֲלִים: אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּשְׁתַּתְּפוּ
כְּלַכֶּם לַעֲשׂוֹת כְּלִי, וְכֹל אֶחָד מֵהֶם יִתֵּן בּוֹ חֶלֶק
מִמֶּה שֶׁנִּתְּתִי בְכֶם, וְאֲנִי אֶשְׁתַּתְּפָה עִמָּכֶם בְּכֹלִי
הַהוּא חֶלֶק מִמֶּנִּי. אָמְרוּ לוֹ: מָה הַכְּלִי הַזֶּה כֹּל
כֵּן חָשׁוּב לְפָנֶיךָ שְׂיִהְיֶה כְּלוּל מֵהַכֹּל? אָמַר
לָהֶם: הַכְּלִי הַזֶּה הוּא אָדָם שְׂיִהְיֶה בְּדִיוֹקָן שֶׁל
הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן.

אָמְרוּ לוֹ: לָמָּה תֹאמַר לָנוּ שְׁכֹל אֶחָד וְאֶחָד נּוֹתֵן
בּוֹ חֶלְקוֹ, וְהֵרִי אֶתְּהָ הוּא אֲדוֹן הַכֹּל,
וְאֶתְּהָ בְּרֵאת הַכֹּל? טַל אֶתְּהָ מְכֹל אֶחָד וְאֶחָד מֶה
שֶׁאֶתְּהָ רוֹצֵה, שְׁלֵא יִהְיֶה פִתְחוֹן פֶּה לְאוֹתָם שְׁלֵא
יִוֹדְעִים בְּכֵן, שְׂיִאמְרוּ שְׁמַעֲשֶׂה שֶׁל אָדָם אֶתְּהָ
צָרִיךְ מֵהַשְּׁלִיחִים שְׁלֶךְ.

אָמַר לָהֶם: לְמַלְךְ שֶׁנִּתֵּן מִתְּנָה לַעֲבָדָיו וְנִתֵּן לְכֹל
אֶחָד וְאֶחָד חֶלְקוֹ וִירְשָׁתוֹ מֵאוֹתָהּ מִתְּנָה,

אחר כך בא העבד הנאמן אליו ובקש ממנו מתנה. אמר המלך: העבד הזה עבד אותי בכל האיברים שלו, כך אני רוצה לעשות הכלי שלו מתנה מכל הצבאות שלי. מה עשה? כנס את כל המחנות שלו ואמר: אני רוצה מכם כל אחד ואחד יתן מתנה משלו לעבד הזה, ואני אשתתף עמהם ואתן בו מתנה משלי.

מהם הקשו ואמרו מה אנוש כי תזכרנו, ומהם אמרו ברצון שלם. אף כך קדם שנברא העולם, נכנסו ישראל במחשבה להבראות, קדם שנבראו המלאכים וכל הבריות של העולם של מעשה בראשית, ובחביבות שלהם הניח את המעשה שלהם שיהיו אחרונים למעשה בראשית. ואמר עליו נעשה אדם.

ולמה? אלא בשביל החביבות של אביהם שבשמים שנקרא ישראל, והם היו עתידים להקרא בשמו ישראל, כנס את העליונים והתחתונים לתת חלק מכלם. משום שאם יחטא האדם, כלם נמצאים חסרים בהם מאותו החלק שנתנו בו, וכלם יבקשו רחמים בשבילו. והוא נתן בהם משלו, משום שמרוים לו עשה למענה אם לא למעננו, בשביל אותו החלק שלך שנתת

בְּיִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׂכָתוֹב כִּי חֵלֵק ה' עִמּוֹ. וְהוּא מוֹחֵל לָהֶם בְּשִׁבִיל אוֹתוֹ הַחֵלֵק שְׁלוֹ שֶׁל שְׁמוֹ שֶׁנִּתֵּן בָּהֶם.

שָׂאֵם לֹא יִתְּנוּ הֵם מֵעֲצָמָם חֵלֵק בּוֹ בְּרִצּוֹנָם, כֹּלָם הָיוּ טוֹעֲנִים עָלָיו, שְׂאֵתָה נְטִלְתָּ מֵעֲמֻנּוֹ עַל כְּרַחְנוֹ חֵלְקָנוֹ שֶׁהוּא בְּאָדָם מְכַל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא הָיוּ מְרַחֲמִים עָלָיו. וְכִדִּי שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם פְּתֻחוֹן פֶּה, מִשּׁוּם זֶה לֹא רָצָה לְטַל חֵלֵק אֶלָּא בְּרִצּוֹנָם.

כְּמוֹ זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בְּרוּעָה הִנָּאֲמָן, עָלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִית שְׁבִי לְקַחְתָּ מִתְּנוֹת בְּאָדָם. וּמִשּׁוּם שֶׁהַמְזִיקִים סָרְחוּ לוֹ וְלֹא רָצוּ לְתַתּוֹ בּוֹ חֵלֵק, וְאָמְרוּ מָה אֲנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְגו', לֹא בָרָא לָהֶם לְבוּשִׁים, שֶׁהֵם הַגּוֹפִים שְׁלָהֶם, וְהֵם שׁוֹנְאִים אוֹתָם. וְעַל כֵּן הַמְּמַנִּים שְׁעַל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם אֲמוֹת שֶׁהֵם לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ כַּאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל מְחִיבִים לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, אוֹתָם אֲמוֹת הָעוֹלָם הֵם רְצוּעוֹת בְּיַדִּי בּוֹרֵא הָעוֹלָם לְהִלְקוֹתָם בָּהֶם.

וְכִשְׁחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, זוֹרֵק אֶת הָרְצוּעוֹת מִיָּדוֹ, וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם מְמַשׁ. שֶׁהַכַּחַשׁ שֶׁל הָרְצוּעוֹת אֵינוֹ אֶלָּא בְּיַדִּי שֶׁל מִי

שְׁנוּטֵל, שְׁעֲלִיָּהֶם נֹאמֵר כָּל הַגּוֹיִם כְּאִין נִגְדוּ.
 וּמִשׁוּם שִׁישְׂרָאֵל יֵשׁ בָּהֶם חֶלֶק מִבּוֹרָא הָעוֹלָמוֹת
 שֶׁהוּא עֵלְת עַל הַכֹּל, וּמַעֲשֵׂר הַסְּפִירוֹת
 וּמִהַכְּסָאוֹת וּמִהַמְּלָאכִים וְהַכּוֹכָבִים וְהַמְּזֻלוֹת,
 כְּשִׁחוּזְרִים בְּתִשׁוּבָה, מְכַל מַה שְׁנִטְלוּ מִבְּקָשִׁים
 עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, חוּץ מִשְׁדִּים וּמְזִיקִים וְכַחוֹת
 הַטְּמָאָה, שֶׁנֹּאמֵר בִּישְׂרָאֵל אֵל תִּטְמְאוּ בְּכָל אֱלֹהִים,
 שְׂאִין לָהֶם חֶלֶק בָּהֶם.

וּמִשׁוּם זֶה אֲמוֹת הָעוֹלָם, שֶׁנִּשְׁמָוְתֵיהֶם מֵאוֹתָם
 כַּחוֹת הַטְּמָאָה, אִין לְהַשְׁתַּחֲוֶה עִמָּם
 בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, וְלֹא בְּכָל מַעֲשֵׂיָהֶם, שְׁעֲלִיָּהֶם
 כְּתוּב אֲשֶׁר חֶלֶק ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו', וּבְךָ בָּחַר ה'.
 וְעֲלֵיהֶם נֹאמֵר כִּי כָּל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם
 אֱלֹהֵיו וְגו', שֶׁהוּא יְחִיד וּמְיֻחָד בְּכָל הַמַּחֲנוֹת
 שְׁכָלוּלִים בָּהֶם.

וּמִשׁוּם שִׁישְׂרָאֵל כְּלוּלִים מֵעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים,
 וְעֵלְת עַל הַכֹּל שֵׁם אֵת שְׁמוֹ בָּהֶם, וְהֵם
 אֲהוּבִים יוֹתֵר מִמְּלָאכֵי הַשְּׂרָת, מִשׁוּם שִׁישׁ לָהֶם
 חֶלֶק בְּסְפִירוֹת מַה שְׂאִין כֵּן בְּמִלְאכִים, מִשׁוּם
 שִׁישְׂרָאֵל הֵם גּוֹרְלוֹ וְנַחֲלָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁהַבְּנִים אֵצֶל
 אָבִיהֶם. שֶׁהַמְּלָאכִים אֵינָם אֶל הַסְּפִירוֹת אֲלֹא כְּמוֹ
 סוּסִים אֶל הָרוֹכְבִים עֲלֵיהֶם, אֲבָל יִשְׂרָאֵל בְּנִים

שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּפְרָשׁוּהָ בְעָלֵי הַמִּשְׁנָה,
 אֵין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִים עַד שִׁישְׁתַּעֲבְדוּ בְּשִׁבְעִים
 וּשְׁתַּיִם אַמּוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה כָּלֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּסִנְחָרִיב אֶת שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם הָאֻמּוֹת, לְקַיֵּם בָּהֶם
 מִ'לְחָמָה ל'ה' בְּעִמְלֵק מְדוּר דוּר.

וּכְנֻגָד שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם שָׁרִים הֵם הַשְּׁמוֹת
 שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם שֶׁל וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט,
 לְקַיֵּם בָּהֶם הֵנָּה ה' רַכֵּב עַל עַ"ב ק"ל, לְטַל מֵהֶם
 נִקְמָה מֵעִמְלֵק שְׁכוּלֵל בּוֹ שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם אַמּוֹת.
 וּכְנֻגָד שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת וַיְכַלּוּ הוּא שְׁעוּלָה
 שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם.

וְזֶה עָלָיו נֶאֱמַר שְׁזַרַע כָּל הַזְּרַעוֹנִים בְּבֵת
 אַחַת יַחֲדָה, וְהִיא הַכֶּלֶה, שְׁבֵת הַמִּלְכָּה
 מִן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא תַפְאֶרֶת וְהַמַּעֲשֵׂה
 שָׁלוֹ. וּמִשּׁוּם שְׁכָל בְּרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית נִכְלָלִים
 בָּהּ, לְכַף הַתְּחִילָה הַתּוֹרָה בְּבִי"ת מְבֵרָאשִׁית,
 וְהִיא בֵּת זוּגוֹ שֶׁל תַּפְאֶרֶת אָדָם, כָּל אֶחָד נִתֵּן
 בּוֹ חֵלְקוֹ.

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן אוֹתָהּ גְדוּלָה וְשׁוֹלְטָת
 עֲלֵיהֶם, מִשּׁוּם שְׁכָלָם נִבְרָאוּ בְּאוֹת
 י', בֵּת יַחֲדָה הַכֶּלֶלָה מֵעֶשֶׂר אַמִּירוֹת, וְעֶשֶׂר

אֱלֹהִים. ה' כְּלוּלָה מִחֻמְשָׁה אֲוֵרוֹת, הָאוֹר שֶׁל
הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן. ו' שָׁשָׁה עֲמוּדֵי אֲמֵת. יוֹם
הַשְּׁשִׁי ה', שְׁבַשְׁבִּיל שְׁפִיּוֹם הַשְּׁשִׁי ו', נִשְׁלָמָה
ה' בְּבַת אַחַת.

בא וּרְאָה, כְּשֵׁישׁ לְסַפִּירוֹת לַעֲשׂוֹת פְּעֻלָּה בְּשֵׁם
יְדוּעַ, שְׁמִשָּׁם פְּעֻלָּה, לֹא תִשְׁתַּלֵּם וְלֹא
תַעֲשֶׂה עַד שֶׁכָּל סַפִּירָה נֹתֶנֶת שֵׁם חִלְקָהּ (כְּתוּב). זֶה
נֹתֵן שֵׁם הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם כָּל הַגְּוֹנִים הַשְּׁחֹרִים
מֵהַצַּד שֶׁל בַּת יְחִידָה, וְהֵם הַנְּקֻדּוֹת הָאֲדָמוֹת
מִצְדָּם שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת, וְזֶה נֹתֵן וְכוּ' עַד
שֶׁנִּכְלָלוֹת בְּאוֹתוֹ הַשֵּׁם שֶׁל כָּל הַסַּפִּירוֹת. (עכ"מ).

עוֹד לְפָרֶשֶׁת וַיֵּרָא אֵלָיו

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מֵהוּ וַיֵּרָא אֵלָיו? אֵלָּא כְּמוֹ
שֶׁהָרְאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן
דוֹר דוֹר וּפְרָנְסִיו, דוֹר דוֹר וּמְנַהֲיָיו, כִּן הָרְאָה
לְאַבְרָם וְאָמַר לוֹ: בְּדוֹר הַזֶּה יִהְיוּ צְדִיקִים, וּבְדוֹר
הַזֶּה בִּינוּנִיִּים, וּבְדוֹר הַזֶּה רְשָׁעִים.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, הָרִי פְּרֻשׁוּהָ
הַכֹּל בִּיְדֵי שָׁמַיִם חוּץ מִיְרֵאת שָׁמַיִם (שְׁנַאֲמַר
דְּבָרִים י) וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל וְגו', כִּי אִם לִירְאָה),
וּבְכַפְסוּק אַחַר כְּתוּב (אִיּוֹב ג) מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תִצָּא

הַרְעוֹת וְהַטּוֹב. וְאִם קָדָם שָׁבָאוּ לְעוֹלָם נִגְזַר
עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת צְדִיקִים אוֹ רְשָׁעִים אוֹ בִּינוּנִיִּים,
לֹא הָיָה עֲתִיד לְהִיּוֹת לָהֶם שָׂכָר וְעֲנָשׁ, וְלֹא הָיָה
לְנִבְיָא לֹאמֹר לָהֶם (מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב, וְלֹא הָיָה
לָהֶם לְבַעֲלִי) מְשָׁנוֹת לֹאמֹר הַכֹּל בְּיַדִּי שָׁמַיִם חוּץ
מִיֵּרֶאת שָׁמַיִם.

**אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַשְּׂאֵלָה הַזֹּאת עֲמָקָה, וְנִחַלְקוּ
בָּהּ הַקְּדָמוֹנִים, וְרַבִּים כָּפְּלוּ בָּהּ, מִשּׁוּם
שֶׁלֹא הִגִּיעוּ לְעַמְקֵי הַסּוּד. עַל הַנְּבִיא נֶאֱמַר הַפְּסוּק
הַזֶּה (יִרְמִיָּה א) בְּטָרָם אֶצְרָךְ בְּכַטָּן יִדְעֶתִיךָ. וְזֶה סוּד
הַכֹּל צָפוּי וְהַרְשׁוֹת נִתְּוֶנָה. הֵרִי הַדְּבָרִים הַלְלוּ
סְתוּמִים, וְלֹא מִתְּגַלִּים אֶלָּא בְּמָה שֶׁבָּאָרוּ
רְבוּתֵינוּ, מִחֲשֶׁבָה טוֹבָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְצַרְפָּה לְמַעֲשֵׂה, מִחֲשֶׁבָה רָעָה אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְצַרְפָּה לְמַעֲשֵׂה.**

**מִחֲשֶׁבָה טוֹבָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַרְפָּה
לְמַעֲשֵׂה - לְמַדְנוּ מִכָּאן, שֶׁקָּדָם שָׁבָא
לְעוֹלָם הוּא מִתְּפַלֵּל בְּשִׁבְלֵו, וְשֵׁם בּוֹ מִחֲשֶׁבְתוֹ
בְּשַׁעַת הַזְּוֹג, וּמִשּׁוּם כֶּף כְּתוּב בְּטָרָם אֶצְרָךְ
בְּכַטָּן יִדְעֶתִיךָ וְכוּ' וּבְטָרָם וּגוּו'. אַחַד עַל
שֶׁהַתְּפִלָּה בְּשִׁבְלֵו קָדָם שָׁבָא לְעוֹלָם, מִשּׁוּם
שֵׁם בּוֹ מִחֲשֶׁבְתוֹ קָדָם יִצְרָתוֹ בְּכַטָּן בְּשַׁעַת**

הַזוּוּג, וּמִשׁוּם זֶה בְּטָרִם אֶצְרָךְ בְּכַטֵּן יִדְעִיתִיךְ
 וּבְטָרִם תִּצָּא מֵרַחֵם וּגְוֹר'. וּמִשׁוּם שֶׁהִקְדִּימָה
 אוֹתוֹ בַּתְּפִלָּה וּבְמַחְשַׁבְתּוֹ קִדְּם יִצִּירְתּוֹ וְקִדְּם
 שִׁיָּצָא מֵרַחֵם אָמוּ, הוּא מְנַבֵּא עֲתִידוֹת קִדְּם
 שִׁיבֹאוּ לְעוֹלָם.

כִּלְ שִׁכְנֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיִּדַע כָּל הַדּוֹרוֹת
 קִדְּם שִׁיבֹאוּ לְעוֹלָם. שִׁקְדֵם שִׁיבֹא כָּל בֶּן
 אָדָם לְעוֹלָם, קִדְּם יִצִּירְתּוֹ מִלְּאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל
 הַטֶּפֶה הַהִיא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר עָלָיו אִם
 יִהְיֶה נְבִיא אוֹ חֶכֶם אוֹ בַעַל מְקַרָּא וּמְשַׁנֶּה אוֹ בַעַל
 רוּחַ הַקְּדוֹשׁ אוֹ בַעַל בַּת קוֹל, שֶׁבַת הַקּוֹל מִתְנַהֶגֶת
 בְּדַבּוּר שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר הִלְכָה כְּפִלוּנִי, אוֹ אִם יִהְיֶה
 טַפֵּשׁ. אָבֵל רָשָׁע וְצַדִּיק לֹא גּוֹזֵר. אִף עַל גֵּב
 שִׁאֲבִיו עָשָׂה אוֹתוֹ בְּמַחְשַׁבָּה רָעָה, שֶׁעוֹשֶׂה בּוֹ
 מַעֲשֵׂה שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתוֹ עִם נְדָה אוֹ עִם עֲרִיּוֹת, אוֹ
 בְּגוּיָה אוֹ בְּזוֹנָה אוֹ בְּשִׁפְחָה.

אִף עַל גֵּב שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא בֶּן
 רָשָׁע אוֹ מְמַזֵּר קִדְּם יִצִּירְתּוֹ, לֹא צָוָה הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עַל אָבִיו לַעֲשׂוֹתוֹ בְּעֲרִיּוֹת אוֹ בְּנִדּוֹת,
 שֶׁהָרִי צָוָה בּוֹ בַּתּוֹרָה עַל הָעֲרִיּוֹת וְעַל הַנִּדּוֹת, זֶהוּ
 שִׁכְתוּב וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב.

זֶה הוּא שְׁנֵאָמַר מֵהַנְּבִיא, מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא
הָרְעוֹת וְהַטּוֹב. מֵה זֶה הָרְעוֹת וְהַטּוֹב? אֲלֵא
כִּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא גָזַר עָלָיו שְׂיִהְיֶה צָדִיק
וְטוֹב, אֲלֵא קִדְּם יִצִּירְתּוּ הוּא יָדַע אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ
אָבִיו, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַרֵּף מַחְשַׁבָּה טוֹבָה
לְמַעֲשֵׂהָ. זֶה הוּא כֹּל אֶחָד בְּפֶרֶט.

וּמִשּׁוּם זֶה הִכַּל צָפוּי בְּמַחְשַׁבָּה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא יוֹדֵעַ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ הָרְעָה, וְהַרְשׁוֹת
נִתּוֹנָה לְאָדָם בְּמַעֲשֵׂהוּ. וְאָדָם חָטָא בְּמַחְשַׁבָּה
וּבְמַעֲשֵׂהוּ, וְגָרַם לְעוֹלָם שְׁנֵדְבָקוֹ בְּעֵץ שֶׁל טוֹב
וְרָע, וְהוּא חִזַּר בְּתִשׁוּבָה וְדָבַק בְּעֵץ הַחַיִּים.

וּמִשּׁוּם שְׁכָל הַדּוֹרוֹת תְּלוּיִים בּוֹ, וְהַתּוֹרָה שְׁנֵתֵן
לוֹ, נָתַן לְמֹשֶׁה וּלְכָל יִשְׂרָאֵל. וְכָל
הַדּוֹרוֹת הִרְאָה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דוֹד דוֹר
וּפְרָנְסִיו, דוֹר דוֹר וּמְנַהִיגָיו.

וּמִנֵּיִן לָנוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לוֹ תּוֹרָה? זֶהוּ
שְׁכַתּוֹב אֲזִי רָאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּינָה וְגַם חֲקָרָה
וַיֹּאמֶר לְאָדָם. אֲפֹלוֹ הַשְּׂדִים וְהַמְזִיקִים יֵצְאוּ
מִמֶּנּוּ, וְזֶהוּ פֶקֶד עוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים - אֵלּוֹ
שְׁמַעְשֵׂה אָבוֹתֵיהֶם בְּיַדֵיהֶם. וְלֹא יוֹמְתוּ אָבוֹת עַל
בָּנִים, וּבָנִים לֹא יוֹמְתוּ עַל אָבוֹת - אֵלּוֹ שְׁמַעְשֵׂה
אָבוֹתָם לֹא בְּיַדֵיהֶם.

וְלֹא עוד, אֵלָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא אָמַר
 שְׁהִרְאָה לְאָדָם, וְלֹא לְאַבְרָהָם, וְלֹא לְשׁוֹם
 נְבִיא, אֵלָא דוֹר דוֹר וְדוֹרָשׁוּ וְכוּ'. וְלֹא אָמַר
 שְׁהִרְאָה לוֹ צְדִיקִים אוֹ רְשָׁעִים אוֹ בִּינוּנִיִּים, וְלֹא
 שְׁגָזַר עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת צְדִיקִים אוֹ בִּינוּנִיִּים אוֹ
 רְשָׁעִים. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, אַחַר שְׁהִרְאָה לוֹ דוֹר
 דוֹר וּפְרָנְסִיו, דוֹר דוֹר וּמְנַהֲיָגִיו, וְדַאי הִפִּיר בְּהֶם
 אִם הֵם צְדִיקִים אוֹ רְשָׁעִים אוֹ בִּינוּנִיִּים! אָמַר לוֹ,
 כִּךְ הוּא וְדַאי, אָבֵל סוּד הַדְּבָר עָמַק, הַנְּסַתְרַת
 לָהּ אֱלֹהֵינוּ.

בִּינְתִּים אוֹתוֹ הַזְקֵן הָעֲלִיּוֹן הַזְדַּמֵּן אֲלֵיהֶם וְאָמַר
 לָהֶם, בְּמָה עֲסַקְתֶּם? סָחוּ לוֹ הַמַּעֲשֶׂה.
 אָמַר לָהֶם, וְדַאי שְׁתוֹרָה נִבְרָאָה אֲלֵפִים שָׁנָה קָדָם
 שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם, וּבָהּ הִרְאָה לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן דוֹר
 דוֹר וְדוֹרָשׁוּ וְכוּ', וּבָהּ הִרְאָה לְאַבְרָהָם אֵף כִּךְ
 מֵהַ שְׁפָתוֹב בּוֹ. וּמִשׁוֹם זֶה וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי
 מִצֹּתִי חֲקוֹתִי וְתוֹרָתִי. וּבָהּ נִמְלָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וּבְרָא אֶת הָעוֹלָם.

וּנְשָׁמוֹת הַצְדִיקִים אֶפְלוּ כִּךְ נִמְלָךְ בְּהֵן
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְרָא הָעוֹלָם.
 זֶהוּ שְׁפָתוֹב בְּרֵאשִׁית, וְאֵין רֵאשִׁית אֵלָא תוֹרָה,
 וְאֵין רֵאשִׁית אֵלָא נְשָׁמָה. וְהַתוֹרָה טְפִלָּה

לְנִשְׁמָה, מְשׁוּם שְׁשִׁבַת שְׁקוּלָה כְּנִגְדַּת כָּל הַתּוֹרָה
כְּלָה, וּמְחַלְלִים אוֹתָהּ בְּשִׁבִיל נִשְׁמַת אָדָם שְׁלֵא
תֵצֵא מִמֶּנּוּ קִדְּם זְמַנּוּ.

וְהַנִּשְׁמָה הַזֹּאת הִיא נְבוֹאִית בָּהּ נִבְרָא הָעוֹלָם,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁלַח אוֹתוֹ בְּכָל
דוֹר וְדוֹר לְהַגִּן עָלָיו וְלִסְבֹּל הָעַל שְׁלָהֶם מְשׁוּם
שֶׁהִיא מֵעֵץ הַחַיִּים, שְׁלֵא תִלְוִי מִמֶּנָּה זְכוּת וְחֻבָּה
וְלֹא שָׁכַר וְעִנְשׁ, שֶׁהֵם עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע. וְכָל
דוֹר אֵינוֹ פְּחוֹת מְשֻׁשִׁים רַבּוּא, שְׁלִטוֹנָה שֶׁל אוֹתָהּ
הַנִּשְׁמָה. וְהִרְאָה לְאָדָם, אִם הַדּוֹר יִהְיֶה זָכָאי,
אָדָם יִקּוּם לְרִשְׁתָּהּ נִשְׁמָה מֵצַד שֶׁל חֶסֶד, וְיִהְיוּ
צַדִּיקִים מֵצַד שֶׁל חֶסֶד, וּמִטָּה לָהֶם כְּלָפִי חֶסֶד,
וְהַדּוֹר הַזֶּה יִהְיוּ בְּעָלֵי חַן וְחֶסֶד.

וְאִם לֹא מִתְנַהֲגִים בְּדַרְגָּתָם, שֶׁהוּא הַמִּמְנָה עַל
הַדּוֹר וּפְרָנְסוֹ שִׁיְהִיו חֲסִידִים, הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מֵעֵבִיר מֵהֶם אֶת הַחֶסֶד, וּמִשְׁלִיט
עֲלֵיהֶם הַגְּבוּרָה, מִדַּת הַדִּין, לְדוֹן אוֹתָם כְּפִי
מַעֲשֵׂיהֶם, וְלֹא כְּפִי הַדַּרְגָּה וְהַמּוֹלָד וְהַמְזֹל
שְׁלָהֶם. וְסוּד הַדְּבָר הַזֶּה רָמוּז לָנוּ בַּהֲגָדוֹת
וּדְרָשׁוֹת, שְׁבַארוּהָ, מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר –
אֵלוּ שְׁנֵי הַמְּשִׁיחִים שְׁעֵתִידִים לְבֹא בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ.

אם הדור הוא חייב, מתקיים בהם משלחי רגל השור והחמור.

וְעוֹד לְמִדְנוּ בְסוּד זֶה דָּבָר אַחַר לְסִמְךָ לוֹ, בְּשִׁגְם
 הוא בְּשֹׁר. וּבְאַרְנוֹ, בְּשִׁגְם - זֶה מִשֶּׁה,
 שְׁעֵתִיד הִיָּה לְתֵת תּוֹרָה בְּדוֹר הַמְּבוּל, אֲלֵא שְׁהִיו
 רְשָׁעִים, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּנַז אוֹתָהּ לְצַדִּיקִים.
 אִף כִּךְ הִיָּתָה מְזֻמַּנֶּת בַּת שְׁבַע לְדוֹד מִשֶּׁשֶׁת יְמֵי
 בְּרֵאשִׁית, אֲלֵא שְׁאַכְלָה פָּגָה, וְלְמִדְנוּ שְׁחֻטְאֵי
 הָאָדָם גּוֹרְמִים שְׁלֵא יִזְכָּה לְטוֹבָה שְׁמְזֻמַּנֶּת עָלָיו
 מִשֶּׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית.

אִף כִּךְ, דוֹר טוֹב, מַחְלוֹת רְעוֹת שְׁעֵתִידוֹת
 לְהִיּוֹת, יֵשׁ אֶת מִי שְׁמִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ עַד
 שְׁמִתְקֵן מַעֲשָׂיו, וּמַחְזִיר לוֹ אֲבֹדָתוֹ. וַיֵּשׁ שְׁמֵאֲבָד
 אוֹתוֹ בְּחֻטְאוֹ וְלֹא חוֹזֵר לוֹ לְעוֹלָם, וְזוֹהִי הָאֲבֹדָה
 שְׁהִתְיָאֲשׁוּ הַבְּעָלִים מִמֶּנָּה, וְזֶה שְׁזָכָה בְּמִצִּיאָהּ
 קָנָה אוֹתָהּ, אִם הִקְדִּים בָּהּ אֶת חֲבֵרוֹ. וְזֶהוּ
 שְׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרָאָה לְכֹל הָעוֹלָם שְׁשֶׁת
 אֲלָפֵי שָׁנִים וְאַחַד חֲרָב, וְהִרְאָה שְׁבָכָל הָאֲלָף
 הִרְאֲשׁוֹן שְׁלִטוֹנוֹ הַחֹסֵד.

בְּאַלְף הַשְּׁנַי שְׁלִטוֹנוֹ גְּבוּרָה, שְׁדָרִים בְּשֶׁתֵי
 דְרָגוֹת - גְּבוּרִים וְחִסִּידִים, וּבְאַלְף

הַשְּׁלִישִׁי שֶׁלְטוֹנוֹ לְהִיּוֹת דּוֹרוֹ אֲנָשֵׁי אֲמֶת. הָאֶלֶף
הַרְבִּיעִי שֶׁלְטוֹנוֹ נִצַּח, וְהָאֶלֶף הַחֲמִישִׁי שֶׁלְטוֹנוֹ
הוּד, וְהָיוּ עֲתִידִים לְהִיּוֹת דּוֹרוֹתֵם נְבִיאִים.

הָאֶלֶף הַשְּׁשִׁי צְדִיק יְסוּד עוֹלָם. וְאִם חָס וְשָׁלוֹם
בְּמָקוֹם שֶׁדַּרְגָתָם מְחִיבֵת אוֹתָם לְהִיּוֹת
צְדִיקִים וְהֵם רְשָׁעִים, כְּאִלּוּ הֶעֱבִירוּ עִמּוּד הַצְּדִיק
יְסוּד עוֹלָם מִן הָעוֹלָם, וּמְחַזְרִים אֶת הָעוֹלָם
לְתַהוּ וּבַהוּ, וְשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם בְּמָקוֹם הַצְּדִיק
סָמָאֵל הַרְשָׁע.

אָף כִּן אִם הַדּוֹרוֹת שֶׁל נִצַּח וְהוּד הֵם רְשָׁעִים
בְּמָקוֹם נְבִיאֵי הָאֲמֶת - שׁוֹלְטִים נְבִיאֵי
הַשֶּׁקֶר. וְאִם דּוֹר שְׁאֵמֶת לֹא מְנַהֲיגִים בּוֹ בְּאֲמֶת -
מְסַתְּלֶקֶת מֵהֶם הָאֲמֶת, וְשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם הַשֶּׁקֶר.
וְאִם לְדּוֹרוֹת הַגְּבוּרָה אֵין גְּבוּרָה עוֹמְדִים בַּפְּרִץ -
מְסַתְּלֶקֶת מֵהֶם הַגְּבוּרָה וְשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם זֶר. וְאֶחָד
יִרְדֵּף אֶלֶף וּשְׁנַיִם יִנִּסּוּ רַבָּבָה. וְאִם דּוֹר שֶׁל
חֲסִידִים לֹא מְתַנְהֲגִים בְּחִסִּידוֹת, שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם
גִּזְלָן שְׁגוּזֵל אוֹתָם.

וְזֶהוּ שֶׁהָרְאָה לְאָדָם כָּל הַדּוֹרוֹת וְהַמְנַהֲיגִים
שְׁלֵהֶם. אִם זָכָאִים הַדּוֹרוֹת לְלַכֵּת
אֲחֲרֵיהֶם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַנְהֵג בָּהֶם בְּאוֹתָהּ

מְדַרְגָּה טוֹבָה. וְאִם לֹא - מִתְנַהֵג אִתְּם לְפִי
מַעֲשֵׂיהֶם, בְּמִדְרָגָה רָעָה. וּמִשּׁוּם זֶה, (איכה ג) מִפִּי
עָלִיוֹן לֹא תֵצֵא הָרְעוֹת וְהַטּוֹב.

וּבְכָל דוֹר נוֹתֵן לָהֶם הַטּוֹב וְהָרַע לְפִי מִדְרָגַת
הַדוֹר. וְסוּד הַדְּבָר - (דברים ד) רֵאֵה נִתְּתִי
לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת
הָרַע. וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁיְהִיוּ
עֲתִידִים לֵהיוֹת, אִם זָכוּ לְהִתְנַהֵג.

וְהִרְאָה לוֹ פְּרָנְסִים מֵצַד שֶׁל יֵצֵר הַטּוֹב,
וּפְּרָנְסִים מֵצַד שֶׁל יֵצֵר הָרַע. אִם זָכוּ
לְהִנְהִיגָה שֶׁל פְּרָנְסִים שֶׁל יֵצֵר הַטּוֹב, מִטָּה אוֹתָם
כְּלָפִי חֶסֶד אוֹ גְבוּרָה, אוֹ אֱמֶת, אוֹ נְבִיאִים, אוֹ
צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, כְּפִי הַשְּׁלֵטוֹן שֶׁל כָּל מִדְרָגָה.
וְאִם מִתְנַהֲגִים בְּפְּרָנְסִים רָעִים מֵצַד שֶׁל הָרַע,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְדוֹן אוֹתָם בְּמִדּוֹת רָעוֹת,
בְּהַפֵּךְ שֶׁל מִדְרָגוֹת טוֹבוֹת. וְזֶהוּ שֶׁמֵּרָאָה לָהֶם
פְּרָנְסִים רָשָׁעִים וְצַדִּיקִים שֶׁבְּכָל דוֹר. וְלֹא
שֶׁנֶּאֱמַר שֶׁגִּזַּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַדּוֹרוֹת
לֵהיוֹת צַדִּיקִים אוֹ רָשָׁעִים.

מִיָּד שֶׁשָּׁמַע הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְרַבִּי יוֹסִי דְבָרִים
אֵלוֹ, הִשְׁתַּטַּח לְפָנָיו אוֹתוֹ הַזָּקֵן וְאָמְרוּ,

כַּעַת הַתְּגַלוּ דְּבָרִים עַל בְּרוּרִים. וְלֹא נִמְצְאָה קְשִׁיָּה
 בְּעוֹלָם בְּשֵׁאלָה זוּ. מִיַּד עָף אוֹתוֹ זָקֵן. אָמַר
 הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, וְדַאי אָדָם הָרֵאשׁוֹן הִיָּה אוֹתוֹ
 זָקֵן, שְׂאִין כְּמוֹהוּ בְּכָל הַבְּרִיּוֹת בְּחֻכְמָה, וְאִין
 מְדַרְגָּה שֶׁל בֶּן אָדָם בְּעוֹלָם כְּמְדַרְגָּתוֹ, [וְכִי אֵיךְ]
 שֶׁהוּא קוֹדֵם לְכָל הַבְּרִיּוֹת. כֶּף דְּמוּתוֹ קוֹדֶמֶת לְכָל
 הַבְּרִיּוֹת. (עכ"מ)

כֶּף גַּם כֵּן כְּנֻגְדָם לְמִטָּה, שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים
 עוֹמְדִים סְבִיב הַמְּשַׁכֵּן בְּגוֹן הַזֶּה, כָּל אֶחָד
 מֵהֶם בְּמָקוֹם הָרֵאוּי לוֹ. וְכֻנְגַד הַדְּרָגָה הַזֹּאת עָשָׂה
 שְׁלֵמָה לְמִטָּה יָם שְׁעוֹמֵד עַל שְׁנַיִם עָשָׂר בְּקָר,
 וְשְׁלֵשָׁה פּוֹנִים צְפוֹנָה, וְשְׁלֵשָׁה פּוֹנִים דְרוֹם,
 וְשְׁלֵשָׁה פּוֹנִים מְזָרְח, וְשְׁלֵשָׁה פּוֹנִים מְעָרְב. וְמָה
 הַטַּעַם נִקְרָאת הַדְּרָגָה הַזֹּאת לְמַעְלָה יָם?

אָלָּא מִשּׁוֹם שֶׁהַצְּדִיק הַהוּא שְׁמַמְלָא אֶת הַיָּם
 הַזֶּה נִקְרָא יוֹם. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
 לְאוֹר יוֹם, וְכָתוּב אוֹר זָרַע לְצְדִיק וְלִישְׂרֵי לֵב
 שְׂמֻחָה. וְהוּא מְאִיר בְּסוּד שֶׁל וַאֲיוֹ שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקְּדוּשׁ, וְאוֹתוֹ הַיּוֹם בְּסוּד שֶׁל כַּח הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ,
 שְׁבוּ מִמְּלֵא אֶת הַיָּם הַזֶּה שְׁנִקְרָא ה"א הַתְּחִתּוֹנָה
 שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. זֶהוּ שְׁכָתוּב כָּל הַנְּחָלִים הַלְּכִים

אֵל הַיָּם. וְכָל זֶה הַדְּרָגָה שֶׁל צַדִּיק, מִשּׁוּם שְׁכָל
הַתַּפְנוּקִים יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ.

מַה זֶה הַנְּחָלִים? אֵלּוּ חֲמֵשׁ הַדְּרָגוֹת שֶׁעָמּוּ,
שֶׁהוֹלְכִים לַיָּם לְמֵלֵא אוֹתוֹ. וְהַדְּרָגָה הַזֹּאת
נִקְרָאת בַּת שְׁבַע. וְכִשְׁמֵאִיר הַצַּדִּיק הַזֶּה לַדְּרָגָה
הַזֹּאת שֶׁנִּקְרָאת צַדִּיק, לַדְּרָגָה הַזֹּאת שֶׁנִּקְרָאת שְׁבַע
שְׁבוּעוֹת שְׁבַע פְּעָמִים, אֲזַי גַּם הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן
הַדְּרָגָה הַזֹּאת שֶׁנִּקְרָאת הַלְּבָנָה שֶׁשׁוֹלֶטת בְּלִילָה.
שְׁנַת הַלְּבָנָה כַּמָּה גְּדוֹלָה? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים
וְחֲמִשָּׁה יָמִים, וְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁבוּעוֹת מֵהֶם
כַּנֶּגֶד הַדְּרָגָה הַזֹּאת שֶׁל הַיָּם שֶׁלְמַעְלָה שֶׁהִיא
מִקְבֵּלַת מִמֶּנּוּ.

נִשְׁאָרוּ שְׁנַיִם עָשָׂר יָמִים כַּנֶּגֶד שְׁנַיִם עָשָׂר
שְׁבָטִים הַמְקִיפִים אֶת הַיּוֹם הַזֶּה
לְשֹׁמֵר אֶת מִשְׁמֶרֶת הַמִּשְׁכָּן, וְהַכֹּל כְּדֵי לְהִרְאוֹת
הַכַּח הָעֲלִיּוֹן. וְעַל זֶה כָּתוּב כֹּל הַנִּקְרָא בְּשָׁמַי, זֶה
דְּרָגַת הַצַּדִּיק שֶׁהוּא מֵאִיר בְּכַח שֶׁל שְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ.
זֶהוּ שְׁכָתוּב וְלִכְבוֹדֵי בְרָאתֵינוּ, זֶה יָם הַחֲכָמָה
שֶׁנִּקְרָא כְבוֹד.

יְצַרְתִּיו, זֶה סוּד שֶׁל הַיּוֹם לְמַטָּה שֶׁהוּא כַּנֶּגֶד
כֹּל שֶׁלְמַעְלָה. אֵף עֲשִׂיתִיו, זֶה הַלְּבָנָה

שְׁלֵמֻטָּה. וְעַל זֶה כָּתוּב יוֹצֵר אֹר וּבוֹרָא חֹשֶׁךְ,
הַדְרָגָה שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ וְהַלְבָּנָה. אִז כְּשֶׁמִתְחַבְּרִים,
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, וְאִז שְׁלוֹם לְעוֹלָם. זֶהוּ
שְׁכָתוּב וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד. וְאִז הַיְחוד
לְמַעַלָּה וְהַיְחוד לְמַטָּה, שְׁלוֹם לְמַעַלָּה וְשְׁלוֹם
לְמַטָּה, שֶׁנֶּאֱמַר שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוֹק וּלְקָרוֹב.

מִשְׁנָה. בְּטֵהָר, בְּרֵאשׁ רְצוֹן הַמֶּלֶךְ, חֶקֶק תִּשְׁעָה
חֻקּוֹקִים בְּגִלְגָּלֵי הַטְּהוֹרִים, וְאֶחָד טָמִיר
וְלֹא יְדוּעַ. חֶקֶק חֻקּוֹקִים וְהִכָּה לְתוֹךְ מְאוֹר אֶחָד
וַיֵּצֵא אֶחָד מִמֶּנּוּ שֶׁל רְצוֹן אֶחָד טָמִיר בְּטְמִירוֹת,
יְדוּעַ וְלֹא יְדוּעַ. כָּל הַהִשְׁכָּל בּו חוֹזֵר לְאַחֹר. קָטָן
הוּא, וּמִתּוֹךְ קִטְנוֹתוֹ הוּא טָמִיר בְּסִתְרֵי שֶׁל מַעֲיו
וְלֹא יְדוּעַ. כָּל הַהִרְהוּרִים בּו מְשַׁבְּשִׁים, שְׂבִים
וְחוֹזְרִים וְאֵין נִדְבָּקִים. נִסְתָּרִים בּו שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם
עֵינַיִם, וְהֵם עֵינַיִם שֶׁלֹּא פְתוּחוֹת. רְשׁוּמוֹת הֵן
בְּרֵשֶׁם קָטָן, עוֹלָיִם בּו הַרְהוּרִים וּמַעֲשִׂים וְלֹא
גָּלָה טַעְמֵיהֶם. כּוֹנֵס אוֹתָם בְּשַׁעַת שְׁנִזְרָקוֹ,
וּבְשַׁעַת שֶׁהַתְּכַנְסוֹ זוֹרֵק אוֹתָם. מְצַטְטִירִים בּו
צִיּוּרִים נִסְתָּרִים וְלֹא גְלוּיִים.

חֻקּוֹק חֻקּוֹקוֹת וּמִכָּה וַיֵּצֵא ב' אֶחָד שְׁלֵמֻטָּה
שְׁסוּבָב סָבִיב סָבִיב וּפּוֹרַח בְּאוֹיר. מִכָּה
בְּמַגְדָּל, וּמִסְתּוּבָב הַהִיכָל מִתּוֹךְ הָאוֹיר הַפּוֹרַח.

בו שמים ציורים האמנים בכל כלי הכסף וזהב
ונחשת. הולך ונסתר ולא נשמע קולו החוצה.
מבפנים במעיו נשמע קול שלא נודע.

ואותו הקול יוצא מסוף העולם ועוד סוף
העולם, עולה ויורד, הולך ועומד. העין
אינה שולטת לראות. בשעה שמתכסה מתגלה,
ובשעה שמתגלה מתכסה. בסתימת העינים
רואים אותו. באטימת האזנים שומעים אותו.
בפתיחת העינים מכסים אותו, ולא ידוע, עד
שמזדמנים לשלחנו צדיקי אמת לאכל.

חוקק תוך חקיקה של ציור, ויוצא ג' שמתכסה
החשן והאפוד, מזרז באבנטו. מתגלה
ביום ומתכסה בלילה. יוצא פעם אחת ומתחרט
ונגנז, עד שבאה ו' שאוחזת בו, ומתפייס ושב
למקומו, ואינו רוצה להתגלות אלא לאותם
הקוראים לו בלילה. ובבקר מגלה רשם של חוט
קטן ודק שמתחבר עמם ביום בתוך שירה וחדוה
שמזמרים לו בלילה, ועושה חסד לכל. מעלה
הדגל לימין, ונרשם ומקים העולם.

נכנס לתוך היכלות הפנימיים ויוצא, ובונה
עולמות בראשית ובסוף הוא טמון

בְּשֵׁשִׁים רַבּוֹא עוֹלָמוֹת. בְּצַד הַדְּרוֹם מִתְחִיל
 וְיוֹצֵא, וְאוֹחֵז מִגְרָפָה, וּמוֹצִיא מְזוֹן לְכָל וּמְאִיר
 לָהֶם. חוֹקֵק חֻקֵּיהָ שֶׁל אֹר שֶׁל טֵהַר זָךְ, וּמוֹצִיא
 הַרְבִּיעִית בְּחֻשְׁבוֹן שֶׁל מְאֵתִים אֶלֶף עוֹלָמוֹת עַד
 הַר שֶׁל אֹר שְׁמַאִיר. מִמֶּנּוּ יוֹצְאִים עֲמֻקּוֹת לְגִלּוֹת.
 הָאוֹר שְׁמַאִיר וְנִטְמָן וְנִחְשָׁן. הוּא דוֹחֵה, וְאַחַר
 מְקַרֵּב. הוּא מְכַה, וְאַחַר מְרַפֵּא. בְּיָדוֹ שְׂרָבִיט שֶׁל
 חַיִּים וּמּוֹת, טְמוֹן בְּאַרְבַּע מְאוֹת אַבְנִים עוֹרְכֵי
 קָרֵב, בְּעֵלֵי רְמַחוֹ וְחֶרֶב הַלּוֹהֶטֶת, שֶׁמֶשֶׁם יוֹצְאִים
 וּמִתְפַּשְׁטִים בְּלֵי חֻשְׁבוֹן.

בְּשֵׁשׁ חוֹקֵק חֻקֵּיהָ כְּהַתּוֹךְ שֶׁל אֵשׁ בּוֹעֶרֶת, יוֹצֵא
 מִמֶּנּוּ אָדָם אֶחָד כְּשׁוֹשְׁנָה. שְׁעָרוֹתָיו
 תְּלוּיִים כְּדָבָים שֶׁל הָרִי הַחֲשָׁן. פֶּחַד וְאִימָה
 תִּקְיָפָה יִתְרָה הוֹסֶפֶת בּוֹ. יָדָיו דְּבִקּוֹת בְּשִׁלְהֶבֶת
 שֶׁל חֶרֶב הַמֵּתֶהֶפֶכֶת. בַּיּוֹם שִׁיתְעוֹרֵר, כָּלֵם
 עוֹבְרִים לְפָנָיו כְּבָנֵי מְרוֹן. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְקַרֵּב
 אֵלָיו וְנִצּוֹל מִמֶּנּוּ.

חוֹקֵק חֻקֵּיקוֹת שֶׁל הָרִים שֶׁל אֹר, וּמוֹצִיא הֵ'
 שְׁעוֹמְדַת בְּתוֹךְ עַמּוּדֵי הָעוֹלָם. הַכֹּל
 עוֹמְדִים לְפָנָיו, וְיוֹשֵׁב בֵּינֵיהֶם כְּמֶלֶךְ בְּתוֹךְ צְבָאוֹ.
 שְׁנֵי שָׂרִים גְּדוֹלִים מְמַנִּים עוֹמְדִים כְּנִגְדּוֹ. עוֹשֶׂה
 שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם. בְּשַׁעָה שֶׁמִּתְגַּלֶּה, הַכֹּל עוֹמְדִים

בְּמִקְוֵם, סוּגְר וּפּוֹתַח. וּבְשִׁבְלֵי עוֹמְדִים שְׁשִׁים
אֶלֶף רְבוֹא עַל הָרִים גְּדוֹלִים, וְכָל מִפְתָּחוֹת הַמֶּלֶךְ
בו עוֹמְדִים.

הוא עוֹשֶׂה כְּרִצוֹנוֹ, וְאֵין מִי שְׁיִמְחֶה בְּיָדוֹ.
הַנְּסֻתָּרִים הָעֲלִיוֹנִים רְמִים וּטְמִירִים
עוֹמְדִים עָלָיו וּשְׁמִחִים בוֹ, מִמֶּנּוּ פְתוּחִים
וּמְאִירִים חִלּוֹנוֹת שֶׁל אֹר. חוֹתֵם נְסֻתָּר שֶׁל הַמֶּלֶךְ
בְּיָדוֹ, עוֹשֶׂה כְּרִצוֹנוֹ בְּצַבֵּא הַשָּׁמַיִם וְדִירֵי הָאָרֶץ.
בְּתוֹךְ אֲצִילֵי יָדָיו יְדוּרוֹ שֶׁלֹּא מֵאוֹת אֶלֶף רְבוֹא
עוֹלָמוֹת. אֲרֹכּוֹ מִסּוֹפֵי הָעוֹלָם וְעַד סוֹפֵי הָעוֹלָם.
יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא שֶׁל שְׁבִיבִים שֶׁל אֵשׁ. מִמֶּנּוּ נֹאֲוָרִים
עוֹלָמוֹת וּמִמֶּנּוּ גְזוֹנִים. אֶחָד הוּא אֶחָד לְהִיּוֹת
אֶחָד נִקְרָא, בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.
מְחֻלְקֵי חֻקֵּיהֶם וּמִכָּה בְּצִיּוֹר, וּמוֹצִיא וְ
שֶׁהוֹלֵכֵת תְּמִיד. וְאוֹחֵז רַחֲמִים, וְשׁוֹחֵק
הָאוֹרוֹת לְזוֹן הָעוֹלָמִים בְּאוֹתָם הָאוֹרוֹת שְׁשׁוֹחֵק.
חֲמִשָּׁת סִמְמָנֵי קְטָרֵת הַבְּשָׁמִים מִתְעַרְבִים עִמָּם.
הוּא שׁוֹחֵק וּמְאִיר וְלֹא מִתְבַּשֵּׂם בְּחוּץ. טוֹמֵן
עֲצָמוֹ שֶׁלֹּא יִתְבַּשֵּׂם וְלֹא יִרְיַחוּ בוֹ רִיחַ. קֶדֶם
לְשִׁמוֹשׁ בְּסוּד שֶׁל חֲמֵשׁ מֵאוֹת רְזִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ.
עוֹמֵד עַל מְקוֹמוֹ, וְהַמֶּלֶךְ תָּמוּךְ עָלָיו. שׁוֹרִים
בו כָּל אוֹתָם נֶאֱמָנִים שֶׁל אֱמֶת. חֶבֶר

אָחַד יֵשׁ לוֹ, נוֹתֵן רְשׁוּת זֶה לְזֶה מִיּוֹם שְׁהִיּוּ.
 לוֹמְדִים כִּף חוֹקֵק וּמְכַה בְּחִקְיָקוּתוֹ וּמוֹצִיא ז'
 אוֹתוֹ הַנְּאֻמָּן הָאֲחֵר שְׁאֵצֵל חֲבֵרוֹ. אֵת כָּל
 אַמְנוֹת חֲבֵרוֹ הוּא עוֹשֶׂה, עוֹמֵד אֶצְלוֹ בְּרִצּוֹן
 גָּדוֹל.

זֶה עַל זֶה עוֹמֵד, נוֹסֵעַ. נְאֻמָּנִים הֵם לַעֲשׂוֹת חֶסֶד
 לְבֵית דָּוִד. אֲבָרְהָם הָאוֹהֵב תְּמוּדָה עַל זֶה.
 יִצְחָק הַקָּרֵבֵן הַשָּׁלֵם תְּמוּדָה עַל זֶה. יַעֲקֹב שְׁלֵמוֹת
 הַכֹּל עוֹמֵד וְתְמוּדָה עֲלֵיהֶם. יַחַד הֵם, וּמְכַסִּים
 בְּעֲשָׂשִׁית שְׁמִקְבֻלַּת שְׁמֵשׁ. חוֹקֵק חִקְיָקוּת וּמְכַה
 הַמְּאֹר וּמוֹצִיא ח', וְזוֹ הַשְּׁמִינִית לַחֲשִׁבּוֹן,
 וּמוֹצִיא אֱהוּב אֶחָד שֶׁל הַכֹּל, תְּשׁוּקַת הַכֹּל.

צַדִּיק שֶׁל הַכֹּל, הַנְּאֻמָּן שֶׁל הַכֹּל, הַדִּיּוּקָן שֶׁל
 הַשָּׁלֵם הֵהוּא. הַזוֹהַר שְׁמֵת־פֶּשֶׁט לְאַרְבָּעָה
 זְהָרִים, הוּא נְעוּץ בְּאֶרֶץ וְרֵאשׁוֹ מְגִיעַ לְקִצֵּה
 הַשָּׁמַיִם. נוֹפוֹ יָפֵה וּפְרִיּוֹ רַב, וְבוֹ מְזוֹן לְכֹל.
 תַּחֲתֵיו יוֹשְׁבֵת בְּצֵל אוֹתָהּ הַחֲתִיָּה שְׁנַתְחַמֵּת
 לְאַרְבָּעָה צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם, בְּעַנְפֵיּוֹ יְדוּרוֹ צְפָרִי
 הַשָּׁמַיִם, הוֹלֵךְ וְעָף בְּחֵמֶשׁ מְאוֹת עוֹלָמוֹת וּמוֹצִיא
 מֵאֲכָל מְכָלָם, וְהוּא נוֹסֵעַ וְגוֹבֵה מֵהֶם. זֶה נוֹתֵן
 לַחֵם, וְזֶה נוֹתֵן מַיִם, וְזֶה נוֹתֵן שֶׁמֶן, וְזֶה נוֹתֵן מָן.

וְהוּא גוֹבֵה וּמְכַנֵּס לְאוֹצַר הָעֲנִיִּים, וְהוּא טָמִיר.
 אֵין בוּ דְיוֹקָן לְהַסְתַּכֵּל בַּחוּץ. אוּרוּ מְסוּף
 הָעוֹלָם וְעַד סוֹף הָעוֹלָם, כָּל הַחַיִּים שׁוֹרִים בוּ,
 וְהוּא נוֹתֵן לְמִי שְׁאֵין לוֹ חַיִּים כָּלֵל. נִכְנָס לְאוֹתָם
 חֲמֵשׁ מְאוֹת עוֹלָמוֹת, וְנוֹטֵל מֵהֶם חֲמֵשִׁים שָׁנִים
 וְלֹא יוֹתֵר.

וְהוּא נוֹתֵן. אַחַר כֵּךְ נִכְנָס לְאָב וְלָאֵם, וּמִמָּה
 שְׁנוֹתָנִים לוֹ הוּא נוֹתֵן וּמְשָׁלִים לְשִׁבְעִים.
 מִתְגַּלֶּה בַּיּוֹם, וְנִתְחַם לְשָׁנִים עֶשֶׂר תְּחוּמִים.
 שִׁבְעִים תְּמָרִים וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר מְעִינוֹת שְׁנוּבְעִים בוּ
 תְּלוּוִיִּים הַצְּדִיקִים שְׁנִקְרָאִים עַל שְׁמוֹ. כָּל מֵאֲכָל
 וְכָל תְּבוּאָה שֶׁל הָעוֹלָם הוּא לוֹקֵט וְהוּא נוֹתֵן.
 בְּרוּךְ זָכְרוֹ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

חֻקֵּי בְּתִקְוָה הַקְּפָאוֹן שֶׁל תְּקִיפוֹת אַחַת וּמוֹצִיא
 תְּשֻׁעָה, וְהוּא עֶצֶם תְּשִׁיעֵי שְׁעוֹלָה בַּיּוֹם
 וְיוֹרֵד בְּלֵילָה, טָמוּן בְּשֵׁלֶשׁ מְאוֹת שָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה
 דְּיוֹקְנָאוֹת נִסְתָּרִים. הוֹלֵךְ וְעוֹלָה יוֹרֵד וְעוֹמֵד,
 טָמוּנִים בֵּין שְׁתֵּי זְרוּעוֹת הַמֶּלֶךְ.

חֻקֵּי בְּטִבְעַת הַשְּׂרָבִיט שֶׁל הַחֹתֶמֶת. שְׁלִיחַ
 שְׁשׁוּמֵר בְּדֶרֶךְ, דָּן דִּינִים וּמִיטִיב עַל
 עֵינֵי שֶׁל סְפָרִים פְּתוּחִים. טוֹב וְרַע עוֹמֵד כְּנִגְדּוֹ.

מְצַדוֹ חַיִּים וּמְצַדוֹ מוֹת. מְצַדוֹ מְתִיקוֹת וּמְצַדוֹ
מְרִירוֹת. נָחַשׁ אֶחָד עוֹמֵד כְּנֶגְדּוֹ, רֵאשׁוֹ תַּחַת
לְרִגְלָיו. בְּשַׁעַה שְׁמוּצִיא רֵאשׁוֹ, מִכָּה בְּזַנְבוֹ. מִי
שְׁפוּגֵשׁ בְּקִשְׁקִשׁוֹ, שָׁם מוֹרִיד אוֹתוֹ עַד נֶקֶב
תְּהוֹם רַבָּה. עוֹמֵד רִגְלוֹ עַל רֵאשׁ אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ.
כְּשֶׁמִּסְתַּלֵּק, בּוֹקֵעַ הֵיטָם בְּאוֹיר שְׁמַגִּיעַ וְלֹא מַגִּיעַ.
עוֹמֵד בְּלִילָה.

מִחֲלֵק נִכְסִים לְעֶשְׂרִים. נוֹתֵן מְזוּן לְבֵיתוֹ.
מִתְחַבֵּר וְנִטְמָן בְּמֵאֵתִים אַרְבָּעִים
וּשְׁמוֹנֶה פָּנִים, מִתְקַשֵּׁט בְּקִשׁוּטֵי הַמֶּלֶךְ. רְבוּן
כָּל הָאָרֶץ גָּנֵז בְּתוֹכוֹ אוֹר שְׁמַאִיר וְרֵץ בְּאֶרוֹן
לְתוֹרָה, נִלְחָם בְּקָרֵב עִם שׁוֹנְאִים וְנוֹטֵל נְקָמוֹת.
מְזַרְזוֹ עֲצָמוֹ כְּגֹבֵר חֲזָק, חָרֵב שְׁנוֹנָה בְּיָדוֹ.
הֶרְמַח שְׁלוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ. הַחֲצִים שְׁזוֹרֵק לוֹהֵטִים
בְּתַקְףָּ שֶׁל אֵשׁ אוֹכְלֵת.

הַפּוֹאֵר שֶׁל הַנֵּר שְׁשׂוּרָה עַל רֵאשׁוֹ שֶׁל צְדִיקִי
אַמֵּת. הַסֵּתֵר שֶׁל אוֹתָם הַהִיכָלוֹת שְׁלוֹ
אֵין לוֹ חֲשִׁבוֹן. הַתְּחוּמִּים שְׁלוֹ עַד שְׁפַת יָם גִּינוֹסָר
(כְּנַרְת) הַתְּתַחֵם לְאַרְבַּעַה צְדָדִים. אַרְבַּעַה מְלָכִים
מְצַטִּיִּים מִתּוֹכוֹ, בָּהֶם הוּא שׁוֹלֵט עַל הָעוֹלָם.
שְׁנֵי עֲלָמִים קְבוּעִים תַּחְתָּיו. טָס בָּהֶם בְּשָׁנִים

עֲשֶׂר (בשמונה עשר) עולמות ונגנז שם. ברוך הוא
 לעולם ולעולמי עולמים אמן נצח סלה ועד.

תָּם וְנִשְׁלָם הַשְּׂבִיחַ לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם

מיותר

וְאִזּוּ יִפְרַע מֵהֶם עַל יְדֵי מַנִּין אוֹתָן הַשָּׁנִים
 שְׁחָסְרוּ מִסּוּד שֶׁל שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם. בֵּא
 וּרְאֵה, כְּשֶׁתִּמְנֶה כ"ב שָׁנִים ז' פְּעָמִים, לְכֹל
 אוֹתָם מֵאוֹתָם הָעֲשָׂרָה שְׁמָכְרוּ אוֹתוֹ, תִּמְצָא
 אֶלֶף תִּק"מ.

תיקון הבללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אָבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרַעוֹ אַחֲרָיו
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת שֶׁתַּפֵּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בְּאֵלּוּ אֲמָרֶם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יְגַן עָלֵינוּ, וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי
תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתֵייתֵיהֶם וּנְקֻדוֹתֵיהֶם
וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מְרֵאשֵׁי תְבוּת
וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים
אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וּלְחַבֵּר אִשֶׁת גְּעוּרִים עִם דּוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת וּמִשֵּׁם יִמְשֵׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ
רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוּ
לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי הַעֲבִיר חַטָּאתֶךָ
לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קִדְּם זְמַנְנוּ עַד
מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֵּן שְׂנוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ.
וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יְגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ
שֶׁתֹּארוּךְ אַפְּךָ עַד שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

וּמֵאוֹצֵר מִתַּנַּת חַנּוּם חֲנָנוּ כְּדַכְתִּיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחַן
 וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֵׁם שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ
 שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי נִזְכָּה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אַמִּירַת
 תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
 בְּגִילַת וְרִנָּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
 אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה:

הַרְיֵנִי מִזְמַן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי
 לֵשֶׁם יַחּוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָהּ בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלַי
 לְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹרְנוּ וּלְכֹל
 הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 הַמָּה, וּבְפֶרֶט לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה רַבְּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְחָס שֶׁגָּלָה תַקּוּן זֶה זְכוּתָם
 יִגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ נְרַנְּנָה לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
 נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ וּמְלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מִזַּז « מִכְּתָם לְדוֹד, שְׁמֵרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: » אָמְרַת
 לִיהוָה יֵאֱהוּדְנָהּ, אֲדַנֵּי אֶתָּה, טוֹבֵתִי בַל־עֲלִידָה:

ג לקדושים אשר-בארץ המה, ואדירי, כל-חפציהם-בם:
 ד ירבו עצבותם, אחר מהרו, בל-אסוף נספיהם מדם,
 ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: ה יהוה יאהדונהי
 מנת-חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי
 בנעמים, אף-נחלת שפרה עלי: ז אברך את-יהוה
 יאהדונהי אשר יעצני, אף-לילות יסרוני כליותי: ח שויתי
 יהוה יאהדונהי לנגדי תמיד, כי מימיני בל-אמוט: ט לכן
 שמח לבי ויגל כבודי, אף-בשרי ישפן לבטח: י כי
 לא-תעזב נפשי לשאול, לא-תתן חסידך חסידך כ' לראות
 שחת: יא תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את-פניך,
 נעמות בימיך נצח:

לב « לדוד משכיל, אשרי נשוי-פשע, כסוי חטאה:
 ב אשרי-אדם לא יחשב יהוה יאהדונהי לו עון,
 ואין ברוחו רמיה: ג כי-החרשתי בלו עצמי, בשאגתי
 כל-היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידה, נהפך
 לשדי, בחרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך, ועוני
 לא-כסיתי, אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה יאהדונהי,
 ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על-זאת יתפלל
 כל-חסיד אליך לעת מצא, רק לשטף מים רבים אליו
 לא יגיעו: ז אתה סתר לי, מצר תצרני, רני פלט
 תסובבני סלה: ח אשכילה, ואורך בדרך-זו תלה,

אִיעֲצָה עָלַיךָ עֵינַי: ט אֶל-תְּהִי כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הַבּוּן,
 בְּמַתְגַּוְרְסוֹן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלַיךְ: י רַבִּים
 מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי חֶסֶד
 יְסוּבְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי, וְגִילוּ צְדִיקִים,
 וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא « לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל,
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי: ג יְהוָה
 יֵאֱהַדוּנְהִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאֱשֶׁר כִּי בְּאֶרֶץ, וְאֶל-
 תְּתַנְּהוּ בְּנַפְשׁ אִיבּוֹ: ד יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי יִסְעֲדֵנוּ עַל-עֵרֶשׁ
 דָּוִי, כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּה בְּחֵלְיוֹ: ה אֲנִי-אִמַּרְתִּי יְהוָה
 יֵאֱהַדוּנְהִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֵאֱמְרוּ
 רַע לִי, מִתִּי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֵאוֹת, שְׂוֹא
 יְדַבֵּר, לָבוֹ יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי
 יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאֵי, עָלַי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר-כְּלִיעַל
 יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יִוְסֵף לְקוֹם: י גַּם-אִישׁ שְׁלוּמִי
 אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב:
 יא וְאַתָּה יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חָפַצְתָּ בִּי, כִּי לֹא-יִרְעַע אוֹיְבֵי עָלַי:
 יג וְאִנִּי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָּה בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
 יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
 אָמֵן וְאָמֵן:

מב « לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל, לְבְנֵי-קָרַח: ב פְּאִיל תְּעָרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי תְעָרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חוּ, מְתֵי אָבּוּא וְאֲרָאָה
 פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתְהֵלִי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה,
 בְּאִמְרַי אֵלִי כָּל-הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלָה אֲזַכְּרָה
 וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשֵׁי, כִּי אֶעְכַּר בְּסַף, אֲדַדְּם עַד-בֵּית
 אֱלֹהִים בְּקוֹל-רְנָה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגְגִי: ו מַה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי
 נַפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְּנוּ
 יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהִי, עָלַי נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח, עַל-בֵּן
 אֲזַכְּרֶךָ מֵאֲרִיץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצַעַר: ח תַּהוּם-
 אֶל-תַּהוּם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי
 עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה יֵאָדְוָנִי חֶסֶדּוֹ, וּבְלִילָה
 שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲמַרְהָ לְאֵל סְלַעִי,
 לָמָּה שָׁכַחְתָּנִי, לָמָּה-קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אֹיִב: יא בְּרַצַּח
 בְּעַצְמוֹתַי, חֶרְפוּנֵי צוֹרְרִי, בְּאִמְרָם אֵלִי כָּל-הַיּוֹם אֵיזָה
 אֱלֹהֶיךָ: יב מַה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשֵׁי, וּמַה-תַּהֲמֵי עָלַי,
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲוַדְּנוּ יִשׁוּעַת, פְּנֵי וְאֵלֹהֵי:

נבז « לְמַנְצַח אֶל-תִּשְׁחַח, לְדוֹד מְכַתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהִי,
 מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אָוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי
 דְמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אֲרִבּוּ לְנַפְשֵׁי, יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים,

לֹא-פִשְׁעֵי וְלֹא-חַטָּאתַי יְהוָה יֵאָהֳרֶנּוּ: ה בְּלִי-עֹן
 יִרְצֹן וַיְכַוְנֵנוּ, עֹנֶה לְקִרְאתִי וּרְאֵה: ו וְאַתָּה יְהוָה
 יֵאָהֳרֶנּוּ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד
 כָּל-הַגּוֹיִם, אֶל-תַּחַן כָּל-בְּגְדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב,
 יִהְמוּ כַכָּלֵב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיֹן בְּפִיהֶם, חֲרֻבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי-מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֳרֶנּוּ
 תִשְׁחַק-לָמוֹ, תִלְעַג לְכָל-גּוֹיִם: י עֲזֹז אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁמְרָה,
 כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֶי חֲסֵדוֹ כ, יִקְדַּמְנִי,
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֶׁרְרִי: יב אֶל-תַּהֲרִגֶם פֶּן-יִשְׁכַּחוּ עָמִי,
 הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנֵנוּ אֲדָנָי: יג חַטָּאת-פִּימוֹ,
 דַּבַּר-שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֲלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
 יד כִּלָּה בַחֲמָה, כִּלָּה וַאֲיַנְמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁלַל
 בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כַכָּלֵב,
 וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעֹן יִנְעֹן כ, לְאָכֵל, אִם-לֹא
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ,
 כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי וּמְנוּס, בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ
 אֲזַמְרָה, כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנְבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֶי:

עז « לְמַנְצַח עַל-יְהוּדוֹתוֹן יִדִּיתוֹן כ, לְאַסְפָּה מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי: ג
 בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג,
 מֵאַנְהָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה

וְתַעֲטֹף רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה
 נִגְיַנְתִּי בְּלִילָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
 ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאִפִּס
 לְנִצָּח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדַר וְדַר: י הִשְׁכַּח חַנוּת אֵל,
 אִם-קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת
 יָמַי עֲלוֹיֹן: יב אֲזַכּוֹר אֲזִכִּיר כ' מֵעֲלִילֵי-יָהּ, כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ, וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכֶךָ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֹא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמּוּם עֲזָךְ: טז גְּאֹלְתָּ בְּזוֹרַע
 עֲמֹךְ, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיֹּסֵף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים, רְאוּךָ
 מִיָּם יַחֲלוּ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת, קוֹל
 נָתְנוּ שְׁחָקִים, אֶף-חֲצִצְיָךְ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמֹךְ בְּגִלְגָּל,
 הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בְּיָם דְּרָכֶךָ,
 וַשְׁבִּילֶךָ וַשְׁבִּילֶיךָ כ' בְּמִים רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ:
 כא נְחִית כִּצְאֵן עֲמֹךְ, בִּיד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

כב תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מְעוֹן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: כ בְּמַרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתְּחַוֵּל
 אָרֶץ וַתִּבַּל, וַיִּמְעוֹלִם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תָּשַׁב אֲנוֹשׁ
 עַד-דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי-אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוֹרָה בְּלִילָה:

ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציין
 וחלף, לערב ימולל ויבש: ז כִּי־כִלְינוּ בְּאֶפֶד, וּבְחַמְתָּךְ
 נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתֵּה שֶׁת כ' עֹנֵתִינוּ לְנִגְדָךְ, עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר
 פְּנִיךָ: ט כִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כִּלְינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ־
 הֶגֶה: י יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עִמָּל וְאוֹן, כִּי־גוּ חֵישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֵז אֶפֶד, וּכִירְאָתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ
 בֶּן הַדָּעַ, וְנִבְא לְכַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי
 עַד־מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְר חֲסִדָּךְ,
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ בִּימּוֹת עֲנִיּוֹתֵנוּ,
 שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֶל־עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּה, וְהַדְרִיךְ
 עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קח א הודו ליהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי קראו בשמו, הודיעו
 בעמים עלילותיו: ב שִׁירוּ־לוֹ זְמֵרוֹ־לוֹ, שִׁיחוּ
 בְּכָל־נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב
 מְבַקְשֵׁי יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי וְעֵזוֹ,
 בְּקִשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפֶּתְיוֹ
 וּמִשְׁפֹּטֵי־פִיו: ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
 ז הוּא יְהוָה־יֵי אֵהדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
 ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צוּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר בָּרַת

אֶת-אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעַתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לְאָמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן,
 חֶבְל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהַיּוֹתֶם מִתִּי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים
 בָּהֶ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר:
 יד לֹא-הֵנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמוֹשִׁיחִי, וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל-הָאָרֶץ, כָּל-מִטְּהַלְּחֵם שָׁבָר: יז שְׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ,
 לְעַבְדְּ נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַכֶּבֶל רִגְלוֹ רִגְלוֹ כ', בְּרוֹזַל בָּאָה
 נַפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה בֹאֲדַבְּרוּ, אִמְרַת יְהוָה יאהודונהי
 צִרְפַּתְהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירְהוּ, מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשְׁלַ בְּכָל-קְנִינֹו: כב לְאָסֹר שָׂרְיוֹ
 בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר
 בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפְרַ אֶת-עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו:
 כה הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵ עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָיו: כו שְׁלַח
 מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ-בְכֶם דְּבָרֵי
 אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ,
 וְלֹא-אָמְרוּ אֶת-דְּבָרוֹ דְּבָרֵיו כ': כט הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם,
 וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שְׂרַץ אֶרֶץ אֲרָצִים צִפְרֹדְעִים, בְּחַדְרֵי
 מְלִכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עֶרְב, בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶצָם: לג וַיָּה, גִּפְגָּפָם
 וַתֵּאֲנָתָם, וַיִּשְׁפַר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרָבָה,

וַיִּלְקֶה, וְאִין מְסָפֵר: ל^ה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ, וַיֹּאכַל
 פְּרֵי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ, רֵאשִׁית לְכָל-
 אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שְׂמַח מְצֻרִים בְּצִאתָם, פִּי-נֶפֶל פָּחַדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה, וְאִשׁ, לְהָאִיר לְיָלָה: מ שָׂאֵל וַיִּבֵּא
 שְׁלֵוֹ שְׁלוֹ כ', וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר, וַיּוֹזְבוּ
 מוֹם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: מב פִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ,
 אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה
 אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים
 יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נְהִירוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-פְּכִינוּ בְּזִכְרָנוּ
 אֶת-צִיּוֹן: ב על-עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ כְּנֹרוֹתֵינוּ:
 ג כִּי שָׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְבַר־יְשִׁיר, וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֻחָה,
 שִׁירוֹ לָנוּ מְשִׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר-יְהוָה־
 יֵהוּדוֹנְהִי, עַל אֲדָמַת נֶכֶר: ה אִם-אֲשַׁפְּחֶה יְרוּשָׁלַם,
 תִּשְׁפַח יְמִינִי: ו תִּדְבַק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי,
 אִם-לֹא אֲעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֻחָתִי: ז זָכַר
 יְהוָה־ יֵהוּדוֹנְהִי לְבִנְי אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: ח בַּת-כָּבֵל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי
 שִׁישְׁלָם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז
 וְנִפְץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסָּלַע:

קנ « הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקיעַ עֲזוֹ:
 ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ
 בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בַּנִּבְל וּבְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתַרְפָּה
 וּמְחֹל, הַלְלוּהוּ בַּמַּנִּים וְעֹגֵב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע,
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהִלֵּל יָהּ,
 הַלְלוּ-יָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מז יִתֵּן מְצִיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
 שְׁבוּת עַמּוֹ. יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי מְעֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
 חָסוּ בוֹ:

רבונו שֶׁל עוֹלָם, עֵלְת הָעֲלוֹת וְסִפְת כָּל הַסְּבוּת, אֲנִתָּה
 לְעֵלָא, לְעֵלָא מִן כְּלָא, וְלִית לְעֵלָא מִנְּךָ, דְלִית
 מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל, וְלָךְ דּוּמְיָה תְהִלָּה, וּמְרָמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה. אוּתְךָ אֲדַרְשׁ, אוּתְךָ אֲבַקֵּשׁ
 שְׁתַּחֲתֵר חֲתִירָה דְרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאַתְךָ, דְרָךְ כָּל
 הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלִי בַּמָּקוֹם שְׁאַנִּי עוֹמֵד,
 כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ, יוֹדַע תְּעִלּוּמוֹת, וּבְדִרְךָ וּנְתִיב הַזֶּה
 תְּאִיר עָלַי אוּרְךָ, לְהַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מְבַחַר הַכְּרוּאִים,
 לְבִלִּי לְחֶשֶׁב בְּמַחְשְׁבֹתַי שׁוּם מַחְשְׁבַת חוּץ וְשׁוּם

מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדבק במחשבות
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך
 ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך
 באמת. ומצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל
 מהרה. תשועת יהוה יאהרונה כהרף עין, לאור באור
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה
 לחזות בנעם יהוה יאהרונה ולבקר בהיכלו, בלוי אומר
 כבוד, אמן נצח סלה ועד:

דיני וסדר תפלת הדרך

לעירו או לעיר שרוצה ללון בה,
 דמשם ואילך יאמר אותה בלא
 חתימה. וטוב להסמיק תפלת הדרך
 לברכה אחרת כרי שתהא ברכה
 הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא
 בדרך בשחרית קודם התפלה כגון
 שהוא נחוץ, יאמר ברכת השחר על
 הדרך ויסמיק תפלת הדרך לברכת
 השחר, וביום יאכל איזה פרי ויסמיק
 תפלת הדרך לברכת הפרי, או
 כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת
 אשר יצר.

היוצא לדרך מהלך שיעור פרסה
 (שבעים ושתיים דקות) ויותר צריך
 להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא
 צריך לילך רק פחות ממהלך שיעור
 פרסה, מתפלל בלא שם ומלכות.
 ובמקום סכנה אפילו בפחות ממהלך
 שיעור פרסה צריך להתפלל
 בחתימה בשם ומלכות. תיכף
 כשיוצא מעיבורה של עיר צריך
 להתפלל תפלה זו. ואם שכח מתפלל
 כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא
 הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם
 וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום
 יאמר וְתַחְזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
 בַּדֶּרֶךְ, וְתִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 יֵאֱהוּדְנֵהי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

יש מוסיפים פסוקים אלו לשמירה:

וַיַּעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב כִּי אֲשֶׁר רָאִים מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
 הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵי־ג' פעמים:

וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַמַּת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
 וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי
 יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי: ג' פעמים:

וַיִּבְרַךְ יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשֵׂא יְהוָה יֵאֱהוּדְנֵהי פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: ג' פעמים:

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מִלְּאֶךָ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ וְלַהֲבִיאֶךָ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי: ג' פעמים:

הַמְּלֵאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים,
 וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתַי, אֲבָרְכֵם
 וַיִּצְחַק, וַיִּדְגּוּ לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: ג' פעמים:

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות.
כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים,
וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

תפילת הודיה לבורא עולם

מִלְךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רַבּוֹנוּ
שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׂאֲנִי עוֹמֵד/ת כָּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לְךָ.
וְכֹל מִה שְׂאֲנִי אוֹמֵר יִהְיֶה כָּאֵין וּכְאִפְסֵי לַעֲמֹת כְּמִה שְׂאֲנִי
בְּאֲמֹת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.

הָרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְךָ.
כִּי הַכֹּל מוֹמֵךְ, הַכֹּל נִתַּת לִי בְּחֵן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים שְׁעֲזַרְתָּ לִּי, תְּמוֹכֶת בֵּי,
הוֹשַׁעַת אוֹתִי הַצֵּלְת אוֹתִי, שְׁמַחְת אוֹתִי רִיפֵאת אוֹתִי,
שְׁמַרְת עָלַי, עוֹדְדַת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֲתָה אֶתִּי תְּמִיד.

תּוֹדָה שְׂאֲתָה נוֹתֵן לִי כּוֹחַ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת, כּוֹחַ לַעֲשׂוֹת
מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכּוֹחַ לְהִתְפַּלֵּל.

תּוֹדָה עַל כָּל הַפְּעָמִים שְׁעֲזַרְתָּ לִּי וְלֹא יָדַעְתִּי לְהַגִּיד לְךָ
תּוֹדָה.

תּוֹדָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכֹל רַגַע וְרַגַע.
תּוֹדָה עַל כָּל גְּשִׁימָה וְגְשִׁימָה שְׂאֲנִי נוֹשֵׁמ/ת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.
 תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא
 תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת שכל מה
 שמוגיע ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה
 במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדויקת ומשלמות, כמו
 שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך
 את הטוב,

כי רק בשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת
 לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם
 היו פעמים שלא הערכת את מה שנתת לי, ובמקום לומר
 לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
 ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צוּאָה ס' כ"ו)
 מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

תפילה קצרה לאומדה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל
יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַקְמָא שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוּי שְׁכִינַת עוֹזְנוּ אִם
הַבְּנִים שְׁמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנֵו. וְעַל יְדֵי זֶה תַתְקִיִּים תְּפִילַת דְּוֹד הַמְּלָךְ
עָלוּי הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' - ה') כִּי הֵייתָ מַחְסֶה לִי מִגְדֵּל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסִתְר
כְּנֶפֶךְ סֵלָה. וְאִזְכֶּה שְׁבַל־מוֹדִינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֶיהֶם
דּוֹכְבוֹת בְּקָבֶר, לְמַעַן שְׁמוּ בְּאֶהְבֶּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְר
הַזוּהַר, יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל
עַבְדֶּיךָ פְּעֻלָּךְ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהְי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
בּוֹנְנָהוּ, וְיִהְי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוץ העולמים ואדני האדונים. אב הרחמים
והסליחות. מודים אנחנו לפניך יהוה
יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, בקידה ובהשתחויה,
שקרבנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו
חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו,
אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך שתמחל ותסלח לכל חטאתינו
ועונותינו. ואל יהיו עונותינו מבידילים בינינו לבינך.
ובכן יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי
אבותינו, שתכונן את לבבנו ליראתך ואהבתך,
ותקשיב אזנך לדברינו אלה, ותפתח לבבנו הערל
בסודות תורתך. ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא
כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו
בכל בחינותינו. ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים
אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם וזכות
אבותם וזכות תורתם ותמימותם וקדשם יעמד לנו
לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה
שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל, גל עיני
ואביטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לפי לפניך, יהוה יאהדונהי צורי וגאלי. כי יהוה

יאהדונהי יתן חכמה, מפיו דעת ותבונה:

רבוֹן עֲלֵמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלִּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
 וְגַלִּי רְזִיא. יְהֵא רַעְוֵא מִן קְדָמְךָ לְאַסְפְּרֵא
 מְלִין בְּפּוּמְנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוּב, וְאַנְכִי
 אֶהְיֶה עִם פִּידָּ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל
 בְּכִסּוּפֵא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רְזִין עֲלֵאִין דְּאוּרִיתָא
 מְפּוּמָּא דְרִישָׁא דְמִתִּיבְתָא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן,
 אָמֵן, סְלָה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֵד וְהָיָה
 לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזוּהַר
 הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל־עֵינֵי
 וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הַרְיִנִי מְקַבֵּל עָלַי מְצוֹת עֲשֵׂה נָשָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
 כְּמוֹךָ, וְהַרְיִנִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשֵׁי וּמַאֲדֵי, וְהַרְיִנִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַזוּהַר
 הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פב"פ (וְכַאן יִפְרַט בַּקְּשָׁתוֹ) [לְרַפּוּאֹת...]
 [יְשׁוּעַת ...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יְחִזְקֶהוּ
 [וְיִרְפָּאֵהוּ בְּרַפּוּאֹת הַנֶּפֶשׁ וּרְפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו
 וְשֵׁם"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׁאָר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וְיֵאֲרִיךְ יָמָיו
 וְשָׁנֹתָיו בְּנְעִימִים] [וְיִוָּשִׁיעָהוּ בְּדַבַּר יְשׁוּעָה
 וּרְחִמִים ...] אָמֵן סְלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 שְׂוִיתֶקִים בְּנֹו עֵתָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
 בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְנִמְעַ שְׁמַים וְלִיסַד אָרְצִי",
 לְהַעֲלוֹת לְרוּמַם וּלְתַקַּן הַרִיסוֹת וְחַרְבוֹת הַשְּׂכִינָה
 הַקְּדוּשָׁה לְקִשׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנֹו
 יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַים בְּנֹו מְהֵרָה מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אֹור הַלְּבָנָה בְּאֹור הַחֲמָה וְאֹור הַחֲמָה
 יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים בְּאֹור שְׁבַעֲת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבִי
 הַקְּדוּשׁ וּבְנֹו רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתַם בֶּן עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לְנֹו
 לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנַבְרָא עַד סוּפֹו בְּרַצוֹנֹו וּכְרַצוֹן
 יִרְאוּ. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתְנֹו עֶסוּקִים בְּחַכְמָה הַזֹּאת, עַל יָדָה
 תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָה מְהֵרָה תַצְמִיחַ, לְעַלְוֵי
 שְׂכִינַת עוֹזְנֹו בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקוּים בְּנֹו מִקְרָא שְׁפָתוֹב
 "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור", וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אֹור יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנְהִי, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אַחַד וְנִשְׁמוּ
 אַחַד, אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנֵו הַקְּדוּשׁ שֶׁל

רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי שְׂוִיתֶנִּי לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְר הַקְּדוּשׁ
 הַזֶּה זִיְהֵרָה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלַמְדְנוּ
 תּוֹרָתָם יַעֲמוּד לְנֹו וּלְזוּרְעֵנוּ וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא

(ישעיה נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פִשַׁע בִּיעַקֵּב נְאֻם יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעֶךָ וּמִפִּי זֶרַע זִרְעֶךָ אָמַר יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בְּנֹו הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, מז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי בְּסִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אָתָּה. וּבְרַפְת מִשָּׁה רַעִיא מְהִימְנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי בְּדָד יִנְחֲנֵנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נִכְר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתַגֵּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאֵמֶת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עֲלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגַלְל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחֻלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהִשָּׁב שְׁכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ, וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹיִים לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת יְהוָה יֵאֱהוּדוּנְהִי לִירְאָה וְלֵאֲהַבָּה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוד הגאולה "בראשית תמו" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֶת"ר יב"ש, וְזֶהוּ נִהַר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ,
 (שם ה), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא
 יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמִטָּה בְּיַחְוֹד וְאוֹמְרִים שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (משלי א כח) אִז
 יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומוד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכַךְ מִי שֶׁגוֹרֵם שְׁתַּסְתַּלַּק קְבֻלָּה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל
 פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְגוֹרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּהֵן,
 וְאוֹמְרִים שְׂאִין אֵלָּא פִּשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלִמּוּד, בְּוֹדֵאֵי
 כְּבֹלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזֵן מֵאוֹתוֹ נִהַר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי
 לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּבֹלוּ הַחֲזוֹר
 הָעוֹלָם לְתֵהוּ וּבֵהוּ, וְגוֹרֵם עֵנִי בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום וזה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי"ם תִּדְרָשׁא הָאָרֶץ דְּרָשׁא וְכו' (בראשית א יא),
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, וְהִרִי קָרָא לוֹ יִבְשָׁה,

מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים, זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים לייבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב בו? ויאמר אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד הוציא למינהו את כל אחד פראוי. עץ פרי - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד פראוי (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שנסמיתו גדולה, פוגם יותר אם אינו לומד זוהר

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה, שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו בראה לשבת יצרה, ומי שמתפטר מפריה ורביה, באלו החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את המקום שנגזרה נשמתו.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תֵּר"י, שֵׁם שֶׁב"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית
 - בְּר"א שֶׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמַר (שמות לא): "וַשְּׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פְעָמִים הַזְכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם", מֵהוּ
 לְדַרְתָּם? אֵלֶּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת
 בְּשְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, וּמַתְּפִנֶה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיֵּהֶם עָלָיו,
 אֶחָד לְמַלְא אֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְּמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְּלָיוֹת - פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹר, בְּנִים
 לְיִשְׂרָאֵל סְבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצְעִי - תְּפָאֶרֶת, שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג
 שַׁבָּת "וְנִהְר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן" (בראשית
 ב.י). וְנִהְר, יֵשׁ נִהְר וַיֵּשׁ נִהְר, יֵשׁ נִהְר הַנִּקְרָא נִהְר פְּלִגְיוֹ,
 וַיֵּשׁ נִהְר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עֵדֵן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמַר
 (ישעיה סד) "עֵינ לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלְתָּד", זֶה הַנִּהְר
 הוּא אֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֵן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אֹת א', וְעוֹכֵר
 בֵּין אָבָא - חֲכָמָה וְאֵמָא - בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מְאוֹת
 שָׁנָה, וּמְבִיעַ עַד צְדִיק - יְסוּד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשֵּׁם

מִשְׁקָה לְגָגָה - מְלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. זְכָאֵי
 הוּא מִי שֶׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבַּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֵא יִתְקַרֵּב
 שָׁם עֲצָב הַמַּחּוּל וְכַעַם הַמְּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגֵּיהֶנֶם,
 שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמָר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא תִבְעְרוּ אִשׁ בְּכָל
 מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי
 שְׁכּוֹעֵם כְּאֵלוֹ מְדַלֵּיק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנֶם. אַרְבָּעִים
 מְלָאכוֹת חֲסֵר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֲסֵר
 אַחַת בְּשַׁבַּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה,
 וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבְגִלְלָה זֶה אָמְרוּ בְּעַלֵּי
 הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת, שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. יִצְיָאוֹת הַשַּׁבַּת שְׁתַּיִם, הֵם
 עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר
 חֶפֶץ מִמְּקוֹמוֹ וּמְנִיחַ אוֹתוֹ מְחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמְרִשׁוֹתוֹ,
 כְּאֵלוֹ עָקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנְּיִחַ
 אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכַרְיָה. מִי שְׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לְעֵקוֹר
 נְשָׁמְתוֹ מְרִשׁוֹת שְׁלָה וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהִיא
 מְרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל
 וְגָלוּ לְאַרְצֵי נְכַרְיָה, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הַרְבִּיבִים, וְכֵן הוּא מִי
 שְׁמוֹעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ וּמְעַבִּיר כַּח לְרִשׁוֹת
 נְכַרְיָה. שַׁבְּתָא"י הוּא טַחּוּל, חֶמְ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמְרָה,
 שַׁבְּתָא"י עָלְיוֹ נֶאֱמָר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין
 בּוֹ אֲבָל נְחֻשִׁים וְעֻקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב וְצָמְאוֹן

וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁכָּה וְעַרְפָּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנַיִם בְּכַל, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אֶסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֹאשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מְקוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה שֶׁל אֲבֵרָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנִי בְּרַחַת". מְחוּל עָלָיו נֶאֱמַר: "שֶׁל נְעֻלָּךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ", נֵעַל מִטַּנָּף שֶׁל טַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת, וְעָלָיו אוֹמְרַת הַשְּׂכִינָה: "פִּשְׁטֵמִי אֶת בְּתַנְתִּי אֵיכְכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכְכָה אִטְנַפִּים", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיךְ בֶּן אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלְבוּשִׁים, בְּנֵר וּבְמֵאֲכָלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֶּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת, וְכֹל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת.

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללמוד דף זהר ומצטרף ל-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר הזוהר!!! - ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת שמע הוא למוד בזוהר כל יום (תיקוני' תיקון מ"א). על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלומדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל ז"ע, ועיין עוד "אור הזוהר".

פתיחה אליהו הנביא

לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדר רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישי, שהיא מסגלת

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר. רבוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, נִעְלָם מֵעַל כָּל נַעְלָמִים. וְאִין מַחְשְׁבָה אוֹ תַּפְיֶסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוֹצֵאת וְגַלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נְגָלִים וְעוֹלָמוֹת הַנְּגָלִים. וּבָהֶם אֵתָה מַתְכַּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמַיְחֵד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שְׂמַבְדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נַחֲשֵׁב לוֹ כְּאלוֹ הוּא מַפְרִיד בְּךָ. וְאלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא שְׂמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמַנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צַד שְׁהוּא. לְבוֹשִׁים תְּקַנֶּת לָהֶם, שְׂמֵהֶם פּוֹרְחִים נְשָׁמוֹת לְבַנֵּי אָדָם, וְכִמְה גּוֹפִים תְּקַנֶּת לָהֶם, שְׂנַקְרָאוֹ גּוֹפִים כָּלִפִּי הַלְבוּשִׁים שְׂמַכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנַקְרָאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תְּפָאֶרֶת כְּנָגֵד הַגּוֹף. נִצְחַ וְהוֹד כְּנָגֵד שְׁנֵי רַגְלָיִם. יְסוּד – שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נַקְרָאת פֶּה, תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַת, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׂבַפְנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבֵה הַלֵּב מִבִּין, וְעַל אֵלוֹ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמַר, הַנְּסַתְרוֹת לֵה' אֱלֹקֵינוּ. כְּתַר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתַר מַלְכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר מַגִּיד

מראשית אחרית, והוא הראש שמניחים עליו תפלין, ובנשמה הפנימית מאיר שם אות יוד ואות הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבוץ העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. ובה אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיות ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להפיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נכרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שיודע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נפר ונודע אדון על כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות הספירות נקראים המלאכים. ואתה אין לך שם ידוע, שאתה הוא ממלא ומחיה את כל הספירות הנקראים בשמות. ואתה הוא המשלים וממלא את כולם וכאשר אתה מסיר את השפעתך מהם, ישארו כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה הוא חכם ולא על ידי החכמה הידועה בספירות, אתה הוא מבין ולא על ידי הבינה הידועה בספירות. אין לך מקום קבוע וידוע, אלא הנהגתך להודיענו תקיפה וחזקה לבני אדם. ולהראות להם איך מתנהג העולם בדין וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין הוא הגבורה. משפט הוא העמוד האמצעי. צדק היא המלכות הקדושה. מאזני צדק, שני עמודי האמת. הין צדק, היא אות ברית. הכל להראות

איך מתנהג העולם אבל לא שיש לה צדק הידוע שהוא דין ולא משפט הידוע שהוא רחמים, ולא מכל אלו המדות כלל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לה לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה. קם רבי שמעון פתח ואמר: לה ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. כי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לה ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם הצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים אלא ישנים, ובשביל זה נאמר בהם, "הקיצו ורננו" וגו', משה הרועה הנאמן, אתה והאבות. התעוררו לשמח ולעורר את השכינה שהיא ישנה בגלות, שעד עתה, הצדיקים כלם רדומים, ושינה בעיניהם. מיד נתנה השכינה שלש קולות, לנגד הרועה הנאמן, ואמרת לו: קום הרועה הנאמן. שהרי עליך נאמר "קול דודי דופק", אצלי בארבע אותיות שלו, ויאמר בהם בכחם, פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי". שהרי כתוב: "תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך" שהרי ראשי מלא טל ומדוע מלא טל? אלא אמר הקדוש ברוך הוא, את השכינה חשבת, שמיום שנחרב בית המקדש, שעליתי לבית המקדש של מעלה, ועליתי לישובי – ירושלים של מעלה? אין זה כף, שבאמת לא עליתי לביתי כל זמן שאת בגלות! הרי לה סימן, "שראשי נמלא טל" והא היא השכינה בגלות, השלמות שלה והחיים שלה הוא בסוד טל, וזה הוא סוד אות יו"ד אות ה"א אות נא"ו ואות ה"א היא השכינה שאינה בחשבון ט"ל, אלא אות יוד אות הא ואות נא"ו עלים האותיות לחשבון ט"ל, שהשם הזה ממלא את השכינה

ממעין הנובע של כל המקורות העליונים, מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו. עד כאן סוד היחוד.

ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. שיתמשך טל העליון ממנו להשפיע ולמלאות הראש של זעיר אנפין ולהמשיך שפע לשדה תפוחין הקדוש בהארת פנים ברצון ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה' "העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים, ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. רצון ורחמים חז, וחסד, בהארה עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל הצרות הרעות שבאות לעולם, ויכין וינתן לנו מזון ופרנסה טובה בלי צרה ומצוקה, מהמזל העליון, שכל המזונות ממנו משתלשלים. ויצילנו מעין הרע, ומחרב מלאך המות, ומהדין של גיהנום. ויתן לנו, ולכל נפשותנו, חן וחסד, וחיים ארכים, ומזונות ברווח, ורחמים, מלפניו, אמן כן יהי רצון. אמן ואמן.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה שכאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם. הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לדרף אחריו לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הכה אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הכה בהארת מסך העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא התגלה

ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הכה פעם ב' בהארת המסך העומד ועל ידי זה האירו כולם כאחד ונעשו ונתקנו תשעה היכלות ואלו ההיכלות אינם אורות ואינם בבחינת רוח ואינם בבחינת נשמות ולא יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון של כל תשע האורות, שעומדים כלם בכח המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה כולם נקראים בערכם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר אז מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שנכללים ונחשבים כולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקיים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

שְׁלֵא תִגִּידוּ לֹא יָדְעֵנוּ! שְׁלֵא תֵאמְרוּ לֹא יָכֻלְנוּ! הָעוֹלָם עוֹמֵד בְּפָנֵי מִלְחָמָה עוֹלָמִית

הורונו רבותינו שמלחמה עולמית היא אתחלתא של הגאולה הסופית, ספר הזוהר היא תיבת נח (זוהר ח"ג קנג ע"ב), רוץ והיכנס למקלט, החל ללמוד ספר הזוהר. למגזרים שונים באוכלוסיה, כגון: כל עובדי בנק ישראל, הסתדרות המורים, הסתדרות המהנדסים, הסתדרות הרופאים, הסתדרות הקבלנים, בעלי מניות.

לקבלת ספרים בחינם: 0527651911

מפעל הזוהר העולמי בפעלה, להחיש ולקרב פעמי הגאולה, בסיום הזוהר בחודש אלף פעמים, נזפה ונצל באהבה מאסונות ופגעים

"מפעל הזוהר העולמי" יוצאים בפעלה להחיש ולקרב הגאולה על ידי סיום הזוהר הקדוש בחודש אלף פעמים, ובכך נזפה לאלף המגן בכל חודש וחודש ונצליח למנוע מלחמות ופגעים. [כתקנת הרמח"ל הקדוש זי"ע ועוד למעלה מאלף גדולי הדורות].

בתוך חודש נסים את הזוהר אלף פעמים, ובזה נעורר רחמים בשמי מרומים.

את הזוהר לשבעים חלקים סדרנו, וכאשר כל אלף אנשים חלק אחד יטלו, דהיינו שבעים אלף אנשים ילמדו זוהר, סך הכל נזפה להבטחת ישעיה הנביא (פרק ט' א-ב) "העם ההלכים בחשך ראו אור גדול... הגדלת

השִׁמְחָה שֶׁמְחוּ לְפָנֶיהָ... כְּאִשֶׁר יִגִּילוּ בְּחֻלְקָם שְׁלָל". (עיי' רש"י שם).

וְאַתָּה אִישׁ יְהוּדִי, בֹּא וְהִצְטַרֵּף לְלִמּוּד יְהוּדִי, לְקַיִּים רְצוֹן אֱלֹהֵינוּ הַחֹפֵץ לְהַחִישׁ וּלְגַאֲלָנוּ, וְתִזְכֶּה לְקַרֵּב וּלְקַבֵּל פָּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

וּכְבֹּר קִבְלוּ עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשֵׁים, וּבְכָל לֵבם וּנְפֹשָׁם הֵם מוֹכְנִים וּמְזוּמְנִים, בְּרִבּוּבוֹת וְאֲלָפִים, כָּל יוֹם לְהַקְדִּישׁ מְזִמָּם, 4.5 דְּקוֹת לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם.

מִטְרַת הַלִּימוּד הַקְּדוּשׁ: הִיא לְעוֹרֵר בְּעֵת רְצוֹן נִפְלָא אֲשֶׁר שְׁעָרֵי שָׁמַיִם פְּתוּחִים, וּלְהַתְחַבֵּר עִם הַתָּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיַּע"א, לְמַעַן יַעֲמֹד בְּתַפִּילָּה וְיַעֲוֹרֵר זְכוּת, כְּמוֹ שְׁאָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא (בְּמִאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ) קוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן לְעוֹרֵר אֶת הָעֲלִיּוֹנִים אֵלֶינוּ הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים וּמִשָּׁה רַבֵּנוּ רַעֲיָא מְהֵימְנָא לְמַעַן לְהַקִּים אֶת הַשְּׂכִינָה מֵעַפְרָה בְּב"א.

כְּבֹר הַבְּטִיחַ לָנוּ אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא כִּי בְּזְכוּת הַתְּעַסְקוֹת בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ נִצָּא מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, וְכָתְבוּ לָנוּ רְבוּתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים לְגֵרוּס וְלַעֲסַק בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ לְקַרֵּב אֶת הַגְּאוּלָּה, אֲשֶׁר הַזוּהַר הֵנוּ הַחֹרֵב הַמְּקַצֵּצַת אֶת הַטְּמֵאָה וְהַיֵּצֵר הָרַע, הַזוּהַר מְזַכֵּךְ אֶת הָאָדָם וְנִפְשׁוֹ, עֲקְרוּ שֶׁל הַזוּהַר הוּא מוֹסֵר קְדוּשׁ, עֲבוֹדַת הַשֵּׁם טְהוּרָה, אֶהְבֵּת הַשֵּׁם וְיִשְׂרָאֵל, מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מְלֵאָה לְתַכְלִית הַנְּצַחִית, הַזוּהַר הוּא אֲוִיר הַנְּשָׁמָה, כְּפִי שְׁהַגּוּף זְקוּק לְאֲוִיר, כִּף זְקוּקָה הַנְּשָׁמָה לְזוּהַר הַקְּדוּשׁ, וּבִיחַד עִם קִיּוּם הַהִלְכוּת

והמצוות, לימוד כל פרד"ס התורה, פשט ההלכות, רמזיהן, דרושיהן וסודותיהן, מסירות נפש מחלטת לקיום ולמוד התורה בטְהֵרָה ובקדוּשָׁה, ואז נזכה לאורו של משיח צדקנו, שיופיע במהרה בימינו, הנה ימים באים אלינו, מתוך חושך העמים, ושנאת הגויים את עמו הנבחר של הקב"ה, וכל הסימנים מעידים כי רח"ל מלחמה איומה מתקרבת, מכל עבר...

איך לנו על מי לסמוך אלא על אבינו שבשמים! ולשמע לקול דברי אליהו הנביא מבשר טוב מבשר הגאולה! ועל ידי מפעל הזוהר העולמי, בהסכמת גדולי הדור, נוציא מהכח אל הפועל קריאה לכל יהודי בכל מקום ומקום לקרא וללמוד בזוהר הקדוש ולהיות חלק מהמתחברים לקדושה, עם קבוצות המסיימות את כל ספר הזוהר בהשקעה של 4.5 דקות ביום.

כל משתתף יקבל את חלקו בקריאה המשתפת שתחלתה בכולל חצות אצל ציון התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי ע"ה, ומשם לכל חלקי העולם. ועל ידי כך יכנס הוא ובניו ביתו וכל המשתתפים עמו והמסייעים בעדו לתבת נח המגנה ומצילה מפני המבול הנורא ומלחמת גוג ומגוג של אחרית הימים. – ובזאת את אחי אנכי מבקש להיות מ-70 אלף האנשים הנבחרים שיזכו את השכינה עם ישראל מעפר להרים, "להחיות רוח שפלים, ולהחיות לב נדכאים, דרכיו ראיתי וארפאהו, שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו".

התכנית הקדושה: א. כל אחד ימלא טפס, ויקבל כרף אחד בחינם ללמוד יומי. **ב.** כולנו מתקשרים בקשר אמיץ לציון הרשב"י בכל יום ויום. **ג.** כל המשתתפים יכולים לתן שמותיהם ושמות קרוביהם ויזכירו אותם כל לילה אחר שיעור הלימוד הזוהר בשעה שתים בלילה. **ד.** לחלק את ספרי הזוהר הקדוש הנדפס מחדש עם תרגום בלשון הקודש כל ספר הזוהר בשבעים כרכים. **ה.** כל אחד ילמד 4.5 דקות ביום, ויגמר בחדש אחד כל הכרך, וכך שבעים אנשים גומרים ומסיימים בכל חודש כל ספר הזוהר. **ו.** ואי"ה נחלק לשבעים אלף אנשים שישתתפו במבצע הזה, ובכל חודש יגמרו אלף סיומי זוהר הקדוש. **ז.** סיום בחודש הראשון יהיה אי"ה בכתל המערבי, וכל גדולי ישראל ישתתפו במעמד של אלף סיומי זוהר הקדוש, הנ"ל. **ח.** כל ישראל מתחברים לאהל הרשב"י, הלומדים בחצות הלילה שתי שעות זוהר הקדוש בכל יום, וגומרים כל שבוע את כל ספר הזוהר הקדוש, ובנוסף ילמדו את השבעים כרכים להיות כל עם ישראל מחברים לציון הרשב"י. **ט.** כל מי שעולה לציון הרשב"י בכל יום ימלא טפס, ויקבל על עצמו ללמוד ולגמור כל החוברת הנ"ל, ויקבל שכר עצום פנגד כולם כמבואר להלן. **י.** כל אחד יראה לקיים מאמר חז"ל גדול המעשה יותר מן העושה, יקבל סט 70 כרכים בחינם (עם טופסים) כדי שיזכה ויחלק ספרי זוהר בחינם לחבריו ובני משפחתו הקרובים והרחוקים ל-70 אנשים מסימי הזוהר מידי חודש

בְּחֻדְשׁוֹ, שְׁעֲלִיָּהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד, וְיִקְבַּל שְׂכָר כְּנֶגֶד כּוֹלָם, וְכֵאלֹהֵי בְּרָאָם כְּמִבּוֹאָר בְּזוֹהַר (תְּרוּמָה קכ"ח:) וּבְסֵפֶר חֲסִידִים וּבַגְר"א, וְעוֹד. וְכָל הַמְשַׁתְּתֵף בְּזֶה מְקַבֵּל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם שְׂכָר כְּאִילוֹ סִיִּים אֵלֶּף פְּעַם אֶת הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, וְכָל אֶחָד מְקַבֵּל שְׂכָר כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד מֵהַחֲבוּרָה שֵׁשׁ לוֹ שְׂכָר אֵלֶּף סִיּוּמִים, הַיּוֹצֵא מִכָּף כָּל אֶחָד מְכַפֵּל בְּשִׁבְעִים אֵלֶּף אָנָשִׁים (בְּאֵר מַיִם חַיִּים) - ס"ה יוֹצֵא 70 מְלִיוֹן סִיּוּמֵי זוֹהַר בְּכָל חוֹדֶשׁ, וְנִחְשָׁב לְכָל אֶחָד מֵהַמְשַׁתְּתָפִים כְּאִילוֹ סִיִּים 70 מְלִיוֹן סִיּוּמֵי זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ. (וְעֵינַי שְׂמַחַת הַרְשָׁב"י).

הא כיצד? כל אחד מהשבעים איש נחשב לו כאילו סיים לבדו, כי השתתף עם החבורה כדברי השדי חמד (מערת מ' ס" קצח), (ראה עוד: ברכות מז:, משנה ברורה סי' נה ס"ק ע"ג, אהבת חסד ח"ב פרק ט"ז, ועיי"ש משבת דף ג.). וכדברי הבאר מים חיים פרשת תצוה (כתב יד דף כ"ד), אם כן, לכל אחד ואחד מהחבורה יש זכות של אלף סיומים, וכיון שהחבורה היא 70 אלף, מדין ערבות מוכפל בכל אלף שיש לכל אחד, כלומר: 70 אלף כפול אלף וזהו 70 מיליון סיומי זוהר הקדוש. חָשַׁב עוֹד רָגַע! כָּל מַגִּיֵּן לּוֹמְדִים, שׁוֹב יְכַפֵּל בְּאֵלֶּף, כִּי כָּל מֵה שְׁנוֹתָנִים מִשְׁמִים נוֹתְנִים בְּאֵלֶּף (זוהר פְּרֶשֶׁת וַיֵּצֵא), וְהָרִי הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּמַגִּיֵּן, וְכָל הַמְצַטְטֵר לְלוֹמְדֵי הַשִּׁיעוֹר, הָרִי מְקַבֵּל כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד אֶת הַשְּׂכָר פִּי אֵלֶּף!!! סָף הַכֹּל 70 מְלִיאָרְד (בְּלִיוֹן), וְנִחְשָׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִילוֹ לָמַד בְּחוֹדֶשׁ אֶחָד בְּלִבּוֹ 70 מְלִיאָרְד (בְּלִיוֹן), סִיּוּמֵי זוֹהַר.

יש עוד להוסיף לפי דברי הספר חסידים שכל מצוה שאין לה דורשים ואין מקיימים אותה, נוטל שכר כנגד כל הבטלים הימנה, וכו', מקבלים את השכר לסך 15 מיליון יהודים כפול 70 מיליון 1,050,000,000,000,000 במילים: אחד קוֹדְרִילְיוֹן ו-50 טריליארד סיומי זוהר לכל אחד ואחד המשתתף בחבורה הזאת.

תדע לך שְלֹכֶל יְחִיד נֶצְרָךְ כְּדֵי לְסַיֵּם אֶת כָּל הַזוּהָר הַקְּדוּשׁ, 142 שְׁעוֹת, עַל פִּי חֲשָׁבוֹן הַזוּהָר הַמְּחֻלָּק ל־70 כרכים עם תרגום לשון הקודש, בְּלִימוֹד חֲצִי שָׁעָה לְיוֹם מְסִיִּים אֶת כָּל הַזוּהָר בְּמֶשֶׁךְ פְּחוֹת מֵעֶשְׂרֵה חֲדָשִׁים (284 יום), עֵתָהּ בּוֹאוּ חֲשָׁבוֹן: 142 [שְׁעוֹת תוֹרָה - אִם סִיִּים לְבַד] כְּפּוֹל 70 מְלִיאָרְד (בְּלִיוֹן) [סִיוְמֵי זוּהָר בְּהַשְׁתַּתְּפוּת] = 9 טְרִילִיאָרְד תְּשַׁע מֵאוֹת אַרְבָּעִים מְלִיאָרְד שְׁעוֹת תוֹרָה, כְּלוֹמֵר, בְּהַשְׁתַּתְּפוּתךָ בַּחֲבוּרָה הַקְּדוּשָׁה זֶה שֶׁל 70.000 יְהוּדִים צְדִיקִים לּוֹמְדֵי זוּהָר הַקְּדוּשׁ, בְּלִימוֹד 4.5 דְּקוֹת בְּיוֹם בְּלֶבֶד בְּמֶשֶׁךְ 30 יוֹם זְכִית ל־9 טְרִילִיאָרְד תְּשַׁע מֵאוֹת אַרְבָּעִים מְלִיאָרְד שְׁעוֹת תוֹרָה שֶׁל זוּהָר הַקְּדוּשׁ, 9,940,000,000,000.

[**הַחֲשָׁבוֹן הַמְּדֻיָּק לְפִי סֵדֵר הַזֶּה:** 142 שְׁעוֹת, כְּפּוֹל 60 דְּקוֹת בְּשָׁעָה, = 8520 דְּקוֹת לּוֹקַח זְמַן לִימוֹד כָּל הַזוּהָר הַקְּדוּשׁ, לְחֻלָּק ל־30 יוֹם = 284 דְּקוֹת בְּיוֹם לְיְחִיד [כ־5 שְׁעוֹת לְיוֹם], וּכְשֶׁנֶּחְלַק ל־70 אִישׁ יוֹצֵא לְכָל אֶחָד לְלִמּוּד כ־4 דְּקוֹת בְּיוֹם, שָׁזֶה כָּל יְהוּדֵי יְכוּל וְחַיֵּב אֶת זֶה לְעַצְמוֹ וּלְעַמּוֹ, וּבְלִימוֹד שֶׁל 284 דְּקוֹת בְּחוֹדֶשׁ, שָׁהֵם

כ-5 שעות, זוכה בחודש אחד ל-9 טריליארד תשע מאות ארבעים מיליארד 9,940,000,000,000 שעות תורה של זוהר הקדוש. וכל זה הוא מבלעדי החשבון של כנגד כל היהודים [כ-15 מיליון] על פי ספר חסידיים].

בידוע, שהלומד זוהר הקדוש שעה אחת בחול, הוא כמו מאה אלף שנה תורה, ובשבת, כמו מאה מליון

שנה תורה (כסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן), לפי זה, 4.7 שעות לימוד זוהר הקדוש, הם: 473.333 שנה תורה, שבהם זוכה כל חודש, [לא כולל חשוב לימוד זוהר בשבת קודש שזה מכפיל הכל באלף], וזהו לימוד, אך בהשתתפות עם 70,000 משתתפים, שבזה נוסף החשבון הקודם של 9 טריליארד תשע מאות ארבעים מיליארד 9,940,000,000,000 שעות תורה של זוהר הקדוש]. סך הכל שעות התורה: (473.333 מכפל ב-9,940,000,000,000 - כלומר 9 טריליארד תשע מאות ארבעים מיליארד שעות תורה של זוהר הקדוש) הם כ-4,704,930,020,000,000 כלומר 4 קונטיליון ו-704 קונטיליון ו-930 טריליארד ועשרים מיליארד שעות תורה.

וכל הזכות העצום בכחו של כל יהודי שיקבל על עצמו להשתתף עם הכלל וללמוד את הזוהר הקדוש, סך: 4.5 דקות ליום במשך 30 יום, ולכל אחד ואחד מהמשתתפים יש זכות זו. צא וחשב האם יש בר דעת שלא ירוץ ויחטוף זכות עצומה זו, וישאר ח"ו בטלן ועם הארץ?

אָמְרוּ בְּזוֹהַר רַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרָשַׁת נְשָׂא (דף קכ"ה. - קכ"ו.).
 לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ: ... וְעַרְב רַב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם,
 (שְׁמוֹת כ) וַיֵּרָא הָעַם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֵק. כִּי יִהְיוּ רְחוּקִים
 מִן הַגָּאֲלָה, וַיֵּרְאוּ תַלְמִידֵי חַכְמִים וְהָעַם הַקְּדוֹשׁ בְּכָל
 הַכְּבוֹד הַזֶּה, וְהֵם רְחוּקִים מֵהֶם... וְרָשָׁעִים בַּחֲשָׁף יִדְמוּ
 (מַלְת יִדְמוּ פְרוּשָׁה יִכְרְתוּ וַיִּמּוּתוּ) - הֵם עַרְב רַב שְׁיִמּוּתוֹ בַּחֲשָׁף.
 וּמִשׁוּם זֶה אָמַר עֲלֵיהֶם הַנְּבִיא, (יחזקאל יג) וְאֵל אֲדַמַּת
 יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֵאוּ (פִּירוּשׁ, שִׁישְׂאָרוֹ בַּחוּץ לְאֶרֶץ בֵּין הַגּוֹיִם, וְלֹא
 יִהְיֶה לָּהֶם רְשׁוּת לִיכַנֵּס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל) (רמ"ק וּמְפָרְשִׁים, מְתוּק
 מִדְּבַשׁ).

שְׂאֵלָה: הָאֵם יֵשׁ עֵצָה שֶׁהִיהוּדִים בַּחוּץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 בַּחַיִּים?

תְּשׁוּבָה: מִשֶּׁה רַבְּנוֹ וְהַרְשַׁב"י אוֹמְרִים, כִּי הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ
 הוּא כְּמוֹ תַבַּת נֹחַ שְׂאֵלוֹ שִׁילְמְדוֹ וַיִּנְצְלוּ מִחַבְלֵי
 מְשִׁיחַ. וְהַרְמַח"ל הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר לָנוּ, שֶׁרַק בְּזֶה תְּלוּי סוּד
 הַצֵּלָת עַם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן וְגֵאוּלְתוֹ, בְּכַח וּסְגֻלַּת
 לְמוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וּז"ל: בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאִי
 עֲשֵׂתָה עֲנִין הַתְּבָה, וְכִלְנוּ נִכְרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצַל.

וְכַף אוֹמֵר מִשֶּׁה רַבְּנוֹ עָלְיוֹ הַשְּׁלוּם לְרַשְׁב"י זי"ע בְּזוֹהַר
 הַקְּדוֹשׁ (נְשֵׂא קכ"ד), לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ: בְּזְכוּת הַחֲבוּר
 שְׁלָף, סֵפֶר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, יִצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגָּלוּת
 בְּרַחֲמִים לְלֹא צָרוֹת וַיִּסּוּרִים וְלֹא צָעַר חַבְלֵי מְשִׁיחַ! רֵאָה
 עוֹד בְּתַקּוּנֵי זֶהַר חֲדָשׁ (ע"ב עֲמוּד ד'). וּבְזוֹהַר (ח"ג, קנ"ג:
 בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא) וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ. אֵלֶּיךָ אֵינּוֹן

דְּקָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזוּהַר דָּא, דְּאִקְרִי סִפְרֵי הַזְּהַר, דְּאִיהוּ כְּתִיבַת
נַח... וְדָא אֹרְהָ דְסִפְרָא דָּא. – הַרמ"ק בְּאוּר יָקָר, (שַׁעַר א'
סִימָן ה'): כִּי חֲבוּר זֶה שְׁנַקְרָא סִפְרֵי הַזְּהַר הוּא כְּמוֹ תַבַּת
נַח... וַיִּכְנְסוּ הַצְּדִיקִים אֶל סוּד אֹרֵי חֲבוּר הַזֶּה לְהַתְקִים..
וְאִפְלוּ אִם יִהְיֶה רָשָׁע אֵין חֶשֶׁשׁ אִם יִכְנָס... מִפְּנֵי שְׂאִין
כְּנִיסָתוֹ כְּנִיסָה, אֲלֵא יִהְיֶה לוֹ אַחַת מֵהַשְּׂתִים, אוֹ יַחֲזִירוּ
בְּתִשׁוּבָה וְיִהְיֶה צְדִיק וַיִּכְנָס בוֹ, אוֹ יִדְחֲנוּ דְחִיָּה גְמוּרָה
וַיִּפְרֹשׁ עֲצָמוֹ, כַּעֲנִין תַּבַּת נַח שֶׁהִיא דוּחָה הַרְשָׁעִים וְאוֹתָם
שְׁחָטָאוּ מִן הַחַיָּה וְהַבְּהֵמָה, עַכ"ל.

שְׁלֵא תְּגִידוּ לֹא יִדְעֵנוּ! שְׁלֵא תֹאמְרוּ לֹא יִכְלְנוּ! בְּיַדְנוּ
הַדְּבָר, וְחֹב קְדוּשׁ הוּא לָנוּ! מִי לֵה' אֵלֵי! – הַקָּב"ה
הַקְּדִים לָנוּ רְפוּאָה לַמָּכָה וְשִׁלַּח לָנוּ אֶת הַרְשָׁב"י לְהַצִּילָנוּ
מִכָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת. – עוּרוּ יִשְׁנִים מִתְרַדְמַתְכֶם! עִם
יִשְׂרָאֵל זְקוּק לְהַנְצִל מֵהַמַּבּוּל הַנּוֹרָא! – וְזֹאת אִפְשָׁר רַק
עַל יְדֵי: "תִּיבַת נַח" שֶׁהוּא "הַזְּהַר הַקְּדוּשׁ".

עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנִתְמַסֵּר לְמַעַן הַגְּאוּלָּה, בּוֹאוּ וְנִשְׁמַע לְצוּוֵי
שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ ע"ה לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְלֹא
לְחֻכּוֹת לְמַחֵר [כִּי מַחֵר זֶה עֲצַת עֲמֶלְק], רַק תִּכְף וּמִיד
נִתְאַחַד וְנִתְחַזַּק וְנִתְקַדַּשׁ בַּתּוֹרָה, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִלְמְדוּ זוּהַר
הַקְּדוּשׁ בְּכָל יוֹם, וְאִם אֵתָּה עוֹשֶׂה כֵּן, אֲשַׁרְיָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא, וּבּוֹדָאֵי תִכְף נִגְאָל, וְיִהִי רְצוֹן שְׁנוּזְכָה
לְהִיּוֹת מִן הַזּוֹכִים הַמְּאֻשְּׁרִים, שֶׁהַמְּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ
יַעֲיֵד עֲלֵינוּ – "בְּזֻכּוֹתַי הַגְּעַתִּי". עַל כֵּן, יִהְיִידִים יִקְרִים, תְּנוּ
לְמוֹד לְשֵׁם שְׁמַיִם, הַקְּרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְּׂכִינָה

הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ולמדו בכל יום זוהר הקדוש וכך גלף כלנו כְּאֶחָד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.
והוא חדושים נפלאים מערכה של שְׁנֵיהַ בתורת הזוהר בו יבאר חשיבות כל שְׁנֵיהַ ושְׁנֵיהַ בחיים של היהודי, וכמה שמחה ואשר ועשר יש לגורסי ולומדי הזוהר הקדוש, ואתם המשיח ישמח וירקד.

מפעל הזוהר העולמי בפעלה, להחיש ולקרב פעמי הגאולה - בסיום הזוהר בחודש אלף פעמים, נזכה ונצל באהבה מאסונות ופגעים

”מפעל הזוהר העולמי” יוצאים בפעלה להחיש ולקרב הגאולה על ידי סיום הזוהר הקדוש בחודש אלף פעמים, ובכך נזכה לאלף המגן בכל חודש וחודש ונצליח למנוע מלחמות ופגעים. [כתקנת הרמח”ל הקדוש זי”ע ועוד למעלה מאלף גדולי הדורות].

את הזוהר לשבעים חלקים סדרנו, וכאשר כל אלף אנשים חלק אחד יטלו, דהיינו שבעים אלף אנשים ילמדו זוהר, סף הכל נזכה להבטחת ישעיה הנביא (פרק ט’ א-ב) **”העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם. הרבית הגוי לא (לו) הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל”** (עיין רש”י שם).

מטרת הלימוד הקדוש

מטרת הלימוד הקדוש היא לעורר בעת רצון נפלא אשר

שְׁעָרֵי שָׁמַיִם פְּתוּחִים, וְלִהְתַּחֲבֹר עִם הַתְּנַא הָאֱלֹקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִינְע"א, לְמַעַן יַעֲמֹד בְּתַפִּילָה וַיַּעֲוֹרֵר זְכוּת, כְּמוֹ שְׁאָמַר אֵלֵיהּוּ הַנְּבִיא, (במאמר פתח אליהו) קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן לַעֲוֹרֵר אֶת הָעֲלִיוֹנִים אֱלוֹ הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים וּמִשָּׁה רַבְּנֵי רַעֲיָא מְהִימְנָא לְמַעַן לְהַקִּים אֶת הַשְּׂכִינָה מִעַפְרָה וְלַקְיִים בְּנֵי "תָם עֲוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ", (איכה ד כב). וְתַתְּעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן לְהוֹשִׁיעַ הַבָּנִים, "וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם", וּבְזְכוּת אֲשֶׁר נָקִים (מלאכי פְּרָק ג כב-כד) "זְכְּרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי" נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ דְבָרֵי הַנְּבִיא "הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֵלֵיהָ הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא, וְהַשִּׁיב לָב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלָב בָּנִים עַל אָבוֹתָם" בב"א.

בְּרַקָּה אַחַת נֶאֱמָרוֹת כְּמֵאֲתִים מְלִים

אָמַר הַחֶפֶץ חַיִּים: "בְּרַקָּה אַחַת נֶאֱמָרוֹת כְּמֵאֲתִים מְלִים! בְּשַׁעָה, כְּתַרִּיסָר אֱלָף. וְלַמּוֹד תוֹרָה כְּנִגְדָּ כּוֹלָם יוֹצֵא שְׁכָל דְּבוּר תוֹרָה נִכְפַּל בְּ-613, עֵתָה כָּל שַׁעָה שׁוּהָ עַרְךָ שֶׁל יוֹתֵר מִשְׁבַּע מִלְיוֹן מִצּוֹת, [7,356,000] בְּשַׁעוֹר תוֹרָה אֶחָד שָׁבוּ 'שׁוֹמַע כְּעוֹנָה'...". וְאִם בְּשַׁעֲתִים, הָרִי הַחֲשָׁבוֹן עוֹלָה לְכַדִּי אַרְבַּע עֶשְׂרֵה מִלְיוֹן. אַרְבַּע שַׁעוֹת, עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה מִלְיוֹן.

בְּשַׁנְיָה אַחַת בְּלִבְד זּוֹכִים לְכ-28.000 שְׁנָה תוֹרָה

וְהַ"בֵּן אִישׁ חַי" כְּתִב בְּשֵׁם הַמְּקַבְּלִים, שְׁשׂוֹכֵר לְמוֹד הַתוֹרָה בְּשַׁבַּת פִּי אֱלָף מִיּוֹם חוּל. הֵנִי אָמַר,

שְׂדָקָה אַחַת שֶׁל לַמּוֹד בְּשַׁבָּת, אִמְרָה עַל פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ
 בְּשִׁלְחַן הַשַּׁבָּת, שְׂכָרָה כְּלַמּוֹד רְצוּף שֶׁל שֵׁשׁ עֲשָׂרֵה וַחֲצִי
 שְׁעוֹת בְּיוֹם חוּל, וְשָׁוִת עֵרֶךְ לְמֵאָה עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם וַחֲצִי
 מִלְּיוֹן מִצּוֹת! - וְצָרִיךְ לְהוֹסִיף בְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 וּבַפָּרָט תּוֹרַת הַרְשָׁב"י בְּלִמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ, שֶׁבְּשִׁנְיָה
 אַחַת בְּלֶבֶד זוֹכִים לִפְ-28.000 שָׁנָה תּוֹרָה [הַבִּיאֹר: מֵאָה
 מִלְּיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה לְחֶלֶק לְשָׁשִׁים, שָׁוִה 1,666,666 כְּלוֹמַר
 מִלְּיוֹן וּשְׁנַיִ שְׁלִישׁ, לְחֶלֶק לְשָׁשִׁים שְׁנִיּוֹת, שָׁוִה בְּשִׁנְיָה
 אַחַת 27,777.777 כְּלוֹמַר כְּעֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה אֲלֶף שָׁנָה
 תּוֹרָה, בְּנוֹסֶף כָּל מִילָה תּוֹרָה נִכְפַּל בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשׁ
 עֲשָׂרֵה, וּבְשִׁנְיָה אַחַת אֶפְשָׁר לוֹמַר שְׁלֹשׁ מֵלִים תּוֹרָה,
 לְפִיכָף יוֹצֵא כַחֲמֵשִׁים מִלְּיוֹן מִצּוֹת בְּשִׁנְיָה אַחַת].

מֵאָה וַחֲמֵשׁ מִלְּיוֹן מֵאָה עֲשָׂרִים אֲלֶף מֵלִים תּוֹרָה

צא וַחֲשַׁב מֵה שְׁאֹמֵר הָאוֹרְחוֹת צְדִיקִים, שֶׁעַל מִצְוָה
 בְּשִׁמְחָה מְקַבְּלִים פִּי אֲלֶף, וְתִשְׁמַח רַק מִכָּף, וְעוֹד
 דְּבָרֵי הַכֶּסֶף מִלֶּךְ שֶׁשְׁעָה לִּימּוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ הוּא כְּשָׁנָה,
 בּוֹדָאֵי כָּל הַשַּׁבָּת תִּלְמַד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ כְּדֵי לְהַכְרִיעַ אֶת
 הַכֶּף לְטוֹבָה, שֶׁכָּל שְׁעָה יַעֲלֶה לְמִלְּיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה, וּבּוֹדָאֵי
 הַיָּצֵר לֹא יִתֵּן לָהּ מְנוּחָה, וְאִז תִּתְגַּבֵּר עָלָיו, וְתוֹסִיף בְּזֶה
 עוֹד כְּפוֹל מֵאָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי נֶטָן, וַיְהִי לָהּ
 מִלְּיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה, רַק רְגַע, הָרִי בְּכָל דְּקָה אוֹמְרִים מֵאֲתַם
 מֵלִים תּוֹרָה, כְּפוֹל 60 דְּקוֹת, זֶה 12,000 מֵלִים תּוֹרָה
 בְּשְׁעָה, שְׁמוֹנְכָפְלוֹת בְּאֲלֶף, וְעוֹד פְּעַם בְּאֲלֶף, וְעוֹד פְּעַם
 בְּמֵאָה, וְהַכֹּל בְּעֵרֶךְ שֶׁל שָׁנָה, רְגַע, בּוֹאוּ חֲשׁוֹבוֹן: כְּמָה

שעות יש בשנה? נכפיל 24 שעות ביום כפול 365 יום בשנה, שזה 8,760 שעות כפול 12,000 מלים תורה שיש בכל שעה, שזה מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה (105,120,000), וכל מילה תורה מכפלת ב-613 כי תלמוד תורה כנגד כולם, והחשבון הוא: 105,120,000 כפול 613 שזה 64,438,560,000 [כשישים וארבע וחצי מליארד מצות].

זוה רק בשעה לימוד זוהר הקדוש ביום חול.

בתוך חודש נסים את הזוהר אלף פעמים, ובזה נעורר רחמים בשמי מרומים.

ובכך קבלו עליהם ישראל עם קדושים, ובכל לבם ונפשם הם מוכנים ומזומנים, ברכבות ואלפים, כל יום להקדיש מזמנם, 11 דקות לעשות רצון קונם.

ואתה איש יהודי, בא והצטרף ללמוד יהודי, לקיים רצון אלקינו החפץ להחיש ולגאלנו, ותזכה לקרב ולקבל פני משיח צדקנו.

בואו והצטרפו לחשבון בנק המצות העשיר הכי גדול בעולם ידוע דברי הכסא מלך ששעה לימוד זוהר הקדוש (בחול) עולה לערך שנה לימוד תורת הפשט, ואם בשעה לימוד תורת הנגלה זוכה ל-7,356,000 מצות, עתה בואו ונחשב כמה מצות יש ללמוד זוהר הקדוש שעה אחת: יש 24 שעות ביממה, כפול 30 יום בחודש, כפול 12 חודשים, שזה 8,640 שעות, ואת כל זה נכפיל ב-7,356,000 שהם

ללומד תורת הנגלה, יוצא 63,555,840,000 כלומר: 63 מליארד 555 מליון 840.000 אלף. זהו סכום המצות לשעה לימוד זוהר בחול.

והלומד בשמחה נכפל באלף, [כדברי האורחות צדיקים], שזה 63,555,840,000,000 כלומר: 63 טריליארד וחמש מאות חמשים וחמש מליארד ושמונה מאות ארבעים מליון מצות.

וכשמצטער בין בצער גופו בין בצער נפשו וגם הכופה את יצרו נקרא מצטער, נכפל במאה (אבות דרבי נתן), יוצא 6,355,584,000,000,000 כלומר: שש קודריליון שלש מאות חמשים וחמש טריליארד וחמש מאות שמונים וארבע מליארד מצות.

ובשבת כתב ה"בן איש חי" בשם המקבילים, ששכר לומד התורה בשבת פי אלף מיום חול. יוצא 6,355,584,000,000,000,000 כלומר: שש קונטיליון שלש מאות חמשים וחמש קודריליון חמש מאות שמונים וארבע טריליארד מצות.

ומבין שהלמוד הוא על פני כל החדש, לכן אנו מחשבים רק לפי חשבון ימי החול, ובאמת אם תוסיף את לימוד השבתות, החשבון יגדל עוד פי כמה וכמה.

וזהו החשבון ללומדי חבורה קדישא המשתתפים עם הציבור בלימוד וסיימי הזוהר הקדוש: במשך 365

שָׁעוֹת מְסִימִים אֶת כָּל הַזוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ, נִכְפִּיל אֶת הַמְּסָפֶר
 6,355,584,000,000,000 שָׁזֶה לְשָׁעָה אַחַת, כְּפוֹל 365
 שָׁעוֹת [שֶׁל לִימּוֹד כָּל הַזוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ], שָׁזֶה:
 2,319,788,160,000,000,000.

שְׁתֵּי קוֹנְטִילִיּוֹן שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת וּתְשַׁע עֶשְׂרֵה קוֹנְדְרִילִיּוֹן שְׁבַע
 מֵאוֹת שְׁמוֹנִים וּשְׁמוֹנֵה טְרִילִיאַרְד מֵאָה שְׁשִׁים
 מְלִיאַרְד מְצוֹת.

וְכָל אֶחָד שֶׁמִּשְׁתַּתֵּף בַּחֲבוּרַת הַסִּיּוּם יֵשׁ לוֹ שְׂכָר זֶה.
 וּמוֹכֵפֶל בְּסֶף הָאֲנָשִׁים שֶׁמִּתְחַבֵּר אֲלֵיהֶם (כְּדַכְרֵי הַבְּאָר
 מִים חַיִּים ח"ב). וּלְפִי הַתְּכֵנִית שֶׁלָּנוּ שְׂכָל 70 אִישׁ עוֹשִׂים
 סִיּוּם הַזוֹהֵר, בַּחוּדֵשׁ אֶחָד, כְּלוֹמֵר בְּלִימּוֹד 11 דְקוֹת לַיּוֹם
 [לְעֶרֶךְ] כְּפוֹל 30 יוֹם, זֹאת אוֹמֶרֶת שְׁיֵשׁ לוֹ אֶת הַשְּׂכָר
 הַנִּלְכָּד כָּל חוּדֵשׁ כְּפוֹל שְׁבַעִים הַמִּשְׁתַּתְּפִים בְּסִיּוּם, שָׁזֶה
 יוֹצֵא 162,385,171,200,000,000,000 כְּלוֹמֵר: מֵאָה
 שְׁשִׁים וּשְׁתַּיִם קוֹנְטִילִיּוֹן שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת שְׁמוֹנִים וּחֲמִשׁ
 קוֹנְדְרִילִיּוֹן מֵאָה שְׁבַעִים וְאַחַד טְרִילִיאַרְד מֵאוֹת מְלִיאַרְד
 מְצוֹת. זֹאת אוֹמֶרֶת כְּשֶׁאֶחָד לוֹמֵד 11 דְקוֹת בְּיוֹם זוֹהֵר
 הַקְּדוֹשׁ בְּמִשְׁךְ 30 יוֹם בְּסוֹף הַחוּדֵשׁ מְקַבֵּל צִיָּק שֶׁל מְצוֹת,
 וְהוּא הָעֶשִׂיר הַכִּי הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם.

וּלְפִי הַתְּכֵנִית לַעֲשׂוֹת אֵלֶּף סִיּוּמִים בַּחוּדֵשׁ, נִכְפִּיל אֶת כָּל
 הַסְּכּוֹם הַנִּלְכָּד בְּאֵלֶּף, וְהָרִי זֶה שָׁזֶה לְמְסָפֶר הַבָּא:
 162,385,171,200,000,000,000,000 [בִּינְתִים אֲנַחְנוּ לֹא
 יוֹדְעִים אִיךָ לְקַרֵּא לְמְסָפֶר הַזֶּה], אֲבָל בְּוֹדָאֵי אֲצֵל הַבוּרָא
 עוֹלָם הַכֹּל מִחֶשֶׁב וְרִשׁוּם, וְזֶה רַק בְּמְסָפְרִים לְסַבֵּר אֶת

הֵאֵזֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲבָל בְּאַמֶּת שָׁכַר לוֹמְדֵי הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ,
אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֵין מִי שְׁיִכּוֹל לְשַׁעַר וּלְתָאֵר, וְעַל זֶה
אָמַר הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּה (פָּרָק סד ג), "וּמַעֲוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ לֹא
הֵאֵזִינוּ עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹקִים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ".

צא וְחָשַׁב הָאֵם יֵשׁ בַּר דַּעַת שְׁלֹא יְרוּץ וַיִּחַטּוּף זְכוּת
עֲצוּמָה זוֹ, וַיִּשְׁאַר ח"ו בְּטֵלָן וְעַם הָאָרֶץ?

תִּקְבַּל אֶת הַשָּׂכָר כִּנְגֵד כָּל אֶחָד

עוֹד לֹא גִמְרָנוּ!!! חָשַׁב עוֹד רָגַע! אִם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלָךְ
תִּלְמַד בְּמַנְיִין, שׁוֹב יִכְפֹּל בְּאַלְף, כִּי כָּל מָה שְׁנוֹתָנִים
מִשְׁמִים נוֹתְנִים בְּאַלְף (זוהר פְּרֶשֶׁת וַיֵּצֵא), וְהָרִי הַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה בְּמַנְיִין, וְאִם אֶתָּה תִּתְאַרְגֵּן אֶת הַשִּׁיעוֹר, הָרִי תִּקְבַּל
אֶת הַשָּׂכָר כִּנְגֵד כָּל אֶחָד וְאֶחָד!!!

נְהִייתָ הָעֶשֶׂיר הַכִּי הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמִצּוֹת, מוֹלְטֵי זִילְיוֹנֵר

אֶתָּה יוֹדַע מָה? גַּם אִם לֹא שָׁמְעוּ לָךְ, אֲבָל אֶתָּה הַשְּׂתַדְלָתָ
לְקַבֵּץ אֶת הַמַּנְיִין, גַּם תִּקְבַּל אֶת אוֹתוֹ שָׂכָר, וְלֹא עוֹד,
אֲלֹא שְׁכָל הָעוֹוֹנוֹת שְׁלָךְ יִמְחָקוּ [כַּדְּבָרֵי הַמַּהֲרָח"ו שֶׁעַר
הַגְּלָגּוּלִים, הַגֵּר"א מְשָׁלִי, וְאוֹהֵב יִשְׂרָאֵל פְּרֶשֶׁת קַרְח], נוֹ!
יֵשׁ עוֹד מָה לְחָשׁוֹב? הָאֵם תִּשָּׁב בְּחִבּוּק יָדַיִם? הָרִי נְהִייתָ
הָעֶשֶׂיר הַכִּי הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמִצּוֹת, מוֹלְטֵי זִילְיוֹנֵר!!! הָרִי
אֶתָּה צָרִיף לְשִׁיר וְלִרְקֹד כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה כְּמוֹ בְּשִׂמְחַת
בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה שְׁלֹא יִשְׁנוּ כָּל הַשָּׁבוּעַ מֵרַב שְׂמִחָה (סִפָּה דף
נא ע"ב): תִּנּוּ רַבָּנָן מִי שְׁלֹא רָאָה שְׂמִחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה לֹא
רָאָה שְׂמִחָה מִיָּמָיו.

עקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה

אמרו חז"ל לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י דברי הימים ב' ל"א ד') - ובזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיחד באוכלי המן? שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעים וקבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליונה. ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם נתנה התורה להסתפל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. רואים מהזוהר הקדוש שעקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

צריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה

ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט יא), כתב: שכחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה. (גם יין גימטריא "סוד").

בידינו הדבר להחיש את הגאולה ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

כולנו חפצי חיים! כולנו לומדים זוהר הקדוש!

הרי בודאי תתעורר ותקח את עצמך בידיים, כי אין לך עצה טובה מזו, לזכות לחיים טובים ומאשרים, רק אל תשכח שצריך לכוון על הכל, ולבקש למענה אלוקים חיים, כלומר, שכל הטובות שאתה צריך זה לכבוד השכינה הקדושה, כדי שתוכל לעבוד את ה' בשמחה, ותתפלל למען כבוד שמים, לפדות את השכינה הקדושה,

וּלְגַאֲלָהּ הַשְּׁלֵמָה, וְאִז תִּקְבַּל תְּפִלָּתְךָ בְּרָצוֹן וּבְאַהֲבָה. -
כּוֹלְנוּ לְשַׁעֲרֵי תוֹרָה!!! כּוֹלְנוּ חֲפָצֵי חַיִּים!!! כּוֹלְנוּ
לוֹמְדִים זוֹהַר הַקְּדוּשׁ!!!

צָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתֵת מְנוּחָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂיִגְאֲלֵנוּ
וַיְהִי רָצוֹן שְׂיַעֲרָה הַשֵּׁם עָלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה, וְנִזְכֶּה לְטֵהַר
לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל כַּחַנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל
מְאֵדְנוּ, כְּמוֹ שְׁהֲרַעֲיָא מְהֵימְנָא מְצוּהָ אוֹתָנוּ לְלַמּוֹד זוֹהַר
הַקְּדוּשׁ דְּוָקָא, שְׁתוֹרַת הַרְשָׁב"י מְאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת,
וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתֵת מְנוּחָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד
שְׂיִגְאֲלֵנוּ (זוֹהַר פְּנַחַס רִי"ט). עַד שְׂיִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחָנוּ וַיִּקְבֹּץ
נִדְחָנוּ וַיְבַנֶּה בֵּית תְּפִאֲרָתָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

בּוֹ יִבְאֵר הָאֱשֻׁלְיָה וְהַהִסְתָּרָה הַנּוֹרָאָה שְׂמֻצוּיִים בְּחוּרֵי
הַיְשִׁיבוֹת וְהָאֲבָרְכִים בְּהִיּוֹתָם בְּתַרְדֵּמָה עֲמוּקָה,
תַּחַת שְׁלִיטָה כּוֹחוֹת הַסְטֵרָא אַחְרָא שְׂמוֹנְעִים מֵהֶם אֶת
לִימוּד הָאֱמֶת, לִימוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ, לִימוּד שְׁפַת
הַגְּאוּלָּה, וּבְמִקּוֹם זֹאת שְׂקוּעִים רַק בְּלִימוּד חִיצוֹנִיּוֹת
הַתּוֹרָה, וּבְכַף מַחְזָקִים אֶת חִיצוֹנִיּוֹת הָעוֹלָם, אֶת
הָאֱשֻׁלְיָה, וְלִכְן הָעוֹלָם זוֹעֵק מִיִּסּוּרִים, כִּי אֵין לוֹ חַיִּים,
הוּא רַק פּוֹעֵל כְּגוֹף לֹא נִשְׁמָה, וְלִכְן נּוֹחַתוֹת גְּזֵרוֹת
קְשׁוֹת עַל עַם יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי שְׁנַתְּעוֹרֵר מֵהַתְּרַדְמָה, כִּי אָנוּ
דוֹר אַחֲרוֹן שֶׁל גְּאוּלָּה שֶׁל פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וּבָאֵנוּ כְּאֵן
לְתֵת תְּרוּפָה לְשִׁקְר, לְמַכְאוֹב הַגְּדוֹל, שְׁכָל הַתְּלַמִּידֵי
חֲכָמִים יִקְחוּ אַחֲרֵיּוֹת אִישִׁית, כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת עַם
יִשְׂרָאֵל וְהָעוֹלָם כּוֹלוּ.

שאלות ותשובות מעם ישראל על למוד הזוהר הקדוש

גלוי האמת לאמיתה!

שאלה: מדוע לא שמענו עד היום מגדולי ישראל על חובת לימוד זוהר הקדוש?

תשובה: טעות גדול בידך, עוד בשנת תרפ"א יצאו גדולי ישראל בד"ץ של הצדיקים הגדולים של יהושע

ליב דיסקין וצ"ל, וחתמו על זה כל הגדולים דאז, ואחר כך חתמו העדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תשס"ב-ח, ועוד גדולי ישראל, ויצאו הרבה ספרים עם חתימות של רוב גדולי האשכנזים והספרדים. ובספר אור הזוהר גדולי ישראל והזוהר מאורות הזוהר ועוד, מובאים יותר מאלף צדיקים. ואם לא שמעת? סימן שהרב שלך מהערב רב ולא גילה לך את האמת.

א. שאלה: למה הרב שלי לא הורה לי שעלי ללמוד זוהר?

תשובה: א. קדם תדון את רבך לכף זכות שהוא תינוק שנשבה, ואם לא למד מאין ידע? [למשל אם

תלך לקבוצ ותצעק שבת, הם לא יבינו מה אתה רוצה מהם, הם מעולם לא שמעו מה זה שבת?]. ב. יתכן שלא שמע ולא ראה את הספר "אור הזוהר" מאלף צדיקים "ערפה של שעה", ו"גדולי ישראל והזוהר", שיותר מאלף צדיקים אומרים שכל יהודי ואפילו רשע צריך ללמוד זוהר! - עצה בידך תביא לו את הספרים שיראה מה אומר

לנו משה רבנו וְכָל הַצְּדִיקִים הַבָּאִים אַחֲרָיו, ב"ה יוֹתֵר מְאֹלֵף, וְהָאֲחֵרוֹנִים הַחֶפֶץ חַיִּים הַחֲזוֹן אִישׁ, וְאֲחֵרוֹן אֲחֵרוֹן חָבִיב רַבֵּי חַיִּים קִנְיַבְסְקֵי שְׁלִיט"א. וְאִם אַחֲרֵי כָּל זֶה, הֵרֵב שְׁלֵף מִתְנַגֵּד בְּלִמּוּד הַזּוֹהַר, אִזּוּ הוּא פְּשׁוּט מִרְבְּנֵי הָעָרֶב רַב זָרַע עֲמֶלֶק שְׂדֵינ רֹחֵחִין וְלִילִין שְׁהַרְשָׁב"א כְּתַב עֲלֵיהֶם שֶׁהֵם מְזַרְע עֲמֶלֶק שְׂדֵינ רֹחֵחִין וְלִילִין (שו"ת הַרְשָׁב"א סִימָן תי"ד, סֵפֶר הַרְזִים, כְּתָבִי הָאֲרִיז"ל וְהֵם מְזִיקִין אֶת הַבְּרִיּוֹת). וְצָרִיךְ לַעֲזֹב אֶת הַבֵּית הַכְּנֶסֶת וְלֹא לְשִׁמוּעַ תּוֹרָה מִפִּיּוֹ. רָאָה מָה שֶׁכְּתוּב ה'פְּרִי יִצְחָק' עַל סֵפֶר יִצְיָרָה: הַס"ם מְסִית לְבַנֵּי הָאָדָם בְּכֹמָה טַעֲנוֹת מְזִיפּוֹת שְׁלֹא יִתְעַסְקוּ בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה. וְזֶה לְשׁוֹן הַסֵּפֶר 'פְּרִי יִצְחָק' עַל סֵפֶר יִצְיָרָה, (הַקְּדָמָה) הַס"ם שֶׁהוּא עֲמֶלֶק כְּשֶׁהוּא רוֹאֵה שְׁבַנֵּי אָדָם רוֹצִים לַעֲסֹק גַּם כֵּן בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, אִזּוּ הוּא גֹרֵם כְּמָה סְבוֹת וּמְנִיעוֹת לְאָדָם, וְתִמְיֵד הוּא מְסִית לְבַנֵּי הָאָדָם בְּכֹמָה טַעֲנוֹת מְזִיפּוֹת שְׁלֹא יִתְעַסְקוּ בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְעַל יְדֵי כֵן יִהְיֶה לוֹ תְּקוּמָה שְׁאִין נִמְחָה שְׁמוֹ.

ב. שְׁאֵלָה: רֹאשׁ הַכּוֹלֵל שְׁלֵי אֵינּוּ מְרַשָּׁה לְלַמֵּד זוֹהַר בְּכוֹלֵל, מָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת?

תְּשׁוּבָה: לְהִרְאוֹת לְרֹאשׁ הַכּוֹלֵל כָּל מָה שֶׁכְּתָבוּ הָאֲלֵף צְדִיקִים, וְאִם אַחֵר כֶּף לֹא יֹאמֵר לְלַמֵּד זוֹהַר, מִשְׁמַע שֶׁהוּא פְּשׁוּט רָשָׁע וְכוּפֵר בְּעֵקֶר וְאַפִּיקוֹרֵס גְּמוּר לְפִי הַרְמַב"ם ז"ל, וְלֹא מְאָמִין בִּי"ג עֲקָרִים וְלֹא יְקוּם לְתַחֲתֵת הַמֵּתִים. לֹא מְאָמִין בְּאֵנִי מְאָמִין וְי"ג עֲקָרִי אֲמוּנָה. וְהוּא לֹא מְחַפֵּשׁ הַתְּכַלִּית שְׁלֵף כְּמוֹ שֶׁכְּתַב

הגִּרָ"א: בְּלִי לַמּוֹד הַסּוּד לֹא מְבִינִים אֶת הַפֶּשֶׁט. וְזֶה לְשׁוֹן הַגִּרָ"א (אבן שלמה פ"ח), כֹּל זְמַן שְׂאִינוּ מִבֵּין הַסּוּד אֶפְּלוּ הַפֶּשֶׁט אִינוּ בְּרוּר בְּיָדוֹ. מִי שֶׁהָיָה יָכוֹל לְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְהוּא לֹא הִשְׁתַּדַּל לְהַשִּׁיגֵן גִּידוּן בְּדִינִים קָשִׁים רַחֲמָנָא לְצַלָּן. פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הוּא חַיִּים לְפְנִימִיּוֹת הַגּוֹף שֶׁהוּא הַנֶּפֶשׁ, וְהַחִיצוֹנִיּוֹת לְחִיצוֹנִיּוֹת הַגּוֹף, וְהַעוֹסְקִים בְּרָמָז וְסוּד אֵין יֵצֵר הָרַע יָכוֹל לְהִתְגַּרֵּת בָּהֶם, וְעָקֵר הַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה בְּלִמּוּד חֲכָמַת קְבֵלָה.

ג. שְׂאֵלָה: הָאֵם זֶה נֶכּוֹן הַדָּבָר שֶׁאִמְרָתָם: שָׂרֵב הָאוֹמֵר לֹא לְלִמּוּד זוּהָר אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְחַזֵּר בַּתְּשׁוּבָה?

תְּשׁוּבָה: אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוֹנָם לְבִרְכָה (ר"ף יוֹמָא פ"ח) עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה דְּבָרִים מְעַכְבִּים אֶת הַתְּשׁוּבָה, וְאֵלוֹ הֵם... וְהַמְתַּחֲבֵר לְרָשָׁע, וְהָאוֹמֵר אַחְטָא וְאָשׁוּב, וְכֵן אָמְרוּ בַּמִּשְׁנָה (יוֹמָא פה, ב) הָאוֹמֵר אַחְטָא וְאָשׁוּב, אֵין מְסַפִּיקֵן בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אַחְטָא וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר. וְהַמְתַּכְבֵּד בְּקִלּוֹן חֲבֵרוֹ, וְהַפּוֹרֵשׁ מִן הַצְּבוּר, וְהַמְבַּזֵּה אֲבוֹתָיו, וְהַמְבַּזֵּה רַבּוֹתָיו, וְהַמְעַכֵּב אֶת הַרְבִּים מַעֲשׂוֹת דְּבַר מִצְוָה, וְהַמְטֵה אֶת חֲבֵרוֹ מִדְּרֹךְ טוֹבָה לְדְרֹךְ רָעָה, וְהַרוֹאֶה כְּנוֹ בַּתְּרַבּוּת רָעָה וְאִינוֹ מוֹחֵה בְּיָדוֹ, וְהַחוֹלֵק עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים, וְהַשׁוֹנֵא אֶת הַתּוֹכְחוֹת, וְהַמְלַעִיג עַל הַמִּצְוֹת. וְעֵינַן רַמְבַּ"ם (הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה פָּרָק ד): אַרְבָּעָה מֵהֶם עוֹוֹן גְּדוֹל, וְהַעוֹשֶׂה אֶחָד מֵהֶם אֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַפִּיק בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה לְפִי גוֹדֵל חֲטָאוֹ, וְעֵינַן סֵפֶר שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה (שַׁעַר הָרֵאשׁוֹן - אוֹת נב), אוֹרְחוֹת צְדִיקִים (שַׁעַר הָעֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ).

ד. שאלה: האם נכון הדבר שמי שמסרב ללמד זהר לא עמדו רגליו על הר סיני?

תשובה: בזוהר בהעלתך (דף קנב.) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהו קיימי בטורא דסיני, וז"ל: חכימין עבדי דמלכא עלאה, אינון דקיימו בטורא דסיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא מממש וכו', עכ"ל. [ראה אור הזוהר, ורבי יהודה פתייה זי"ע מבאר, שאותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו רגליו על הר סיני].

ה. שאלה: איך יכולים לכתב דברים חמורים כל כך, רב שאינו מורה ללמד זוהר רוצח נפשות ממש והוא אשם על כל האסונות שהיה ויהיה חס ושלום?

תשובה: זה לשון התיקוני זוהר (תקון ל' דף עג:) וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג והרג ואבדן בעלמא. [תרגום ללשון הקדש]: אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם. [הבנת, לא אני אומר את זה].

ו. שאלה: אם אני שומע רק לדברי רבי שלי, האומר לא ללמד זוהר, האם יהיה לי גן עדן או לא? מה יעשו לי בבית דין של מעלה, אם שמעתי לרב שלי?

תשובה: כתוב בזוהר הקדוש שאי אפשר לזכות לגן עדן העליון בלי למוד פנימיות התורה, ושם יקחו אותך לגיהנום, ושם תצעק, אני לא אשם הרב שלי לא אמר לי ללמד זוהר, ותמשך את הרב שלך יחד אתך

לְגִיּהֲנוּם, וְתִצְעַק שָׁם, תִּשְׁלַחוּ אֶת הָרֶב לְגִיּהֲנוּם שֶׁהוּא אֲשֶׁם, הוּא לֹא אָמַר לִי לְלַמַּד זוּהַר, אָבֵל בְּאַמַּת הָרֶב לֹא יִזְכֶּה לְלַכֵּת לְגִיּהֲנוּם, אֲלֵא לְכַף הַקֶּלֶעַ, וְאַתָּה אוּלַי תִּזְכֶּה לְהַכְנִס לְגִיּהֲנוּם, אָבֵל זֶה רַק אִם לֹא חֲזַרְתָּ בַתְּשׁוּבָה, וּבְאַמַּת לֹא יִדְעֶתָ, הַיּוֹם אֵין אֶחָד שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ שְׁצָרֶיךָ לְלַמַּד זוּהַר הַקְּדוֹשׁ, וְאַפִּילוּ יְלָדִים יוֹדְעִים, וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לְהַגִּיד לֹא שְׂמֵעֲתִי וְלֹא יִדְעֲתִי!!! וְזֶה לְשׁוֹן סֵפֶר הַבְּרִית: וּמִי שֶׁלֹּא עָסַק בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת וְלֹא רָצָה לְלַמּוֹד אוֹתָהּ בְּשַׁעַה שֶׁנִּשְׁמָתוֹ רוּצָה לְעֵלוֹת בְּגֵן עֵדֶן דּוֹחֵין אוֹתָהּ מִשָּׁם בְּבִזְיוֹן כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּזוּהַר שִׁיר הַשִּׁירִים וְכוּ', וְלֹא עוֹד שֶׁאֶפְלוּ יֵשׁ בְּיָדוֹ כָּל מַעֲשִׂים הַטּוֹבִים שֶׁבְּעוֹלָם, הַשְּׂרָפִים בְּעֲלֵי שֵׁשׁ כְּנָפִים שׁוֹרְפִים אֶת נִשְׁמָתוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּזוּהַר פְּרֻשַׁת פְּקוּדֵי וְכוּ', וְזֶה הַשֵּׁר הַגְּדוֹל הַמְּמַנֶּה עַל זֶה נִקְרָא יוֹפִיא"ל כִּי הוּא בְּגִימְטְרִיא קְבָל"ה.

על כן אחי אהובי, אם אתה חפץ באמת לעולם הבא ואתה רוצה להתקרב להקדוש ברוך הוא, תלמד – תגרוס זוהר הקדוש בכל יום לפחות 4-5 דקות, שזה המינימום, וכך תזכה לשכר הגדול שכתבנו בעלון הזוהר מספר 35-36 ובספר ערכה של שעה.

ז. שאלה: הכנסתי פתח אליהו המבאר לבית הכנסת והרב הוציא את זה, מה לעשות?

תשובה: לעורר את הרב ולהראות מה שכתבנו כאן, ואם הוא ממשיך ברשעותו, תברחו ממנו, כי הוא בודאי מרבני הערב רב, זרע עמלק שדין רוחין ולילין.

ח. שאלה: אני לומד בישיבה גדולה ומפרסמת, ותורם תרם לנו סטים של זוהר הקדוש, וראש הישיבה הורה להוציא את הזוהר, מה עלינו לעשות?

תשובה: זה אחד מהעונות הגדולים ביותר להתעלם מדברי רבי שמעון בר יוחאי ומשה רבנו אשר בודאי על ידם יתגלה מלך המשיח ברחמים, ועל כן תעשו מה שיעצנו למעלה בתשובה א', ואם הוא מתנגד, הוא חיל טוב של זרע עמלק וכו', תמחו נגדו ותהיו באבל, על שבזה את כל אלף הצדיקים, ותצאו נגדו בחרב ובחנית ובקול קורא גדול, ותפרסמו את שמו ברחבים ותזהירו את עם ישראל שאף אחד לא יתחבר להכניס לישיבה הזאת, ועין לעיל. ראה מה שכתב ה'מקדש מלך': מי שלא לומד קבלה פוגם את למוד הנגלה שלמד. וזה לשון ה'מקדש מלך' (תקוני זהר תיקון מ"ג), מאן דאליף תורה שבכתב בשר לחמה של תורה, ושתה יין תורה שבכל פה, עונשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה, ואדרבה פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יוליף וכו'. ומי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתרגל, גורם לארץ גלותא וכו'. וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה. (עיינן שם בתיקון ל' שגם הלומד קבלה בגירסא בעלמא בלי הבנה, לימוד שעה אחת נחשב כמו חודש ימים בלימוד פשטי התורה).

ט. שאלה: האם זה אמת ששעה אחד זוהר הקדוש שנה יותר מעשר אלף אברכים שלומדים גמרא כל היום שלש חדשים?

תשובה: ראה "ערכה של שעה", ועלון "אור הזוהר"
מספר 35-36.

י. שאלה: האם זה נכון שמי שאינו לומד זוהר לא ראה מאורות מימיו?

תשובה: ראה של"ה (מאמר ראשון, מועתק בספר אור הזוהר דף 154 - תפנה למפעל הזוהר לקבל בחינם הספרים).

יא. שאלה: אם הרב שלי אינו אומר ללמד זוהר, האם הוא לומד תורה לשמה? האם הוא מערב רב? מי אומר את זה?

תשובה: ראה בהקדמת מורנו הרב חיים ויטאל זי"ע (על שער ההקדמות) ... וכלו כל הקצין ועדין בן דוד

לא בא. ונודע את אשר אמרו רבותינו זכרונם לברכה כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו פאלו נחרב בימיו.

ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה נתארף קצנו וגלותנו. ומדוע לא בא בן ישי. ומצאתי און לי ואנינה

בקרבי ולבי דוי... מספר התקונים (תקון ל' דף ע"ז): ... וכל חסדו פציץ השדה, כל חסד דעבדי לגרמיהו הוא

דעבדי... ויזכור פי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט), דא איהו רוחו של משיח, וי לון מאן דגרמי דיוזיל

ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמת הקבלה

וגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי יו"ד מינה, ואשתארת ביי"ת יבישה, וי לון דגרמי עניותא וחרבא

וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק דאיהו רוחו של משיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו

רוח חִכְמָה וּבִינָה רוח עֵצָה וגבורה רוח דַּעַת וְיִרְאַת הַשֵּׁם (ישעיה יא ב). וְאֶפֶּילוּ כָּל אֵינֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵיתָא כָּל חֶסֶד דְּעֵבְדֵי לְגִרְמֵיהוּ וְכוּ'. עִם הַיּוֹת שְׁפָשְׁטוּ מְבֹאֵר, וּבִפְרֻט בְּזַמְנָנוּ זֶה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית קָרְדָם לְחַתֵּךְ בָּהּ אֶצֶל קְצַת בְּעֲלֵי תוֹרָה אֲשֶׁר עִסְקָם בְּתוֹרָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס וְהַסְפְּקוֹת יִתְרוֹת, וְגַם לְהִיוֹתָם מִפְּלֵל רְאִשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְדִינֵי סְנֵהֲדְרָאוֹת, לְהִיוֹת שְׂמֵם וְרִיחָם נוֹדֵף בְּכָל הָאָרֶץ וְדוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאֲנָשֵׁי דוֹר הַפְּלָגָה הַבּוֹנִים מְגֻדֵל וְרֵאשׁוּ בְּשָׂמִים, וְעַקֵּר סִבַּת מַעֲשֵׂיהֶם הִיא מֵה שְׁכַתְב אַחַר כֶּךָ הַפְּתוּב וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. כִּכְתוּב בְּסִפְר הַזֶּהר בְּפָרְשַׁת בְּרֵאשִׁית (דף כ"ה:): וְזֶה לְשׁוֹנוֹ עַל פְּסוּק אֱלֹה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, שְׁחַמְשָׁה מִיָּנִים יֵשׁ בְּעֶרֶב רַב, וּמִן הַגּו' מִיָּנִים, מֵהֶם הוּא הַנִּקְרָא כַּת גְּבוּרִים, דְּעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם, וְאֵינֹן מְסֻטְרָא דְאֵלִין דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (בְּרֵאשִׁית יא) הֵבָה נִבְנָה לָנוּ עִיר וּמְגֻדֵל וְגו' וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם בְּבִנְיָן בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדֻרְשׁוֹת וְשׁוּיִין בְּהוֹן סִפְר תּוֹרָה וְעֻטְרָה עַל רִישֵׁיהָ, וְלֹא לְשִׁמָּה, אֶלֶּא לְמַעַבְד לֹון וְכוּ'. וְהִנֵּה עַל הַפֶּת הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה שְׁלֹא לְשִׁמָּה נַח לוֹ שְׁנֵהֲפֹכָה שְׁלִיתוֹ עַל פָּנָיו וְלֹא יֵצֵא לְאוֹיר הָעוֹלָם.

יב. שְׂאֵלָה: לָמָּה הָאֲדַמּוּ"ר מְהֵאֲלָמִין עוֹשֶׂה רַעַשׁ עַל לִימוּד הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ?

תְּשׁוּבָה: כְּתוּב בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ שְׁכָל אֵלוֹ שְׁלֹא לוֹמְדִים זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ יִמְחָקוּ מִן הָעוֹלָם בְּמִלְחַמַּת גּוֹג וּמְגוֹג, וּפְשׁוּט שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַצִּיל אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל

שְׂיִכְנְסוּ בְּתַבַּת נוּחַ שֶׁל הָרֶשֶׁב"י, וְרַק אֵלוּ שְׁלוּמַיִם זוֹהַר הַקְדוּשׁ יִנְצְלוּ, לְכֵן הִקְמַנּוּ אֶת מַפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי מִתּוֹךְ אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל לְהַצִּיל אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, וְאִפְּלוּ אֶת רַבְּנֵי הָעָרֵב רַב לְהַחֲזִיר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה!

יג. שְׂאֵלָה: מִדּוּעַ כְּבוֹדוֹ אוֹמֵר שְׂרָאשׁ יְשִׁיבָה הַאוֹמֵר שֶׁאֵין לְלַמּוֹד זוֹהַר לֹא הִיָּה צְרִיף לְבוֹא לְעוֹלָם? הֲלֹא הוּא תַלְמִיד חָכֵם גְּדוֹל?

תְּשׁוּבָה: לֹא אָנִי אוֹמֵר זֶה, רַק הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ רַבִּינוּ יַעֲקֹב אַבּוֹחֲצִירָא זְצוּקִלְלָהּ (בְּסִפְרוֹ גִנְזֵי הַמְּלֶךְ דִּף קַפ"ה) אוֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי הַקְדוּשׁ: דְּמִי שְׁלֹא לָמַד תּוֹרַת אֲמַת שְׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא דְּבִלְא זֶה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וִירָאָתוּ וְאֲהַבְתּוּ, וְעַבְדוּתוֹ.

יד. שְׂאֵלָה: מִדּוּעַ כְּבוֹדוֹ אָמַר לִי שְׂרָאשׁ הִישִׁיבָה שְׁלִי יִצְטָרֵךְ לְבוֹא בְּגִלְגוּל פַּעַם נוֹסֶפֶת, הֲלֹא הוּא תַלְמִיד חָכֵם גְּדוֹל?

תְּשׁוּבָה: הָרַב פְּתִיָּה זִי"ע אוֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִי"ע שְׁכַתָּב בְּתַחֲלַת שַׁעַר הַמְּצוּוֹת: וְאִם לֹא עָשָׂה כֵּן הָרִי חֶסֶר מְצוּהָ אֶחָד שֶׁל תַּלְמוּד תּוֹרָה שְׁהִיא גְּדוּלָה וְשִׁקּוּלָה כְּכָל הַמְּצוּוֹת וְצָרִיף שְׁיִתְגַּלְגַּל עַד שְׁיִטְרַח בְּד' בְּחִינּוֹת שֶׁל הַפְּרָד"ס הַנִּזְכָּר. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וְעוֹד אָמַר הָרַב יְהוּדָה פְּתִיָּה זִי"ע שְׁעוֹד בְּשַׁעַת הַלְוִיָּה כְּאֲשֶׁר בּוֹכִים עָלָיו, יִתְכַּן שְׁכָבֵר חֲזוֹר לְעוֹלָם הַזֶּה בְּגִלְגוּל, הַשֵּׁם יִרְחַם.

טז. שאלה: למה כבודו מרעיש עולמות שילמדו זוהר למה אין מספיק ש"ס ופוסקים?

תשובה: אמר הרבי מקאמאנא בספרו היכל הברכה: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזה ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלילה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחויץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וכדכתיב בתקוני זהר חדש... וכודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, עכ"ל. (היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט - אור הזוהר פרק י').

טז. שאלה: מי אומר שאלו שאינם לומדים זוהר גורמים לעכב את המשיח?

תשובה: בתקון ל' כתב (הכסא מלך), וז"ל: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

יז. שאלה: מי אומר שכל אלו שלא הורו ללמוד זוהר אשמים על שש מליון יהודים, ועל כל הפיגועים שנעשו עד היום?

תשובה: ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לרבנים וראשי ישיבות, והודיע להם שגזירה גדולה נחתמה על כלל ישראל, חלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, והוסיף דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להצילנו מן הגזרות הרעות רח"ל. על פן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה יורה, לכל יהודי ללמד זוהר הקדוש. ולא שמעו בקולו! – אחרי כך פרצה מלחמה גדולה ונהרגו 6-7 מליון יהודים, כעת אני שואל את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (גה) מי הרג אותם? – ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') אמרה מידת הדין לפני הקב"ה, רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו רבונו של עולם הנה בידם למחות ולא מחו, ואכמ"ל. – ולפי דברי חז"ל אלו הרבנים והראשי ישיבות אשמים על כל הששה מליון יהודים שנהרגו שנשחטו על קדוש השם!!! שהיה בידם לומר לצבור ללמד זוהר הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, וכתבתי על הענין הזה ספר שלם "מצות התוכחה". וכן כתב הגוב"י הגאון רבי מנחם מענכין הלפרין זצ"ל, העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך, וזה לשון בעל הגוב"י על עץ החיים, מי שאינו לומד נסתר וחכמת ספר הזוהר תסמרנה שערותיו ובשרו יעשה חדודין חדודין בהעלותו על לבו כי עניותא דישראל, הגזרות והמלחמות

המשסות וְהַהֲרוּגוֹת הוּא בְּעֶצְמוֹ הַגּוֹרֵם לָזֶה, וּבִפְמַלְיָא שֶׁל מַעֲלָה הָעֲנִי יַחֲבִיבוּ עַל דְּלוּתוֹ וְשִׁפְלוּתוֹ, וְהַהֲרוּג עַל הַרִיגָתוֹ, וְכֵן זֶה נִקְרָא חֲטָאִים בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, עַל שְׂיֹם הַכּוֹפְרִים אֵין מְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין וְהַתּוֹכַחָה, עכ"ל. (וּכְמוֹ כֵּן הַיּוֹם יִתְבַּעוּ אֶת כָּל הָאֲדַמּוּרִי"ם וְהַרְבֵּנִים וְרַאשֵׁי יְשִׁיבוֹת עַל שְׂלֵא עָשׂוּ כְּלוּם לְהַצֵּלֵת יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אָטוּם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּמִּסְכַּת שִׁבְת (נ"ה) יִלְקוּט שׁוֹפְטִים, וְעַיִן חֶפֶץ חַיִּים (בַּמִּכְתָּב כ"ה), וז"ל: עָלָיו לְדַעַת כִּי בִנְפִשׁוֹ הוּא וַיִּתְבַּע ח"ו עַל זֶה).

יח. שְׂאֵלָה: מִי אוֹמֵר שְׂאֵם נִלְמַד זוֹהַר נִנְצָל?

תְּשׁוּבָה: מִשֵּׁה רַבְּנּוֹ וְהַרְשָׁב"י אוֹמְרִים: כִּי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הוּא כְּמוֹ תִּבְתַּת נַח שֶׁאֵלוֹ שֶׁיִּלְמְדוּ וְנִצְלוּ מִחֲבַלֵּי מְשִׁיחַ, וְהַרְמַח"ל הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר לָנוּ: שָׂרַק בְּזֶה תְּלוּי סוּד הַצֵּלַת עַם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן וּגְאוּלְתּוֹ, בְּכַח וּסְגֻלַּת לַמּוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ: בְּרִיחַת רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי עֲשֵׂתָה עַנְיֵן הַתְּבָה, וְכֵלְנוּ נִבְרַח לַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצָל.

מזרי ורבותי, אַחִים יְקָרִים, בּוֹאוּ וְנִתְאַחַד כְּלָנוּ בַּחֲבוּרַת 70,000 וְנִפְעֵל שְׂכָל יְהוּדֵי וְיְהוּדֵי יִלְמַד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם וְלֹאֲרַגֵּן בְּכָל בֵּית הַמְּדַרְשׁ וְכוּלֵּל שֶׁיִּלְמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְכֵן אֶחָד יַחֲלֵק לְכָל מְקוֹם סְפָרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת לְלַמּוֹד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְעַתָּה שְׁעָרֵי תְרוּצִים נִנְעֵלוּ, וְכֵלָם מְקִימִים בְּשִׂמְחָה אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ – אֶפְשָׁר לְקַבֵּל בְּחֻנָּם אֶת הַסְּפָרִים – הֵן סְפָרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת וְהֵן תְּקוּנֵי זוֹהַר, בְּאֲרָגוֹן מִפְּעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי סִנִּיף בַּת ים 0527651911.

כאן תתבאר האשליה וההסתרה הנוראה שמצויים בחורי הישיבות והאברכים בהיותם בתרדמה עמוקה, תחת שליטה כוחות הסטרא אחרא שמונעים מהם את לימוד האמת, לימוד הזוהר הקדוש, לימוד שפת הגאולה, ובמקום זאת שקועים רק בלימוד חיצוניות התורה, ובכף מחזקים את חיצוניות העולם, את האשליה, ולכן העולם זועק מיסורים, כי אין לו חיים, הוא רק פועל כגוף ללא נשמה, ולכן נוחתות גזרות קשות על עם ישראל, כדי שנתעורר מהתרדמה, כי אנו דור אחרון של גאולה של פנימיות התורה, ובאנו כאן לתת תרופה לשקר, למכאוב הגדול, שכל התלמידי חכמים יקחו אחריות אישית, כדי להציל את עם ישראל והעולם כולו.

שאלות ותשובות מעם ישראל על למוד הזוהר הקדוש
גילוי האמת לאמיתה!

שאלה: מדוע לא שמענו עד היום מגדולי ישראל על חובת לימוד זוהר הקדוש?

תשובה: טעות גדולה בידך, עוד בשנת תרפ"א יצאו גדולי ישראל בד"ץ של הצדיקים הגדולים של רבי יהושע ליב דיסקין זצ"ל, וחתמו על זה כל הגדולים דאז, ואחר כך חתמו העדה החרדית בירושלים עיר הקדש בשנת תשס"ב-ח, ועוד גדולי ישראל, ויצאו הרבה ספרים עם חתימות של רוב גדולי האשכנזים והספרדים. ובספר אור הזוהר גדולי ישראל והזוהר מאורות הזוהר ועוד מובאים יותר מאלף צדיקים. ואם לא שמעת? סימן שהרב שלך מהערב רב ולא גילה לך את האמת.

[שאלות ותשובות - המשך מחלק א']

יט. שאלה: דברתי עם הראש ישיבה שלי, הראתי לו הספרים ואמר לי בתקיפות שהחליט, בשום אופן בעולם אינו מסכים להכניס זוהר בישיבה!!! ואמרתי לו, הלא החפץ חיים והחזון איש זי"ע שאנו תלמידיהם ולומדים בספריהם, הם אמרו ללמד זוהר למה שלא נלך בדרכיהם? פניו של הראש ישיבה חורו, ואמר בתקיפות כאן אני הבעל הבית!!! רציתי לאמר לו, כי הקדוש ברוך הוא הבעל הבית, והתאפקתי ולא אמרתי כלום, האם אתם יכולים להסביר לי, למה ראש הישיבה מסרב לילך בדרך של החפץ חיים והגר"א? הלא הוא ליטאי?

נתגלה הסוד

תשובה: ראה לעיל שאלות א' ה'-טו-י"ז, ואסביר לך במעשה שהיה: לפני שנה החלטתי לילך לכל הרבנים הגדולים לבקש מהם לכתב מכתבי חזוק שילמדו זוהר הקדוש, הגם שהזהר אינו צריך להסכמתם, אבל כף הוא דרכם של האנשים, כל אחד רוצה לשמוע דעת גדולי הדור בזה, ולא חשתי טוב שהלכתי עם כסא גלגלים, החלטתי לשלח תלמיד חכם גדול בעל מחבר ספרים גדולים וקבל כבוד הסכמות הרבנים, שילך אל הרבנים והאדמו"רים, הלך לרב גדול אחד שיש לו קהל גדול ובנין גדול [ואולי כמה בנינים], וכבר קבל ממנו הסכמה על ספר שלו, אחר שיחה של שתי שעות ענה לו, אני יודע שהזהר יש לו כוח עצום וכו', אבל אם אומר

לְאֲנָשִׁים שְׂיִלְמְדוּ זוֹהַר אֲזֵי לֹא יִצְטָרְכוּ אוֹתִי כָּלֵל כִּי רַבִּי שְׂמַעוֹן לְכָל וְכוּ', לְכֵן הָרֵאשׁ יְשִׁיבָה לֹא רוֹצֵה שְׂתִלְמַד זוֹהַר, כִּי בְרַגַע שְׂאֵתָה לּוֹמַד זוֹהַר, תִּתְעַלֶּה לְמִדְרָגוֹת גְּדוּלוֹת וְעִצּוֹמוֹת, וְכָל הַדְּרָשׁוֹת וְדִבְרֵי הַמוֹסֵר שְׂיֵאמַר יְהִי אֶצְלֶךָ כְּאֶפֶס וְאִין, כִּי אִם לּוֹמְדִים זוֹהַר זוֹכִים לְאַמֶּת, וַיִּתְבַּרֵר לָךְ שְׂמוֹכְרִים לָךְ רַק שְׂקָר, וְעוֹד הַפַּעַם שְׂקָר, וְהוּא לֹא רוֹצֵה בְּכָלֵל שְׂתִתְעַלֶּה, כְּמוֹ שֶׂהֵבֵאנוּ לְעִיל בְּשֵׁאלָה י"ז וְזֶהוּ הַסּוּד הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁל רַבְנֵי הָעֶרֶב רַב שֶׁלֹּא רוֹצִים שְׂתִלְמְדוּ זוֹהַר (ראה בספר סוד ה' באריכות).

בואו וראו: שְׂעָה אַחַת בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ שְׁוֹהַ מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, הִגַּע בְּעֶצְמָךְ: 10,000 אֲבָרְכִים שְׁלוֹמְדִים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם, יֵשׁ לָנוּ מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וְכֹאשֶׁר יְהוּדֵי פְּשוּט אוֹ אֶפִּילוֹ יֶלֶד קָטָן שְׁלוֹמַד רַק שְׂעָה אַחַת בְּשַׁבַּת זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, גַּם כֵּן שְׁוֹהַ מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה. וְאִם קָשָׁה לָךְ לְלַמּוֹד אֲזֵי זְכִיתָ לְמֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה, נְכֹמוּ 10,000 אֲבָרְכִים שְׁלוֹמְדִים 10 שְׁעוֹת בְּיוֹם בְּמִשְׁךְ מְאֹה יְמִים וְכֵן יִקְוִיִּים בְּנוֹ דִּבְרֵי הַנְּבִיא יוֹאֵל (ד' י) "הַחֲלֵשׁ יֵאמַר גְּבוּר אָנִי", וְכָל יְהוּדֵי יְכוּל לְזַכּוֹת לְזֶה וּלְהֵבִיא אֶת הַמְּשִׁיחַ בְּרַחֲמִים.

אמר מֶרֶן ה"חפץ חיים": יְסוּד הַיְהוּדוּת הוּא לְהֵאמֵן בְּשֶׁכֶר וְעוֹנֵשׁ, וּבְאֵר אֶת הַיְהוּדִי: "וְסִרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שְׁוֹהַ לָנוּ", שֶׁלֹּא עֲשִׂינוּ חֲשׁבוֹן וְהַחֲשַׁבְנוּ בְּאַמֶּת אֶת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת כְּמֵה בְּאַמֶּת שְׁוִוִים, וְכִכֵּר אָמְרוּ חז"ל עַל לִימוּד הַתּוֹרָה "יִקְרָה הִיא

מפנינים וְכַל חֲפָצֶיךָ לֹא יִשׁוּוּ בָּהּ", בואו חֲשׁבוֹן: איזה שֹׁכֵר גָּדוֹל יְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּלִמּוּד הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ. וְכֵן קַיִים הַחֲפֵץ חַיִּים בְּעֶצְמוֹ אֲנִי מֵאַמִּין בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ... בְּכָל יוֹם אַחֲפָה לוֹ, וּמָה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים לְמַעַן בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ וּלְמַעַן גְּאֻלַּת עַם יִשְׂרָאֵל.

ב. כתוב בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, שְׁעַל יְדֵי לִימּוּד תּוֹרַת הַסּוּד מְתַגַּלָּה לָנוּ תּוֹרַת הַנְּגִלָּה, וּבְדוֹרָנוּ כּוֹלְנוּ זוֹכִים לְרִאֵת אֵת זֶה עֵין בְּעֵין, וְכִבְר מְעִידִים אֲבָרְכֵי הַפּוֹלְלִים וְאֶפְּלוּ יְהוּדִים פְּשׁוּטִים, שְׁאַחֲרֵי שְׁטַעְמוּ מִצּוֹף דְּבַשׁ הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נִפְתַּח לָבָם וּמִתְרַחֵב מִחֵם לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים בַּתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, וְזָכוּ לְחַבֵּר חִיבוּרִים מְצוּיָיִם.

ב. שאלה: מָה בִּיכוּלְתִּי לַעֲשׂוֹת אִם רֹאשׁ הַכּוֹלֵל שְׁלִי מְסַרְבֵּ שֶׁנִּלְמַד זוֹהַר בְּכָל יוֹם, הֲרֵי הַחֲזוֹן אִישׁ אָמַר שְׁזוֹהַר הוּא הַסֵּפֶר מוֹסֵר הַטּוֹב בְּיוֹתֵר, וּבְכֻלָּל אֵינִי מִבִּין, לָמָּה מִתִּיר לָנוּ לְלַמֵּד כָּל סֵפֶר מוֹסֵר רַק לֹא זוֹהַר?

תשובה: הוּא לֹא רֹאשׁ כּוֹלֵל, הוּא רֹאשׁ הָרוֹצְחִים וְגִזְלָנִים וְשֹׁתֵף לְמִלְאָךְ הַמּוֹת לְהַרוֹג אֲנָשִׁים צְעִירִים וְצְעִירוֹת, וְהוּא אֲשֶׁם עַל הָאֶסּוֹנוֹת וְכָל בְּתֵי הַחַיִּים שְׁמֵלָאִים עִם צְעִירִים וְצְעִירוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַגּוֹבֵא "י זצ"ל, רְאֵה שְׁאֵלָה י"ז.

כא. שאלה: אֶחָד סֵפֶר לִי שֶׁהֵנִכֵּם אוֹמְרִים שְׁאֵם אֵין לוֹמְדִים זוֹהַר הַתְּפִלוֹת אֵינָן מִתְקַבְּלוֹת, הֲאֵם אִמַּת הַדְּבָר? מָה הַמְּקוֹר לְכָךְ?

תשובה: הצדיק המקבל האלקי רבנו יעקב אבונחצירא כותב כן בספרו על הגדה של פסח (ראה באריכות בהקדמה לספרא דצניעותא).

כב. שאלה: הרב שלי עד היום התנגד לכל למוד הזוהר, מה עלי לעשות?

תשובה: להראות את הקונטרס הזה לראש הישיבה, וגם עלונים מספר 35 ו-36 של הזוהר, ולכתוב יסכים, פי הוא מזרע ישראל.

שאלה: אם כבר הראתי את הקונטרס הנזכר למעלה לרבי - והוא לא מסכים שנלמד (שנקרא/נגרוס) זוהר בישיבה, ואף מסרב שאני בעצמי אלמד/אקרא זוהר בישיבה מה עלי לעשות?

תשובה: אז על פי תקוני הזוהר (המהרח"ו, ובעל הסלם הקדמה לתקון עשר ספירות) הוא נקרא "מחבל" ויש לברח, ואם אין ביכלתך לברח, תארגנו קבוצה נגדו, ששהורים משלמים להם פסף מלא, והם גונבים את תורתכם, והמדות שמסגלים אתם לקבל על ידי למוד זוהר הקדוש. [עשו את זה בכמה ישיבות והצליחו, כי ברגע שהראש ישיבה ירגיש התנגדות גדולה נגדו, יסכים על המקום, ותשלחו לו בדואר - או תשימו לסטנדר שלו שהוא יראה מה כתוב עליו, לא ירצה את הבושה הגדולה שהוא יקבל, ותכף יסכים שכל הישיבה ילמדו 4-5 דקות ביום, ישנם ישיבות שלומדים כל בחור וכל אברך שעה

ביום ועושים כל שבוע 4 סיומי זוהר הקדוש, בישיבת "חוט של חסד" ירושלים, תשאֵל את חבריך ותשמע, וכן יש עוד ישיבות רבות וכוללים].

בג. שאלה: אם הראיתי את הקונטרס הזה לרב שלי והרב יאמר לי: הרי אתה כלל לא מבין ארמית, זה בזבוז זמן, כי העקר הלאמוד של תורה שבעל פה היא ההבנה.

תשובה: לא נכון, א. יש מעלה גדולה לגרס זוהר, גם ללא הבנה כי הוא נכתב ברוח הקדש, ובעצם הקריאה, של מילות הזוהר הקדושות - אתה ממשיך קדשה עצומה לעולם, דהיינו, משפיע אורות מהעולמות העליונים לעולם הזה, וגם מזכך את נשמתך. ב. ומלבד זאת מעלה גדולה יותר הוא לקרא התרגום בלשון הקדש שהוא תרגום ארמית לעברית - וביכולתינו לשלח לכם ספרים עם תרגום ללשון הקדש. שתקרא בבית, או בישיבה כל יום 4-5 דקות וזו מעלה עצומה.

שאלה: אם רבי אינו מסכים ללמוד זוהר באפן עצמאי בישיבה. ואיני רוצה לעזב את הישיבה, וכרגע אני אובד עצות. מה עלי לעשות?

תשובה: נשלח לך ספרי זוהר, וכל יום תקרא, או תגרוס במשך 4-5 דקות זוהר בבית. ובע"ה יעזר לך.

כד. שאלה: למה כבודו כל כך מרעיש ומדבר קשה נגד האדמו"רים רבנים וראשי ישיבות שלא רוצים ללמוד זוהר הקדוש?

תשובה: אֲנַחְנוּ כְּעַת בְּסוֹף הַגְּאוּלָּה וְאֵין שְׂאֵלָה, אִם תָּבוֹא פְּצַצַת אָטוּם חֵס וְשְׁלוֹם, הַשְּׂאֵלָה אֵיפֹה וּמַתִּי יָבוֹא, וְכַמָּה קָרְבָּנוֹת חֵס וְשְׁלוֹם זֶה יָבִיא חֵס וְשְׁלוֹם, וְכִמוֹ שְׂאֵמַרְתִּי בְּדַרְשָׁה:

רבותי, אֵין זְמַן לְמַשְׁחָקִים, כֹּל בְּחֹר וְאֶבְרָךְ כּוֹלֵל הַרוּצָה לְהַצִּיל אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ, יָדַע כִּי הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וְהַצְּדִיקִים אוֹמְרִים וּמְזַהֲרִים אוֹתָנוּ, שְׁמִי שְׁלֵא יִלְמַד זוֹהַר, יִמְחַק מִן הָעוֹלָם, אִזּוּ מָה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת? לַעֲמֹד בְּחִבּוּק יָדַיִם וּלְחַכּוֹת חֵס וְשְׁלוֹם שְׂיִהוּדִים יִמְחַקוּ מִן הָעוֹלָם חֵס וְשְׁלוֹם, כֵּן, מִי שְׁלֵא עוֹשֶׂה דֵי לְהַצִּיל כֹּל הַיְהוּדִים, יִתְבַּעַר אוֹתוֹ בְּשָׁמַיִם כְּאֵלוֹ הוּא הָרַג אוֹתָם, כְּמוֹ שִׁכְתָּב הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל הָרַב גּוֹבֵא "י זַצ"ל.

וְרֵאִינוּ: אֵיךְ שֶׁבַעל הַסֵּלֶם הַזֶּהִיר אֶת הָאֲדַמּוּרִיִּים וְהַרְבָּנִים וְאָף אֶחָד לֹא עָשָׂה כְּלוּם, וְהֵם כְּעַת נוֹתְנִים בְּשָׁמַיִם דִּין וְחֶשְׁבוֹן עַל זֶה, כֵּן יֵשׁ מֵאוֹת מְרֵאָה מְקוֹמוֹת בְּשָׁמַיִם וּפּוֹסְקִים עַל זֶה, וְכָל דְּבַר שְׂאֵנִי כּוֹתֵב יֵשׁ לִי מֵאוֹת דְּפִים עִם מְקוֹרוֹת, וּמִי שְׂרוּצָה אֶתֵּן לוֹ כֹּל הַמְּקוֹרוֹת, עַל מָה שְׂאֵנִי כּוֹתֵב.

יש לנו 310 מראי מקומות להזהר מרבני הערב רב, מה אנחנו עושים להנצל מהם? מי עושה משהו שעם ישראל ינצלו מהם? מי מגלה לנו האמת?

על כן אני מרגיש שהכל על אחריותי, ואני החלטתי לומר את האמת בגלוי. אני לא יכול ללכת בדרך של בעל הסלם לדבר יפה, עשיתי את זה כבר 45 שנה, עכשו

אין זמן, כל אחד יושב ומחכה לפצצת אטום, אבל לא עושה כלום, להציל את עם ישראל.

על כן אין לנו עצה רק שכל אחד יציל את נפשו ולצאת נגד רבני הערב רב, ויתחיל ללמד 4-5 דקות זוהר הקדוש ביום וכך ינצל בעזרת השם, זהו הבטחת הרבי שמעון בר יוחאי שרק אלו ינצלו, והשאר ימחקו מן העולם, ואני רוצה להגיע בעזרת השם לכל יהודי בעולם, אני אוהב כל יהודי בין חרדי ובין חלוני, הם גם הילדים של הקדוש ברוך הוא, ויש לי עליהם הרבה יותר רחמנות, כי הם באמת תינוקות שנשבו, אף אחד לא רצה להציל אותם כשבאו לארץ בשנות החמשים, והכניסו אותם לקיבוצים, אז הם לא אשמים כלל, אנחנו אשמים עליהם, צריכים לקרב אותם ולאהב אותם אהבת נפש, ואם לא אומרים תוכחה באהבה, זה סימן שלא אוהבים את היהודים, כך פוסק הספר הקדוש קב הישר והראשית חכמה.

אז צה"ל יושבים וחושבים שנים, איך להציל את ארץ ישראל מפצצת אטום, כל הכבוד להם.

אבל איפה אנחנו? מה אנחנו עושים להציל את עצמנו? ובאמת מי צריך לעורר את העולם אם לא הרבנים? וברוך ה' שיש לנו רבנים צדיקים שכתבו ועוררו אותנו כבר שנים ללמד זוהר הקדוש, ורק מעט ששמעו בקולם, לכן התחלתי לארגן לחלק בחנם ספרים על חובת למוד הזוהר הקדוש לכל יהודי

ויהודי, ותראו את האמונה הקדושה שיש לחילים, יש לנו עשרות אלפי חילים ששלחנו להם תקוני זוהר, וחיל אחד ירו בו כדור ממש על יד הלב, והיה לו בכיס תקוני זוהר פורמט פיס שלומד בזה מתי שיש לו זמן, והפדור נכנס רק בכריכה ולא נכנס יותר והראה את זה לכל החילים, (חבל שלא בקשתי ממנו לעשות תמונה, שפלקם תראו). ואנחנו יושבים ולומדים כל היום, ולא נותנים לנו ללמד 4-5 דקות זוהר הקדוש להציל אותנו מהמלחמה הגדולה שמחכים כל יום עליה.

הקול קול יעקב אין כחם של ישראל אלא בפיהם בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המכה הראשונה! לומדי הזוהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

צה"ל מתכוננים להחזיר "מכה שנייה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת שכבר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המכה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמליון נפש רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב! אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאייהם! כל אחד מאתנו מאמין בדברי הנביאים על העתיד להיות במלחמת העולם האחרונה, ושני נביאים התנבאו על כך, יחזקאל וזכריה, ובארו חז"ל כי גוג ומגוג יבואו על

אַרְץ יִשְׂרָאֵל פְּעַמִּים אוֹ שְׁלֹשׁ, וְרַק בְּפַעַם הָאֲחֵרוֹנָה הוּא יִגִּיעַ לִירוּשָׁלַיִם, וַיִּחְזַקְאֵל הַנְּבִיא מִתְאַר אֶת הַפְּעַם הָרִאשׁוֹנָה שְׂיָבוֹא, וְשֵׁם (יִחְזַקְאֵל פָּרַק לַח) מִתְאַר כֵּן:

(יח) "וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם בּוֹא גּוֹג עַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים תַּעֲלֶה חֲמַתִּי בְּאַפִּי: (יט) וּבִקְנֵאתִי בְּאֵשׁ עֲבַרְתִּי דְבַרְתִּי אִם לֹא בַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל: (כ) וְרַעְשׂוּ מִפְּנֵי דְגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיֵּת הַשָּׂדֶה וְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל הָאֲדָמָה וְכָל הָאֲדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְנִהְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְלוּ הַמְּדֻרְגּוֹת וְכָל חוֹמָה לְאַרְץ תִּפּוֹל".

[**זפירש** המלבי"ם: והרעש הזה יש לפרשו על דרך המליצה, על גודל המלחמה והשמעת קול כלי תותח וכלי הנשק שיהיו באחרית הימים, המחריבים הרים ומהרסים חומות בצורות בקול רעש גדול ואדיר מאוד, וכל זה הצטייר במחזה הנביא ברעש וההמולה גדולה].

(כא) "וְקָרָאתִי עֲלָיו לְכָל הָרִי חָרֵב נְאֻם ה' אֱלֹהִים חָרֵב אִישׁ בְּאֶחָיו תַּהְיֶה: (כב) וְנִשְׁפָּטְתִּי אֹתוֹ בְּדָבָר וּבְדָם וּגְשָׁם שׁוֹטֵף וְאֲבָנֵי אֱלֹגָבִישׁ אֵשׁ וּגְפָרִית אֲמַטִּיר עֲלָיו וְעַל אֲגָפָיו וְעַל עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר אֹתוֹ: (כג) וְהַתְּגַדַּלְתִּי וְהַתְּקַדְשִׁיתִי וְנִודַעְתִּי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי ה'".

ואלו הַנְּבִיא זְכַרְיָה (סֵפֶר זְכַרְיָה פָּרַק יד) מִתְאַר אֶת הַמְּלַחְמָה הָאֲחֵרוֹנָה, וְשֵׁם מִתְאַרִים הַדְּבָרִים בְּכוּוֹן הַמְּזִכִּיר פְּצָצָה אֲטוּמִית, וְכֵן כָּתוּב:

(יב) "וזאת תהיה המגפה אשר יגף ה' את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עמיד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם: (יג) והיה ביום ההוא תהיה מהומת ה' רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: (יד) וגם יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: (ט) וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת." והרשב"י הקדוש מבטיח לנו שאם נלמד זוהר ננצל במלחמה הגדולה הזאת.

אנחנו נתן את "המכה הראשונה"!

"נקחלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך" ... ללמוד זוהר הקדוש "ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים" (אסתר פרק ט ב).

כל אחד מאתנו שישתתף אתנו במבצע עולמי זה מקבל שכר כאלו סיים כל חודש 70 אלף פעמים את כל הזוהר הקדוש [ראו את החשבון בעלון אור הזוהר 35-36]. כל אחד יכול לקבל בחנם מעלונים ולחלק לכל עם ישראל בכל מקום שהם], וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחסד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בזהר הקדוש (פרשת נשא דף קכ"ד): "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". [באור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש, יצאו

בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!]

ביצד זה אפשרי? - האם יכולים ליישם זאת?
אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה
לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו!
בידינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! מי לה' אלי!
כל אחד יקח כרוך אחד משבעים כרכים וילמד 4-5 דקות
ביום ויגמר את זה כל חודש, ויתקשר ל-70 אלף איש
שיעשו כך, ויקבל שכר כאלו גמר 70,000 פעמים כל
הזוהר הקדוש בחדש אחד.

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י
להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם! עם ישראל זקוק להנצל מהמבול
הנורא! וזאת אפשר רק על ידי תיבת נח - שהוא "הזוהר
הקדוש" אל תגידו לא ידענו! אל תגידו לא יכלנו! ספר הזוהר
הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא

"והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע". אלין אינון דקא
משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזוהר,
דאיהו כתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע
ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון
יתקיים (שמות א) "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו".
ודא אורה דספרא דא (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא).

הגאלה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו,
ואשרי הזוכה בה”

דברי השל”ה הקדוש: “הנה מבאר מכאן שחבור הזהר
היה עתיד להיות גנוז וכו’ עד שיבוא הדור האחרון
בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים
יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה
תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה וישבתם
איש אל אחזתו” וכו’, כדי שבזכות זה יגאלו ישראל,
כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש
ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאלה
העתידה לא יהיה הגאלה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו,
והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה” (עשרה מאמרות
מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

הרמח”ל זי”ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל,
אלא בלמוד “הזהר הקדוש” ברצף ללא
הפסק, שבכח “הזהר הקדוש” לבטל כל גזרות ולקרב
הגאלה ברחמים.

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאלה
ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר
הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות פחומה בצורה
מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח”ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר
צדיק וקדוש לברכה זי”ע, בעל ה”מסלת ישראל”
ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר

הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון:

“זאת העצה היעוזה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היא להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד... “כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות”

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל”.

ומי לנו גדול כהרמח”ל זי”ע אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזוהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים (אגרת הרמח”ל - מאורות הזוהר).

למזהיר ולנוהר שלומים תן כמי נהר!

היציצור הרע יודע בודאות, שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחזיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על פן זהירות סכנה! לא לפול ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן, יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא רבי רבי ישמעאל, אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש וכו'... (ספח דף נב:).

ובזכותכם יתקיים בננו הכתוב (שמות פרק טו פ' טז-יח):
 "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית, תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אד-ני כוננו ידיך, ה' ימלך לעלם ועד", בב"א.

"וזהוהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע: ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת" (שמות פרק יח כ-כא).

אנו מתארגנים למנות שרי עשרת [אחד שירכז 10 אנשים ללמוד הזהר הקדוש, וכן שרי חמשים, ושרי מאות] שרי חמשים ושרי מאות, לאחד את כל עם ישראל בלמוד הזהר הקדוש, ולעשות סיומים מידי יום ביומו [לפי הזוהר היומי המחולק ל-70 כרכים 4-5 דקות ליום] להצלת עם ישראל.

נא למלאות השמות, ולחלק את סדר הלימוד לפי הטופס המובא כאן.

טפס מסלול א'

אם יש בידכם להשפיע על 70 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע [פגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי מדרש ביחד] ללמוד על פי סדר זוהר המחלק ל-70 פרכים.

למוד 4-5 דקות בלבד לכל אחד ליום, ימים את כל הכרך הזה בחודש, וכך משתתפים ל-70,000 משתתפים! [ראה באריכות בעלונים 35-36].

מורי ורבותי, אחים יקרים, בואו ונתאחד כלנו בחבורת 70,000 ונפעל שכל יהודי ויהודי ילמד זוהר הקדוש בכל יום, ולארגן בכל בית המדרש וכולל שילמדו זוהר הקדוש, וכל אחד יחלק לכל מקום הן ספרי התעוררות ללמוד הזוהר הקדוש והן תקוני זוהר, בארגונים מוסדות אוהל הרשב"י מירון ת.ד. 612 בני ברק 0525-111104, ועתה שערי תרוצים ננעלו, וכלם מקימים בשמחה את רצון השם יתברך - אפשר לקבל בחנם את הספרים - הן ספרי התעוררות והן תקוני זוהר, בארגון מפעל הזוהר העולמי בבית שמש, 0548-436784.

האם יש לנו תקוה לתקומה?

דורנו דור עקבתא דמשיחא, רבים שקועים כבר במ"ט שערי טמאה, כבר קרובים אנו לשער הנ', מה עלינו לעשות, כדי שלא נפול עוד יותר למעמקי התהום? האם יש לנו תקוה לתקומה? האם עדין נתן להתרומם ולהחליץ מעמק הטמאה?

מבאר רבי שמעון בר יוחאי, בדא יפקון מגלותא ברחמי, שרק בספר הזוהר ננצל, והזוהר הקדוש מוציא את האדם באיזה שאל תחתית שיהיה - באפן קל, בלי תעניות ובלי סגופים, רק ללמד 4-5 דקות ביום!

יש לנו תקנה, יש לנו תקומה, והעבודה קלה מאד רק 4-5 דקות ביום.

כחו של הזוהר הקדוש

איננו משיגים כלל את הכח העצום של הזוהר הקדוש, כל התפלות מתקבלות רק על ידי למוד זוהר הקדוש, הזוהר הקדוש היא טבעת מלך מלכי המלכים, ומי שילמד ינצל.

יעקב אבינו נלחם כל הלילה עם שרו של עשיו הס"מ, כמה גדול הס"מ? אומר המדרש, מהלך חמש מאות שנה, ובלילה הזה היה נתון בסכנה כל ההמשך של כלל ישראל, מי ינצח יעקב אבינו או חס ושלום הס"מ? מבאר בזה הרבי שמעון בר יוחאי שבכח למוד זה ננצח במאבק מלחמת עולם השלישי.

היות שלמוד הזוהר הקדוש כח כה רב, לכן מנסה הערב רב - הסמ"ך מ"ם להשתלט על עם ישראל ובפרט בני הישיבות והכוללים שלא ילמדו, כדי לחזק חס ושלום את כחו בעולם.

גם בלעם הרשע רצה לקלל את כלל ישראל. שבלעם אמר "מאן ה' לתתי להלך עמכם", למה כתב "מאן" היה צריך לכתב "לבלתי"? אלא "מאן" זאת אומרת לא

לְלַכְתּוֹ עִם הָעָרֶב רַב, וְכָל זְמַן שָׁעַם יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹן הָרַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי לְמַדּוֹ תוֹרָתִי (גיטין) לא יכול היה לקלל. ואיך רצה בלעם לקללם? רצה לומר תבה אחת "בלם", אותיות ל'ב כ'בד מ'ח "בלם" חס ושלום לכלות כל עם ישראל.

כך נצלו עם ישראל משרו של עשיו, כך נצלו מצירפניו של בלעם הרשע וכך ינצלו בעזרת השם יתברך בדורנו על ידי שנתחזק בלמוד הזוהר הקדוש.

האם יש מקלט המגן מפצצת אטום?

כל אנשי תבל מוטרדים ביותר, אינם יודעים מה ילד יום, מבחון תשכל חרב ומחדרים אימה, בחוצות מסתובבים מחבלים המפילים חתתם על כל העולם, אם זה על מעצמת אמריקה ואם על שארית ישראל, ובחדרים, בתוך הבתים מסתובבים חולים אנושים במחלות חשוכות מרפא רח"ל או שפעת מכסיקו מדבקת חס ושלום, ואין איש יודע מה יקרה לו ברגע הבא.

בבבשה בין שבעים זאבים אומתינו, מאויימת מפל צד, אירן בראש המאיימים עם פצצה גרעינית, פצצת אטום מרחפת על ראשנו, פצצה ההופכת כל פסת אדמה לעפר ואפר, פצצה המשאירה אחריה איי חרבות, תהו ובהו וחשך, האם חס ושלום תצלח זממם? והשאלה הגורלית האם יש בכל זאת אפשרות להנצל מפצצת אטום? האם יש איזה מקלט, או מקום היכול להגן מפניה?

מַגְלָה לָנוּ יִשְׁעֶיהָ הַנְּבִיא כֵּן, יֵשׁ מִקְלָט לְעַם יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ אֶפְשָׁרוֹת לְהַנְצִיל.

מי ימלט ממלחמת גוג ומגוג?

"לֵךְ עִמִּי בֵּא בַחֲדָרֶיךָ וּסְגֹר דְלֹתֶיךָ בְּעֵדְךָ חֲבִי כִמְעַט רָגַע עַד יַעֲבוֹר זַעַם" (ישעיהו כו, כ). וּבְרַשׁ"י: "לֵךְ עִמִּי בֵּא בַחֲדָרֶיךָ – תְּשׁוּבָה זוֹ הַשְׁבָּהוּ לְנְבִיא לֵךְ עִמִּי בֵּא בַחֲדָרֶיךָ בְּכַתְּמֵי כְּנָסִיּוֹת וּבְכַתְּמֵי מִדְרָשׁוֹת.

דָּבָר אַחֵר, הַתְּבוּנָה עַל מַעֲשֵׂיךָ בַחֲדָרֵי לְבָבְךָ, כִּף דָּרַשׁ רַבִּי תַנְחוּמָא. "וּסְגֹר דְלֹתְךָ בְּעֵדְךָ" – ת"י עֲבִיד לֵךְ עֹבְדֵינָא טְבִינָא דִּיגְנוּן עֲלֵךְ, וְרַבִּי תַנְחוּמָא דָּרַשׁ סְגוֹר דְלֹתֵי פִיךָ שְׁלֵא תְהַרְהֵר אַחֵר מִדַּת הַדִּין. "חֲבִי" – הַתְּחַבְּאֵי מְעַט "עַד יַעֲבֹר זַעַם" כִּי אַמַּת אֶפְקוֹד עַל שׁוֹנְאֵיךָ.

רד"ק: "לֵךְ עִמִּי" – זֶה הַפְּסוּק אָמַר בְּמִלְחַמַּת גּוֹג וּמַגּוּג שֶׁתְּהִיָּה צָרָה לְיִשְׂרָאֵל מְעַט זְמַן אָמַר דָּרַךְ מְשָׁל "לֵךְ עִמִּי בֵּא בַחֲדָרֶיךָ וּסְגֹר דְלֹתְךָ בְּעֵדְךָ", וְזֶה מְשָׁל לְהַסְתֵּר בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים וּבְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי כִמְעַט רָגַע יְהִיָּה הַזַּעַם וַיַּעֲבֹר וְהַטּוֹבִים יִמְלְטוּ, כְּמוֹ שְׁאָמַר "כָּל הַנְּמָצָא כָּתוּב בְּסִפְרִי".

בִּימֵינוּ, כְּשֶׁקְיִימִים פּוֹצְצוֹת אָטוֹם הֵיכּוֹלִים בְּרָגַע לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם, אֶפְשָׁר לְהַבִּין הַיִּטִּיב אֶת פְּרוּשׁ הַרד"ק וְכֵן אֶת הַחֲשׁוֹב שֶׁל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַזְּמַן שֶׁל מִלְחַמַּת גּוֹג וּמַגּוּג, לְפִי הַגְּרָ"א זצ"ל הַמְּלַחְמָה תַעֲרֹךְ 12 דְקוֹת, וְלְפִי הַחֲפֵץ חַיִּים זצ"ל בְּ-3 דְקוֹת בְּלִבְד. וְעַל כֵּךְ

אנו מתפללים "הושענא נא שלוש שעות הושע נא" - על שלושת הדקות של מלחמת גוג ומגוג.

לפי פרוש הגר"א שמלחמת העולם יקח 12 דקות אפשר להבין כי בזמן למוד של 12 דקות זוהר הקדוש ביום ננצל בזמן מלחמת גוג ומגוג, מי ינצל? "לך עמי בא בחדריך" - מי שיהא נזהר ללמד תורת הסוד זה חדרך כמו שכתוב בספר "סוד ה'" הוא יזכה להמלט ולהנצל. הזוהר הקדוש הוא מעוזנו, המשמש לנו כמגן ומחסה, ושומר עלינו בעת צרה.

למלאך המוות אין שליטה למי שלומד זוהר הקדוש

מובא בילקוט שמעוני (משלי ח רמז תקמג): מעשה באשה אחת שהזקינה הרבה, באת לפני ר"י (הגלילי) בן חלפתא אמרה לו: רבי זקנתי יותר מדאי ומעכשו חיים של נוול הם, שאיני טועמת לא מאכל ולא משתה ואני מבקשת להפטור מן העולם. אמר לה: במה הארכת כל כך ימים? אמרה לו: למודה אני אפילו יש לי דבר חביב אני מנחת אותו ומשכמת לבית הכנסת בכל יום. אמר לה: מנעי עצמך מבית הכנסת שלשה ימים זה אחר זה. הלכה ועשתה כן וביום השלישי חלתה ומתה. לכך אמר שלמה: "אשרי אדם שומע לי וגו'", מה כתיב אחריו "כי מוצאי מצא חיים". אמר הקדוש ברוך הוא: אם הלכת להתפלל לבית הכנסת לא תעמד לך על פתח החיצון, אלא הוי מתפונ לכנס דלת לפנים מדלת, 'לשקד על דלת' אין כתיב כאן אלא "דלתותי", שתי דלתות. ולמה כן? שהקדוש ברוך

הוא מונה פסיעותיה ונותן לה שכר. מהו "לשמור מזוזות פתחיי"? וכי יש מזוזה בבתי כנסיות. אמר רבי יהודה ברבי סימון: מה מזוזה זו אינה זזה מן הפתח, כך לא תהא זו מבתי כנסיות ומבתי מדרשות, ואם תעשה כן דע שאתה מקבל פני שכינה. מה כתיב אחריו "כי מוצאי מצא חיים", ולא עוד אלא טעון ברכות שנאמר "ויפק רצון מה".

ושואל המדרש תלפיות (ענף בית הכנסת) על מדרש זה, למה אמר כך לזקנה?

ותרץ המדרש תלפיות (בעל שבט מוסר): מכאן רואים שלמלאך המות אין שליטה בבית הכנסת, כמו לזו שמלאך המות לא יכול להכניס לשם. כמו כן אם בא לבית המדרש וסוגר דלתות פיו ולא מדבר בבית הכנסת, אין למלאך המות שליטה עליו. כן היה עם האשה כשהלכה לבית המדרש כל יום, לא יכול היה מלאך המות לשלוט עליה אפילו כשהיא בביתה, לכן היתה צריכה את ה-3 ימים חזקה, שלא לילך לבית המדרש, ואז מלאך המות שלט עליה.

ובל הכח שיתקבלו התפלות הוא רק על ידי למוד הזוהר הקדוש, ומי שלא לומד זוהר הקדוש לא טעם טעם יראת שמים. ורק אלו שלומדים זוהר שומרים על קדשת בית הכנסת, שרואים מה שכתוב בזוהר, ויש להם יראת שמים.

יש לשמור על עמוד התפלה שלא ישבר ויזיק חס וחלילה **"על שלושה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים"** (אבות פ"א מ"ב).

”ועל העבודה” – איזוהי עבודה שבלב? זו תפלה, וכאשר יהודי מדבר בבית הכנסת באותו הזמן שובר את יסוד העולם שהיא “עבודה”, ומלאך המות יכול חס ושלום לשלוט בעולם, דבור בבית הכנסת הופך לדבור רח”ל (רבינו יונה בשם הגמ’ כבא קמא דבר בעיר).

קיימים ארבע אבות נזיקין אחד מהם “מבעה” – ראשי תבות מדבר בזמן עת התפלה (בכא קמא דף ב.).

כל המדבר בבית הכנסת בזמן התפלה הוא הנותן כח לשליטת המות בעולם, הוא הנותן למחבל את הכח להשחית חס ושלום.

קדוש שם שמים חייב להתקיים

מפרש הרמב”ם (ספר המצוות ט’ בשם הספרי) **פיצד נקים את מצות “ונקדשתי”**: “על מנת כן הוציא אתכם ממצרים לקדש שמו ברבים” (ראה באריכות בשל”ה הקדוש, מסכת תמיד, פרק גר מצוה צט).

לקדש שם שמים ברבים נתן לקיים בשני אופנים: 1. על ידי אמן קדיש וקדשה בבית המדרש. 2. על ידי מיתה במסירות נפש לשם שמים.

ומסמר שער הוא הפרוש הבא על הדברים: מצות “ונקדשתי” חייב להתקיים. ברגע שיהודי מדבר בעת אמן קדיש וקדשה חס ושלום הופך את הקדוש השם לחלול השם, היות שמצות “ונקדשתי” לא התקיים באפן הראשון, היא תצרך להתקיים רח”ל באפן השני, והוא

לְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם בְּמִיתָה לְמַעַן שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ "כִּי עָלֶיךָ הוֹרָגְנוּ כָּל הַיּוֹם". אָבֵל אִם נִדְאָג לְכֹךָ, שְׁמִצּוֹת "וְנִקְדָּשְׁתִּי" תִּתְקַיֵּם בְּאִפְּן הָרֵאשׁוֹן שֶׁל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם עַל יְדֵי עֲנִיַת קְדִישׁ וְקִדְשָׁה לְלֹא דְבוּר בְּאִמְצָע, לֹא נִצְטָרֵךְ לְהִגְיַע לְקַיֵּם הַמִּצְוָה בְּאִפְּן הַשְּׂנִי חֶסֶד וְשְׁלוֹם. וּמִלֵּאָךְ הַמּוֹת לֹא יוּכַל לְשַׁלּוֹט עָלֵינוּ.

לֹא רְחוּקִים אָנוּ מִן הַמְּאָרֶע שֶׁהִסְעִיר אֶת הָעוֹלָם, הָרִצַּח בְּמוֹמְבֵי שְׁבָהדוֹ, 5 יְהוּדִים מְסֻלָּתָהּ וּמְשֻׁמְנָהּ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל נִהְרָגוּ עַל יְדֵי בְּנֵי עוֹלָה, וְכָל זֶה קָרָה בְּתוֹךְ בֵּית הַכְּנֶסֶת, בְּתוֹךְ מִקְדָּשׁ מְעֻט, הַמְּקוֹם בּוֹ הִתְפַּלְּלוּ וְלִמְדוּ, הָאֵם אֵין הַדְּבָר אוֹמֵר דְּרִשְׁנִי, קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים נִרְצָחוּ בְּמְקוֹם קְדוּשׁ כְּדֵי לְעוֹרְרֵנוּ, חוֹסֵי עַל נַפְשְׁכֶם אֵל תִּדְבְּרוּ בְּבִתִּי מִדְּרָשׁוֹת וּבְבִתִּי כְּנִסְיוֹת, אֵל תִּתְּנוּ יָד לְהַשְׁחִית, כִּי יִשְׂרָאֵל עֲרַבִּים זֶה לָזֶה, יְהוּדֵי יְכוּל לְדַבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְלִרְצַח נַפְשׁוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם בְּמִזְרַח הָרְחוֹק.

ספור נורא

מִסְפָּר בְּשֵׁם הָרֵאשׁ יְשִׁיבָה בְּבֵית הַתְּלִמוּד הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁאוּל בְּרוּס זצ"ל. פְּעַם בִּימֵי בַחֲרוּתוֹ, הָיָה זֶה 3 חֲדָשִׁים לְפָנָי פָּרֵץ מִלְחָמַת הָעוֹלָם הַשְּׂנֵיָה, נִכְנַס בְּחוּר לְיְשִׁיבָה, דָּפַק עַל שַׁלְחָן וְאָמַר: הוֹלֵךְ לְבוֹא חֶסֶד וְשְׁלוֹם הַשְּׁמֵדָה גְּדוּלָה עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וַיֵּשׁ רַק דְּבָר אֶחָד שְׁיֻכַּל לְבַטֵּל הַגְּזֵרָה הַנּוֹרָאָה, שְׁלֹא לְדַבֵּר בְּעַת הַתְּפִלָּה. הִתְחִילוּ לְזַרֵּק עָלָיו מַגְבּוֹת, כְּסָאוֹת, וְהִכּוּ בּוֹ עַד שֶׁנִּעְלַם, אַחֲרַי ג' חֲדָשִׁים פָּרְצָה הַמִּלְחָמָה.

לא רחוקים אָנוּ מִן הַמַּצָּב דָּאָז רח"ל, הַמַּצָּב בְּעוֹלָם כְּלוּ
 נוֹרָא וְאִיוֹם, מִבְּחִינָה בְּרִיאוֹתִית, מִבְּחִינָה כְּלִפְלִית,
 מִבְּחִינָה אֶסְטֶרְטֶגִית, מִבְּחִינַת הַתְּחַמְּשׁוֹת מְדִינוֹת עָרֵב,
 וְאִין צָרָךְ לְהַרְחִיב כִּי כָּל אֶחָד חָרַד לְקִרְאַת הַבָּאוֹת.

הַתְּפִלָּה מְצִילָה מִחֲרָבָן

אָמְרוּ חז"ל, אַחֲרֵי חֲרָבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָרִאשׁוֹן עָקְרוּ
 הַחֲכָמִים אֶת יֶצֶר הָרַע שֶׁל הָעֲבוּדָה זָרָה, וְסִימּוֹ אֶת
 הַיֶּצֶר הָרַע שֶׁל עֲרִיּוֹת, וְתִקְּנוּ לְהַתְּפִלֵּל ג' פְּעָמִים בַּיּוֹם.
 אֹמֵר הַחַת"ס, שְׂאֵם יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן הָיָה מֵתַקֵּן לְהַתְּפִלֵּל ג'
 פְּעָמִים בַּיּוֹם לֹא הָיָה נִגְרָם חֲרָבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. הַיּוֹת
 שְׁדָרְךָ הַתְּפִלָּה נִתֵּן לְהַתְּקַדֵּשׁ וּלְהַטְהֵר וּלְהַפְּיֵץ שֵׁם שָׁמַיִם
 בְּעוֹלָם. עַד כְּדֵי כֶּף שְׁעוֹצָר כָּל מִינֵי פְּרַעַנְיּוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת
 לְבוֹא לְעוֹלָם.

מִפְּנֵי שְׂאִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן אֲלָא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים
 (סוּטָה מ"ט ע"ב), עַל כֵּן נִשְׁתַּדֵּל בֵּיתָר שְׂאֵת וּבֵיתָר
 עוֹז שְׂלֵא לְחַלֵּל אֶת שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית
 הַמְּדַרְשׁ חַס וְשָׁלוֹם, רַק לְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים כְּלַמּוּד הַזּוֹהַר
 הַקְּדוֹשׁ זְקֵנִים עִם נְעָרִים, וּבִפְרָט הַתְּפִלָּה פֶּתַח אֵלֵיהֶוּ,
 שְׁנֵהוּג בְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹמֵר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה. וּבִזְכוּת זֶה
 יִתְקַבְּלוּ הַתְּפִלוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַמְּלוּכָ"ן
 רַבִּי יַעֲקֹב אֲבוּחַצִירָא (בַּגְּדֵי הַשָּׂרָד עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח), וְהָאֲרִיךְ
 בְּשִׁבְחוֹ הַחֲיִיד"א וְהֵבֵן אִישׁ חַי זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן,
 וּבְלִי לַמּוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לְפָנָי הַתְּפִלָּה אִי אֶפְשָׁר
 שֶׁתְּתַקַּבֵּל תְּפִלָּתוֹ.

וּבְשׂוֹאָהּ הָאֵימָה רָחֲמָנָא לִיִּצְלָן שְׂרָדוּ לְחַיִּים אֱלוֹ שְׁהִיוּ
 רְגִילִים לְאָמְרוּ כָּל יוֹם בְּעַל פֶּה קִדְּם הַתְּפִלָּה,
 וְרָאוּ בְּעֵלִיל שְׂכַחוּ גְדוֹל מְאֹד (עדות ביעקב).

וּבְכַמָּה דְקוֹת שְׂאוֹמֵר תְּפִלוֹת אֱלוֹ יְכוּל לְהַפְּךָ הַכֹּל לְטוֹבָה
 וְלִהְיוֹת מְבַנֵּי עֲלֶיהָ, לְזָכוֹת לְ"עֵין לֹא רָאֵתָה
 אֲלֵקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ", וַיִּטְהַר נִשְׁמָתוֹ וַיִּזְכֶּה
 לְמַעֲלוֹת עֲלִיוֹנוֹת כִּידוּעַ מִדְּבָרֵי הָאֲרִיז"ל.

וְכָל אֶחָד יַעֲוֹרֵר אֶת חֲבֵרוֹ שְׂיֵאמֵר תְּפִלוֹת אֱלוֹ, וְזֶה רַק
 כַּמָּה דְקוֹת בְּיוֹם, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְתַעֲנוּגֵי גֵן עֵדֶן
 וְעוֹלָמוֹת הַנֶּצַח, וַיִּבִּין אֶת כָּל דְּרָכֵי ה' יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
 וַיִּזְכֶּה לְשַׁכַּר הַגְּדוֹל עַל כָּל דְּקָה וְדָקָה שְׂאוֹמֵר וְלוֹמֵד
 תְּפִלוֹת אֱלוֹ, שֶׁהַלּוֹמֵד זוֹהָר הַקְּדוֹשׁ שְׁעָה אַחַת בְּחוּל כָּמוֹ
 מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה תוֹרָה, וּבִשְׁבֹת, כָּמוֹ מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה
 תוֹרָה, (כֶּסֶף מְלֶךְ, הַרִי"ח הַטוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אָבוֹת דֵּר' נֶתָן),
 וְאֲמִירָה כְּשֶׁלֶשׁ דְּקוֹת בְּלֵבָד, וּבְלִמּוּד כְּעֶשֶׂר דְּקוֹת יַעֲלֶה
 לוֹ: בְּחוּל כָּמוֹ 1666 שָׁנָה תוֹרָה, וּבִשְׁבֹת יִזְכֶּה
 לְ-166,666 שָׁנָה תוֹרָה.

וּבְרַגְעֵ אַחַת אֲתָה יְכוּל לְזָכוֹת לְעוֹלָמוֹת נֶצַח! "עֵין לֹא
 רָאֵתָה" עַל יְדֵי שְׁתַּזְכֶּה לְחֲבֵרְךָ, כָּל הַשְּׂכָר הוֹלֵךְ
 גַּם אֵלֶיךָ. וְכַאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יֵאמְרוּ "פִּתַח אֵלֶיהוּ" נִזְכֶּה
 שְׂיָבֵא אֵלֶיהוּ וַיִּבְשֵׁר אֶת בֵּיאַת הַגּוֹאֵל. וְאִם בְּזָכוֹתְךָ
 יִתְאַרְגְּנוּ עֶשֶׂר יְהוּדִים לֹמֵר אֶת הַתְּפִלוֹת, אֵין לְשַׁעַר
 אֶת גּוֹדֵל זְכוֹתֶיךָ וּבְפִרְט שְׁבֻזָּהר הַקְּדוֹשׁ (פ' וַיֵּצֵא קִס"א).
 כְּתוּב: כָּל מֵה שְׁנוֹתָנִים מִשְׁמַיִם הוּא בְּאֶלֶף, וְעוֹד

כִּידוּעַ כָּל עֲשָׂרָה בֵּיהַ שְׂכִינָה שְׂרִיא, וּבִכְךָ מַחֲשָׁבִים לָךְ
 כָּל מַנְיֵן יְהוּדִים כְּמוֹ אֶלֶף. וּמִי יוֹכֵל לַחֲשֹׁב אֶת גּוֹדֵל
 הַשָּׁכָר הַנִּצְחִי שֵׁישׁ לָךְ מִכֶּךָ בּוֹדָאוֹת! וּבוֹדָאֵי תִזְכָּה
 לְאַרְיֵכוֹת יָמִים.

וּכְתַב הַגֵּר "א בְּמִשְׁלִי (י"ב, י"ד), גּוֹדֵל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְמִזְכָּה
 הַרְבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, שְׂאֵם שָׁמַע, מְקַבֵּל שָׁכָר
 עַל כָּל מַה שֵׁיַעֲשֶׂה לְדוּרוֹת, וְגַם אִם לֹא שָׁמַע, אֲזַי מְקַבֵּל
 כָּל חֶלְקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שְׁלֹא שָׁמַע לוֹקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלְק
 הַגִּיּוֹנוֹם שְׁלוֹ.

וּבְזִהָר (פ' תְּרוּמָה קכ"ט ע"א), אָמְרוּ: שְׁצַרְיָךְ הָאָדָם
 לְמַרְדֵּף בְּתַר חֵיבִיא וּלְמִזְכָּה לְהוֹ כְּמֵאן דְּרַדְיָ
 בְּתַר חֵייו, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וּבְלִי שׁוּם סִפְק אִם כָּל
 הַיְהוּדִים מְנַעַר וְעַד זְקֵן וּבְפָרְט תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן
 בְּהֶבֶל פִּיהֶם הִטְהוּר יֹאמְרוּ תְּפִלוֹת אֱלוֹי כָּל יוֹם, נִזְכָּה
 לְפִתּוֹחַ אֶת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שֵׁיבּוֹא
 וּיְבַשְׂרֵנוּ, וְתַכְּף יְבוֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִגְאַלְנוּ, בְּרַחֲמִים
 בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. וְעַל יְדֵי לְמוֹד הַזּוּהָר
 הַקְּדוֹשׁ יִזְהָרוּ בַתְּפִלָּה בְּכּוֹנֵה וְעַנִּית אָמֵן קְדִישׁ
 וְקְדוּשָׁה. עַל יְדֵי כֵן נִנְצַל מִכָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרָעוֹת
 שְׁלֹא תּוֹכְלָנָה לְשְׁלוֹט עַל עַם יִשְׂרָאֵל. וְנִזְכָּה בְּמַהֲרָה
 לְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, אָמֵן.

נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אֲמָרוּ כְּאֶחָד הַתְּאֲחָדוֹת גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל בְּלִימוּד זוהר הַקְּדוֹשׁ

קריאה קדושה

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה כמה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות השם יצילנו.

עיקר הכל כידוע מדברי חז"ל: חובה קדושה על כל אחד ואחד למהר ולפשפש במעשיו ולעשות תשובה מעומק ליבו ולהרבות בלימוד התורה, ובפרט לימוד ההלכה שידע לקיים מצוות השם בכל דקדוקיהם וכן במצוות שבין אדם לחבירו להרבות בתפילה ובתחינה לבורא עולם שיחיש לגואלינו ויאמר לצרותינו די.

כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) ובכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרוא מספר דפים בספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה.

עוד יש לעורר על ענין נשגב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזירות קשות מעם ישראל ולבטל המוות והמגיפות, והיא אמירת פרשת הקמורת כנודע בספר הזוה"ק (פר' ויקהל רי"ח), וכל האומרה לא ינזק כל אותו היום ומשפיע ברכה וישועה לעם ישראל, ובפרט אם יאמרו סדר פרשת הקמורת

במנין בארבע כנפות הארץ ובכל עיר ועיר יתבטלו בס"ד הגזירות וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בזוהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב).

בברכה בתפילה לשלום עם ישראל

תקון לגאלה האמתית מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא קדישא בשנת תרפ"א לפ"ק

ידוע לכל כי ספר הזוהר של התנא האלהי, אור העולמות העליונים והתחתונים, הנאמר עליו: זה האיש מרעיש הארץ מרגזי ממלכות, ובגמרא אמרו, דילידה אימיה כרבי שמעון תיליד ואי לא לא תיליד (מכות י"ז): הוא עטרת ראשנו ותפארתנו, הרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, אשר תורתו בוקעת לאלפי אלפים ורבבי רבבות עולמות, ועוברת בין שרפים ואופנים וחשמלים וחיות הקדש, מקום נהרי אש אוכלת אש עד קול דממה דקה לפני הקדוש ברוך הוא, ושמח בה ובונה בה עולמות חדשים ומרחם על עלמא.

פוק חזי מה שכתב הגאון חיד"א זכרונו לחיי העולם הבא: למוד הזוהר מרומם על כל למוד אפלו דלא ידע מאי קאמר. והרב "כסא מלך" (פרוש על תקון מ"ג) אמר: למוד הזוהר בגירסא בונה עולמות עליונים.

עוד אמר אליהו זכרונו לברכה לרבי שמעון: בהאי ספר הזוהר יתפרקון מן גלותא כד אתגליא בדרא בתראא.

עוד אמר משה רבינו לרבי שמעון (בדף קכ"ד): "והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע", בהאי חבנרא

דילך דאיהו ספר הזהר באילין לא צריך נסיון - רצה לומר: כי הלומד בספר הזהר לא יסבל חבלי משיח, ובגין דישראל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

עוד בהקדמת התקונים: "והמשכילים יזהירו פזוהר הרקיע" וגו', והמשכילים אלין רבי שמעון וחרבייא, יזהירו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתבתאן לנחתא בינייהו ולכל מלאכיא באתפסיא ובארח שכל. ועלת על פלא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל הויין ולכל פנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתהיב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא. המורם מן האמור כי: הגאלה תלויה בלמוד הזהר.

ועתה נכתב מה גורם בעולם בטול למוד הזהר, ונקח אותו מדברי הרב הגדול המקבל האלהי רבי חיים ויטאל זכרונו לחיי העולם הבא, תלמיד הרב האר"י זכותו יגן עלינו אמן, הכתוב בהקדמת שער ההקדמות, וזה לשונו: אני הצעיר בעיר, הדל באלפי חיים, ויטאל בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל זכרונו לחיי העולם הבא, בהיותי בן שלשים לכח תשש כחי וישבתי משתומם ומחשבותי תמהים, כי עבר קציר, פלה קיץ, ואנחנו לא נושענו, תרופה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לבשרנו ולא עלתה ארוכה למכתנו ולחרבן בית מקדשנו, אוי לנו

כִּי פָנָה הַיּוֹם וְגַם נָטוּ צְלָלֵי עָרֵב, וְכָלוּ כָּל הַקְּצִים וְעַדִּין
 בֶּן דָּוִד לֹא בָּא. וְאַתְּנָה אֶת פְּנֵי לַחֲקֹר וְלַדְּעַת מֵה זֶה וְעַל
 מֵה זֶה נִתְאַרְךָ קֶצְנוּ וְגִלּוֹתֵנוּ וּמִדּוּעַ לֹא בָּא בֶּן יִשִׁי?
 וּמִצָּאתִי אֲנִי לִי וְאַנִּינָה בְּקִרְבִּי וּלְבֵי דָוִי, מִמֵּאֲמַר אֶחָד
 הוֹבֵא בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים תְּקוּן ל' וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: תְּנִינָא כְּתִיב
 רוּחַ אֱלֹהִים מֵרַחֲפַת וְכוּ' וְהִיא אוֹמֶרֶת מֵה אֶקְרָא וְכוּ'
 בַּהֲהוּא זְמַנָּא וַיִּזְכּוֹר כִּי בִשְׂרַח הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יֵשׁוּב
 (תְּהֵלִים עַח לט) לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְמָשִׁיחַ, וַי לֹון מֵאֵן
 דְּגֵרְמִין דִּיזִיל לִיה מִן עֵלְמָא וְלֹא יְתוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין
 אִינוּן דְּעֵבְדִין לְאוּרִייתָא יְבֻשָׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא
 בְּחֻכְמָה דְּקִבְלָה (רוּצָה לומר למוד הזוהר), דְּגֵרְמִין דְּאַסְתַּלַּק
 נְבִיעֵו דְּחֻכְמָה דְּאִיהִי י' מִינָה, וְאַשְׁתַּאֲרַת ב' יְבִישָׁה, וַי לֹון
 דְּגֵרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחֻרְבָּא וּבִיזָה וְהֵרֵג וְאַבְדִין בְּעֵלְמָא, וְהִיא
 רוּחַ דְּאַסְתַּלַּק אִיהוּ רוּחַ דְּמָשִׁיחַ כְּמָה דְּאַתְמַר, וְאִיהוּ רוּחַ
 הַקִּדְשׁ, וְאִיהוּ רוּחַ חֻכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ
 דַּעַת וַיִּרְאֵת הַשֵּׁם (יִשְׁעִיָּה יא ב). עַד כְּאֵן.

ילמדו הזוהר והתקונים אלף פעמים בסוד "האלף לך שלמה"

הַרְי כִּי לַמּוֹד הַזֶּהר הוּא מְעוֹרֵר הַרְחֻמִּים וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל
 מָשִׁיחַ, וַיִּתְגַּלֶּה וַיִּבְנֶה הַמְּקַדָּשׁ וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח,
 וְהַלּוּמֵד בּוֹ בְּטוּחַ שְׁלֵא יִסְבַּל צַעַר חֲבָלֵי מָשִׁיחַ, אֲשֶׁר עַל
 כֵּן אֲנַחְנוּ חֻכְמֵי וּרְבָנֵי עִיר הַקִּדְשׁ יְרוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה וְתִכּוּנֵן
 בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן, וּבְתֵי דִינִים, נִתְעוֹרְרָנוּ לִיֶּסֶד לַמּוֹד
 הַזֶּהר בְּאַרְץ וּבְחוּץ לְאַרְץ בְּכַדִּי לְגַמֵּר הַסֵּפֶר הַזֶּהר, וַיְהִיָּה
 הַסִּיּוֹם בְּכ"ה אֱלוּל הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, יוֹם בְּרִיאַת

הָעוֹלָם, וַיִּלְמְדוּ הַזוֹהַר וְהַתְּקוּנִים אֶלֶף פְּעָמִים בְּסוּד הָאֶלֶף
לְךָ שְׁלֵמָה.

וְלָכֵן אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לָכֶם, אַחֲיָנוּ חֻכְמִים רַבָּנִים, סוּחְרִים,
בְּעָלֵי בַתִּים, בְּעָלֵי מְלָאכּוֹת, חֲזָקוּ וְאַמְצוּ לְקַחַת
חֵלֶק עִמָּנוּ, וְהַחֲלֵשׁ יֵאמֶר גְּבוּר אָנִי. זְכוּ וְהַתְּחַבְּרוּ בַחֲבֵרָה
הַזֹּאת, וְכֹל אֶחָד יַחְטֹף חֵלֶק מִהַזוֹהַר, וּבִשְׁעַת הַפְּנָאִי וּבֵין
הַדְּבָקִים יִלְמַד אֵיזָה עֲלִין כְּפִי הַסֵּדֶר אֲשֶׁר יִתְּנוּ לָכֶם
הַגְּבָאִים וְהַמְּנַהֲלִים בֵּין בְּאַרְץ בֵּין בַּחוּץ לְאַרְץ. אֲשֶׁר־כֶּם
יִשְׂרָאֵל, דְּעוּ מִי מְטָהר אֶתְכֶם, אַבִּיכֶם שְׁבַשְׁמִים, דְּעוּ, כֹּל
מְלָה וּמְלָה נַעֲשִׂית אֶלֶף אֶלְפִין וְרַבִּי רַבּוֹן עוֹלָמוֹת
עֲלִיוֹנִים בְּשָׁמַיִם, כַּנִּזְכָּר בְּהַקְדַּמַת אוֹר הַחֻמָּה.

וְאַתֶּם, אַחֲיָנוּ, גְּבָאִי וּמְנַהֲלֵי עִם קֹדֶשׁ בְּאַרְץ וּבַחוּץ לְאַרְץ,
אֲשֶׁר עָלִיכֶם נֹאמֶר "וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכוֹכְבִים
לְעוֹלָם וָעֶד", עֲמְדוּ וַעֲשׂוּ מִשְׁמֵרוֹת מִשְׁמֵרוֹת וְסֵדֶר לְכֹל
חֵבֶר וְחֵבֶר כְּפִי כַחוּ, בְּאַפֵּן כִּי כֹל חֵבֶר יִלְמַד זֶהָר שְׁלָם עַד
כ"ה אֵלוֹל אוֹ חֲצִיֹּו אוֹ רַבְעוֹ, וְלִזְוֹג כֹּל סִיּוּם שְׁלָם עַל ג' אוֹ
ד' חֵבֶרִים בְּכַדִּי לְדַעַת כְּמָה סִיּוּמִים יֵשׁ בְּכֹל עִיר וְעִיר
לְהַשְׁלִים אֶלֶף פְּעָמִים. וּכְכֹר מְנִינּוּ חֵבֶרֶת מְזַכָּה אֶת הַרְבִּים
לְהַשְׁתַּדֵּל בְּזָהָ.

וּבְרֹזֶר כִּי גַם אַנְשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלְמוּד שְׁלָהֶם עִם
אַנְשֵׁי עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים בְּסוּד
כֹּל יִשְׂרָאֵל עֲרַבִים זֶה בְּזָהָ, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֹלָה
וַיִּשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּ,
וְאַחַר הַסִּיּוּם אִם יִצְטָרֵךְ עוֹד נִחְזֵר עוֹד פְּעַם סֵדֶר שְׁנֵי

וְזָכוּת הַתְּנָא הַרְשָׁב"י זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן, יִגַן עָלֵינוּ וְיִגַן
עָלֵיכֶם וְאַתֶּם שְׁלוֹם.

מודעה חדשה מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא
לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה
סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערף שש
מאות סיומים

כָּבֵד יְדוּע לְכַבּוֹדָם מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר הוּא
מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת
וּמוֹתְנָא וְחִרְבָּא וּבִזְזָה מַעֲלָמָא, וְהַשְׁנָה שְׁעֵבְרָה כָּבֵד
עוֹרְרָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל "תְּקוּן לְגַאֲלָה הָאֲמֵתִית" מִטַּעַם רַבָּנִים
הַגְּאוּנִים מְאִרֵי דְאַרְעָא קְדִישָׁא הַנִּזְכָּר לְעִיל, לְשִׁקְד עַל
לַמּוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֵלֶּף סִיּוּמִים,
וּכְפִי הַרְשִׁימוֹת אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ, לֹא נִגְמַר רַק לְעֶרֶף שֵׁשׁ
מֵאוֹת סִיּוּמִים.

עַל כֵּן אֲנַחְנוּ, רַבָּנֵי וְגַאוּנֵי אֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, מְבַקְּשִׁים מִכָּל
בֵּר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדוּ מִשְׁגָּת, לְלַמֵּד עוֹד פַּעַם בְּכַדֵּי
גְמַר הָאֵלֶּף סִיּוּמִים בְּכ"ה אֱלוֹל הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה כְּפִי
שְׁעוֹר הָרֵאשׁוֹן יוֹתֵר אוֹ פְחוֹת, עִם בְּנֵי חִבְרָתוֹ שֶׁל
אַשְׁתְּקָד, סִיּוּם זֶהר אֶחָד לְעֵלוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל, וּלְבַטֵּל
כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְיִפְר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
וַיִּקְלַקֵּל מִחֲשֻׁבוֹתָם, וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדִיהֶם תּוֹשִׁיָה, וַיִּשְׂרָאֵל
יִשְׁכֵּן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.
ירוּשָׁלַיִם תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. א' לְחֹדֶשׁ אִיר
שְׁנַת תַּפְא"ר לְפָרֵט קָטָן.

קדם הַלְמוּד יֹאמֵר: הֲרֵי אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים בְּסֵפֶר הַזֶּהר
הַקְדוּשׁ לְעֻלּוֹי שְׂכִינַת עֲזָנוּ, וְלַהֲרִים קָרָן מִזֶּל
יִשְׂרָאֵל, וְלִסְתָם פִּי כָּל הַצָּרִים אוֹתָנוּ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים,
וְלַהֲחֻזֵּר הָעֶצְרָה לְיִשְׁנָה, וַיֹּאמֶר דִּי לְצָרוֹתֵינוּ וַיִּשְׂרָאֵל
יִשְׁכֵּן לְבִטָּח, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

עֲזָרִי מֵעַם הַשָּׁם עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ, יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ
תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

דְּבָרֵי הַגָּאוֹן כְּבוֹד מוֹרֵינוּ הָרַב
רַבִּי יִצְחָק יְרוּחָם דִּיִּסְקִין שְׁלִיט"א

כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, שְׁתִּלְמוּד תּוֹרָה
הִיא שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְּצוּוֹת. אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה
לְהִיּוֹת עֲמֵלוֹ בַּתּוֹרָה הֵן בְּנִגְלָה הֵן בְּנִסְתָּר, בְּסֵפֶר זֶהר
הַקְדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים.

וּבְדָאִי הוּא רִשְׁב"י, הַתְּנָא הָאֱלֹקִי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן,
לְפִטֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מִן הַדִּין וּלְקַרֵּב אֶת
הַגָּאֵלָה, וְעֵינֵינוּ תַחֲזִינָה בְּהַגְלוֹת נְגָלוֹת אוֹר הַשָּׁם וּמְלֶאכָה
הָאָרֶץ דְּעָה אֶת הַשָּׁם בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק, וַיִּשְׂרָאֵל נוֹשַׁע
בְּהַשָּׁם תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים בְּעַגְלָא וּבְקָרוּב.

נְאוּם יִצְחָק יְרוּחָם

בְּהַגָּאוֹן הַחֲסִיד מוֹרֵינוּ הָרַב רַבִּי מִשֶּׁה יְהוֹשֻׁעַ יְהוּדָא לִיב
זְכֹר צְדִיק לְבִרְכָה דִּיִּסְקִין

מִסְכָּיִם אֲנִי לְכָל הַמְּדַבֵּר לְמַעַלָּה, וּמִבְקֶשׁ מֵאַחֵינוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם לְהַתְמִיד בַּלְמוּד הַקְּדוּשׁ

הנזכר ובסדר הנזכר, וזכות התנא הקדוש רשב"י זכותו יגן עלינו אמן ותורה הקדושה יגן עלינו לזכות לראות בגאולת ישראל ברחמים במהרה בימינו אמן, כמו שאמר הנביא "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם".

ובאנו על החתום יום פסח שני תרפ"א בא ס"ט יפרח כשושני"ה לפרט קטן:

הצבי יעקב מאיר ס"ט ראשון לציון וראש הרבנים בארץ ישראל

לב כל יראי השם וחושבי שמו ישמח על ההתעוררות הקדושה של התמדת הלמוד בספר הזהר הקדוש ליחידי הסגלה אשר בארץ הקדש ובחוג לארץ. ומה טובה וקדושה היא ההתחזקות הזאת של גמירת כל ספר הזהר אלה פעמים על ידי חבורת הקדש המצרפת מהלומדים בני היכלא. בטוחים אנחנו בעזרת השם לאור הקדש המלא שפעת חסדי אבות היוצא על כל גדות אור הזהר יגלה הודו והדרו לחשף לנו את מבועי הישועה והגאולה האמתית, וידריכנו על במתי אהל וינחילנו נחלת יעקב אבינו, ויעלה את נשמות כלל עם קדוש לתשובה עלאה המביאה גואל לציון במהרה בימינו אמן.

ולאות אמו"צ באתי על החתום פסחא זעירא תרפ"א פה עיר הקדש ירושלים תבנה ותכונן:

הקטן אברהם יצחק הכהן קוק

עובד עבודת הקדש על אדמת הקדש

ראש רבני ארץ ישראל ורב ואב"ד פה עיר הקדש ירושלים תובב"א

עַל דֶּרֶךְ תּוֹעֵלֶת וּנְחִיצוֹת הַלְמוּד הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַזוהַר
 הַקְדוֹשׁ הַתְּקוּנִים כָּבֵר כְּתַבְתִּי בְּזֶה שָׁנָה שְׁעָבְרָה.
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו יִתֵּן הַתְּעוֹרְרוֹת תְּשׁוּבָה מְלֵעִילָא
 בְּלֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָה קְרוּבָה כְּעֵתִירַת
 לֵב וְנִפְשׁ הַמְּחַכָּה.

הַקָּטָן יוֹסֵף חַיִּים זְאֲנֵעֲנֶפֶעֶלֶד
 רַב וְאַב"ד לַקְהֵלֶת הָאֲשֶׁכְּנִזִּים
 בְּעִיר הַקְדֹּשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

סגולות

סגולות רבות מצינו בספרים ללומדי הזוהר הקדוש, ובקיצור נביא
 שבעה עשר מהם:

- על ידי לימוד בספר הזוהר זכות רבי שמעון והחברים
 שלו יגינו עליו (זכירה לחיים דף יד עמוד ד').
- ועוד שזכות רשב"י בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא.
 (ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז).
- ולימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים. (הקדמת רבי
 משה בסולה לספר התקונים).
- העסק בספר הזוהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער רוח
 הקודש דף יא עמוד ב').
- העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם
 להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות
 שער א' דרוש ה' מאמר ב').
- הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבחי
 האריז"ל).

- הלימוד בזוהר הוא תקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מ"ד).
- לימוד הזוהר מביא לטהרת וקדושת הנפש. (פלא יועץ ערך זוהר) ולזכות הנשמה (הגהות מהרצ"א אות ט').
- לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שערים לבעל התניא).
- בלימוד הזוהר בונה עולמות (כסא מלך על תקוני הזוהר תיקון מ"ג אות ס').
- הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה. (זוהר פ' וישב דף קפ"ה ע"א בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פ' צו).
- לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות).
- הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא (הרמ"ז בהגהותיו לספר הכוונות).
- הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט' אות ג).
- לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (שם שער ו' אות ע"ג).
- מביא רפואה לכאב שיניים. (מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובין נדפס בספר אמת ויציב חלק ד' עמוד ל').
- והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ט' אות ג').

עַל כֵּן אַחֵי בּוֹאוּ וְנִתְמַסֵּר לְמַעַן הַגְּאוּלָּה, בּוֹאוּ וְנִשְׁמָע לְצוּוֵי שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה

הקדושה, ולא לחכות למחר כי מחר זה עצת עמלק, רק תכף ומיד נתאחד ונתחזק ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובדאי תכף נגאל, ויהי רצון שנוזקה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו "בזכותך הגעתי" על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, ולזכות לפדות נפשנו, למדו בכל יום זוהר הקדוש! וכך בלנו כאחד נלך יחד לקבל אור פני מלך המשיח ברחמים במהרה בימינו אמן.

"ובני ישראל יצאים ביד רמה" (שמות פרק י"ד ח), פעמי הגאולה ותקון אחרית הימים החלה עוד מימי יציאת מצרים. מאז ומתמיד, בכל יום אנו היהודים מחכים ומצפים לגאולה השלמה, ולהבטחת הנביא מיכה (פרק ז' ט"ו) "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ונראה כי לפי כל הסימנים היא מתקרבת בצעדי ענק, ובכלל יכול להיות שאנחנו כבר עמוק בפנים. עם זאת, נראה כי רוב העולם עדין שקוע בעולם הזה, ודואג לפנסיה שלו, ולקנות בתים, ומסתפל קדימה לשנים הבאות, כדי לתכנן ולדאג שהם יחיו ויתקיימו בדיוק כמו שהוא חפץ. דבר כמובן שלא סותר את האמונה שבכל רגע זה יקרה.

גדולי הרבנים בעם ישראל מדאגים מהמצב הקיים, ועל פי דברי חכמינו ז"ל, חוזים שבעתיד תפרץ

מִלְחָמָה כּוֹלֵלֶת, הַכוֹלֵלֶת נְפִילַת טִילִים, פְּצֻצַת אָטוּם וְכוּ' רח"ל. וְאוּלַי לֹא מְפִיצִים אֶת הַנוֹשֵׂא הַזֶּה בְּרַבִּים בְּשֵׁל חֲשֵׁשׁ לְבִהְיָה, אֲךָ טוֹעֲנִים כִּי זוֹ עֲלוּלָה לְהִיּוֹת הַמְצִיאֹת אִם לֹא נַחֲזֹר כְּלַנּוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כְּדַבְּרֵי הַגְּמָרָא בְּסִנְהֶדְרִין (דף צ"ז ע"ב): רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אִם יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂין תְּשׁוּבָה נִגְאָלִין וְאִם לֹא אִין נִגְאָלִין, אָמַר לִיה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אִם אִין עוֹשִׂין תְּשׁוּבָה אִין נִגְאָלִין?! אֲלֹא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְמִיד לְהֵן מְלַךְ, שְׁגִזְרוּתֵיו קְשׁוֹת כְּהֶמֶן, וְיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂין תְּשׁוּבָה, וּמַחְזִירֵן לְמוּטָב, עַכ"ל. כַּמּוּבָן שֶׁהַנוֹשֵׂא אִינוֹ פְּשׁוּט וְאִינוֹ קָצֵר מְכַדִּי לְפָרֵט עָלְיוֹ כָּאֵן, אֲךָ צָרִיךְ לְזַכֵּר וְלִדְעַת שֶׁהַכּוֹנֵה הִיא לְמִלְחָמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, וְכֵן לְעֵדֵן חֲדָשׁ בְּעוֹלָם.

ידוע מֵה שֶׁנִּכְתַּב בְּזוֹהַר הַקְדוּשׁ, שֶׁבְּאִמְצָעוֹת סֵפֶר הַזוֹהַר אֲפָשָׁר לְזַכּוֹת לְצֵאת מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, דְּהֵינּוּ לְלֹא יִסּוּרֵי חֲבָלֵי מְשִׁיחַ. וּרְבִנּוּ מֵשִׁיחַ. וּרְבִנּוּ מֵשִׁיחַ חַיִּים לּוֹצֵאטוֹ הַקְדוּשׁ זִיע"א מְסִבִּיר בְּסִפְרוֹ "אֲדִיר בְּמָרוֹם", מֵהִי כּוֹנֵנַת הַדְּבָרִים הַלְלוּ שֶׁל הַזוֹהַר. וְכֵן כִּי כְּדַאי מְאֹד דּוֹקָא עַכְשָׁו לְדַבֵּק בְּקִרְיַת סֵפֶר הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ גַּם בְּגִירָסָא (כְּפִידוּעַ, מְדַבְּרֵי גְדוּלֵי הַמְקַבְּלִים שֶׁקִּרְיַת סֵפֶר הַזוֹהַר פּוֹעֵל פְּעֻלוֹת רוּחַנִיּוֹת עֲצוּמוֹת גַּם אִם לֹא מְבִינִים אֶת הַמְּלִים שֶׁקּוֹרְאִים).

זֶה לְשׁוֹנוֹ הַטְּהוֹר: "תְּנִיָּא אָמַר ר' שְׁמַעוֹן לְחַבְרֵיָּא עַד אֵימַת נְתִיב בְּקִיָּמָא דְּחַד סְמְכָא".

מִן הַתְּקוּנִים הַגְּדוּלִים שֶׁנִּתְקַנּוּ בְּעוֹלָם הֵיךְ סֵפֶר הַזוֹהַר, כַּאֲשֶׁר נֹאמַר שֶׁבְּחֵיו בְּכִמָּה מְקוּמוֹת מְמַנּוּ עֲצָמוֹ, כִּי

הוא לגאלה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל. ויתבאר בו דבר זה בכמה מקומות ברעיא מהימנא, ובתקונים כמה וכמה פעמים. וגם פה בפרשת נשא (קכ"ד ב): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" (ובגלל שעתידים ישראל לטעם מעץ החיים שהוא ספר הזוהר הזה, יצאו בזכותו מהגלות ברחמים).

והענין הזה תלוי הוא בעקרים גדולים מעקרי החכמה, ומושרש בעומקי ההנהגה, אשר הכין ופעל האדון היחיד על עמו ועל נחלתו, לנחותם הדרך אשר יגיעו בו אל רב טוב המכון בראשית המחשבה. וצריך שתדע כמה חסרו ישראל בגלותם, ומה תקונים צריכים הם להם להחזירם לקדמותם. ובחשוב המשורר (דוד המלך עליו השלום) על הענין הזה, והבין החסרונות הגדולים האלה, היה מתאוונן ואומר: "אותותינו לא ראינו, אין עוד נביא" וכו' (תהלים עד, ט). כי באמת חכמה רבה ויקירא אבדה מישראל, וחכמינו זכרונם לברכה אמרו "מיום שחרב בית המקדש, שרו חכמיא למהוי כספריא" כו' (סוטה מ"ט א). והיה המשורר מתפלל על זאת ואומר: "עד מתי אלהים יחרף צר" כו' (שם עד, י). ובפסוקים אלה נכללים סודות גדולים מאד בענין הזה, שמע והבן:

ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזוהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתין, כמזכר בתקונים. ואז נחשב זה

לברִיחה פְּלִילִית לְכֹל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁבִסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵף
 אֶלָּא יִצִּיאָהּ. וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נב, יב): "כִּי לֹא בַחֲפִזּוֹן
 תֵּצְאוּ, וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלְכוּן, כִּי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם ה' וּמֵאֲסַפְכֶם
 אֱלוֹקֵי יִשְׂרָאֵל"...

וְהָאֱמֶת, כִּי סֵפֶר הַזֹּהָר נִשְׁאָר אַחֲרָיו (אַחֲרֵי רִשְׁב"י)
 לְבִרְכָה, שְׁכַל מִי שִׁיתְדַּבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׁבוּרַח מִן
 הַסְטֵרָא אַחֲרָא, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵף לוֹ (בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים) אֶלָּא
 יִצִּיאָהּ. וְאוֹדִיעֵךְ מַה תּוֹעֵלֶת נִמְצָא בָּזֶה. וְהָאֱמֶת כִּי תוֹעֵלֶת
 גְּדוֹל הוּא, כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ.

וְהַעֲנִיךְ: כִּי חֲבָלֵי מְשִׁיחַ לֹא הָיוּ צְרִיכִים, אֶלָּא כְּמוֹ חֲבוּט
 הַקֶּבֶר, הַצָּרִיף לְהַפְרִיד מִן הָאָדָם הַזֶּהמָא שֶׁנִּדְבַק
 בוֹ, כֵּן הָיוּ צְרִיכִים הַחֲבָלִים (חֲבָלֵי מְשִׁיחַ) כְּדֵי לְהַפְרִיד
 מִיִּשְׂרָאֵל [אֵת] זְהַמַּת הַגְּלוּת, כְּדֵי שִׁיּוּכְלוּ לְבָרַח כְּנִזְכָּר
 לְעֵיל, וְאַחַר כֵּן יִחְזְרוּ לְצֵאת. וְזֶה סוּד מֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ
 זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעַמִּיד עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ
 שְׁגִזְרוּתָיו קִשּׁוֹת כְּהֶמֶן וּמַחְזִירֵם לְמוֹטָב" (סְנֵהֲרִין צו ב), כִּי
 זֶהוּ כָּלל גְּדוֹל: בְּעוֹד שֶׁהָאָדָם תּוֹף תְּגַבֵּרַת הַסְטֵרָא אַחֲרָא
 אֵינּוּ יָכוֹל לְתַקֵּן הַתְּקוּן הַצָּרִיף. וְצָרִיף שֶׁהַסְטֵרָא אַחֲרָא
 תִּשְׁאָר כְּפוּתָה וּקְשׁוּרָה תַּחַת יִשְׂרָאֵל כְּנִזְכָּר לְעֵיל, וְלִכְן
 צָרִיף לָהֶם שְׁתֵּי הַפְּעֻלוֹת:

לְצֵאת מִן הַקְּלָפוֹת הֵהֶם בְּדֶרֶךְ בְּרִיחָה, כִּי בְּדֶרֶךְ יִצִּיאָהּ
 אֵי אֶפְשָׁר בְּרֵאשׁוֹנָה.

וְאַחַר כֵּן שִׁיּוּצָאוּ מִמֶּשׁ מִן הַקְּלָפוֹת בְּיַד רָמָה, שֶׁהַקְּלִיפוֹת
 תִּשְׁאָרְנָה כְּפוּתוֹת תַּחְתָּם.

אך כיון שנדבק הרבה בהם הזהמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבליים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעה בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לה ומצאוף כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל). דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגור חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחז ולניק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אמא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זוהר חלק ג' סה א), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה.

ולכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאמא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר - גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורבי שמעון בר יוחאי היו על ידי הגזרה. וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התבה קים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע ל"אמא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשוא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה.

והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזוהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזוהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא (בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח), עכ"ל.

מפעל עולמי להצלת עם ישראל בקריאת הזוהר הקדוש בשנים האחרונות התעוררה תנועה גדולה בעם ישראל לשוב בתשובה, ומעוררים אותנו לזכות לתשובה מאהבה, ולהתאחד בקריאה ולמוד בזוהר הקדוש, מה שביא ויחיש את ביאת המשיח. (זוהר חדש פרשת נח). הדברים מבססים על פי דבריהם של גדולי ישראל, ומצוטטים מגדולי עולם לאורך כל הדורות. האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א מיסד מפעל הזוהר העולמי למען הצלת עם ישראל בקר אצל הצדיקים הקדושים המקבלים, רבי אברהם חי, רבי דוד חיים שטרן, רבי נסים פרץ, רבי אליעזר ברלנד ראש ישיבת "שובו בנים", רבי מאיר שטרן מרא דאתרא קדישא מירון, ובנש"ק רבי יחיאל אבוהצירא מרא דאתרא רמלה, רבי יששכר בניהו שמואלי שליט"א (ראש ישיבת המקבלים נהר שלום ירושלים), רבי יצחק מאיר מרגנשטרן, ומשמח אלקים ואדם שר החינוך רבי שלום ארוש ראש ישיבת "חוט של חסד" ירושלים, רבי שלמה יהודה שווייצער מלפנים אב"ד במאנסי נ"י, ועוד הרבה גדולי ישראל, וביתד עם

מוסדות אהל הרשב"י בראשות הרב שרגא שניצר שליט"א, יזמו קריאה משתפת: "יהודים יקרים הצטרפו למבצע שירעיד את השמים - פצצת אטום הכי גדולה בעולם שתציל את עם ישראל", כי כנגד שער החמשים של הסטרא אחרא צריכים ומכרחים להוציא את הנשק האטומי הרוחני כדי שגזכה לשער החמשים של הקדושה. ובתחבולות תעשה לך מלחמה! על פן המבצע המתכנן הוא: התאחדות בקריאה ולמוד של הזוהר הקדוש לכל היהודים בעולם. עד כה ב"ה התאחדו יהודים רבים בכל התפוצות, ובנוסף זכינו שכ-70,000 יהודים מתאחדים כדי שגזכה ל-1000 סיומים של הזוהר הקדוש מידי חדש בחדשו (כל אחד לומד 4.5 דקות ביום בסך הכל).

בקונטרסים ובחוברות ובעלונים שהודפסו ומופצים על ידי מפעל הזוהר העולמי מספר בהרחבה, כי מעלת למוד הזוהר הקדוש גדולה היא לאין שעור ולאין ערך, וכי ישנן סגולות רבות שיכולים לזכות להם רק על ידי למוד הזוהר הקדוש. עוד כתבו הרבנים הצדיקים כי חובה על כל יהודי באשר הוא שם להפיץ וללמד את הזוהר הקדוש מידי יום ביומו ובפרט בשיבות וכוללים לקבע למוד כשעה בכל יום - כי הוא לבד ימנע מעם ישראל, מחלות קשות, אסונות למיניהם, תאונות דרכים, וכדומה. "ועוד חובת השעה לעצור המשחית ושחס ושלום לא יפעל ולא יוכל ההמן האירני ימח שמו להפק זממו ח"ו, כי אין דבר בעולם שאי אפשר לפעל בו על ידי למוד הזוהר הקדוש, ולמוד זה עושה

נחת רוח גדול ביותר בשמים, כי גלותינו הארכה והיסורים הנוראים של עם ישראל הם למטרה אחת, לבלתי ידח ממנו נדח, כמו שכתב הגאון הקדוש רבי יעקב מליסא זי"ע בספרו "צרוך המור" על שיר השירים (פרק ד ב) "שניף כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם", וזה לשונו: "שניף כעדר הקצובות" כי הגליות והיסורין הבאים על ישראל הכל נרמז במעשי אבות כמובא במדרש (רבה וישלח פרשה ע"ה סימן י"ג) על הפסוק: "ורוח תשימו בין עדר ובין עדר" (בראשית לב טז), דהינו שיהיה רוח בין צרותיהם של ישראל, וזהו כוננתו כאן שניף פרוש אכליה, הצרות והיסורים שמכלים אותה הן כעדר הקצובות, כאשר נקצבו על פי העדרים ששלח יעקב לעשיו כן הוא שעלו, שיסורים עולים ומסתלקים מן הרחצה, כשרוחצים את כתם העונות, כי נאמנים הם בשליחותן, שכלם מתאימות, סבת שליחת היסורים הוא, בכדי לזכך את ישראל, שיהיו מחברים להשכינה, [מתאים הוא מלשון חבור], וכן אמרו במדרש, שישאל הם מתאמים לשכינה, ושכלה אין בהם בכדי שלא ידח ממנו נדח, ועל ידי יסורים כלם יזדככו ויתחברו להשכינה הקדושה, ושום שכול לא יהיה בהם עכ"ל. ובאמת זוהי כל התכלית של אריכת הגלות לבלתי ידח ממנו נדח, וכמו שירידת ישראל לגלות מצרים היה כדי לתקן הניצוצות הקדושים שנפלו שם, כן הוא בגלותנו זאת, כל כבוד השעבוד הוא לזה, כי על ידי היסורים מתמרקים העונות. אך ידוע כי כבר הבטחנו דעל

יְדֵי לְמוֹד כָּל פְּרֻד״ס הַתּוֹרָה וּבִפְרָט לְמוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ
 לֹא יִצְטָרְכוּ נִסְיוֹן וְלֹא יִסּוּרִים וְהֵם מִצְּלִיחִים וּמִבְרָרִים
 הַנִּיּוֹצָאוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת בְּאַהֲבָה, וּכְדַבְרֵי הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ
 (פְּרֶשֶׁת וַיְחִי), וְהֶרְמַח״ל הַקְּדוֹשׁ, וּכְהִבְטַחַת הָרַעֲיָא מְהֵימָנָא
 ע״ה, וְכֹאֲשֶׁר יִדְבְּקוּ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוּרִים בְּזוֹהַר
 הַקְּדוֹשׁ, יִרְבֶּה הַדַּעַת דְּקַדְשָׁה וְאַהֲבַת דּוּדִים וְהַשְׂרָאֵת
 הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, וּכְמֵאֹמֶר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ עַל הַפְּסוּקָה:
 (שְׁמוֹת פָּרָק ב' ו') ״וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעַר בְּכֹהַ
 וַתַּחְמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיֶּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה״, וְאוֹמֵר (הוֹשַׁע פָּרָק
 יא א) ״כִּי נֶעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהוּ וּמִמְצָרִים קָרָאתִי לְבָנִי״,
 נֶעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהוּ עַל יְדֵי לְמוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 נִנְעָרִים מֵעַפָּר, (שְׁמוֹת פָּרָק ב כג) ״וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתְם אֶל
 הָאֱלֹהִים מִן הָעִבְדָּה״, וַתַּעַל שׁוֹעַתְם אֶל הָאֱלֹהִים, לְגוֹיִם
 דִּין וְיִשְׂרָאֵל אַהֲבָה וְרַחֲמִים, וְאָמְרוּ בְּמִדְרַשׁ (רַבָּה דְּבָרִים
 פָּרָשָׁה ב פֶּסְקָה כג) דְּבַר אַחַר אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר כְּשֶׁנִּגְאָלוּ
 יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים לֹא נִגְאָלוּ אֶלָּא מִתּוֹךְ חֲמֹשֶׁה דְּבָרִים אֵלוּ,
 מִתּוֹךְ צָרָה, וּמִתּוֹךְ תְּשׁוּבָה, וּמִתּוֹךְ זְכוּת אַבוֹת, וּמִתּוֹךְ
 רַחֲמִים, וּמִתּוֹךְ הַקֶּץ. מִתּוֹךְ צָרָה דְּכָתִיב, (שְׁמוֹת ב) ״וַיִּאֲנָחוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל״, מִתּוֹךְ תְּשׁוּבָה דְּכָתִיב (שֵׁם) ״וַתַּעַל שׁוֹעַתְם״,
 מִתּוֹךְ זְכוּת אַבוֹת דְּכָתִיב, ״וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ״,
 וּמִתּוֹךְ רַחֲמִים דְּכָתִיב, ״וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל״,
 מִתּוֹךְ הַקֶּץ ״וַיִּדַע אֱלֹהִים״, וְאֵף לְעֵתִיד לְבוֹא אֵין נִגְאָלִים
 אֶלָּא מִתּוֹךְ חֲמֹשֶׁה דְּבָרִים הַלְלוּ, מִתּוֹךְ צָרָה דְּכָתִיב ״בְּצַר
 לָךְ״, הֲרִי מִתּוֹךְ צָרָה, ״וְשָׁבַת עַד ה' אֱלֹהֶיךָ״ הֲרִי מִתּוֹךְ
 תְּשׁוּבָה, ״כִּי אֵל רַחוּם ה' אֱלֹהֶיךָ״ הֲרִי מִתּוֹךְ רַחֲמִים,

"ולא ישפח את ברית אבותיך" הרי מתוך זכות אבות, ומצאנו כל הדברים האלה באחרית הימים" הרי מתוך הקץ, ודוד פרש אותן (תהלים קו) "וירא בצר להם" הרי מתוך צרה, "בשמעו את רנתם" הרי מתוך תשובה, "ויזכר להם בריתו" הרי מתוך זכות אבות, "וייתן אותם לרחמים" הרי מתוך רחמים, (שם) "הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים" הרי מתוך הקץ, עכ"ל.

ובלמוד הזוהר הקדוש אנו נגאלים, פי בכחו לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקלפות, ולקרב את הגאולה, וכידוע כל עפוב הגאולה הוא היות ואותם הנשמות דורשות להוציא אותם מתוך הקלפות, וכן כל היסורים רחמנא ליצלן באים מחמת זה, ולמוד הזוה"ק יכול לברר ניצוצי הקדושה הנמצאים בעומק הקלפה מה שאין כוח בשאר למודים לעשות, ועל ידי זה נזכה להמשיך ברכה ישועה וקדושה על עם ישראל, ועוד מוסיף ואומר הרב בניהו יששכר שמואלי "ואפילו ילדים קטנים בתלמוד תורה תינוקות של בית רבן צריכים לעסק בזוהר הקדוש ולא לפחד, כי אדרבה בלמודם מסירים את הפחד מעם ישראל, אפילו נשים צדקניות יגרסו בזוהר הקדוש ויבא מזה רק טוב, והיה זה שלום אמין", עכ"ל. וכשהאור הפנימי מתגלה מתקים "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה", "שלהבת-ה", "והשיבו וחיו", "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום".

והנה, זכינו שספר הזוהר מצוי לכל אדם בכל קצוות תבל, כמו שאמר הרשב"י בזוהר הקדוש שהחכמה הזאת

צְרִיכָה לְהַמְצֵא לְכֻלָּל יִשְׂרָאֵל בְּסוֹף הַיָּמִים, בְּדוּרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ, כְּלוֹמַר בְּדוּרְנוֹ אָנוּ, וְלִכֵּן מְשַׁמֵּם מְעוֹרְרִים וּמְזַכֵּים
אֶת יִשְׂרָאֵל בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וְקִבְּעוּ גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּכְוֵן
לְכָל יְהוּדֵי שְׂיִקְבַע לְעֲצָמוֹ אֲפִילוֹ קְרִיאָה שֶׁל דָּבָר מוֹעֵט
בְּסִפּוֹר הַזוּהַר מְדֵי יוֹם, וּבְכַךְ יוּכַל בְּעֶזְרַת ה' לְדַבֵּק בְּסִפּוֹר
הַזוּהַר. וְהָרִי יְדוּעַ שֶׁסִּפּוֹר הַזוּהַר מְמַרֵּק אֶת נְשִׁמַת הָאָדָם מִכָּל
דָּבָר רָע, וְהַקְרִיאָה בּוֹ הִיא סְגוּלָה לְכָל הַיְשׁוּעוֹת וְהַהֲצִלְחוֹת.

למוד זוהר הקדוש להצלת עם ישראל התאחדות הצדיקים
לומדי זוהר הקדוש

בְּמָה סֶבֶל וּמְכָאוֹב יָדַע עִם ה', כְּמָה אֲסוּנוֹת אִיוּמִים קָרוּ
רַק בְּתַקוּפָה הָאֲחֵרוֹנָה, רַח"ל נִקְטְעוּ בְּאַבְם פְּתִיל
חַיִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן טְהוּרִים, אֲנָשִׁים צְעִירִים,
צְדִיקִים וּגְדוּלֵי תוֹרָה וְיִרְאָה נִסְתַּלְקוּ בְּנִסְבוֹת טְרָאגִיּוֹת
שְׂאִין דַּעַת אָנוּשׁ סוֹבְלֵתָם, "נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֶהָ
וְנִשׁוּבָה עַד ה', נִשְׂא לְכַבְּנוֹ אֶל כַּפָּיִם אֶל אֵל בְּשָׂמִים"
(איכה פֶּרֶק ג מ- מא), נִבּוֹא וְנִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְאַבִּינוּ
שְׁבַשְׂמִים הַמִּתְחַנֵּן אֵלֵינוּ וּמְבַקֵּשׁ שׁוּבוֹ בְּנִים שׁוֹבְבִים,
שׁוּבוֹ אֵלַי וְאִשׁוּבָה אֵלֵיכֶם, נִקְבַּל עָלֵינוּ קִבְּלַת הַמְצוּוֹת
לְשִׁפּוֹר מַעֲשֵׂינוּ, לֹא נִסְמָךְ יוֹתֵר עַל רַבְּנֵי הָעָרֵב רַב,
שְׂמַטְעִים אוֹתָנוּ כָּל הַשָּׁנִים, וּמְפָרִיעִים לָנוּ לְלַמֵּד זוּהַר
הַקְּדוֹשׁ, אֵל תִּרְאֵי תוֹלַעַת יַעֲקֹב, הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב - אֵין
כַּחַם שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֶלָּא בְּפִיהֶם!!!

בִּידְנוּ כַח אֲדִיר, לְנִצַּח אֶת הָאוֹיֵב, לְתַת אֶת הַמָּכָה
הָרָאוּשׁוֹנָה! צֵה"ל מִתְכוּנָנִים לְהַחְזִיר "מָכָה שְׁנִיָּה"
 לְאִירָן עַל יְדֵי צוּלְלוֹת, זֹאת אוֹמְרַת שְׁכָבֵר הַשְּׁלִימוֹ עִם
 הָעֲבָדָה שְׁתֵּהִיָּה זֶה אִירָן שְׁתַּתֵּן ח"ו אֶת "הַמָּכָה הָרָאוּשׁוֹנָה"
 - פְּצָצָה גְרַעֲיִנִית לְיִשְׂרָאֵל [ח"ו], (וְהִצָּבֵא מִשְׁעַר שְׁזֵה עָלוּל
 לְגִבוֹת כְּמַלְיוֹן נֶפֶשׁ רַחֲמָנָא לִיֻּצְלוֹ). הַמְדִינָה כְּבָר הַשְּׁלִימָה עִם
 הַמָּצֵב רַח"ל.

אַנְחָנוּ לּוֹמְדֵי הַזוּהַר הַקְּדוּשׁ לֹא מִשְׁלִימִים עִם הַמָּצֵב
הַזֶּה!

וְנִהְפּוּךְ הוּא! אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשׁוֹנְאֵיהֶם!
 אַנְחָנוּ נִתֵּן אֶת "הַמָּכָה הָרָאוּשׁוֹנָה"! בּוֹאוּ נִתְאַחַד
 וְנִקְיִים אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים פָּרָק לֵג ה) "וַיְהִי בִישְׁרוּן מֶלֶךְ
 בְּהַתְּאַסֵּף רְאִשֵׁי עַם יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל".

וְכֵן נִמְנַע אֶת הָאֶסוֹן וְנִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
וַיִּקְיִים בְּנוֹ בְּרַכַּת מִשֵּׁה רַבְּנוּ (שָׁם ז) "וְזֹאת לִיהוּדָה
וַיֹּאמֶר שְׁמַע ה' קוֹל יְהוּדָה וְאֵל עַמּוֹ תִּבְיָאֲנוּ יְדִיו רַב לּוֹ
וְעִזֹר מִצָּרָיו תִּהְיֶה".

כָּל יִשְׂרָאֵל חֲבָרִים, כְּלָנוּ יוֹדְעִים כִּיֻּצַּד מְנַצְחִים!!!
שְׁלֵא תִגִּידוּ לֹא יִדְעֵנוּ! שְׁלֵא תֹאמְרוּ לֹא יִכְלָנוּ! בִּידְנוּ
הַדְּבָר, וְחוּב קְדוּשׁ הוּא לָנוּ! מִי לֵה' אֵלֵי!

עוֹרוּ יִשְׁנִים מִתְרַדְמֵתְכֶם! עִם יִשְׂרָאֵל זְקוּק לְהַנְצִל מֵהַמְּבוּל
הַנּוֹרָא! עַל כֵּן מִטְּלַת עָלֵינוּ הַחוּבָה לְהַזְדַּרֵּז בְּלִמּוּד
הַזוּהַר הַקְּדוּשׁ, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל זְקוּק לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת,
וּכְשֶׁנִּדְבַּק בְּסִפְר הַזוּהַר נִמְתִּיק כָּל חֲבָלֵי מְשִׁיחַ.

בואו וראו מה עבר עלינו בכמה מלחמות שהיו בארץ ישראל הקדושה בזמן מועט, כמה טילים שלחו על עם ישראל, איזה נסים היו, וב"ה מודים אנחנו על הנסים הגדולים שהיו לנו בזכות הרשב"י והזוהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה, ובזכותכם לומדי הזוהר הקדוש יתקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", וכעת נבין ונדע שאם נסים כלנו את ה"זוהר הקדוש" אף פעמים מידי חדש בחדשו ונלמד ונהגה בו דבר יום ביומו 3 עמודים ליום בהשתתפות שבעים איש לכל סיום, המקימים את דבר ה': "ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו, ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך, וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך" (במדבר פרק יא טז-יז), כי משה רבנו לא יכול לשאת את המשא השכינה לבדו, ורוצה שיהיה עזר פנגדו לגאול את השכינה הקדושה בלמדנו את הזוהר הקדוש, כמו שכתוב בזוהר הקדוש (בראשית דף כ"ח). ובכך נזכה לאלפי רבבות סיומי זוהר: "אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו. ה' איש מלחמה ה' שמו" (שמות פרק טו א-ג), ובקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

נסים ונפלאות

המקביל רבי נסים פּרץ פּתב: "הרשב"י מבטיח שבדור של משיח אפילו תינוקות של בית רבן ידעו סודות התורה". וראיתי הספר זוהר תורה שהוציא המקביל הגה"צ רבי יודל ראזנבערג זי"ע והנה זה דפוס ישן וקשה ללמד מתוכו, וחשבתי מי הוא זה שיהיה לו הזכות להוציא לאור את הספר הזה לאור, כדי שיוכלו ללמוד בחשק גדול, כי מלאכת הדפוס צריכה כתפים רחבות לסבל על החובות, וגם קשה מאד להדפיס מחדש את כל הספר ולהגיהו, ושמועה טובה שמעתי לאחרונה שהנכם עוסקים בהדפסתו מחדש באותיות מחכימות ולחלקו ולהפיצו בישראל, ובחסדי שמים כבר יצא לאור זוהר תורה על כל ספר בראשית, מאד שמח לבי ויגל כבודי על זה, ומאד נחוץ שיוכל כל אחד ללמד ולהבין קטעים מזהר הקדוש ראיתי את עמלכם הרב והעבודה הקשה בהוצאת הספר מחדש, ובחלוקת קטעים, ובעשית כותרות כדי שיוכל כל אחד ואחד למצוא את מבקשו, ולטעם מעץ החיים, שבזה תתקיים נבואת הרשב"י שבדור של משיח אפילו תינוקות של בית רבן ידעו סודות התורה, למען ילמדו מנער ועד זקן, מידן ועד באר שבע, ובכך נזכה ברצות ה' להיות כדורו של חזקיהו המלך (ב"ק י"ד).

כל סיום זוהר הקדוש הוא קרוב

כל יהודי שילמד ויקרא את הזוהר מוסיף עוד כוח ועצמה בפעולה החשובה הזו להצלת עם ישראל,

וּנְדָאֵי שְׁלֵמוֹד הַזּוֹהַר הוּא תְּקוּן הַשְּׂכִינָה לְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִהַגְּלוּת, וּפְּשׁוּט כִּי כָּל סִיּוֹם הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הוּא קְרוֹב הַגְּאוּלָּה. לְכֵן צָרִיךְ לְרְאוֹת שְׂתִרְבּוּ סִיּוּמֵי זוֹהַר לְאֲלָפִים וּרְבֻבוֹת עַד אֵין מִסְפָּר, וְאֵין סֶפֶק כִּי עַל יְדֵי זֶה שְׂמַחֲלָקִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה סִפְרֵי הַזּוֹהַר בְּחֻנָּם מִמֶּשׁ, וְדוֹאֲגִים שְׁזֵה יִגִיעַ לְכָל יִשׁוּב גִּדּוּחַ, עַל יְדֵי זֶה יִתּוּסְפוּ סִיּוּמֵי הַרְבֵּה לְזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְזֵה יִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה. וְלִמּוֹתֵר לְהַאֲרִיךְ בְּדַבַּר הַסִּפְּנָה הַרוֹבֵץ עַל אַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, שְׂמַכְל צַד יֵשׁ אוֹיְבִים שְׂרוֹצִים לְהַשְׁמִידוּ ח"ו.

קמים ומתאחדים יחדיו, להציל את עם ישראל מגזרות קשות של פצצת אטום

כָּל גְּדוּלֵי הַרְבָּנִים, צְדִיקֵי וּמְאוּרֵי הַדּוֹר קָמִים וּמִתְאַחֲדִים יַחְדָּיו, לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִגְּזוֹרוֹת קְשׁוֹת שֶׁל פְּצֻצַת אָטוֹם, וְהֵם יוֹצְאִים בְּקִרְיָאָה קְדוֹשָׁה וְנִרְגְּשֵׁת, לְהַעִיר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִתַּרְדֵּמָתוֹ, וּלְבַקֵּשׁ מִכָּל יִהוּדֵי וַיְהוּדֵי לְקַרְא אֶת הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וּבְכַף אָנוּ מְקִימִים אֶת עֲצַת הָרֵאשׁוּנִים הַקְּדוֹשִׁים, וּבְפֶרֶט שֶׁל הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי שֶׁל דּוֹרְנוּ בְּעַל הַסֵּלֶם, שֶׁהֵלֶךְ וְזָעַק בְּפָנָי רֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת בְּאֵירוּפָּה, עַל הַסְּדֵרֶת לְמוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, עַל מְנַת לְבַטֵּל אֶת גְּזֵרַת הַשּׁוֹאָה.

בִּידוּעַ שְׁבַעֲל הַסֵּלֶם זצ"ל עֲשָׂרִים שָׁנָה לְפָנָי מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם, הֵלֶךְ לְכָל הַרְבָּנִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְאָמַר לָהֶם שֵׁישׁ גְּזֵרָה גְּדוּלָּה שְׂנַחֲתָמָה עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, שְׂחַלֵּק גְּדוּל מְכָלֵל יִשְׂרָאֵל יִמְחֶקוּ מִן הָעוֹלָם רח"ל, וְאָמַר דְּבָרֵי

הַרְמַח"ל הַיְדוּעִים שָׁרַק לַמּוֹד הַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ יְכוּל לְהַצִּיל
אוֹתָנוּ מִן הַגְּזוּרוֹת הַרְעוּת רַח"ל.

עַל כֵּן הָעֵצָה הַיָּא, שְׁכַל רַב וְרֹאשׁ יְשִׁיבָה יֹאמֵר, שְׁכַל
יְהוּדֵי צָרִיךְ לְלַמַּד זוֹהַר הַקְדוֹשׁ.

וְלֹא שְׁמָעוּ בְקוּלוֹ! אַחַר כֵּן פְּרָצָה מְלַחְמָה גְדוֹלָה
וְהִרְגוּ 6-7 מִלִּיּוֹן יְהוּדִים. [לתצ"פ - לא תקום
צָרָה פְּעָמִים].

בַּעֲת אָנוּ שׁוֹאֲלִים אֶת אוֹתָהּ הַשְּׂאֵלָה שְׁמַקְשָׁה הַגְּמָרָא
בְּמַסְסַת שַׁבָּת (נַה) מִי הִרְג אֹתָם? וַיְדוּעַ מֵאֲמַר
חז"ל (שַׁבָּת דף נ"ה עמוד א') אָמְרָה מִדַּת הַדִּין לְפָנַי הַקַּב"ה,
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מַה נִּשְׁתַּנּוּ אֵלּוּ מֵאֵלּוּ. אָמַר לָהּ הַלְלוּ
צְדִיקִים גְּמוּרִים וְהַלְלוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים. אָמְרָה לְפָנָיו
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִיָּה בְיָדָם לְמַחֹת וְלֹא מְחוּ, וְאֵין כָּאֵן
מְקוֹם לְהֶאָרִיךְ.

וְלִפֵּי דְבָרֵי חז"ל אֵלּוּ הַרְבַּנִּים וְהִרְאֵי יְשִׁיבוֹת אֲשֵׁמִים
עַל כָּל הַשְּׂשָׂה מִלִּיּוֹן יְהוּדִים שֶׁנִּהְרְגוּ עַל קְדוּשַׁת
הַשֵּׁם!!! שְׁהִיָּה בְיָדָם לוֹמַר לְצַבּוֹר לְלַמַּד זוֹהַר הַקְדוֹשׁ
וְנִתְעַצְלוּ וְלֹא אָמְרוּ, וְזֶה הָאֲמַת לְאֲמַתּוֹ, וְעַלֵּיהֶם אָמַר
הַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ: וּוי לְעֵלְמָא דְאֲנוּן אֲטִימִין לְבָא וְסִימִין
עֵינִין דְּלֹא מְסַתְּפְלִין בְּרִזֵּי דְאוּרִיתָא. (זוהר חלק א' דף כ"ח.),
אֵינּוֹן דְּעַבְדִּין לְאוּרִיתָא יְבִשָּׁה, וְלֹא בְעָאן לְאֲשַׁתְּדָּלָא
בְּחֻכְמָה דְקַבְּלָהּ, דְגִרְמִין דְאֲסַתְּלַק נְבִיעוֹ דְחֻכְמָה דְאִיהִי
י' מִינָהּ, וְאֲשַׁתְּאָרְת ב' יְבִישָׁה, וִי לוֹן דְגִרְמִין עֵינִיתָא
וְחֻרְבָא וּבְזָה וְהִרְג וְאָבְדָן בְּעֵלְמָא. (תקוני זוהר תקון ל' דף

ע"ג:), מאן דגרים דאסתלק קבלה וחקמתא מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דבכתב, וגרים דלא ישתדלון בהון, ואמריין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, בודאי כאלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאתחשב ליה כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, וגרים עניותא בעלמא ואורף גלותא. (תקוני זהר תקון מ"ג דף פ"ב).

בואו ונלמד לקח מהספור, שיושבי ארץ ישראל נצלו מהיטלער ימח שמו, ומזה נלמד איך יכולים

להנצל בזמננו מפצצת אטום!!!

צדיק אחד מצאצאיו של הגה"צ המקבל רבי יהודה ליב אשג בעל מחבר ספר הסלם על הזוהר הקדוש ספר לי, ששמע מזקנו זיע"א, שכאשר ראה שמלחמת היטלער ימח שמו פרצה על העולם, ופחדו מאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ח"ו. על כן אמר, היות ורבי שמעון בן יוחאי כותב בזהר הקדוש, בספרא דא יפקון מגלותא, התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקדש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה, ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימח שמו. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

ובכמו פן אנו זקוקים ביותר לרחמי שמ"א, כי יש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, ואנו ככבשה אחת בין שבעים זאבים לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בחבורת 70 איש בכל יום ויום מספר דקות ביום, ונצטרף לאלפי סיומי זוהר יחד שבטי ישראל, "אלף המגן" בודאי ננצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הברד"ץ עדה החרדית בירושלים עיר הקדש בשנת תרפ"א כהבטחת רבי שמעון בן יוחאי, עליו השלום שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ועוד חזינו בימינו נס גדול שארע ביום שהתאחדות אנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את הדפסת ספר הזוהר הקדוש המחלק לפי סדר הדף היומי, בי"ב פרכים לי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' כסלו עד ח"י טבת - למספרם בין 27 בדצמבר 2008 (ל' בכסלו תשס"ט) ל-18 בינואר 2009], וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

ומנפלאות ה' יתברך נתגלה אחר שבוע [היה כתוב, בעתון "חדש", בבית שמש], שרב הטילים שזרקו הערבים, היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 30 - 26 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, וכמה נסים גדולים מאד היו במלחמה זו

כִּידוּעַ, וְאַחַר כֵּן נִודַע לָנוּ הַנֶּס הַגָּדוֹל שֶׁהֲצִיל אֶת כָּל בֵּית שְׁמֵשׁ מֵהַטִּילִים, וְאֵת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מֵאֲסוֹן נֹרָא, כִּידוּעַ, [וְהִגִּיעַ רַק טִיל אֶחָד קָרוֹב לְמָקוֹם שֶׁל מַחֲנֶה צְבָאֵי שֵׁשׁ שָׁם פָּצְצַת אָטוֹם, וְגַם הָיָה נֶס גָּדוֹל שֶׁלֹּא קָרָה כְּלוּם]. וְעוֹד שֶׁבְּגִמְרַת הַדְּפֻסָּת סֵפֶר הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הַמְּחַלֵּק לְלִמּוּד יוֹמֵי [שְׁנַדְפָּס שְׁמוֹנָה אֲלָפִים עֶתְקִים, וְאִזַּל מִן הַשּׁוּק], בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם מָמַשׁ נִגְמְרָה הַמְּלַחְמָה.

וְרֵאֵינוּ בְּעֵינֵינוּ אֶת הַנְּסִים הַגְּלוּיִם, שֶׁקָּרוּ עַל יְדֵי הַדְּפֻסָּת סֵפֶרֵי הַזוֹהַר, עוֹד לִפְנֵי שֶׁחִלְקוּ אוֹתָם לְרַבִּים, שָׂרַק כְּשֶׁעוֹסְקִים בְּהַפְצַת הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ יֵשׁ כָּבֵד נְסִים גְּלוּיִים וְזוֹכִים לְהַצִּיל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת אֶת סֶכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ פּוֹרֵס עָלֵינוּ אֶת סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ בְּרַחֲמִים, וּמִתְקִימִים דְּבָרֵי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ "בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוֹן מְגֻלוֹתָא", דְּהֵינּוּ, שְׂרֵאֵינוּ בְּגִמְרַת כָּל הַסֵּפֶר כְּלוּ יִצְאָנוּ מִן הַגְּלוּת הַקְּטָנָה שֶׁעָבְרָה עָלֵינוּ, וְכַעַת נוֹכַח לְהִבִּין מִזֶּה, שְׂאֵם נְסִים כְּלָנוּ וְנִלְמַד בְּחִבּוּרַת 70 אִישׁ אֶת הַ"זוֹהַר הַמְּחַלֵּק" דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, אִזּוּ בְּקָרוֹב מָמַשׁ יֵשִׁיר מִשָּׁה וַיִּשְׂרָאֵל וְנִזְכָּה לְהַבְטַחַת הַרְשָׁב"י הָאֲמוּרָה לְעֵיל "וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מֵאִילָנָא דְּחַיֵּי דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּה יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", אֲמַן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

דרשה לכנס סליחות

איצטדיון ח' תשרי תשע"ד עם הגאון הצדיק הרב בצרי שליט"א

ב"ה שזכינו וקול הזוהר נשמע בארצינו, התלמידים והקהל הקדוש הזה בזכות הגה"צ מזכה הרבים הגדול הרב בנימין בצרי שליט"א התחילו ללמוד את הדף היומי של הזוהר הקדוש, וממנו יראו וכן יעשו כל ראשי הישיבות והאדמו"רים החפצים לעשות למען כבוד השכינה הקדושה, שיורו על הלימוד של דפי הזוהר הקדוש, שיהיו כל ישראל ראויים לקבלת פני משיח צדקינו, כי הכל תלוי בראשי העם כדאיתא בזוהר חדש (פרשת נח דף ל').

השנה היא שנת הגאולה, ובת קול יוצאת ומכרזת - עולו והתכנסו והתחברו לחבורא הקדושה של תלמידי הרשב"י, ואשרי הזוכה לשמוע בלבו הכרזת הבת קול, ובואו להתחבר אל הרשב"י זיע"א, ללמוד תורתו ולינוק שפע קדושה, לזכות ליראת שמים, ולתשובה שלימה מאהבה, ואמרו צדיקי הדורות, שבלי לימוד הזוהר הקדוש אי אפשר לזכות לתשובה, כמבואר בזוה"ק ובמהרח"ו.

כדי להבין את המתנה הגדולה שהרב הגה"צ מזכה הרבים הגדול נותן לכם עכשיו, נסביר לכם על קצה המזלג!

בשנתיים האלו הדפסנו 550.000 תיקון מ"ח, - תיקון מ"ג 700.000 - דפי הזוהר היומי 500.000 -

זוהר בחוברות מיליון 95 אלף קונטרסים זוהר היומי המחולק, - למעלה ממאה אלף של זוהר היומי שיצאו לאור. - תיקוני זוהר למעלה משמונים אלף. - אדרות החודש הזה מאה אלף דפי האידרות, - אדרא זוטא 180.000 עלוני הזוהר 2. מיליון - ועוד ועוד, שאין יכולת לפרטם, - החשבון בקיצור הוא כך:

בְּשֵׁהֲנֶהּ מְקַדֵּשׁ דְּקָה בְּלֶבֶד לְלִמּוּד דְּךָ זֵהר וּמְצַטְרֵךְ
 לְ-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו
 אֲתָה מְסִים 250.000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֵּהר!!!

ועכשיו שיש לנו יותר ממיליון לומדי זוהר הקדוש, זאת אומרת שנחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים למעלה ממיליון פעם את הזוהר הקדוש, - וַיִּתְקַבְּלוּ תַּפְלוּתֵיךָ וּמְשָׁלוֹת לְבָךָ, כִּי הִתְנַאי לְקַבֵּל תַּתְּפֹלוֹת וְקָרִיאַת שְׁמֵע הוּא לְמִוּד בְּזֵהר כָּל יוֹם (תיקוני תיקון מ"ג), וְזוֹכָה לְקָרֵב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

זאת המתנה הגדולה שזכיתם לקבל מהרב הצדיק שליט"א, וזוהי זכות מיוחדת שהרב שליט"א קיבל מהרשב"י הקדוש זי"ע, כי לא כל אחד זוכה למתנה כזאת גדולה. ובפרט כעת בעשרת ימי תשובה שכתוב בכף החיים (סימן תר"ד ס"ק כ"ה) שצריך בכל יום ללמוד תורת הרשב"י, ובפרט בעשרת ימי תשובה, עכת"ד.

ובימים הקדושים האלו לפני החתימה, אנו צריכים לסנגור גדול ומליץ יושר אמיתי, ואין לנו עצה אלא להידבק ברשב"י שהבטיח יכול אני לפטור את כל

העולם כולו מן הדין, ומי שזוכה להשתתף בלימוד של הזוהר הקדוש יחד שבטי ישראל כל אחד במקומו, ידע שהרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו כמו שכתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א, בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום, אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" - בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, וישב בגון, עכל"ק. וכודאי פאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו. על כן עורר והתעוררו להעיר את העולם באור העליון, כי באורך נראה אור למשך חסד על הכלל ועל הפרט, "אור חדש על ציון תאיר ונזכה במהרה לאורו" אמן. עננו בזכותיה דבר יוחאי עננו!

הרשב"י קובע: "בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים". מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם מחפשים תורמים להרפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם ל-15 מליון יהודים בחנם. האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר היומי, ספרים ועלונים בחינם: 0527-651911